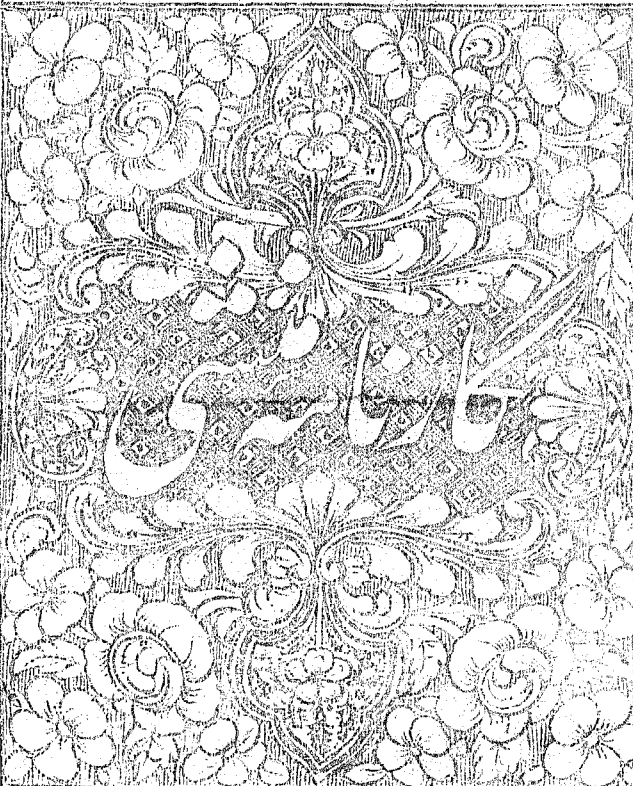


چون عجب کیمیا فضل خلا زو زمان
چون عجب کیمیا فضل خلا زو زمان

اشاره ایست که در مدعا کلامی بکار آید و در سوره طه بابت عقیده خدایا بشارت نماید



تصنیف انشا کمال منشی لقب معروف به ملک زاده صاحب فکر رسا

در طبع منشی نو کشته و طبع منشی نو کشته

۸۷

۳۰۴۲



بسم الله الرحمن الرحيم

نشی حکمت کا پائیز دی چون بارادت ازلی باناشی شریفه کائنات پر دلت و پیاچہ این نوائین خامه
 بدیع تر بنام ناهی و هم گرائی مجروحہ شایله حدوث و قدم حضرت آدم علیه السلام مشون گروانیده ندای از جلال
 فی الارض خلیفتم در علامه اعلی انداخت و چون وجود مستوحش آموش حکم علی غایب در خانقہ الکتاب بوسطہ ظهور آورد
 تخلص خلافت و تشریف امامت بر توفیقہ بخلعہ و توفیقہ لشد فی الارض سامعہ زمین در مان گویند گین ساخت
 تا در اجرائی احکام خلافت دامضای امری حکمت اسرار خفیہ مقول علیہ و انذار سنہ نفوس جلیله کہ در وی مبتلن کرده بود
 بر فرائد پیدائی آمد پیدازانگاہ و لاداجاوش کسوت ایجاد پرشید مقتضای استعداد فطری و قابلیت اصلی سیرکی
 مستوی بکار می گمرد و چنانچه بعضی از بہر کتاب معرفت الہی تحصیل دوام آگاهی بہمان خاتمہ تجرید شافہ مصفوحہ
 ہدایت و بارشاد پیار ستند و کہ وہی عبارت کارگاہ تعلق اشتغال و زبیدہ پس از تجربہ و احتمال از بہر نظام حال
 عباد و سرانجام مات عالم کن و فساد دانش نامہای بزیگاشند تا مستفیدان سعادت نشان بقدر نسخہ مخ
 و رسائی بطلان آن از علم ہر امر و مہجورہ و اطلاع بر وجہ مقولہ کامیاب شوند تا این زمان اسباب ہائش عالمیان
 بدستور و قانون عیشینیان نشق پذیر میگردد و بہر کہ را بنابر شرف ذات و یکارم نفس بایہ دانش وری می افزاید
 الاحمال و رہنمی کہ در نگاہ و مشترباشد تصرفات شکستہ تیار تا انکہ لیل بر نشت بگزین اندیشہ از رانگان کامل الوجود
 ہضمہ بلان می آید با چہ بندہ نشی کہ بین الاقران ملک مرادہ معروف است چون و منشآت پاستانی با معانی

۱۴

نظر در نگار نیست دریافت که عزیزان پیشین هر چند از بلندی فکر و نیروی طبیعت و دستور مکاتبات در حسن
 خطاب و در جواب و جواب هر باب مدون ساخته باریست بر سر و روش طالبان این فن گذارند لیکن آنچه در
 مدعا نگاری بکار آید و هنگام تسبیح مطالب مختلفه از باب و دولت و اهل معاملات عقد و خاطر بازگشت از دست
 فرودشته محض عنوان و خلاصه مسائل باخته قری از حالات دنیوی و مقالات مختصه بر گذشته و سوانح احوال
 انبای روزگار و کیفیت تقلب در وضع ایل و نهاده که در زبان احتیاج ترسلان را دست یاری نماید بقیه
 قلم نیاورده برین تقدیر این جز و مختصر در ده حقیر به ترتیب مجلدی شش بر دو دفتر پرداخته و دفتر اول بر دو دفتر
 خویش که در ایام کوکری سلاطین و خوانین و هنگام تقلد خدمت و یو اینان معامله دان از اسوله و واجبه و
 غیر آن بحسب روی باز گذار شده بود و مختصر و هم بکتابات دیگر نشانیان متع نویس از فرایین مطاعه بادشاهی
 مناشیر عالی و الاشاهی و نشان فیض عنوان شاهزاده عالی تبار و عالیه نوییان بجناب سلطنت و محالف
 اخوان الزمان بیاران و آشنایان آنچه دل گزین دید و هر قدر توانست جمع نموده مرتب گردانیده
 یادگاری بر وزیر کاران باز گذار شد تا فرزندان از چند دنیا به سعادت پیوند و دیگر مستعدان بهوشمند
 هرگاه بخوانند و طوریکه از شش کلام و طرز تمهید مقامه گوناگون و طریقی و دوتنمندان کار قانون در نگارش مطالب
 متنوع باز و اندک بلکه طبیعت و توان فکر و بیان افزایش پذیرد و تعریف فن انشا بر وفق قول تقدیر
 و متاخرین و انتقال طبع خود اگر چه در آغاز کتاب کار نامه ششی شرح و بسط رقم نموده اما چون این مجلد نگار نامه
 ششی بسی پیشو و برای فائده سایر الناس از سواد به بیاض می آید سطر از آن که در زخم اختصار و جملته
 درین مجموعه به نویسد تعریف فن انشا و لغت عربی هم مصدر است یعنی بید کردن به مصدر است
 چون شود روشن و آنرا فارسیش دن یا تن به دو در اصطلاح عبارت است از مکرر انشای قری و ماده علوم کتب که ششی دان
 قادر بود و بر ایجاد عبارات جریله و تخلیق مضامین جمیده و در ادای معنی مقصود و بالتفاوت فقرات نشأت و تقدم قیاس نباشد اصل
 این فن یعنی ماهیت انشا را بدایع کلمات بلاغت سمات است بذریع تحصیل علم صرف و نحوه بدیع و بیان
 و منطق و معانی و قریح و سرعت فهم و انتقال نفس بطریق فکر و قوت حافظه و تتبع تراکیب فصحا و مینا و حقوق
 انشا فقرات نشود که بخت حسن قریح آن در دمیرو عرض انشا تسطیر سال رنگین و مقاله متانت آیین
 به نحوی که حفظ مرتبه کاتب و مکتوب ایست قوت نشود و تکمیل این فن دست نیند بهر ادا بکثرت استعمال تا ششی
 بر غلطی که از زبان جهان عامه شایع است و در تحریف بنشانیان نمی آید اطلاع پذیرد و بر کلمات که مختار
 و متر و ک دوتنمندان است و قوت یافته عبارت عام فهم خاص پسند نه بان روزگار بر نگار و
 از اخلاق و ایام اخرا و واجب دانسته نقطه از قانون می آید به بیرون نیند از و تعریف

نشیان بلاغت نشان اگر گروه متقدمین نشیان بلاغت نشان در بیان کرده بیان که
در پیشین زمان بروی کار بوده و مخیر و نگار نگین طرانی زینت پذیر ساخته اند چون اسامی آنان در کتابی
کتب پاستانی نظر نیامده اند البته در آثار جمعی از مشن پر و زان ایام سابق و زمان حال که بر فضل و کمال آنها
اطلاع داشت و بیایم این مجریه بدو بعد ازین سادست و بر قابلیت و استعداد هر یک از مشن پیر متفصی
و کردی نشد باجماع از رقم سچان پاکیزه نگار ایران و یار استاد و هم حضرت شیخ شیراز است که کتاب گلستان در
تشریفات خوش عبارت درون ساخته بود از آن حکم نصیر طوسی که اخلاقی تاحری را بقوت علمی بکمال رسانست
نوشته و بعد از شیخ شرف الدین علی نیرودی که در تصنیف تفرقه تیره ری بسیار خوب پرداخته و بعد از آن
خاندان پیر شاه پروی که وی مصنف تاریخ رفته است و آنکه در تفسیر آن حکم خاندان وادخندی داده قانونی
شایسته در جهان با گذشتار شده بعد از سکنه بیگم مصنف تاریخ عالم آرای عباسی آئینه عبارت صافی
چهره های بلاغت کرده و اینده در هندوستان چنت نشان کرده و بی که در زمان خلفای اسلامی نیز طراز
بوده اند این در به قصیر بر حالت و حقیقت آنها علم نداده اند و محمد سلطنت حضرت عرش آشیانی در شیخ ابو الفضل
بن شیخ مبارک در فن انشاء طرح تازه بر نهاده پایه سخن را با وج کرسی رسانیده و امین احمد رازی
کتاب هفت اقلیم نهایت دلپذیر نگاشت و مصنف تاریخ با لونی محمد قاسم فرشته باین دل گزین چهره افروز
ناظر حسن کلام گردید و در زمان خلافت حضرت جنت نکاتی محمد خان اسفندی به شریف الملک جهانگیر
را عبارت صاف و شسته نوشت و در عهد سعادت محمد اسطغر حضرت فرخنده من آشیانی سر استخام نویسان
دستور اعظم افضل خان مرحوم بود و بعد از اسلام خان ویران چون طایفه سادات سادات دوانی بنامانی
بیاید است بایر قوت طبیعت و نیروی طبیعت هر چه نوشت است و از آن دهان دهان نوشت لیکن هنگام طاهر
از روی القاص با جلیب ان خلوت خاص میگفت که من هر چند در قرآنهای من آشیانی و دریم به سپرد
شیخ مبارک نرسیده ام مرحمت علی من النصیف و چون در ایام وزارت خان خرد کرد و درین شاهنشاه نامه
یعنی تاریخ شاهی بر بیان در آمد و او را کی حال میر جلال ایلانی تقدیم این خدمت مامور شد پس از آنکه
از منشآت خویش نظر اشرف احمد من گذرانید و عده عکاسی حضرت فرید الدین را از آن پسندید شیخ شریف الدین
لاهوری شاگرد و دوست شیخ ابو الفضل سرانجام این امر خطیر سپردند و یافت چنانچه می آید و در دفتر
بهر دل خواه و طور و پسند نگار بنگار دیده ماده یاد گاهی در دست آباد شدند گواشت و چون بسبب
قتل و اس از کار باز ماند اخوی و دفتر بعضی را اتهام شیخ محمد و از شاگرد و رشید شیخ متقدیم با تمام پوست و در
سر کار بادشاها و در آنکده قاضی محمد افضل سر و دفتر خاص نویسان بود که رفعتش رنگ از آئینه و اسامی

از میان تاور قید نامی حیات بود و رنگین طرازی فراموش و شمع غنایت است و شمع خمد صانع کند و رنگین نویسی
شماره آفاق شده و الهام و انعام بلشانی اگر چه بدر بار کیهان مدار نیاید اما در میان وطن کارستانی بدیع نمایان
انت و از خوانین بلند مکان عاقل خان چمن آرای باغستان نظم و شعر گردید و امانت خمان خوانی مشهور
بیکر معین الدین آنکه که در دیوان خاصه و الاپو بی مسوده آثار قادر الکلامی آشکار گردید و میر محمد رضا منصب دار
که بهر هنر و فن خضر توفیق اکنون گوشت نشین است و در سنانت کلام و شایستگی ملزیز جادو طبعی به فراز پیدای آورد
بعد از این هر که بخواهد در آید احتمال که سخن بردازی اسم ترا در تصنیفات خویش درج نماید و اللطیف و المعین
نعم المولی و نعم النصیر با جرای حال ششی سخن سگال و باعث تالیف این نگارخانه محبت
افصال از اینجا که در عنفوان شباب بمن ضایعیت خدا مردان حقیقت یاب یاب یاب غیبه و نبوی از طاق دل
بر انداخته بود اکثر هنگام بهر سعادت ازلی برین میداشت که اسباب تعلق جسمانی از چشم ظاهر نیز بر افتد و
و وام صحبت خاک نشینان آسمان پیاپی و ظاهر خرابان باطن آرای که سلطنت و کون در نگاه همت آنان و زنی
ندارد و چهره بخور و برافروزد و گو که کرم نفس آبی بر آتش درونی برزند و در حانی پر شکلی نوش دارد و بخور و این رنجور
نفسانی در دبدبه فرقه گذری افتاد و هر دم دبی دست نداد و بلکه بیماری از در و خود آگاه به نظر نیاید و بی و بیافاه
دیدند که خود پرستی را خدای پرستی میخوانند و گروهبی در صومعه یافته اند که تن آسانی را روح پروری میپندارند
صورت ایشان مانا سرب جهان معنی بود که چون تشنه لب باو دیدار و بر میدید و دریای توجع پنداشته تپان
از نان با انوشی شرافت هرگاه با معان نظر آن معان را نمود و ببود و میافت سوخته پاسبیکه و بد ازین جهت
دست بایکده کسان و راز و دمان بقیه دیگران باز نمی شد و بر آینه تقریر و وظیفه مقدر که از سبب افاض میسر
خو سندی بهر وقت چه بخردی که از سلسله بیم و امید و اندر ماند و از اندیشه پیش و پس فراخ اند به لباس تعلق از ان
بتر است و کج خلقی که صد بهر خیال باطل و سر نشاند و دل را در پی گوناگون مقصدهای بی سر و پا
بر و انداز دایره هنگامه کثرت بدتر ناگاه بدیده توفیق رفیق گردیده و بر دولت ساری مجمع البخیرین صورت
و معنی و مقصدای دین و دنیا سواد دیده دل بیداری سرور سینه حق گذاری صافی مشرب روشن خیم حضرت قاضی
محمد میرزا بنده و حال این توانگر صوری در ویش معنوی شعور و معان گشت که نه از تعلق نفور است و نه
از تفرقه و خور و نه از بند هستی نیز است و نه از تصور نیستی و از آزار نه با خود و پیوسته است و نه با غیر دل بسته
ظاهر و در و پروردگار از مدتی در پی دید و یافت چنین مجرب لطیف کونی و آلهی جهان گردی و سحر انور دی یکروز
قدری دم آسایش بر کشید و از هنگام پوی و ای می باز بسته سختی در نگاه جمعیت بیدار امید چنانچه بعد وفات خان خلوت
کمان لشکر خان بهر ششی علیه الرحمه و العظمی که در خوابگی کردن و بنده بهر و زدن حیل و نظیر نداشت هر چه

آهنگ تعلق از نگار من ضمیمه بر خاسته بود و اما از بهر التماس خدمت و ارتباط و رفقت این بزرگ حقیقی و تجازی
 بندگی درگاه آسمان جاه دره التاج خلافت عظمی مسرت صدر سلطنت کبری باو شاهزاده مظفر لواء عد و بند کشور
 کشای پیرایه و شمع نور چهره و لغز و لذت انظار کامل خرد و غیر ذریخت شرا و ارفشایست بهت عدل مصور
 عقل خیم بحر موج جو و در کرم حضرت محمد مصطفی شاه عالم بیاورد و الله تعالی ملکه العالی سه شاهی که در اصل قلم از نه در
 است به اول خط فرمان و پیش صورت است به از استعظمش نگین یاقوت شرف به بر خاتم انگشت سلیمان
 صد دست به اختیار افتاد و بنشینگی دیوان گاه وزارت باو شاهی ست فرقی عزت و افتخار برادر و علیین
 پیوست و از خود هیچ ناشی آن برگزیده جناب الهی خاطر فرموده چون نخبه پند مرده از نسیم صبح گاهی بشکفت
 و در زمانی که حسب حکم لایقی متفاوت برای اصلاح خلل و فساد افتخانی به بنام مضر دارالملک قابل بیان در آمد
 و اعلام مظفر اعتکام بدار سلطنت لاهور و در و دسودن سرمد و شتابزاده و انگور علی تپا و مظهر متصور نامدار
 فرغ ناصیه ملت و دین محمد میزالدین منتقل پیش روان شد و خدمت دارالملک انشا و رکاب فیروزی تاب
 شاهزاده بلند قدربان دره مقهوره رقت لیکن از بهر گذر خار خار مزاج و تقار خلی که رویش کس به پنداد
 ز نامش بر زبان مراد و دل شاد و دیده دران سرکار عالی تراز گرفت و به پند آن نوبت کاشی صاحبقرانی
 ز نهبت افزای ریاض جهان بینی در حق این مستمند لطف و مهر بانی بسیار کرد و اما از برای رفع خدشه
 درونی و ریشه گامی که موکب منصور و الاشاهی به بلده پشاور آمده به گمراهی نمرال مقصود گردید و بالظهور
 رجوع بچهری دیوانی آورده بدستور سابق بتقدیم خدمت انشا اقیام و زریه و چون در زمان حسان
 قدر دان رشید خان عرف مرزا بیع الزمان جهات غانی دیوان بود و این بهر شناس ایل بهر خیران
 دلدهی و خجاری نمود که توان طبیعت زیاده از حد بیان افزود و بعد مراجعت فتح و نصرت بهر خلافت
 خان صفوت نشان رحمت خان دیوان بهر تواتر شاهنشاهی خلیفه سلطان و زریه و انشور عراق که بهم
 بارت و بهم باستعداد و شایسته وزارت بود دیوان سرکار عالی متعالی شاهی شد و بعد از آن ایام بهت
 فرجام با مثال یلغ جهان مطاع عالم مطیع نهضت لوائی فتح سیاهی جهان کشای بصوبه دکن رنمود
 و بعد مبارک وصول رایات جاه و جلال باو رنگ آبا و خست نیاید و با فاصله مدت یکسال گمانش دیوان
 مشار الیه بنا بر مصلحتی بمسکرمه که دران آوان بدو الخیر جمیع قامت داشت دستوری یافت و درین
 سفر دولت اثر چون توفیق باری غراسمه خدمت عراض نگاری و مراسد نویسی ازین جزو فخره پندون
 و خواه بتقدیم رسیدن خان موسی الیه بدلتوازی و حال پیر و از می این غریب شهرستان یکس چندان
 گردید که پی هم بطای خلعت و انعام به نواخت و کدورت و برینه که از حق ناشناسی بعضی و دستندان

بهره نخواست و فایده جمیع شده بود و در ساخت و چون بموجب حکم تقدیر مساعودت با مساوت الویه نصرت بیکر
از ملک و کهن به لشکرگاه بادشاهی واقع شده و قلع و قمع روزگار یعنی محمد اکبر بادشاه هندو غبار انداز
در دلهای اینکشت و بادشاه هندو همان آزادی عالم کشای به عاقبت آخر حمله نمود و صحرایی اوجی دستور می یافت
و از آواز طغیان آبی آبی افواج ظاهر پیرای می نمودن که شده رگباری آنکه سید و مقهور گردید لاجرم حضرت شاه عالمیان
پناه بجغرت نهادند و دستگاه آمد مسکنه همان بیابا اتفاق بهم بفرست استیصال غنیمت بدیال که شعله حیات باغی
شده بود و پیراه و کهن نهاده و با وجودی که هندو اکبر و ماه مبارک که در میان بود و مقام و آرام بیج بنگار
دست انداخته و کوچ متواتر منزل اجلال اردوی معلی بدار السعد و بر پانچور سایه بان افزا خشت و زمین شهر
فیض بر دست خان بسبب و بهم و وسواسی که از کثرت طلب و تنخواه سپاه و ولایت حصول ممان اکبر
بهم رسانده بود و از خدمت دیوانی استعفا نمود و از آنجمله خان مشاریه شرف همان چند می برین سرانداخت
و چون نسق و نظام بیکشت از سوی الیه سرانجام نیافت لا علاج دیوانی بحال قبول سرکار و الایه خیر و دست
ایجاد المانی بدار المهرام رشید خان که کنون دیوان خالصه شریفه است که حاکم پذیرفت و دیوانی در پنهان
اقبال کاشانه از افرجات نژاد و تنخواه موجب خدمت و غیر ذلک بشرف خان بحال ماند و چند روز
شاه عالم پناه از پیشگاه سلطنت و بهاندازی با عظمت و شکوه و لشکری انبوه تمانت و تاراج
آنکه غنیمت عاقبت و غنیمت حاصل شده خیمه سپهر آتشام بانسور با قراحت و بعد کج افواج قاهره حضرت
ظل آنی بیفتد از حیاتی سیرا حیرانی را که از اعیان و شرف و عهده سادات عراق غلم است بخطاب
بشارت خان و اضافی منسوب شدند ساخته دیوان سرکار بادشاهی مقرر ساخت چنانچه این صاحب البیف
و القلم بکرم دیوانان سیرعت و استیصال ط مسافت نموده بهر سفر و اقبال پیوست و شمول غنایات
همان افر و عالی متعالی گردیده و بسیار قریح و یشاقی آنچنان خدمت نمود که در دسین و آفرین گشت
پس از آنکه سرزمین گره شهادت فرین و در بخالی نهاد و از اهل نجی و عناد اثری نمایان نشد مراجعت
با فروردت بشکرگاه بادشاهی چهره نشاط برکشود و عله و عله که پیری دیوانی که بر طبق امر جمیلی القدر در
او رنگ آباد مبارک پیدا مانده بود و طلب حضور شد و این پیر ضعیف از ان رو که در موسم پرشکال
تاب سفر داشت بگرامی توجه دیوان در بان و صلوات عزیزی از بایری و درستان در آرمگاه اجابت
اتمامت یافت و چون بنین عمر بقا و پیوسته نفس چند که از حیات مستحار باقی مانده را بگان از دست میرفت بهتر
چنان دید که مسودات برگزیده خود را درین فراغ وقت فراهم کرد و مجموعه تازه طبع ترتیب داده و یادگار
بهره روزگار باز گذارد و به یاد عطا سربانی و توقع تائیدات آسمانی که در انجا شامل حال نماید و نظر بادشاه

است دست قلم با ساقه بقدر لطافت انبساطی و تملیق و تمیق این مجموعه شامل پرده خست و کو که از باب دانش و نگارخانه
 سرشته انصاف از دست نهند و برنشان دلا و نگران فرین افتشاده عیب و سودا مان کرم و لطف بهر شند تا از
 حضرت رحیم و کریم اعظم یابند و راه شعبان ^{۹۵} در فهرست کتاب فرخنده خطاب
 مشتمل بر دو دفتر و خاتمه و قراول متضمن مسودات جامع این نویسنده مجموعه محتوی بر چهار صفحه صفحہ
 اول نگاشته است شایسته باشد و الا تبار عراض و مکاتبات و نشانه های عنوان صفحہ دوم و هم صحاف
 نویسنده علی شان صفحہ سوم و نوشتجات دیوانیان کاروان از عراض و مراسلات و پروا نجات مالی و مسلمات
 و اسناد خدمات و دستکات و غیر ذلک صفحہ چهارم خطوط غریزان و دوستان که بیشتر به تکلیف آنان
 و معدود و به حسب روزگار تقسیم پیوسته برسم یادگار درین مجموعه مندرج گردیده و در بعضی صفحات کتب
 از مسودات دیگران از اصول و احوال به نیابت انتفا سے عمل اندراج یافته اسم هر یک بشرحی نقش تحریر پذیرفته
 تا خواننده طرز کلام آن جماعت بمنزل استعداد و فراسنجیده بطور و طریق حسن بیان نشانی محقر سوانه نماید و در
 همین مطالعه سیاق و سباق عبارات و دست و بند مضامین با همان نظر باز دیده و سرشته انصاف از دست
 نهد و دفتر دوم متضمن نشانیات دیگر و بیان نکته پنج ششم و هفتم و نهم مطالعه با و شایسته است
 و خاتمه صفحہ دوم مناشیر عالی و الا شاهی و برین از عراض و مکاتبات که غالباً بتمام اقبال بخط قدسی خط
 نگاریاب شده باشد صفحہ سوم و عراض و مکاتبات خوانین بلند رکان صفحہ چهارم نشانیات سر دفتر استادان
 روزگار شیخ طالع یار عرف او و درج بندی رستم خانی صفحہ پنجم نگارین نامها سے مستعدان منتفع نویس که
 خوانندنی وار و غوغا تصرفات طبع و قواد اینان خاطر و قیقه یاب زواری شایسته و خاتمه و تقریرات عالی القیل
 و القیل بدلی علی الکثیر و اختصار بدلی علی البدر الکبیر و الله ولی التوفیق و نعم المبین و نعم النصیر آغاز و قراول
 ششم و هفتم و نهم متضمن ابواب صفحہ اول نگاشته است شایسته باشد و الا تبار عراض و مکاتبات
 باب اول عراض و مکاتبات و نشانه های عالی و پایین باب عراض و مکاتبات
 شایسته است و مغرالدین بدرگاه مقدس با و شاهی و در شکله خط و خلعت آنکه پیرایه
 که خاصه خلعت سراپا سعادت که از و فریفته پیروری و پرورده نوازمی براس سر پنداری و سرافراز می خوانند
 فدویت نهادن پیشگاه فضل و کرم که امت عطا یافته بود دست و دوش هم در پیچیده در ننگ کاردیاسه است
 شرف وصول اندازنی فرمود فرقی فرمود میان کترین خانه زودان بند و طبعین بر فراخت حرام استقبالی
 آداب تسلیات آنرا بجا آورده چهره عبودیت و انکسار بسجود و شکوه و سپاس عنایات جهان افروز را که این
 ساخت امیدوار است که بهر منورانی از روی انضال و کار فرمای اقبال عدد و مال خانه زودان و فدوی مصدق شدنی

گرم دیده مورد خرید لوازش و الطاف حضرت خاقانی جهانیانی شود هر چه نزد و تریقیل پایه سریر خلافت میسر که
 به جمیع تفهاده دینی و دنیوی مرجع است سعادت و جهانی اند و زوایا القایه عنده داشت مرید فدویت
 آئین محمد بن محمد بن باب مع جاه و جلال میرساند که نوزدهم شهر ذی قعدة از سرای خواص پور کوچ کرده بر تالاب
 رحمون یک نیم گرم که این طرف از کمار سی بادی منزل نمود پیر و مرشد حقیقی سلامت دریا بهت بسیار
 دور و در راه و شوار عبور است و پیش از بادی مسطورتا دریا را مکانه که تالاب یا چاه داشته باشد نشان
 نید بند فر داهر جا که نزول میشود و عنده داشت خواهد نمود یا القایه میرساند که بستی یکم شهر ذی قعدة از دریا
 بهت گذشته بر لب آب منزل کرده چون از بهر غیر فرخنده اثر نفست اعلام نصرت فرجام که از روستا
 غلست و شکوه از لوله در تمام کوه و لوله در اندام کرده شقاوت پیشرو انداخته جان این مرید عقیدت
 آئین بر زبان راه پیای در یک کوشش است فر داهر و مقام نمود در شکر عنایت و وایا القایه
 میرساند که دوائی صحت اتما که از دار الشفا فاضل و کرم براسه این مرید محبت شده بود در فرجید الضی
 در مقام حسن بادل سعادت اتمان بخشید تسلیات فر داهر پوری که همیشه شامل حال این فدویت به تقییم
 رسانند از لوازش کمال بر خود باید موافق حکم جهان مطاع بنوعی که حکیم محمد تقییم نوشته است استعمال این
 دوائی خواهد نمود از میان توجیه اقدس امیدوار است که زود شفا خواهد یافت مبارک باد و عید الضی
 میرساند که عید سعید الضی بر ذات اقدس شخص مقدس مبارک و فرخنده باد آداب تسلیات تخنیت
 و مبارک باد این روز شریف که با عقدا فدویت نهادج اکبر معنوی ست بجای آرد و از جناب از و جلال
 مسکنت نمایم که هر روزی در ایام سلطنت جلال دانی طراز نبش طرید و هر شب بکیمین لیلته الله
 مقرون و اراد ایضا میرساند که از رسیدن خود به بلده پشاور و آمدن حواریه بنام نجی بستم شهر ذی حجه
 عرض داشته که جناب عالیان مآب ارسال داشته بود از نظر انور گذشته باشد بعد از آن بستی و دویم
 ماه مذکور جمله راجه رام سنگه و بستی و چهارم جمله امیر خان دید چون سر راه چهل واقعه شده بود و مرغابی
 بسیار داشت و در دست جانور سه دوده و زاول یک مرغاب و در روز دیگر و تسقل و یک مرغابی
 شکار کرد و در شکارگاه بگفته جانی خان راجه مذکور را در خدمت پیش داد و القاب شکر استغفار
 تقصیرات و رایام عاشورای میرساند که چون این سفر نخستین مرتبه بهجوری از سعادت اندوژی
 حضور فیض گنجور شب و روز اندیشم میداد که مباد از راه طلت سرایه دانش کثرت احتیاج بار شد
 لازم الاتیاد و فو لا و فعلا آنچه در خورشیدگاه جاه و جلال تواند بود ازین مرید عقیدت آئین سر زده
 باشد اندازین روز مبرک عاشوراکه زمان عفونلات و آوان صفح خطیات ست زبان عبودیت

بیان را بدو خواست بختا کش آنچه سهوا و سیهان صورت منوع پذیرفته باشد بیکشاید بخواه احوال انما
 کبریه بر بنا آید اخذ ناان نشینا او اخطا نماند بیکگاه فضل و احسان امید و امید غیرا سه پوزش و تقصیرات
 می باشد عمل خلیل و الا شاهی ابدالد هر مرد و دوسم و باد و پاها چه میرساند که درود رحمت آید و نشین
 عالی شان بدایت عنوان مانند نزول آیه رحمت از فلک افضال که است شرف اعزاز و عزت بیکشاید
 نوید قدم سعادت لزوم پیرو مشق تحقیق باین هر دو حیات بخشش هر دو قدم و می در فرغ و در غرض
 و مواظبت آن شمع را به هدایت و یقین گردید و شکر الهی بجهت رسیدن و سرافراز از هیچ سپهر برین گذرانید
 مراسم آداب و مراتب تسلیحات بجا آورده از فضل که هم آتی امیدوار است که از شاد و آرام آید و در دست
 دین و دنیا ساخته قدم از سر نموده سعادت تحصیل شرف تقدیر بکار فیض باب سعادت هر چه بخواهد
 کایاب گردد و در مبارک پا و ساکن گردد مسوده آنکه فرزند بخشش با نگره مبارک که بجا چهره بخت
 و هفت بخش آسمان روشن گردد آینه آواز و بیت و شاد و دانی و در فرقه سعادت و کمالی با بخشش
 عالمیان رسانیده بر ذات اقدس و عظمه هر قیده دین و دنیا مبارک و دین و دنیا روز جهان
 افزون که بخت خدا داد و دولت قوی بنیاد هزار گونه گوهر مبارک که بر سر مقدس افشاند و آفاق
 میمان خط خاک و او را در صومعه نشینان عالم پاک در دعا طویل بقایه گمان خداوند با وج و بخشش فلک
 رسیده هر چه قدری آداب تسلیحات و مراسم که نشاء بدربار بند با سه عقیقت آید بجا آورده و خلاصه
 دل و جان بآئین شارب تقدیر فضل روان نموده زبان محمودیت بیان در جناب این دستان کشود که
 رشته هر روز افزون پیرو مشق تحقیق آنکه هر سال گزیده بیج هزار دانه کند چون دین به کام میمنت
 فرجام از قرب بساط سلطنت متاود و رمانده بر رفیق اند و در آن حصه ساطع انور شک برده است و عا
 میناید که سعادت و الا ملازمت که بر جمیع مقاصد صوری و معنوی مرجع است بر چند و در روزی شود
 ایضا غرض داشت هر چه قدر دین آئین میخیزد دین نه چون محمودیت بلبا و بلبا بوسیده ذره مثال
 بسامع جاه و جلال میرساند که بوسیده آوازه مراسم تنبیه و مبارکباد و حصول رفاه سعادت اند و دست
 افزون ساکنه مقدس بیکه که با گلشن امید عالمیان و محاب مزج قننا به جهانیان است زبان قدر
 بیان را فیض اند و در شرف و دجانی میگرداند خج سبحان و تعالی سله الله و ام بقایه ذات اقدس را
 نصارت بخش ریاض آمانی و امان جمهور عباد و طراوت بخش مزج امید کافه اقامه دار و آفتاب عالم تاب
 سلطنت ابدی الا اتصال هزاران سال بر مفاصل جمیع بند با سه تابان و در شان باد مبارک باد
 و ولادت شاهزاده آنکه میرساند و پذیرد سینه آوازه مراسم تنبیه و آداب مبارکباد و ولادت با سعادت

بادشاهزاده و اولاد نسب عالی تبار که بهار پیرایه گلشن مقصود اولیای دولت خدا و او چهره افروز و حصول تمناهای
 انبیاء سلطنت ابد نیاورد است زبان محمودیت بیان را شرق اندوز و عالمگیر و آنکه که حق جل و علا خلد خان
 عظمت و اقبال و بیستستان اجمت و اجلال قبله زمین و دنیا را جاودان و بر و سنده دارا دین نوباد و بیستان
 شیرازی را در سایه خورشید پاییز و در شمع حقیقی از کمال عطری کامیاب گرداناد مبارکباد و ولادت
 خلعت شامیازده عظیم الدین آنکه میرساند که مراسم آداب تهنیت و مبارکباد ولادت با سعادت خلف
 شاهزاده نامدار کامگار عظیم الدین که بهار پیرایه گلشن آمانی و آلال اولیای سلطنت ابد ترین و شاد بخش
 و اولیای مریدان عقیدت انگیز است بجا آورده از حضرت فیاض عطا لا اطلاق استند عاقلانیکه خلعتان
 دولت و اقبال جاوید مال قبله و کعبه دین و دنیا را همیشه بر دهنده دارا دین نور نال بوستان چاه و جلالت
 و در سایه خورشید پاییز و در شمع حقیقی کامیاب کمال عطری گرداناد و کرمه شاد بخش را در سایه تسلیمات
 توکل و توفیق خدا رحمت رسیده آنکه میرساند که غنچه گلشن سستی که از اسطوار ابر بهار اگر ارم انفضال عالم والا
 جناب شاهی و چارچین گیتی با طراوت بخشیده و با خانه نقیاری جو مبارک گریست و احسان برده و ام علیای
 حضرت عالم پناهی نال آمانی و کمال کافه انجام را بر شمع خورشید مقاصد و مرام بر دهنده گردانیده و تبارخ فلان
 راه چیده عقیدت انگیز را پیرایه عطا فرموده و خانه زار و نور رسیده و چین حال بجزو آستان قدسی
 بجا آورده چون مرید قدوسی که امانت این عظیم از پیش باب تفصل ایندی بهیمن توجهات باطن
 اقدس بر پیر و مرشد میدانند که آداب تسلیمات آنرا که کمال ادب و انکسار تقدیم رسانیده و امیدوار است
 که از درگاه عالم پناه بر رحمت اتم و رحیم زانمورد کامیاب گردد و در پی او ازین ترک اوب دانسته بدعا
 اهتمام نمود و آفتاب جهات سلطنت و شیرازی ابد الد هر تابان باد و در ولادت صمیمه
 پالشیما بر میرساند که چون کار با بهشت تمام و مطلق خواهد است و هر چنان زمان زمان بطون بر خلاف
 خواستش بنده بود و ظهور و برزخ و حکم و شمع الله نور غیر اصحاب حال او در آن بود و لکن تبارخ فلان ماه
 صمیمه رسیده و در خانه این مرید مبتول شد آنکه در عالم اسباب و تقاضای نشاء ایشری و اولیای ارباب
 تعاقب از و چو و نبات بی اختیار مکرر و مکرر میشود و لیکن از آن که مرید قدوسی محمودیت پیشه سانی نشین
 مشغله مکرر و تفصل سیکارن قبله و کعبه جهان و جهانیان است ازین برنگذر اندیش تا که ده پاییزگی
 محال تعلیل ابدی التعلیل حضرت پیر و در شمع حقیقی تا بقائه و هر و نبات عصر از جناب ایزدی سیکلت
 پناهیا امیدوار است که در نور رسیده و آفتاب کاه شایسته و الا به تشرف تسمیه بر سایه سعادت عاودگی
 از در و آفتاب سلطنت و جهان زاری بر مغارق مجمع بنده گان تابان و درخشان باد و در شمع عطا

بر چاهی میرساند که عطا سے بر چھی و تکرش و بند و قی خاصه از پیشگاه تفضل و کمرست بیکران علم و خا نرت و مهابان
 مرید عقیدت آگین بند و ده طبعین بر فراخت تسلیمات ادب آنرا یائین بند ما سے فدویت اما ادا ساخت و چون
 ادب اسکندر تر عنایات عالم افز و از حد بیان و انداز نه ترجمان بیرون شناخت لهذا تظیل کلام ترک ادب
 دانسته به اعتنا تمام نمود و آفتاب علمت و مهابانی از افق اقبال جاد وانی بر ساحت ربع مسکون
 ابد الله هر ساطع و لامع باد با القاب میرساند که حسب حکم اقدس که اولابنام میرمبین الدین شرف و در و عطا فرمود
 عاتیا امان الله نه شست چهار بخور در دست که مرید فدوی درین منزل تقریب شکار و قدیم نموده و مردم تقدیم شکر
 نظر اثر نمود و رسید و تا فراموش آمدن مردم در نیجا تو قضا نماید یا کوچ کند هرگاه مردم جمع شوند و روانه پیش
 یا صورت حال باز عرض داشت نموده مطالب حکم و الا بعمل آرد و در هر باب بخودی که زبان رود و مطالب
 آن عمل نماید یا القاب آنکه میرساند که از پیشگاه تفضل و کمرست فدوی و در و عطا فرمود که براسه مرید فدوی محبت
 شده بود و رسید ادب تسلیمات این عنایت و الا را یائین بند ما سے عقیدت اما تقدیم رسانید چون از حد
 سپاس عطا به جناب فیض یاب شاهی که بسان نعمای آنی متوالی و متواتر است هیچ وجهی تواند بر آید لهذا
 بخوار تر افتاده و بدعا تمام نمود و آفتاب جهانباب سلطنت جاد وانی طراز هزاران سال گهراں افز و باد یا القاب
 میرساند که نشو و لامع النور کلل بدر و غره و حلقه بلالی شکلی خط قدسی خط که هزاران جان مانده فدویت نشو
 مشار بر لفظ و درفش باد ششمین بر رسیدن عرض داشت بند فدوی و صد و ارشاد واجب الاتقیاء و در باب
 توفیق که تا حصول حکم حضور فیض کنیز و اجتماع شعیب و ار سال حضرت آنها و ظهور آرمیل القدر مطاب شدن
 احدی که از ان جماعت تا کنه فقه نرسد کمی منصب با فرد و قایم بجا بود که از راه بند نواری محبت شده بود
 پرتو و مول سعادت نزول بخشیده سرایه اعتبار و انتظار این مرید عقیدت شعار گردید تسلیمات ادب شکران
 ذره پروری را باب بند ما سے عقیدت اما تقدیم رسانید و ار است که توفیق تحصیل بهره دولت اقبال
 امر و الا قدر یافته بر طبق ارشاد هدایت مواد کار بند گرد و در شکر محبت اصلاح بعضی الفاظ
 میرساند که محبت ارشاد و باب مواد عنایت قدسی اصلاح در سهو بعضی الفاظ مرقوم بنام امان الله و در باب
 که ملا عبد الخالق باین مرید نوشته معلوم نمود و ادب تسلیمات آنرا یائین بندگان عقیدت آگین تقدیم رسانید
 چون از راه قات سرایه استعداد بارشاد و احب الاتقیاء و کثیر الاحتیاج است در همه حال امیدوار تربیت می باشد
 و در شکر عطا سے فیصل عرض داشت مرید فدویت آگین شعر الدین ذره مثال بسامع فیض جامع غرچه
 میرساند که در رسیدن فیض شکر که قرار از پیشگاه تفضل و کمرست عالم افز و باعث سر بند می مرید عقیدت
 آگین گردید تسلیمات ادب آنرا باب بند ما سے فدویت اما بجا آورده و طول کلام از حد ادب دور دانسته و ما

طول بقائے ذات مقدس اختتام نمود و در مبارک کباب و تولد خلف شانزادہ محمد عظیم میرساند کہ باستان
 خروہ فرج افزای بخت پیرایے تولد فرزند از چند درخانہ برادر نادر کارگار محمد عظیم الدین ابواب سرت شادمانی
 بر رویان فدویت و نادر مقتوح گردید پیچیدہ آداب و ذریعہ واسطہ تمییز زبان عبودیت بسیار
 بهمنوف تجمیات کشودہ تسلیمات مبارکباد از ابداب بندہ بایں فدویت نشان بجائے آرد حق جل و علا ظل لیل
 تربیت و سایہ گرانایہ حرمت پیرو حشر و وجہان را بر مفاہق جمیع بندگان عقیدت سیاحلہ و بسط و ادا
 در اظہار المجدائی میرساند کہ امتثال امر و الاقدار اگر چه بہین عبادت ربانی دانستہ و در حقیقت از بساط
 سلطنت مشاطہ با اختیار کردہ برگزاسے سمت مامور گردیدہ لیکن دانائے نہان دانشکار اکادمست کہ در اولین
 منزل از المجرمان طاعت مست قدسی چہ مقدار حرارت کشیدہ بہر حال بایں ادب بندگی و قبول فرمان میداند
 داز جناب عالم تاب استعلائے توجہات باطن الہام موطن بنیاد کہ بر وفق ارشاد بیادیت مواد بسیر انجام خدمت
 چہرہ عبودیت افزا و عزیز و دی شرف اند و تفصیل آستان سپہر تو امان گرد و ایضا میرساند کہ المجدومی از
 سعادت حضور لامع النور کہ سر پایہ شرف و سرور این حریف فدوی است از ہر چہ سرور و خلد و دخت تراست
 لیکن اقتضای حکم گیتی تقاضا باعث تحصیل مقاصد کونین دانستہ و فرقی اعتقاد بر خط فرمان نہادہ امید و راست
 کہ بیاہن قدسی توجہات پیرو حشر و حقیقی نہ و در فیض یاب تفصیل آستان سپہر تو امان گرد و ایضا چند نشی
 از پیشکار غفلت مکرمت و الا پیش حریف عقیدت آمار رسیدہ و فدوی تسلیمات این عنایت را بآداب بندہ
 فدویت آگین تقدیر ہم رسانیدہ ایضا میرساند کہ المجرمان از سعادت طاعت مست کہ بیاہن خاصیت از حد بیان
 و اندازہ تر جان افزون است خاطر فدویت آگین باین کہ بندہ بیادیت مکرر و عزیز و محتاج بر کمال ہر چہ زود تو
 از تفصیل شرف تفصیل آستان بہاد و جلالت کاسیاب گرداناد و امر و از غلان جاکنج کردہ و ان جاننزل نمودہ از حرم
 مقبضہ فرج منصور چہ از خلد ہائے نور گاہ بادشاہی و چہ از طائران سرکار و الا شاہی تا حال سوا ہی غلان دیگر
 در محکمہ شرف ترین فرسیدہ امید و راست کہ منتظران محلات حضور سیاح النور تا یکیدی بیاہن خاصیت از حد بیان
 شوند و در شکر و حصول خلعت میرساند کہ بدصول کرامت شمول خلعت فاخرہ انتہای بخش دنیا و آخرت
 کہ طراز آستین خروہ چاہ و نگاہ گرد جان دولت و دستگاہ بدو چہر فلک اعلاسی سر بندہی افزا و ختمہ چہرہ آفتاب
 خادری چہرہ شرف افزا و ختمہ تارک منفاخرت و مہابت بر فراز آسمان ہفتین افزا خست سجد و شکر این عنایت
 نامزدہ تسلیمات سیاسی این حرمت بے اندازہ اگر چہ از امکان ناصیہ عبودیت نشان بیرون ست
 لیکن تہریر ایہ سیمہ آداسے آداب بندگی فرق نیاز بر آستان حضرت جبرائیل عودت نہادہ زبان عقیدت
 بیان را بر عارے امتداد و تقاضای سلطنت خدا و او و و اہم ایام دولت ابدی عباد سعادت اند و رساخت و ہدایا

چنانچه باید تقدیم بر سر استقبال و لوازم کوشش و پرداخت سه تا ماه ز نور بشود و خلعت پوشیدن
 تشریف کریمیت فرازد و سرودوش به اقبال که عالم زندگش حلقه دره در بندگی شاهی بود و حلقه بگوش آفتاب
 جهان تاب سلطنت و جهان بینی ابدالدستربان و درخشان باد و در مبارک کافه و سیخ ملک میرساند که بشا
 آداب مبارک و خدمت فرخنده اثر الویه عالم کشائی پیش آنگه فتح و ظفر بزم فلان بداد بند با سه فدویت
 آماج می آر و از تائیدات این در شعال امید وائق داره در بشکر نگاری اقبال عد و مال که همیشه گره کشا سه
 مسافه مقصود و چهره افروز نصرت و بهبود است این غیرت سعادت اتصال بهزاران فرنی و غیر فرنی
 دولت و بهر فرنی مقرون میشود و زیاده ترک ادب شناخت و بدعا تم ساخت عرصه شاهی را ده
 محمد و دولت افزا بجناب والا شاهی عرضداشت بنده فدوی دولت افزا که همین ادب
 و انکسار برین عبودیت و افتخار سوده ذره و از وقت عرض فیض اندوزان حضور ساطع النور میرساند
 که چون تحصیل شرف تقبیل بقبه فلک رتبه شهنشاهه این عقیدت آگین است لهذا بهزاران
 نیاز دنیا پیش از حضرت رب اعزت مسالت نماید که بفضل و کرم خویش خود و تبریر یافت این دولت
 غنیمی که سرمایه سعادت دین و دنیا است برساند زیاده ازین جبارت را ترک ادب دانسته بهار ختم نمود
 ایضا میرساند که بعد از دعا سه تنج و نصرت او لیا سه دولت ابد مدت از جناب اجات مآب و اهل علیها
 امید دار است که سعادت آستان بوسی غفر میرساند فدوی گرد و پیرو حشد حقیقی سلامت و نیولا
 شیخ عبد الله خلف شیخ نظام سبب حکم مقدس معاد و کتب این فدویت آنا آمد و خواندن قرآن مجید را
 از بنده شایسته بعرض اشرف اسطه خواهد رسانید که خوب میخواند و ملاحت آن داره که حضرت بشنوند
 بعد ازین هر چه رو خواهد داد عرضداشت خواهد کرد و آفتاب سپهر عالم پناهی بهزاران سال ساطع و لامع
 و سیکر شرح جنتی که بر خریله عریفه می بندند آنکه عرضداشت بجناب عالمیان مآب والا شاهی و دیگر سید
 مقرر است که شانه را دانه در صفر سن بسلم الله الرحمن الرحیم را بخت خود می نویسد و من عرضداشت
 نمیشی می نویسد ایضا میرساند که چون بروقی شهنشاهه عقیدت آگین نویسد سر اسر امید مبارک وصول
 مقدم فیض توام باینجده و سعادت آمو و سامع افروزه گردیده لهذا عرض میسازد که بنده بهر مکان که مامور
 شود باستان بوس قدسی افتخار و جهانی اندوزد و این مرید از تعلیم قرارت قرآن مجید فارغ شده
 و سوا آن چهار ختم کلام وحی پیام نموده بدعا سه بقا سه دولت روز افزون قیام داره دایره و متعال
 لعل عواطف و انصال حضرت والا شاهی را بر مفاصل جمیع بندگان مبسوط و محدود و دارا و ایضا عرضداشت
 مرید عبودیت آگین زمین خدمت بلب آدب بوس سیده بفر عرض شرف اندوزان محفل جا به و جلال فیض

ایمان انجمن نمک مثال میرساند که دوازدهم ماه حرم حضرت گیتی خداوند از راه کمال عنایت مرید عقیدت بنده
یاد فرمودند که از سعادت ملازمت اصلی نماید چنانچه حسب حکم جهان مقادیر دولت حضور سلطنت العزیز و رفیع
از روی سکنی توهمات خاص و تفکرات افروزی از قیاس تشخیص از درس و تعلیم منتفعا شد بعد از آن ادبی
یا قوت عطا کرده بخصت انصاف بخشیدند این فدوی آداب تسلیمات را بدربار بنده ای ارادت آفرین
بجا آورده در محبت خود اکنون از فضل و کرم ربانی امیدوار است که شرف ملازمت والا که بر جمیع آفرین
مرجع است هر چه زود تر روزی شود و زیاده ترک ادب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب سلطنت طویل
آل هزاران سال جهان افروز را با عرضیه شایسته و خجسته عرض داشت بنده فدویت سیر خمر
نخستین خیر جمیع عبودیت بر زمین ادب نگه داشته نهاده و در راه بوقت عرض مستفیضان حضور سلطنت العزیز
فیض کجهر میرساند که پیوسته بدعا بخصت و فیروز ای او لیا دولت این دنیا و مشغول بوده
و تحصیل سعادت تقییل آستان سپهر توانان بنده ان نیاز نموده امیدوار است که عنقریب بوصول
آن کایا رسد که در پیرو شد کامل سلامت دین ایام مهینت فرجام شیخ عبداللہ و لد شیخ نظام علی حکم
اقدس اعلی بکاتب بنده آمده و قراوة قرآن مجید را شنیده و بعضی اشرف ارفع رسانیده که خوب میخواند آفتاب
پای حضرت والا شاهی بر مفاخر عالمیان ابدالد هر خلد و بسوزد و ایضا میرساند که چون نوید سپهر امید
مبارک و وصول فیض شمول موبک نظر قرین در ایام سعادت و بانیجند و سعادت آمد و سامعه افروز جهان
گردیده ازین برنگذر این عبودیت سرشت بر خود باید که انشاء اللہ تعالی و علی اسرع الحال تحصیل شرف
تقییل عتبه جاد و جلال کامیاب دولت جاد وانی همیشه و زیاده ترک ادب دانسته بدعا ختم نمود و آفتاب
سپهر سلطنت و شهر پاری هزاران سال عالم افروز را با انون و الصاد عرضیه و سپهر افروز و حصیه قدسیه
شاه عالم عرض داشت مرید صادق العقیدت ویر افروز آداب زمین بوس آستان قدسی بجا آورده
بسماع مذاق جمیع جاد و جلال میرساند که چون آرزو دار اک ملازمت و الا منتمائے متنای این مرید
راغ الارادت است از آنرو همیشه از جناب و اہمیا لطایا استدعا مینماید که عنقریب بوصول این نعمت
عظمی کہ رسیدگی کتاب دین و دنیا است شرف اندوز گردد ایضا بعد از او آداب تسلیمات مبارک
بسماع جاد و جلال کعبه ثانی و انالی میرساند که استدعا بخصت و فیروز ای او لیا دولت جاد وید
طراز شایسته و رفیت و امانت اللہ تعالی کہ دین ایام مهینت فرجام خرقه فتح قلاع و شوار کشا کہ میامین اقبال
عروال چهره ظهور افروز و فرقه سامعه افروز جهانیان گردیده و دلماسے و عاگونیان مالا مال بخت و سروساخته
امید کہ این فتح نایاب مبارک و فرخنده باد و توهمات تازه و نصرت ما سے بے اندازه علی الدوام مستبان

سلطنت ابدی عمارت روزی شود بانون و انصار و بچه مست و والد و ماجده عرضداشت فرزند نیازمند
 و برادر و زبید او که باید و آید که شاید عرضداشت میبارد و چون فرزند و انصار است مبارک مقدم فیض تمام
 کعبه نبی و نبوی پیر و عرضداشت حقیقی یا نبی و دوسو و خاطر افروز و زکریا و پیر و امید و راست که انشاء الله العزیز
 بشرف تفسیل نشان قدسی سعادت و در جهانی انداخته با دراک خدمت سایه نیز محبت پذیر جاودانی گردد سایه
 اشتقاق پیرایه علی الدوام بر فراق فرزند آن گسترده باد ایضا عرضداشت فرزند آرزو مند و برادر و زبید
 او که آداب ادب و اخلاق سرور میبارد و چون در نیواضع و تقاضا بدین شریف صاحبه ماجده سمیع
 گردیده اند خاطر صادق العقیقت بکورت و لال گر آید بسیار فکر مند است امید که فضل و کرم ایزد متعال
 علی اسرع الحال محبت کامله و شفای عاجله نصیب کند و غیر عاقبت اثر اشتقامت ذات سایه بکرم صبر و استقامت
 جبرانی زود و قلمی شود که چشم تر صد شایه را انتظار و دل عقیدت منزل مضطرب و بیقرار است سایه عطفیت
 پیرایه علی الدوام مستدام باد ایضا عرضداشت فرزند آرزو مند بعد از او که ادب عقیدت و بندگی بوقوف
 عرض سینه میرساند نشانی که از روی لطف و کرم شرف صدور یافته بود و پیر و زود و افکندگی است آنرا
 بتقدیم رسانید به برادر و خور و برادر بجان برادر و مادر و کار و لایق علی تجار همیشه در سایه محبت
 پای پیر و عرضداشت حقیقی کامیاب دولت دائمی و صحت بدنی باشند بعد از بلاغ سلام اخلص پیام و اطمینان
 دیدار محبت التیام مشکوف مینماید چون درین ایام خیر انجام چنان سمیع رقت که بدن شریف و خضر طریف
 گرامی برادر و زبید روز گسسته بود و بکرم ربانی صحت اصلی زود و زود و آرزو که سعادت ملازمت معده
 چهره افروز و شادمانی گشت اند خاطر موافقت پیوند اندکی بحال و کورت و بسیار به اشدای و محبت
 که آید که هر جا عاقبت مقرون با عاقبت باشد او مل حال اگر آرزو هم که در از قبل خیر محض است امید
 که این شفا خدا و ادب و ذات عالی صفات مبارک باد بعد ازین غبار کلفت و الم تیج رنگد بدن و در کار
 فرزند آثار حسنه و انصاف بخدرات شهبستان عظمت و اقبال که اسمی کا تب
 و مکتوب الیه بسرخ مرقوم است نگاشته شده شایه زاده محمد معتمد الدین اول به نواب
 بانی صاحبه جوییده ماجده عرضداشت عقیدت منزه اخلص این محمد معتمد الدین بعد از او است مراسم
 تسلیات بفرغ غرض خجاست رفیق پیغمبر رساند که در تهنیت عید الفی که اشرف ایام است آداب کونشاست بجای آید
 امید که این پیام رسیده از فرزند خلاصه ماجده که مبارک باد الله سبحانه و تعالی آوان حیات بابرکات
 همیشه نشاط عید قربان داشته غبار بال این پیرسون خاطر قدسیه دور و راه و این نیازمند را هر چه زود و زود
 خدمت سراسر سعادت که بر جمیع مقاصد مرجع است بهره و در کار و نام و بجز و کرم به اوان کلان بانی چاکر

عرضداشت بجناب رفیع بنید لواب بالی صاحب جیه میرساند که غایت نامه نامی و قدسی محیفه ساهی که مرقوم قلم خلوت
 طراز شده بود و غرض حصول بخشید و از دم آداب بتقدیم رسانید مقتضای ارشاد که انی استر خاص صاحب دقت و بینی
 و دنیوی پیر و مرشد حقیقی سعادت جاودانی میداند امیدوار کنم که کم کار ساینده است که نعمت حضور سرانجام بهجت
 و سرور برزودی و خوبی نصیب آنوقت آید که این گرد و سایه اشتقاق پیرایه فخلد و بسط طباد و در مبارک کباد
 سالگره شاه عالم میرساند که بذریعہ سفینه تنهیت و مبارک کباد و وصول به در سرت افزون سالگره حضرت
 پیر و مرشد حقیقی که با کائنات آمانی و امان جهان و جهانیانست زبان عقیدت بیان را سعادت اندوخت و باطنی
 گردانیده معروض میدارد که این تنهیت عالم آرا بر صاحبان الزمان مبارک و خجسته و فرخنده و بیمنون باد
 بوالدیه کلامان عرضداشت فرزند اخلاص آگین محمد مغرالدین بعد از ادای مراسم تسلیات و آرزومندی
 معروض میدارد که در تنهیت عید سعید و منیت آموخته و از و س که کمال ادب کور نشات بجای آورده و بنا بر و فور
 اخلاص که مستندم عقیدت است مشغول میگردد و اندک میسر این روز سعادت اندوخت و بر ذات شریفه صاحب
 شفقہ مبارک و خجسته باد والدیه بجانہ تعالی اوقات فرخنده ساعات را بدوام بهجت و سرور و سرور صرف گرداناد
 ایام القنات ستدام باد بوالدیه خور و میرساند که از استماع قرده سرت پیوندد و فرزند سعادت مند
 در خانه برادر عزیز نامدار کار کار و الا تبار شاهزاده محمد عظیم الدین بر تبریز و سندی و شادمانی و روداده که
 از عهده تحریر آن سخته توان بر آید حق جل و علا سایه بلند پای حضرت پیر و مرشد را بر سر جمیع خدمت شریفان
 فخلد و کند و در داشته و جو و آن غنچه نور دیده گلستان دولت و اقبال را بران شفقہ حیران و برادر نامدار
 مبارک و بیمنون گرداناد و خجسته والدیه عرضداشت فرزند اخلاص سند محمد مغرالدین بعد از ادای
 مراسم اخلاص و عورات آنکه نشا ط عید سعید بر ذات شریف صاحب شفقہ حیران مبارک کباد میسر این روز
 دل افزون باعث دوام بهجت و جاودانی سرت شود و طریقه کور نشات می آید و بر حصول خدمت سایه
 شبانه روز استقامت و امید که با دراک این سعادت زود بهره و در شود و ایام شفقہ پاشنده باد ایضا
 عرضداشت فخلد می محمد مغرالدین بعد از ادای آداب بندگی معروض میدارد که چون مسجد جامع نزدیک
 منزل گاه این فیروزخواه است از جناب والا مآذون شود که روز جمعه براسے ادای نماز جمعه و محبت
 دیدن شیخ خان محمد در پیش برود و در باب جان برن فرنگی التماس مینماید که چون او علاج پاسبانده
 خوب کرده است و اضافہ کسایتی یا حکم شده بود و بگفته می بی جان و موقوف مانده امید که این معنی بعرض
 پیر و مرشد حقیقی میرسد و بگفته می شود که اضافہ او را هیچ نایب و کجایه فراموش نماند و امید که ده اندک حکم
 اقدس صادر گردد و در وقت شنبه یا سه شنبه در روز شکار برود و ایام بکام باد و چه برادر برادر بجان برابر کار و الا

عالی تبار و عاقله است تا قاتل برسد و بار همیشه در یاد حال غایت اشتغال خویش دانند و السلام عرضیه شما هر
 چه چشمتان خسته بود که خود عرض داشت فرزندتان و مندرجست به اختصار بعد از ادای آداب اهلان معروفی
 بیدار و که چون نو یکجخت جاوید مبارک مقدم سادت توام قبیل جهمان و جهانیان یانچند و فیهن آمو و سامه
 افزون خلایق گردیده اند از متوقع است که خضر بربیشرف بقبیل تنب جاده و جلای کامیاب شده باد و اگر
 خدمت سامیه نیز بخت و انبساط حاصل نماید سایه عطف و شفقت پیرایه علی الله و ام بر مغفرتی فرزندان مبدو و باد
 بحق رب العباد ایضا عرض داشت فرزند عقیقت مند بعد از ادای آداب تسلیات معروفی بیدار و که چون
 آرزو که ادرک خدمت شریفه و فرزند است اندر حصول نعمت حضور سعادتمند و سرور از
 جناب آنی مسکنت من غایب امید از لطف و کرم آن غرامه و غم نواله جهان است که دریافت این سعادت برده و
 نصیب گردد و سایه اشفاق پاییز فرزند ازندان گسترده باد و باب و دم مکاتبات که نشان از کمال
 بهرگز نکاشت چنانچه برادر خود و بدستور عریفه می نویسد و برادر کلان یاکسین مکاتبات
 می نویسد و ده نشانی شاهزاده محمد عظیم و در خدمت محمد مغیر الدین در اخبار تولد فرزند
 خوش شوق عرض داشت خلعت میهمی محمد عظیم جلای آداب و تعلیم و تشریف و از هم که یم و تحیل بجا آورده و معروفی
 که چون صورت پیرایه اصناف اشباح و کرامت افزای نفاس روح که بر خطری آدم را با تمام
 کبریا مشرف می سازد و بفضل جبریل و لطف جلیل خویش نخل زندگانی این خلعت میهمی را بطن شرفه افکند
 شمرگه و آینده و پیرایه کرامت فرموده اند بعد از ادای وظایف شکر این عظیمه تسلیات آداب مبارک و
 را بتقدیم میرساند حق جل و علا سایه عطف و شفقت پیرایه آنصاحب هرمان را قلند و مبدو و ادر و جواب برادر عزیز
 نامدار کامکار و الانب عالی تبار پس از سلام جنت انجام معلوم نمایند که بکسی که شهنش نوید تولد فرزند ارجمند
 در خانه آن والا تبار گاشته بودند رسید بواب سرت و شادمانی بر خاطر دوستی ناشر متقی گردانید و حق جل و علا
 وجود و سود آن نورمال چین دولت را بران گرامی برادر و جهان برابر مبارک و همین گردانید و نخل جلیل
 حضرت پیر و مرشد حقیقی بصر طبعی رساناد و بار همیشه در یاد حال غایت اشتغال خود دانند همیشه و خلص
 میهمی خود دولت افزای توقیف عرض میرساند که بتوجه آن هرمان شهر صیام تحت اقدام پیر و مرشد حقیقی
 بانجام رسانیده حق جل و علا این عید را به قبیل و کعبه و جهانی و آنصاحب هرمان مبارک و میمون گرداناد
 و همیشه بخت جاندار می و عاقله اجابت اتمانموده امید داراست که از ثواب صوم بهره موفور بذات
 بابرکات نصیب شود و بحق محمد و آله الاجداد به برادر کلان عرض داشت غیر خواهر میهمی خود دولت افزا
 آداب تحیت و تعلیم و مراسم تحویل و تکریم بجا آورده و معروفی بنیاید که علی الله و ام فتح و نظیر اعلام ملک احتشام

بتاییم بقدر آستان پیر و مرشد حقیقی از جناب ایزدی استمداد نموده ادراک ملازمت گرامی را نیز خود بایان هست
 اسید که خضر سینه تقبیل سده سده شمال قبله جهانیان شرف اند و گذشته بدر یافت نعمت سامی خدمت چهره افروز
 بهجت و سرور گرد و سایه عالی پایه صاحب عطاوت گستر خطه الدوام بر مفارق خیر خیایان محمود و باد شمع
 چو کوی که خریله سینه بندند بخدمت صاحب شفق مهربان شایسته زاده مغزالدین نگاشته تحت است
 بهر محو عظیم خدمت غیر اندیش احکام کیش محبت انحراف تعظیم و دوا و نعمت و مکریم ادا نموده معروض
 سیدار که چون ادراک گرامی ملازمت سبز حلقه نفاصد سوری و معنوی است و درین زمان بیعت اقتراان
 زده جان فراغ مبارک وصول فیض شمول مویک نصرت قرین و الاشیای باغی و دمسعود سامعه افروز گردید
 امیدوار است که بشرف تعلقیم آستان سپهر نوران سعادت و وجهانی اندوخته بدر یافت نعمت
 سامی خدمت تیر کامیاب گرد و سایه عطاوت صاحب مهربان بر سر خیر خیایان جاد و ان محمود و یاد
 خط تعزیت نوشتیم از استماع تفسیر نامه ضیه فلان بسپاس موعود تا لم شمیم چون بیکس را در عالم دنیا
 اجازت استقامت نداده اند و جان و مال بند داده خدمت که همه را بعایت سپرده برین تقدیر و برین
 قسم قضایا بغیر از صبر و شکیبائی چاره نیست و در صورت بدلول نینقا بفضله الله بشعور و دانش کامل و خرد کامل
 خاطر خویش را به بقای سایه بلند پایه ذات مقدس پیر و مرشد حقیقی که سرایه حیات و پیرایه زندگانی مریدان
 جان است تسلیم دهند و ما را ازین واقعه ناگزیر بنهایت متأسف و متاثر دارند و السلام باب سوم
 فشا نهادهای عالی شان زاده مغزالدین به عمارت جبهه شکر و عبادت که شکر ادا
 و اسامی نیست وصول مویک ظفر قرین باین سرزمین ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه و رأی و بجهت که در باب
 احوال ملازمت بعد وصول سرزدهای فیروزی سمات بکوالی پشاور محروم نموده بسپاس موجب است پیرایه
 آستان پذیرفته باید که ما را مشتاق خود انگاشته بخوس که نگاشته اند از قوه بفضل آورند و مراتب اشتیاق
 نسبت بخواهش روز افزون شناسند و ایضا عرض داشته که در نیولامشکل بر ترو و جان سپاری خود در مقابل
 افانند اعانه و اهلک و اعدام آن کرده تفاوت پیرو ارسال داشته بودند بگرامی مطالعه و رأی و با عوشت
 جرمی شد از آنجا که آن امر و ارجمت بمقتضای صدق عبودیت همیشه مصدر تجلید و مردانگی بوده آبر و س
 خواش و در جناب سلطنت و جهانیان افروزه درین ایام فرخنده فرجام که از نهضت ریایات عالیات جاه و
 جلال باخند و در سیدین مویک فیروزی اتصال به پشاور قوت الظاهر بهم رسانیده باید که بخاطر جمع و ر قلع
 و جمع قوه باغی جبهه بلند نگارید و التفات ما را شامل حال خود شناخته در خور نمکوبندگی از درگاه عرش اشتباه
 شایسته ای امید و انتظاری باشد بر حمت خان دیوان سیادت و نجابت پناه لائق العنایت والاحسان

قابل للطف والانتنان رحمت خان شمول عواطف والا شاهي بوده بداند عرض داشته که مشتمل بر خلوص عقیدت
 به تنبیهت مبارک با قبول سلطان و شکوه وصول نشان عالی و نهایت شامس ارسال داشته بود از نظر گرامی که شست
 و آنچه در ماده مطالبه سرکار باو شاهي و سرانجام خدمات سرکار محروم داشت بود و بوضوح پیوست حسن اخلاق
 آن سیادت تاب نسبت بحباب عالی از ان زیاده است که محتاج باظهار باشد توجهات بار آور باره خود روز
 نزول شمس بنشینع عبدالحق بنشینت تاب کمالات الکتاب بنشین عبدالحق توجهات عالی تعالی
 شاهي شکر و مبارکي بوده معلوم نماید عرض داشته که در جواب سابق ارسال داشته بود و بگرامی معلوم گردید و شاک
 از تصدیق حقیقت میسر سامان بر سر و نسبت ارسال پوشیده بهوشن سر سیده میباید که پاسخ نشاناس عالییه و
 مینوشته باشند تا پاس انتظار بیان نیاید و کار با سه موجب حکم واجبه الانقیاد صورت پذیرد و امر و
 آخر شب بر سامان ندر کور به اجازت ما بر خاسته بشهر رفته ظاهر آنگاه که ایشان نیز میگفته که در طریق قرار یابد
 رفاقت نمایند چون از بعضی بوفرض عالی رسیدند بنا بر مصلحت وقت سرگرد با سه آنها را اساتقه نظر بند داشته
 شد و او در فرماند ساخت چنانچه را ضعیف نامه سرگرد ام بصورت ابله یافت که از نظر منو بگذرانند تا اگر
 غرض مندی صورت این معاملات در لباس و دیگر معروف و الا اگر و اند مقرون بهمدق نشود و وجود
 این همه امتیاز حسن سلوک با مردم اجیر و کرایه کشش اگر مقتضای بشریت بود و در اذیت واقع شده
 باشد بخوبی که از حضور کرامت بخیر ایشا و در و بیل و راید بلند بلوغ مقدم شتران کرایه در شهر است
 و برادرش که در لشکر نصرت بیکر حاضر بود و سفت هزاره و پید علی الحساب از سرکار گرفته نوشته و او
 که موازی پانصد و چهل شتر سرانجام نماید بلند کور تا یکید بلوغ بکار بر و که شتران عرقه را موجود و وحیدیا
 ساخته بوقت و هنگام باقوزک تمام بنزل گاه عسکر فیر و می قمرین حاضر سانه و دین باب کمال قدغن و اند
 پیچر محمد و صوم وزارت پناه لائق العیایات والاحسان میر معصوم توجهات حضرت شامش بنشینت
 و مبارکي بوده بداند عرض داشته که ایام گذشته بود و بدین طالع گرامی پیوست و مضمون بود شوق انجامید چون
 زرد و خزان در کاب سعادت انساب و طوبی است و سیادت و وزارت پناه قابل المصمت والا متفان
 امانت خان از عقیدت گزینان با اخلاص است باید که از آمدن ندر بخزان باو شاهي خبر داده و
 تمه ملاب نقدی سرکار عالی از سرکار خان مشارالیه و دیگر و همچنین از جاگیر به گاه بیاید به توقف
 و تاخیر بجنوب برساند بکلیل و به بار می تا یکید نویسد که بوزارت و کفایت پناه عنایت خان مقصد
 بوده سخن نماید که در ماسه حال جاگیر را هم میفرستاده باشد چون میر سامان باقی حلال موافقت
 بان قابل العیایات معاش می نمود و چنانچه حال آن وزارت پناه او را بکلی طرف ساقیم و توجهات

خداوند دانست که ازین قضیه که تراش به موجب حالتی و چه می تواند بودی بر دلها سے اریا بخت و دولت
 لیکن با قضا می تواند که بخت نواب عالیجاه سلامت و دین شهر و زمان که سبک سعادت عزیزان و وقت معلوم
 بکشان است و تمام مهندستان جنت نشان نواب فطیم الشان سلمه الله تعالی و خان فقیر بقدر دانی
 قی شناسی مذکور رسیده خاص و عام پیشه الحال که خان میر و رفیق دوس بهین خراسید بر سرگی که از پیشه خبر دانی
 و خاص نواز می توان داشت در هر شش ماه مردم تعلقی لباس تواند بود و در و در بعضی آموذ خانه آید
 که میاسن نرات عالیبر حیات بسیار سال نیرینت پیرایه دولت و اقبال باد و بعد ازین رنگ
 ملال هیچ که بگذرد بر مرآت باطن خورشید مثال مرسا و چه چشمار خان امارت و ایالت مریت حقوق
 و نیازت نیرینت میان ملاذ و خاصان اختصار و انان عالیشان پیوسته شد آرا سے دولت و اقبال باد
 شوق و ریافت ملاقات گرامی که سر پاد ازین شش ماه دانی است عوال الشهادت غیر شرفه دان نموده
 کشف خاطر عطف و تا فریاد که چشم جهانی از شادمانی که در دانی هر چند بچران موسوم است
 لیکن بقیه قصه و جهانی سه و خلوت خیال هر یک که بگریم و آید بهیچ تو بود در برابریم و تو حق بیک کار آید
 معنی حرم تنم جذبی است اتصال صد ری نیز در مان سار جان مشتاق گرد و در سال مهالفت و
 که چند گاه در غیر تعلقی افتاده بود و چه آن غایب که معلوم رسیده نیرین شده باشد که استیلا و افتد شیرین
 مردش از شاعر تخی نام کشف و در بخت چندان که در گفتن بر فتنه ایلان بخت که عالم در دیده تاریک شود
 لباس و نیازت حار است و اساس این خانه ناپاکه تا پیر هر چه پیش آید و در مقام روحا و تسلیم توان پذیر
 تقدیر باید شد بار سے ملک سیزه خود یاد که در دین بهیچت و تراش مثال بر او در باران و در فتنه
 شکلیه افزای نامتیران با لیکن عطف پذیرانه عرضی فرموده و آنچه مستلزم سوانح است تو از بود و چه تو
 و در این زمین نشود که بنا بر اتحاد و یگانگی در فرزند ان جانیین میانست و بیگانگی مقصد نیست و چون
 از خط و کمال و بار علی ظاهر کرد و دید که در جناب سلطنت تجوید صوبه داری نیرینگاه کشید و بقیه بنام نامی
 در میان است خاطر مودت آگین نشاء دانی اند و خست که نسبت بهود سافت صوبه و کن اناست
 نوان غیبه صفات دیرین مکان جنت نشان که برادر امان مانان اندک خالصه دار و غیرت میزدان شهر
 نوعی که شاید مقصود بود چه حسن رو سے باید میگردید و چهار دست بعد از طهارت شوق و عیت و کشف
 غیر اتحاد و تصور دیگر و اند که درین هنگام خسته فرجام شده شاطیر بر سید که خدمت دار و فکلی خشن خانه
 بقیه از پیشگاه سلطنت غنمی بان اقبال مریت تعلقی یافت از آنجا که خدمات قرب بسیار و فیض شفاء
 قیس تقدیر از دیده و شرف است خاطر دولت آید نهایت شادمان گردید امید که این پای دولت

پیرایه مبارک و بیرون شود چون رابطه مستوی بر او روی خان عالیشان بلند بکان مختار خان خیرنمایان
 تمجید و رسوم کلیف را کنجیایه نمیدارد و تقیب آن بسالت و دستگاه در بارگاه مقدس باعث حصول طلب
 خویش دانسته می‌کند برین تقدیر یقین که آئین حرابت کجاست و حفظ العیب همه وقت نصیب العین شریف
 خواهد بود و در هر چندگاه تمیز فعالیت طراز مشتمل استقامت حال خیر مال حواله و کیل و ربا گیران و
 خواهد بود که بطلان آن انبساط و بود و بستی می‌افزوده باشد ایضا میگرداند که امتداد ایام در وصول محقق
 خلعت پیام مخصوص درین هنگام که شورش ملک و کهن بمیان آمده باعث نگرانی تمام گردیده چنانچه چشم محبت
 برینا بر او انتظار باز است هر چند در عالم معنی دیده دل از تصور نقاس نور آما می‌رویت بر دوام است
 سید هدایا و نشان صورت بے در و در تمیز الواد و خصوص در زمان مساعدت جسمانی که بدیر انجامیده باشد
 بهیئت باطن روئے نمی‌نماید برین تقدیر مقتضای رابطه دوستی آنست که توسط جریان نامرئیه خاصه
 مودت پیوند نهال این آرزو پیوسته کل بست باشد ز نامه قویا بدست می‌دل و جامع جزو استان
 محبت و گریه خیر و خیر عاقل خان تجرد نشان هرمان و استان سلامت خاطر محبت آگین
 همیشه جویای خیر عافیت و صحت ذات مصدر حسنات است از چندگاه که نامه ناعی بر سیده و کوچ
 از در و در معنی است و از خلافت بمیان آمده استخیار احوال خیر تا پیشتر میرود و در نیوقت که دست اند
 همه نشانده اند اگر چه کلیف خط و ابلاغ پیام و وزیر قاعده والی میداند لیکن ازین جهت که خاطر بچشم
 متعلق بآن طرف است اگر از بهر و توانایی این واقف استان اضلاع آئین یا و آوری عرضی شده و
 در سلوک اهل معنی که محبت کل خاصه انجامه است مستعد نتواند بود و حالات ظاهر و باطن به و نری باو
 حسب الحاکم چون در نیولا از در و در و قانع چکله شهر بند بعض مقدس رسید که در ضلع خط آباد
 تابع چکله مذکور شیکر با سه میان جنگل قرار گرفته و احتمال که از صولت آن حیوانات قوی پیچ آسب گزند
 بجان و مال ساکنان حوالی آن پیشه میرسد اند حکم جهان مطاع شرف ارتفاع یافت که چون رفتن
 ایشان را به سلطنت لا پور از همان راه اتفاق افتاده و از باب جلاوت را به کار شیر سیل تمام میباشد
 در نیمه صورت بهر مقام که در اثنای راه شیر را ظاهر شود و نفس خود در زندون و انداختن آن بودیات
 واجب القمع قیام نمایند و الا بدردم بگویند که در آن نایست هر چکله که شیر بیا بند پای بکند و شمرده کارش
 بانجام برسانند زیاده چه ابرام و در تعزیت اولیه نوشته شده از استماع قضیه از حال پرده نشین
 عصمت و حیا که در نیولا باعث گفت و طلال خاطر گردیده ازین رنکد که در عالم اتحاد و امانت بهر نجات
 هم نشان است که در دست بسیار می‌روند و لیکن چه گران کرد که در جهان گران و نسا و پیچ کس نشین

صاحب نگار بر سرگاه سی ندازه ناچار طریق تسلیم و رضا یابد پیچ و دو پی اختیار تمام اصحاب را اختیار باید کرد
حق غرور و کمال عمر طبعی بآن مرده و دودمان امارت و اعتقاد است کنا و ایضا گنجینه و دودمان امارت سلطان
خانان ایالت معالی پناه کوچه بی در حفظ و حمایت این روی باشد در واقع خاندان و خاندان و دودمان خان و دودمان
معنوی که در این ناکامی بر دلها صاحب گنزه شده ازین چنین سرای و گنزه شده و سوگواری گشت که زبان بیان از
حرکت باز میاید و قلم در قلم خون می بندد و در هزار اندوه که سر و جگر تبار اقبال از تنه با و اهل و شکست و
صدیف که نهال بوستان جاه و جلال از برگ بریزد و از سر برود و سخت اگر چه غم و الم این مایه ها که از غصه
بان افتاده و دودمان صفوت دانسته آید لیکن بقضا الله اتحاد روحانی عالم در دیده و دستان یک رنگ
تاریک می نماید و آه سر و دل بگره می بندد چه توان کرد که آن در دلا و ارباب و آن تسلیم و رضا و آن
غیت ناچار طریق اصحاب باید گزید سر بر خند تقدیر این روی باید نهاد و بین صورت می باید که بر همدی
و انش فطری او را بر اے طول حیات با و شاه دین پناه فیض ستر دست و عابر داشته و بعد روح پر
نتیج آن سفر کزین عالم قدسی را بقا تمه غایب مروج ساخته از مروج و فرغ که ستانم حلل مائیان است
باز خواهند ماند و از هر دله ای و استکان که همه را اکنون چشم امید بسوای ایشان خواهد بود و بهر شکیب
تمک خواهند نمود که بقاے جاودانی حرقات واجب تعالی را مسلم است ممکن الوجود را عاقبت ازین
خلک ان ظلمانی بایک گزشت و در هر چه سرگردگی و بزرگ منشی است بجا آورده آنچه باعث پیشانی در غریبی
در جناب معلی گردد و بجا خواهند بود که انشاء الله العزیز قدر و منزلت آن فرغ تاجیه و دولت بیاید
خان رضوان مکان از قناع نماید و این منشی موجب خوشدل همان شود و در تعزیت خبر کلفت از احوال
وزیر اعظم خندان کرد و غم بر دلها و دودمان ریخته و آنقدر غمنا که درت بر صفحات ضامر همان ریخته
که غم در قلم افکند پیش و وزیران در میان از تحک باز میاید اگر چه در و این مایه غصه بآن افتاده
تندران مجید و اعتقاد است اما از اینجا که چنین بلند اقبال صاحب کمال گاه گاه بعالم وجود شتافته باعث آید و
جاه و جلال میگرد و از نیگونی و مشهور کامل الفرات بعد زلفی و از کسوت سرگردگی پوشیده پایه نشانی است
روزگار بر دے کار می آید و در این مصیبت فی الحقیقت جمیع افراد انسانی شامل است چون لباس
حیات ستار است و اساس اینخانه ناپایدار برین تقدیر ناچار فرمان پذیریم شیت ربانی بود و بهر شکیب
باید ساخت یقیناً آنچه دودمان اقبال بقضا الله قواے ضیاء بقضا الله خود را از عادات عوام الناس
و دلبستان عرف و رسم باز داشته و از هر طول بقاے حیات با و شاه خلده الله که در میان دانه می برادر
زادها که بر یک شایسته ستار است و ناپایدار می درنگ افروز از بجزیره دولت و کامگار است و عاقبت

روح پر فتوح آن ره بگره ای که نرسد به گاه روحانی را به نجات فایده نرسد و خواهند داشت که چاره این سرخ و رمان
 ناپذیر بر خیزد و تسلیم نمیتوان یافت ایضا از کلفت و اطمینان نگاه نوب غفران پناه دستور عظیم که ملای
 را در عکله تنگدنی انداخته نویسد که آه در جگر نفس در گلو گره بے بند و دافوس که سر و گلشن و دولت
 و اقبال از پا و افتاد و نهال سر بلند چمن جاده و طلال از هم فرو ریخت و اینجا شجره نشد بر و نه بکش بادفت
 نه هم نیکند از اینجا که بقایای دایمی مخصوص بذات واجب الوجود است و فحوائش کلمشی لاکلک الا وجهه
 از دار دنیا باید گذشت درین صورت ناچار سر بر خط تقدیر آگهی نموده بهیچ و شکیب باید ساخت
 سنت خدا را که اساس این خاندان سعادت نشان بارگان ثنات اخلاف نامدار کارگار قایم و پایدار است
 و با وجود چنین زلزله بر آشوب خلایق در بنیان این دولتخانه فیض کاشانه واقع نیست اکنون اصل چنان
 بیناید که طول حیات حضرت خلافت پناه در خواستد روح پر فتوح آن سفر گزین عالم نورانی را به نجات
 فایده روح داشته آید که علاج در بے درمان بدون تسلیم و رضا نمیتوان یافت باب پیر و انجالت
 سیادت تاب غرت آیات میر محمد باشم محفوظ باشند خطی که بعد از مراجعت از مکه منظمه با چادر تصویب کرده شریف
 و جلایه مبارک و نقش تعلیم عرش فریاد اسیال داشته بودند و خسته هنگام سعادت زیارت سرخ و
 از انبساط جاد وانی دست داد از اینجا که در جهان تعلق و اسباب این جهان اجباب خالق تر ازین تصور
 نمیشود و فرستاده را نیز ثواب عظیم می آید در صورت هر چند درین ایام دست از علم و قلم از کار
 باز داشته باشند اگر چند از تصویرات مانی نگار که در زمان سابق بر صفحه غراب نقش پذیر شده باشد
 بفرستند بر آینه سواد اخلاص خواهند افزود و تمام ملا مشتمی فضیلت تاب کمالات اکتساب ملا
 مشتمی محفوظ باشند خطی که فرستاده بودند بمطالع و آمد آنچه در اشتغال اکتش در شهر کشمیر و سوزن
 متاع خانگی خویش بر نگاشته است مدد وجه بایحتاج نموده بودند معلوم شد ازین جهت که درین ماه و عظیم
 سفرت بسیار بملین رسید خاطر هرگزین طلال پذیرفت چون بر سر رغب پهنی توان برد
 که در حد و ثمنین وقع حکمت ایزدی چه تقاضا میکند ناچار سر بر خط تسلیم نموده سلامت جان و دل
 تا گمان نفس سوخت ربانی باید دانست بر آه مدد خیر ایشان بالفعل موازی یکصد فر و ارشالی از
 تحویل عامل جاگیر سرکار نخواه شده آنرا از و گرفته صرف ضروریات نمایند و توجه و مهر بانی شامل حال
 خود شناسند و در آمدن حضور و ماندن آنها اختیار با شماست و در آنچه جمعیت و بیودی انکار نند
 بهل آنده صفحه سوم نوشته است دیوانیان ششمین باب پنج باب اول و آخر باب
 دوم و اسلالت باب سوم پیر و انجالت معاملات مالی از اسوله و اجمعه باب چهارم

اسناد خدمات بدستور و ضابطه باب پنجم و تنکات کار خانات و غیر ذلک باب
اول عرائض بدرگاه مقدس پادشاهی عرضداشت کترین بند با سه فدویت آئین نظامین
بعدویت بر زمین عجز و انکسار سوده ناحیه عقیدت بسجود و فراغت و افتخار سعادت اندوز نموده بند و ده استوار
پایه سرپر خلافت بصیر میرساند که فدوی درگاه معلی از پیشگاه فضل و امتنان بخدمت دیوانه سرکار عالی
سرفراز است و اهل خدمات از حضور کرامت گنجور یا مودرند که هرگاه فتور تصور در امری از امور مضافه
تعلقه خود ملاحظه نمایند کیفیت آنرا مروض مقدس گردانند بدینچه حکم کتبی بنقاد شرف ایراد یا بدیمل آیند
برین تقدیر باین اندیشه که اگر در عرض صورت حال تهاون و تقاعد و دور و دور و عتاب پادشاهی خوشبخت
جسارت با تناس می نماید که فوجداران سرکار خالصه شریفه و مجال جاگیر سرکاره عالمقدار بر عایا و بربایا آثار
بسیار میرسانند و کما ششما آنها با اتهام و انقراض از باب غرض بود خنده بریمه و مصادره و خراج حال کشان
و محروم ناتوان میشوند این معنی باعث خلل در معاملات و تعویق در مهات میشود و ایست که برین
جهان مطلع و غرضور باید که خلاف امر شریعت غرض احدی از فوجداران در تهاون و از آن محال فزیت
میوه بند با سه خدایان رسانند آفتاب خلافت و جهاندار فی هزاران سال عالم افز و زیاده بکباب
و الا شاهی عرضداشت نظامین ذره و از از حنیض عجز و انکسار با وج عرض شرف اندوزان تقبیل علیه
فلک رتبه میرساند که میاسن اشبال و بدرقه انفصال قدسی شاهی و دانه مقصد گردید اگر چه ره نورد
مرحله فدویت و امتثال امر شرف روزی چند بدوری صورتی از اکتساب سعادت تلمیم شده
سوره مثال رضی شده بیست ماموره میرود و اما خدا آگاه است بر هر آن ضمیمه الهام پذیر که مورد
تجلیات ربانی است نیز کما بود مشکشف خواهد بود که ذره احقر از شدت آن چه حرارت نیکشاید و در
که انور و تعالی در مصد و ایام بهره یاب سجود آستان ملائک پاسبان گردانند ایضا ذره و در بخت
عرض ایستاد و با سه پیشگاه چاه و جلال و مشکفان آستان پسر مثال میرساند که منشور جامع انور فیض گنجور
از مطلع و نور عنایات جهان افروز و زکات شمس من وسط السماء و القمر من افق العلی شرف ظهور و غرور و
عطا فرموده فرق غرور و افتخار ذره خاکسار با وج فلک و دایه از اخلاص لوازم استقبال و آداب
تسلیمات آنرا تقدیم رسانیده کیمیا سعادت ابدی و سرایه مبادات سرمدی اند و خست و دور
شکوه پاسبان فضل و کرم خدایانه که بهر وقت شامل حال بنده فدویت اساس است بهر تیار و نیاز
بسجود و بندگی برافروخت چاه جهانیان سلامت المم خرومی از استغفار انوار حضور آفتاب اشراق
انور چه برین حقیقت مشرت بنایه سخت و شاق است لیکن با امتثال امر شرف دلا شاهی که

شیخ الحقیقت اطاعت حکم الهی است و ادوی مقصد کوچ بکوچ نور دیده و پیر و چنانچه بخت و نیلیم ماه محرم بدر السور و پیر
 رسیده و بست و بنفتم و از پیش کردید امید و اراست که غنچه بیاسن مکرمت و انضال عالم پناهی بسکینه
 بادشاهی ملحق شود آفتاب سلطنت جاوید مال هزاران سال بر بفرق ساکنان چار سو بهفت انکیم فرزندان
 و تابان و درخشان باد و بحق رب البهادر ایضا عرض داشت فدوی راسخ الاعتقاد عمادنا میسر بودیت
 بر زمین استگانت و اقبال بوده همین عقیدت بسجود عینه سدره شالی نورانی نموده زره و ابرو وقف
 عرض یار یافتگان درگاه عالمیان پناه و مستکفان آستان پستروانان میرساند که چون انقیاد گیتی متقا و
 بند با سعه فدویت آماره سایه کامیابی دین و دنیا است لهذا فرق اطاعت بر خط قبول فرمان نموده
 و دل موجودیت پیشه را با ستم عار حصول دوام استیلام سده فلک اقتضای ضیاء جاد وانی داده و نور
 سمت با نور است چنانچه کوچ بکوچ سنانل نور دیده چهارم ماه رمضان بگذرد که پیر کناره و پیر زره
 رسید پیچیم از آب عبور کرده امید و اراست که پیش آننگی اقبال لایزال مکرمت و انضال بر کمال
 حضرت والا شاهی و در جرد و زبانشکر فیروزی اثر بادشاهی میرسد ایضا میرساند که میاسن مکرمت
 و انضال والا شاهی که بهمه حال نیر و نبش بند با سعه عقیدت امان است بستم ماه بیکر نصرت اثر
 بادشاهی ملحق گردیده و در منبر که در دارالخیر اجمیر شیرده کرده فاصله داشت عرض داشت از نظر
 مقدس مظهر گذشت و جهت با سعه پیش کش بدرجه اجابت پیوست و از میلان خراج مبارک گیتی
 خداوند چنان تفرس رفت که از روئے کمال اشتیاق لقا س نور آما س صاحب و قبله آفاق کرده
 خاطر ملکوت ناظر تکلیف و استتقار پذیرفته با دراک سعادت ملازمت علیه مشرف گشت خان جهان
 بهادر به سوره و کهن و متوری یافت در نیصورت هر قدر رعایت عالم افرور نسبت بحال موی الیه بطل
 خواهد شد و هر چند تیرا سباب و لوازم روان شدن حضور کرامت که نور اقدس اسطر و در منصفه ظهور
 خواهد شد شانت موفقی عرضی اشرف خواهد بود و بعد از این هر چه در سعه خواهد نمود و عرض داشت خواهد بود
 ایضا عرض داشت فدوی صادق الاعتقاد فرق موجودیت بر خاک آستان ملایک پاسبان نموده
 جبهین عقیدت بسجود درگاه عالمیان پناه فروغ جاد وانی داده زره و ابر کمال عجز و انکسار بر وقف
 عرض طائفان سده سدره اساس و عاکفان عینه سپهر ساس میرساند که پور و دفیض آموذ نشان
 عالیشان آفتاب لمعان که از پیشگاه تفضل بیکران کرامت صدور یافته بود کیمیا س سعادت ابدی
 و سرایه مباحات سرمدی اند و خت لوازم استقبال و اداب تسلیات آنرا بایمن بند با سعه فدویت
 آگین تقدیم رسانیده ناهیه خلوص موجودیت بسجود و سپاس این نعمت غنمی بر افروختن با سعه

تحقیق محل تزیین محاسبه محمد هاشم امین و کرد و ری مستندول برگزیده داروک و بتوین منصب و تعیین
خدمت باو بشماره ظهور و یانت و در تخرابی بموجب امر عظیم القدر که یکین بی پرواخته عرضداشت خواهد کرد
پیش از رسیدن فردی بحضور تقدس مبلغ آنقدر و ام از محال جاگیر صوبه پنجاب انتقال یافته عرض آن
از برگزینت سرکار قنوج تن گردیده چون هنگام تحصیل محصول فصل ربیع در رسید و امسال برگزینت
پنجاب باضافه مناصب تشیخین یافته بودند بمعرض معلی رسانید که اگر درین فصل جاگیر دستور سابق ماند و از
آغاز سال تغییر و تبدل بمیان آید محض عنایت است بر زبان الهام بیان گذشت که محالی که در عرض مرصفت
شده ربیع آن محال هم خوبست اطاعت حکم گیتی نقاد و مرجع ربیع مطالب دانسته تسلیمات بجا آورد و نیز
برینج جهان مطلع اسنا و حال محال مذکوره را که در سرکار خالصه شریفه مقرر بودند بالفعل مسلم و بحال داشته
ایضا عرضداشت فلان چنین عقیدت سیار السجده سده مثال آبرو و جاودانی بخشیده و جان
عبودیت آمار الطواف عقبه اعتلا و اجلال مایه اندوز سعادت و دجانی گردانیده ذره دار بموقف عرض
فیض پذیران انجمن خلد آئین و بار یابان محفل شریف ترین میرساند که بود و ذکر است آمو نشو و سماع
النور و خشنده سطور سرتق غرت و افتخار بذر و عین اخراجه لازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا
بداد بنده های عبودیت بجا آورده و فیل کج دندان و چهارده ماده فیضان بنور پیش فردی والا
در گاه نرسیده هرگاه میرسد بموجب جلیل القدر و در زمان سعود از نظر اشرف خواهد گذرانید مبلغ
ده کمره و پیه که در مستقر الحاق است که آباد موقوف بآمدن خزانه صوبه آله آباد مانده بود ویراسته سرانجام
مبلغ مذکور نیز اولان بهم منتهی ستاده بتصدیان آنها تا کید بر تا کید نورشته چنانچه است دوم ماه فلان
تجوفق ربانی مصوب فلان روانه حضور پر نور شد و سلسله مبلغ مسطور این مقدار که از محال جاگیر نزد
بار دوسه معلی رسیده بود آنرا بطریق بنده وی بمقتضای ایضا عرضداشت فردی راسخ الاعتقاد
جبین عبودیت باستیفای تقدیم سجده سده ساس نور آمار جاودانی گردانیده چشم عقیدت
را بتمنا تسلیم خاک آستان فردوس اساس توتیای سعادت جاودانی کشیده ذره دار و فیض
استکانت و انکسار باوج عرض فیض یابان بارگاه ملک اشتباه و تقسبان نورگاه حضور قدسی ظهور
میرساند که و نیز نورین و نشو و سماع النور فیض کج و نور و هم شانی و عین پر تو و وصول شرف و سواد
بر فرق عبودیت و افتخار فردی جان شاز انداخته لازم استقبال و آداب تسلیمات آن دو نیز گردان
ارباب ارادت و میل باز دوسه اهل سعادت جدا جدا بآئین بنده های عقیدت سیار بجا آورده و کلاه
گوشه غرت و اعتبار باوج فردان بر اخراجه و باو اسب شکریه سپاس عنایات بیرون نوردهم و تو چنان

از وزن از قیاس روح و روانه که خلاصه خلقت بنی نوع انسان است خداست پیش باب جناب عالم آب
 ساخت نقل حسب الحکم گیتی نهاد و بنسب از نظر اشرف بگذرانیده و در نیوقت آنچه بعضی استفسار در آنقدر
 و هم و استعداد و معرفت اقدس گردانند و عرض داشته که قبل از ورود و ذکر است نمودن شیر عالی بود و بهر
 جهان مطاع نوشت تیار داشت از آن بر و که بدون مقدمه فلان شخص مطلب دیگر هم بود و ارسال درگاه
 والا نمود چون در باب تنخواه برگشته شاه جهان پور به بتول و کلاسے سرکار بعضی اسٹا رسایند بر بیان
 الهام ترجیح گزشت که فلان هنگام رحلت التماس کرده که این برگنه بدستور سابق بحال مانده برین تقدیر
 از جاگیر شش بر شش آید اینقدر و ام همه جاگیر صوبه پنجاب که طلب و کلاسے سرکار والا شاهی در سرکار پادشاهی
 مانده است انشاء اللہ تعالیٰ در جائے مناسب تنخواه میگردد فلان قوجده و امین اقطاع سرکار و انچه تفرج
 و عیادت داشته که در گاه عالم پناه فرستاده بود و بنسب بحدود فیض گنبد رارسال داشت امید داشت که از پیشگاه
 فیض و کرم فرم وانه خلعت فاخره و نشان عالی شان براسے او رحمت شود و ایضا عرض داشت بنده و توفیق
 نمود و عاود زمین اطاعت و انقیاد بفرمان ارادت و اعتقاد و رخصت جین عبودیت و جان نشانی بعبودیت گزری
 بنابه سپهر بنیاد و برافروخته دره شمال از حقیقت اشکانت و اتمهال بموقف عرض حاشیه نشینان بساد
 طاعت بنما و فردوس بهار و ایستادگان آستان سدره نشان گیهان سدره میسرانده که در واز و هم
 باه جیادی الهامی و فیض آمو و والا منته در راه و ام اندر شخص بشارت سعادت انما امتیاز الهی و اقبال
 از این بسیار کی و بهر روزی بغیر محبت او که مقتدا اسے کامیاب شرف و افتخار کورین گردیده و توفیق
 بیان فراسے قدم بهمنت از دم بر خود بالیده فسردی غرت و اعتبار با وج علیین برافراخت و مرا
 استقبال و آداب تسلیمات آن مهین نمونه آیه رحمت رحمانی باین بند کاسے عقیدت انگیز بجای آورده
 تاحیه دل و امانند پیشانی سه سجده و تسکین و سپاس غنایات بے شکست خسته وائی نورانی ساخت از پیشگاه
 محبت و اقبال احر و اجب لا یشال بغیر نفاذ پیوسته که تا تواند خزانه اسطی سبیل الاتصال از سالان
 و کیفیت جاگیر باسے سرکار عالیقدر که در هم و بهر هم بمساع حقائق جماع میرسد گاه و ام و فیضی مطی
 گرد و اینده چنان کند که تفاوت و نقصانے بیان نیاید قبله دین و دنیا سامت در باره سایینان
 زده بر کاب ظفر انساب کمال سی و پیش واد و لیکن فرستادن خزان بیکدست بطریق بند و ی
 بنابر تقدیری که از چند گاه در اعتماد و مرافان راه یافته سیاه و نیوقت که بخیر است یک لکه رویه بالفعل
 بحدود و بهر روزی در مرافان مرکب اقبال نشان بهیکس نموده شش بند و ی راضی نشد مقدور اصلاح
 کار نه بیند و اگر محبت از کاب غیر و زمی باپ عیادت شود و زده و با نچایر سده بعد تنخواه از باب طلب

موجودات خزانة محبوب آنجماعت بلا اجمال ارسال دارد و حقیقت قبول و کلامی سرکار عالی منتالی نیست که سال و در
اول کل حال سبب خلعت بارش باران در اکثر محال آفت خشکی روے داده و بعد از اعلان فرستاده اند و غایت توان
بسیج نیرو و اذنه بلکه پسند و بخت سابقه را به نظام ساخته و تخصیص جمع و تحصیل مال خبیله سستی و کوتاهی و سر تنیده چنان
تفاهید ایام فصل بر بیع بجای تنگ بود و عزل و نصب عال در چنان هنگام فائده نمود و بالقدور و فصل نمیکرد
بهان جماعت را مسلم بر قرار و ارشده تاکید می و تهدیدی که مستلزم وقت و انست بکار برده و از این جهت
فصل خریف و بعض محال تنه دیدی که از افراد جدا گانه و بی فایده و الا میسر است و اگر در بیان دیگر تعیین نموده
و در چکار اسلام آباد و غیره که این غیر خیریب عالان کار آمدنی منسوب ساخته و در حال به هم حال با شرف
جمع و وصول و لم یصل میسر انجام یام تحصیل و در مدت خواهد که در وقت و نتایج عمل عال سابق و در بهر سر
و باز خواست مال سرکار فیض آثار و انظام خدمات و انظام مصالحت طی المقدم و بعد موقوفه بکار آمد و فواید
و از میاسن اقبال جاوید مال اسید و راست که در سال آینده فصل و کرم به بانی فتح الباب آسمانی بنحوی
عطا فرماید که به نزول پادشاهان بهرید پادانی بحسب خواستش و در آنجا مان بمشقه ظهور آمده با فرد و سینه
مخصوصات تلافی باغات ساکنه شته صورت پذیر شود و بدین وسیله و ثوق عبودیت خودی بوسیله
حسن کثوف بار یابان محفل اعتلا و اجمال گردد و آفتاب بهان تاب سلطنت ابد مقرر و بر مقدار
ساکنان ربع سکون هزاران سال تابان و در خشان باد و شکریه عطا جماعت عرضداشت
نشان فرقی عبودیت بر زمین خاکساری بالیده و جبین عقیدت ضیاء پذیر نقش جان سپاری گردانیده
فره و در بموقع عرض شرف اندوزان محفل سپهر قرین و متفیضان انجمن بیشت آیین میسرانده و درود
که است آموذ مشهور لامع النور سعادت گنجریا خلعت فاخره مرحمت طراز تار که افتخار و غرور در حقیر
باوج آفتاب رساینده جان عقیدت آثار افلاک بالا پالانید لوازم استقبال و مراسم تسلیمات این نعمت
عظمی و عطیه کبری بجا آورد و در شکریه سپاس عنایات عالم روح و روان را که اشرف شیایست انفس
آفاق است فردا آستان فردوس تو امان ساخته زبان عبودیت بیان را کامیاب و عاگردانید
که تا بسیرج اطلسی را در و در زمین گروی را ثبات و قرار است ایشام بهار عا و جلال و فضا و شرف
فیض نوال حضرت والا شاهای نرسیت افزای دین و دنیا و جبین پیرایه حدیقه جاودانی عطا باد حق
رب المشرق و المغرب و خالق النور و السواد ویرحم الله عبد آقا انا ایضا عرضداشت خودی صادق و اقا
بعد اواسع مراتب زمین بوسه غلبه آسمان رتبه ذره و از بهر عنایت با ستماء با ستم و موقوف غنیمت جاد و جلال
و بار یا قهحا س محفل فردوس نشان میسرانده که نشان عالیشان فیض ترجمان یا خلعت مرحمت طراز

که باین جان نوازی و سر فرازی کترین فدویان از پیشگاه فضل و انتنان شرف صدور یافته بود که دست
و پا و سعادت آمو و عطا فرمود و فرقی غرت و اعتبار و احترام علیین برافراخت و از ارم استقبال و آداب
تبلیغات آنرا بتقدیم رسانید و در لشکر و سپاس عنایات و انقیادات عالم افزون که افزون از اندازه قیاس
بشیر و سیران را حاصله و در آنک مختصر این خبر و مختصر بود جان و روان را که خلاصه خلعت بنی نوع انسان است
ندای خاک آستان سپهر توان ساخته زبان عبودیت بیان بدعا و طول بقای ذات اقدس و شخص
مقدس که سرای حیات جهانیان و پیرایه زندگانی زمانیان است گوهر نثار گردانید مع ذلک از
دست و زبان که بر آید به کز عهد شکرش بدر آید به ظل طلیل ابدی انقیاد حضرت والا شاهی بر خوار
عالیان عمو و بر فستی فدویان خصوصاً تا انقضای زمان خلعت و مسود و حمد و و با و بختی رب العباد
ایضا میرساند که بتاریخ فلان بتقدیم شریف آداب استقبال و تسلیم جلالت مراسم تجلیل و تکریم خلعت فاخره
که افتخار بخش دنیا و آخرت بود و بالا پایکی صورت نگار گریه بیان دولت طراز آستین سعادت و راز نگ
افراست که نمود و فرقی غرت و اعتبار با موج فرقدان برافراخت و ناصیه بندگی بادای سجدهات شکر و سپاس
این مرحمت افزون از و هم و قیاس نورانی ساخته زبان عقیدت بیان را بدعا و دوام دولت
ابدی یاد و خلعت و سلطنت خدا داد شرف اندوز گردانید آئین تالک اعلی از طلیعه خورشید خاوری
باس زین و بهر گیر و سواد شام از طلوع ماه نور انبیرش سیم پافت آرایش پذیرد و برق جهان کشاکش
با علم ظفر برجم والا شاهی بنظم باد و خلعت بخش و انعام عام حضرت عالم پناهی سله الدوام تارک از ایدان
عمره هفت اقلیم شود ایضا میرساند که بوصول مکرمت شمول خلعت فاخره افتخار بخش دنیا و آخرت
که طراز آستین غرو جاده و نگار گریه بیان دولت و دستگاه بود چون فلک اعلی سر بلندی اند و ختم و چون
آفتاب خاوری چهره شرف افزون ختم تارک نرزد و مباحات بر فراز آسمان هفتین افزاخت سجود شکر این
عنایت تازه و تسلیات سپاس این مرحمت بے اندازه اگر چه از اندازه ناصیه عبودیت آئین بیرون
است لیکن بذریع سینه آداب بندگی و تقدیم لوازم پرستندگی فرقی نیاز بر آستان حضرت
نجیب الدعوات نموده زبان عقیدت بیان را بدعا و بقای سلطنت خدا داد و دوام دولت
ابدی است و سعادت اندوز ساخت و تا ماه خورشید بود خلعت پوشش به تشریف که امند فرزند
پوشش به اقبال که عالم زینش خلعت و بندگی شاه بود و حلقه گوش آفتاب جلالت و جلالنداری
ایند بر زبان روزستان باو ایضا روایت عبودیت بندگی و مخالفت فدویت و پرستندگی
که از رده و از پیر غریب آستان خسته علیه سپهر توان و متکفان آستان فرود و آستان سپهر

که درین هنگام میمنت آغاز سعادت انجام که سامعه ترین زمان از حیثیت جشن سالگه مبارک شایسته ملو
 بهجت و سرور و باصره و کین و مکان به شایسته تکلیف بزم تقدس همقرین فراوان احفاف و نور بود و در
 منشور لامع السطور فیض کنجور یا خلعت خاصه این جشن مقدس دست نوازش استقبال و آداب تسلیات
 آنرا بتقدیم رسانید و چنین عبودیت را بسجود شکر و سپاس این معبود عظمی و عظمی بخشید امید که میاس فیوضات
 روزگار بهایون آثار مخصوص این سال خسته غالی تباکدات ایزد متعال غنشین بر ذوات خسته و بعبده یراجب اس
 سلطنت ابد اتصال نسخ و فرخنده و مبارک و میمون باد و رسته ایام حیات سعادتی برکات حضرت پرورش
 عالمیان بامتداد زمان با حلقه عمر حضرت توام شود بحق رب البواد ایضا ذره واکموقف عرض انجمن آریان اقبال
 و خصوصان محفل سپهر شمال میرساند که منشور ساطع النور لامع السطور که ناصیه دالاش نگارش خامه اقبال نشان غنچه
 و سرفرازش بقدری تحقیر قدوسی ترجمان قر و زان بود و پروردگار و سعادت آمو و بر سر قند و می جان نشان
 انداخته و اسم استقبال و آداب تسلیات آنرا بجا آورد و در صبح و روان را که خلاصه بود و وجودی نوع انسان است
 خداست تحریک نظم هر صحت بیان ساخت و در شکر عنایت پیکران والا شاهی و اداس سپاس تقفقات حضرت
 عالم پناهی عرق نیاز بر چنین چشم خیره زمین دار و بدون قربانی شدن و در راه عبودیت جان نثاری
 کردن هیچ گونه نمیتواند که شمه از مراتب شکرانه مراحم و الطاف افزون از فهم و قیاس برگذار و ایضا میسازد
 که منشور ساطع النور لامع السطور مکل بلای آبی بتلالی رشحات سحاب و ابر نیسان خامه اقبال و متنوع بد فرقد سی
 نگارش دست و دریا نوال که جان عقیدت اشتغال خداست هر حرف و در سعال باد و در زمان سعادت اتصال
 پر تو و در و فیض آمو و انگنده و شرقت شرف و افتخار ذره خاکسار بند و طبعین بر فراخت لوازم استقبال و آداب
 تسلیات آنرا با باین بنده ها سے فدویت اما ادا نمود چنین شکر و سپاس معبود این عظیم عظمی و معبود که آنرا توکلین
 ساخت حسن خدمت و خوبی اندیشه این عبودیت پیشه اگر در محفل جا و جلال غرقول یابد سر اسرار برکت
 ارشاد هدایت مواد هر شد و مادی جهانیان است والا از وجود بی بود ذره ناپیچر چه آید که نگاه التفات
 آفتاب عالم تاب را شاید لیکن ذات اقدس و شخص مقدس شهر یاران والا شکوه فردی است از جمال با کمال حضرت
 الهی در نیصورت چنانچه فیضان نعمت و رحمت عام او بجان و تعالی بیواسطه غرض و علامه علت همه و بوقت
 شامل حال کافه انام میگردد و اگر فضل و کرم جناب والا شاهی نیز همان منوال جلوه ظهور داده تشریف تحسین
 به بنده ها اعتقاد نهاد و عطا فرماید همانا که منظم افضل فضائل اخلاق است که عبارت از رحمت و رحمانی اوست
 غراسمه بر اوج گاه بیدار آید باشد ایضا حضرت داشت فدویت نهاد و عطا و جبین صدق ارادت بنماک
 رستمان فیض نشان نهاده و در سعال عقیدت بقدر اقبال مقبلان و کعبه حاجات عالمیان آورده ذره وار

بموقوف عرض طائفان سده سده اساس و مالکان عتیقه سپهر ناس میرساند که منشور لامع السلطنت که بر
 که سرپایین افشانی بدین صیغه نگارش دست مبارک خورشید آسایشه آینه حقائق نهاداشت پرتو و در
 سعادت آموخته اند که شرف افتخار افزون از اندازه ادب و افکار بزرگ خاکسار طایفه و دیوانم استقبال
 آداب تسلیمات آنرا بتقدیم رسانید و از وفور عنایات عالم آرا که در ضمن آن ترجمه نسخ الامام ائمه است بحال
 عبودیت اشتغال چهره افروزی یافت چندان بر خورشید بالید که در پیرامون بخت و نصیب حکیم محرم بر رفت
 و احکام قدسی گذارش نمود حکیم شایسته ظاهر ساخت که اکثر او در مطابقی امر جلیل القدر شیشه آریال داشتند
 و آنچه بالفعل حکم شده میرعت سرانجام داده میفرستد جان برن رنگی و سوارانند کمال را و آنکه در و دیوار
 عطار بیدار الهانفت شاه جهان آباد است قدوسی و الا درگاه در هر باب بهر چه نامور شده شود شاه جهان
 در انظار آن باعث سرخروی هر دو جهان اندیشیده حتی الامکان تقصیر نمیکند و نخواهد کرد انتظام امور
 مضاعف خدمت مأموره موجب بر و سبب وانی و نسبت به لوازم خصوص بندگی بجای آید و خواهد آورد
 نشان مالیشان که سابق بنام کمترین بنده گان عرضدار یافته بود و از نظر اقدس اظهار کنیزانیده عرضداشتند
 در جواب آن رساله داشته اگر شرف اندوز مطالعه و الا شده باشد بهتر و الا خلاصه منضم نوشی نیست که
 حضرت بکیمسان خود بگفتنی خداوند فرمودند که فرمان تو را ان در جواب مطالب مرقدین نشان
 معصوم به اول نایب بادیش و آداب سپهر سلطنت در جهان را می ابد الا آباد تابان و در نشان الهی
 نوره و ایچ عرض استاد ناسه موقوف خدمت و جلال و باریان فنگان پیشگاه سپهر شل میرساند نشان
 عالیشان قدسی تحبیر نامه اقبال فیض نشان پرتو و در سعادت آموخته اند که شرف افتخار افزون از اندازه
 با وج فرستادن برافراشت این استقبال و آداب تسلیمات آنرا بجای آورده بخش از نظر اقدس اظهار کنیزانیده
 و در مرتبه به طالع و الا آورده فرمودند که فرمان وحی بیان در جواب این مطلب معصوم قرار دان
 صادر شد و بیکم هم فرستادن بنادرلی ناید که همراه موی الهیه بر و چون این تصویر مکرر بر زبان الهام ترجمان
 جلوه مأموره داد در نیوشت قدوسی معروض داشت که اگر بر و در خوب است حکم شد که خواه نخواهی باید فرستاد
 اناس نمود که چون بنده خانه زاد است و فرمان پذیر و مدتی خود شرف اندوز خدمت حضور که امرت
 کنور بوده و بعد از صلح خان در بندگی آستان عرش نشان جان شاه گردیده برین تقدیر از قبول حکم
 جهان مطاع چه گردید و درین مذکور است آنگاه کمال انبساط از چهره جهان افروز مبارک نمایان بوده
 بهرین هنگام روح الله خان لوازم صدق عقیدت و اخلاص نسبت بحباب عالم کاتب بخوای عیان نمود
 و مقالات شایسته ایفای برض مقدس رسانیده که از دیگر بر نیاید و مثل روح الله خان شاید که این

قسم حسن ادا نماید چنانچه خلعت از روی و سکه قراداد ان غنایت یکم شایسته حرمت شده و در باب اسرار انجاد
کار خانات از پیشگاه خلافت ناکید رفت که زود بر کباب نصرت انکسار برسانند باذن محسن خان
مضی حکمت بود و عین مصلحت و هر چه بنده ملوک آید از قبیل کائنات الله تعالی خیر کرد ان دانست عقیدت شریعت
در راه کار خانات اهتمام تمام دارد و لیکن تنهایی این حادثه نیستند و کار خانات متفرق اند به حال قدس کبار و
بر چه در کار میشود و در اسرار انجاد داده انشاء الله تعالی سپاسهم و از سبب ساند و فرشته که حضرت والاشاهی تبارک و تعالی
انفی علی الله و ام جهان انکشاف او ایضا میسر سازد که مشور و مطاع النور منون بخدمت قدس که هزاران جان گرامی
نداره هر حرف و لفظ آن باو متضمن کیفیت استقبال فرمان الازم الانشال که با الهام متفرد و محض الهام از
پیشگاه خاطر ملکوت انترخام که محل در و فیوضات سبحانی و مورد و نور خلیات ربانی است سر بر نهاده
بود و بر تو نزل حرمت موصول انگنده فرقی غرت و انفعال این ذره ناکسار با وجع عظیم رسیده مرا هم
استقبال و آداب تسلیمات انرا بجا آورده مطابق امر حبیب القدر از انقدر اقدس اطهر گذارند حضرت طالع
سرایان صیغه قدسی بنیان را بود الا مطاوعه خاص در آورده اند و پیش از اختصاص حواله فرمودند و در هر مرتبه
حقیقی سلامت بساط شش لکه و بیست هزار و هجده باب است تفاوت تبدیل با کبر صویر پنجاب و غیره که از ابتدا
خریفه تغییر شده و از ریح من گشته سعی بسیار نمود که از خزانه مطهر که فخر بر کباب نصرت انکسار اسرار
چون بسبب فقدان نه به بنده حضور که است گنجور میباید بسیار فرود سپرد و از آن متفرد مبلغ مذکور بر خستند
اتحاد گرفته جمیع را تعین ساخت که جلوه و شتاب شتافت بهر توفیق جمعیت خود در ان با احتیاطا تمام میارند
زیاده از این بسیار است از خلاف طریقه ادب دانستند به عاقبت میباید انساب عالم کتاب غنایت برقرار
بنده با حضور و غائب سایه گستر با و ایضا فذوی صادق الا اعتقاد و عاود بسید رسوخ عبودیت
ذره واره بوقف عرض بار یا دنگان پیشگاه عظمت و جلال مستفیضان آستان فلک مثال میرساند که
هر چند آرزو و قدوسی التزام رکاب نصرت فرجام بود اما انشال امر و الا قدر ذریع حصول سعادت
جاودانی دانسته بعد رخصت از جناب اقبال و دولت با و را ک شرف ملازمت مطیع مستعد گردید
و غنایات جلیده بر تبه کمال نیست بذات قدوسی و غلات صاحب و قیل دین و دنیا شاهده نمود و در باب
مصلح هم از روی و سکه حراهم بیکران فرمان رفت که هر چه در کار باشد التماس نمایند قدوسی بعرض القدر
اطهر رسانید که بالفعل بر اے انشاء و معابر و مسالک دریا به پنجاب ضرورت است که احکام گیتی نظام
بقدر فن تمام غرض و ریاید بر نه بان الهام بیان گذشت که درین وادی ناکیدی که باید که و بنده ملوک
نشانده لیکن صورت و احوال آن بای ادب ناچار در حضور که است گنجور ساطع النور که نه شده بود که

راه گزین است یاراه ملتان خواهد پیروز حال بر تو انگش خاطر ملکوت خاطر خندان است که غالباً به سمت ملتان باراده
 قند حارانه را سپید که دارا شکوه رفت بود و هر علمه میباشود ازین برگزیده آگاه بوده و در هر باب آنچه باید کرد و آن در وقت
 خلوت وقت خطمی بول در آن بعد از آن آنچه در دست خواهد داد و عرض داشت خواهد کرد و اقتاب سپهر سلطنت جاد وانی
 ظهور یارای ایچین خرقه ثقیله است با سبیل کلام سیده سدره مثال بر افراشته چنین ارادت بسجود و عقیقه خطمت در
 اجمال نور آفرین ساقیه بخت و تقدیر عرض یار یا فنگان در عالم پناه میسر سازد که هر چند اصل مقصود و سرای پیروز و قدوسی
 بیرون یار لیس است که سکه الد و اهر با تقیاس انتر اقلان حضور ساطع النور شمع سعادت حال و حال بفرزند
 در وقت ثقیله با تقیاس انتر کرم قریب استخوان فرمود و در آن بر کات وین و دنیا و در اندرون و لیکن بها بر
 استخوانی قریب از ساسه انجمن آریان حیا و جلالت الم و درسی از ساسه انجمن ایسا با تقیاس بر دست پیروز
 بر عاصه انتر اهر ایام و دولت ابد مدت و اعتقاد ساسه اعلام فتح راه رستگاری در وقت ثقیله خدمت مامور
 بشا پیروز و عیادت نکاشتند در انجام معاملات و به باقی برگزیده حتی المقدور سعی موفور و اهتمام
 تمام بجای آوردند و امیدوار است که به تیساری باید عین شمال و شکر فکری اقبال عد و مال احسن که
 شمس در و ان عقیقه اعتقاد و اجمال است از کمن بطون بمنظور ظهور بر آید که ملک اعتشام عالم پناهی
 هزاران سال همان افزون باد و لیه فدویت نهاد بوسیله رشتی اخلاص و فزیه و رشتی اعتقاد و تقف
 عرض شرف اندوزان آستان سپهر آمان میرساند که چون است از زمان حریان ملازمت و الا جلات
 متمنای به پاس ارادت اکمال تطویل انجامیده اند اول عقیدت منزل را خفقان به آرامی
 به سبیل حال بسر سبیل کشیده نمیدانند که این شورا به ناگواری که به اختیار از جام تا کانی می کشد انتقام
 سرخوشی با سبیل ایام سابق است که چند س از اشتراقات حضور فیض بخور نور پذیر بود و سرمایه
 به سبیل و سبیل که سبب نموده یا تقدیر خوشنودی لایق که بعد از این به سبیل سبیل بایان بر زمین سبیل وانی نصیب
 از زو و سبیل انقبیل سده سده در مکان خواهد شد از آنجا که نا امید می لایق پیگاه ادب نیست توفیق
 چنان دارد که آنچه مطلوب قلب مدد یاران جان فشان است غمخیز سبیل از کمن بطون با من ظهور
 به سبیل نماید تفصیل سواد فکرات در یار گیتی در این بهیم معروض مباح جاه و جلالت میگردد و یقین حاصل
 است که هر چه اصل نظام دولت جاد وانی طراز بود و با شد بر عزت باطن الامام موطن کریم است
 شایسته تقدیر و نهایت شرف از میاد می بالیده بلا واسطه فیض پذیر است بر تو انداز خواهد بود و در صورت
 هر چه استعدا بدلی بوده و در تفصیل امور با هر ضمیمه است که الو لا بهت ترک ادب و استعدا عاظم بنمایند
 ساختن رفیع مسکون با نواز از چه اعلام نظر اعلام و الا شایسته سکه الد و ام روشن و نور باد و لیه به سبیل خود

عقیدت و ذریعہ رسوخ ارادت ذرہ وار بغیر عرض الیستاد ہا سے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہا سے انجمن خلد
 مثال میرساند کہ منشور لامع النور فیض گنجور در زمان ہیئت انزان شرف و در دولت آمو و خشنید و فرق عزت
 و افتخار ذرہ خاکسار با وجہ فرقدان برافراخت مراسم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بمقدیم رسانیدہ بخش از نظر
 اقدس اسطی گدزائید قبلہ دین و دنیا سلامت امر حلیل القدر کہ امرت ظہور یافتہ کہ ہر گاہ رایات عالیات
 نصرت آیات یک منزل از دارالینیر انجمن نزول اجلال فرماید قدومی تحصیل سعادت تقبیل آستان سپہ توانا
 مستعد گرد و اگر چہ آرزو سے عقیدت سرشت ہمہ وقت چنین بودہ کہ بدوام التزام رکاب فیروز ری
 تاب کامیاب و آریں باشد و الحال کہ حضرت اعلام فلک احتشام بانچہ و وسعہ درو سے نموده واعیہ ذات
 کہ چند منزل استقبال نماید لیکن امتثال امر اشرف باعث بسو و جاودانی انکاشت حاجی عبد اللہ کہ بفرست
 زمین بوس عقبہ و الارہکرا سے یکب نظر قرین است بمقتضای حسن سلیمہ و کمال عقیدت خصوصیت
 کلی و جزوی و بارگاہ سے مدار سے چند ان اطلاع پذیرفتہ کہ از دیگر سے نیاید صورت حال کامیابی مونی
 پیشگاہ جاہ و جلال خواہد گذر ازیندا قباب آسمان سلطنت جاوید مال ہزاران سال عالم افروزہ باد و لہ
 ذرہ وار ذریعہ عبودیت و انکسار بغیر عرض الیستاد ہا سے موقوف عظمت و جلال و بار یافتہا سے ہر
 مثال میرساند کہ بور و فیض آمو و نشان عالیشان فرخندہ عنوان شرف و افتخار جاودانی اندوختہ مراسم
 استقبال و آداب تسلیمات بمقدیم رسانیدہ و یکبار از شرفی براسے نذر حضرت حمدان خدیو گیتی و از میر و حبیب
 امر حلیل القدر حمد الہ حاجی عبد اللہ و محمد مومن نجم ثانی نمود کہ از نظر اشرف اقدس گدزائید و چون نوید بہت
 جاوید ولادت با سعادت شاہزادہ عالی نسب و الاتبار در شکوے دولت و اقبال سامع افروز و زریں
 و زامیان کہ دید کہ نشات تہنیت و مبارکباد آنرا بایں نیدہا سے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عجب
 بیان ہزاران خضوع و شوق کامیاب و عاگر و ایند کہ حق جل و علا با غمتان سلطنت و شہریاری راجا و نا
 سر بر سر و بر و مند و اراد و نو باوہ گلشن بہت و نامداری را در سایہ خورشید پایہ حضرت صاحب و قبلہ
 دین و دنیا کمال عطر طبعی فائز گرداناد و آفتاب عالمات جہان شاہی ابدالہ پیر تابان و درخشان باو میار کیا
 عیب و فطر پوسیدہ خراعت و بندگی ذرہ وار بموقوف عرض سعادت اندوختہ کہ امرت گنجور سامع النور
 میرساند و آداب تسلیمات تہنیت و مبارکباد عید سعید فطر کہ آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات
 روز افزون بآئین بندہا سے عقیدت اما بجا آوردہ زبان عبودیت بیان را بصنوف نجات
 والوف دعوات میکشاید کہ حق سبحانہ و تعالیٰ جمیع ایام و لیالے دین و مشہور خصوصاً این روز بہان افروز
 را بر ذات اقدس و غصہ حضرت قبلہ و کعبہ عالم و عالمیان مبارک و فرخندہ و خستہ و ہالیون کند و شوق

آفتاب سپهر عالم پناهی را بهیچ عید سائر ساکنان روسته زمین گردانا و بانون بالقیامه و حصول خلعت
 آداب تسلیات زمین بوسه آستان سپهر تواناان تهنیدیم رسانیده و چنین عجو و بیت بسجود رسیده سوره نشان
 نور گین گردانیده و دره دار بوقت عرض شرف اندوزان و فضل جاه و جلال و مستفیضان انجمن خلد مثال
 میرساند که در و الا اندیشو بر سر نور ساطع النور شعله تکیه در سال خزان و تهنید طلب قدوی بکشود فیض کجور
 با خلعت بارانی مظهر بطراز نورش سسر وانی که از پیشگاه فضل و کرم که است صد و ریافته بود پایه عزت
 و افتخار احقر برافزود آئین استقبال شایسته عالیله و در انجمن تسلیات هر فرد قدسی نور و جدا جدا بقدیم رسانید
 و بعد حصول شرف اطلاع بر مضامین هدایت تهنید آن هر دو دستور العمل دنیا و دین قیام بر طبق احکام گیتی
 نظام باعث بیود کونین اندیشید قیامه میانان سلامت از ان هنگام که بنده در گاه دوری و دوری از بساط
 سلطنت بساط اختیار کرده بمسکین ضروری اثریادشاهی رسیده خراش به حال است که شهادت روزی و فکر رسانید
 خزان بر کاب نصرت انساب و الا شاهی بود اما چه کند که از جمله داخل و ششاهن مبلغ شتی و پنج لکمه و پیه که قریب طلب
 نه ماه ملازمان سکار عالی شیشه و غرض مطالبه در سکار خالصه شریفه عاید شد و براسی مبلغ مذکور به چند ترود و
 تلاش نمود و منتهی قضا و بالقره در باب و جو هات بقایا سه دور و نزدیک که در باب تحویل دار سال
 آن بجز رسیدن در موبکب انظر قریب احوالان تکیه بر تکیه نهفته بود و اهتمام ببلع بکار و چون ابلان نه بلیق نه بلیق و چون
 ستمگر کمر سپهر اندر جمعیت شایسته که خزان را بجا نطق تمام تواند آورده و همراه داشتند لهذا میبایست از ان
 به تنخواه و از ان که اسناد از دستور ساطع النور آورده و بوزند بجز در وقت بوصول پیوسته قریب و
 سه لکمه و پیه که در خزان واقعه در الحاق وقت شایسته از آبادی و بیود و اندک اکنون با مسود و سه از
 شنبه داران که همراه و حاضر بودند و از ساخت که بهر عت و استعمال بدایه الجیر اجمیر پارت و کجست
 سه لکمه و پیه و کمر سه خزان و قنوج که بهین دستور و جوی و ولخانه مستقر الحاف اکبر آباد موجود و اندک
 بتصدیان چکه اسلام آباد قیام نوشت که بلا احوال مصوب بدرقه فوجدار بفرستند اگر نه بهای عرقوم
 نه و میرسد همراه خود سه آرد و الا بنابر و قدر ترا سه التزام و دام بندگی آستان فرو و س نشان که بهیچ
 مقاصد ضروری و منفردی خرج میدهد از جناب اقدس و ستوری خواسته بتقییل عتبه خلک رتبه کامیاب
 میگردد و نه بهای عرقوم چند نه و نه بهیچ خزان رسید در باب برگشت صرف خاص و محالات طلب
 شاکر و پیشه و علوفه سپاه و غیر خلک موافق ارشاد واجب الانقیاد و عمل خواهد آمد کیفیت توجهات
 شایسته عالی نسب و الا شمار و حقیقت توجهات سکاره لواب خلک اجتناب منزله آفتاب اودام اندک
 و بولایان غلام بقاعده و دستور یقید کتابت آورده بفرض مقدس معید و قوت داشته اند

بنده براسه تحصیل و به طلب جد و جهد بسیار بنمایند عرض اشرف است علی هر چه در پنج جهان مطاع صواب
 میشود و معروض خواهد داشت آفتاب عالم تاب سلطنت جاودانی طراز ابد الهی هر بر مفارقت ساکنان بیخ
 سکون تابان و درختان باد و در قعر بیت میرساند که چون بود جب که میران اینا ایام هم با کثرت
 همه بسوسه اوست غراسه وصل جلاله فلان علیه الرحمه و الغفران رخت هستی این سپهری سراسر به بر سبزه
 بهر شیشه تقدس خرمیدانین با تم جان خراش چه شمع و به که چشم مصیبت بین بنده ها که فدویت آید چو
 اشکبار شد و بگریه چه تقدیر بخون آغشته که دید با بکل یک داغ صد شهر سینه و سوخت دیگر خم هزاره دل و روح
 ساخت و چون از فروزی اندوه دشم با طعنه حرارت این الم بر داشت ناچار بعد آوازه فاعله
 بر روح بر فتوح آن بهر اسه عالم جاودانی نه بان عقیدت بیان به بد عا به بقا فاعله اقدس شخص
 مقدس که سیرایه حیات جهانیان و پیرایه زندگانی نه مانیان همانست سعادت اندو زگره دایره سر
 بر خط فرمان ایزدی نهاده که هر چند بر سیم سحر و دوز کار و نهنگام وقوع چنین امور را ضلالتی تقدیر
 سکینه اوجاع و درونی و آیات و احادیث که در شان صبر گزینیان دارد دست بجهنم تمهید می آید لکن این
 ابرو خوان لوح ادب را چه یار که در پیشگاه دانش آموز عقل کل حار شاد و فریاد غدا فلان معرفت الهی
 لسان مقال بر کشاد و از اینجا که اصل حقیقت عالم کون و فساد بر خاطر علو سے منظر از قبل عالم حضور
 است و به صورت یقین حاصل که از بهر طعنه حرارت است این قضیه ناعرفیه که لازم طبیعت کیشیه
 است بر چه بهر صفت ملک خواهد بود بر حرارت تمیز حقایق تصویر یکس پذیر خواهد باشد صفا مایه
 زندگی خضر کیتی با دیده سبز بادا چمن عمر تو از آب بقا الهی سایه آفتاب پایه حضرت والا شاه تاج
 انقراض زمان بر مفارقت عالمیان مملو و محروم و باد ایضا بوسیده خلوص عقیدت و فریاد رسوخ
 ابروت ذره و از بوقت عرض باریافتگان محفل خلوت شال و ستیفان انجمن باده و جلالت میسر
 که و و پیکر نور یعنی و منشور و خشنده سطور ذوق گنجور یک شش طلب خزان و اسپان و شتران
 و عرض حقیقت بهر انجمن سپاه التماس ساعده از درگاه جهانیان پناه و دویین شمشیر اشتعال
 حاجی عبد الله در زمان سعادت اقتران شرف و ر و عظمت آمو و بشیده تارک خمر و مباحات
 ندوی با دج سپهر برین بر افراخت لوازم استقبال و آداب تسلیمات آنرا بعد از تقدیم رسانیده
 نشان عالی شان بنس اولین از نظر مقدس منظر گزرا سینه بعد مطالعه و الا بزبان الهام ترجمان گذشت
 که خزان چیزه موجود داری احقر عرض نمود که فصل خریف نقضی شده و از محمولات ربیع قدره
 بخرم خزانه باقی هنوز نرسیده و احوال لشکر حضور بسیار پریشان و اضطراب بدرجه کمالی انجمنیده

اگر عینیت گیمان افزوز حضرت شاهنشاهی سال پیر و از مگرد و کار دشوار است و بدون زور بار بردار
 حرکت و اقامت بر بنده های خدا محال چون اینمقدورات اصفه اقدس پیوست مکمل شد که یکصد و سی و پنج
 از سر کار بادشاهی بنشیند ساعده بگیرند باز سر و منداشت که جاگیر را سه صوبه پنجاب از خریف سال حال تغییر
 شده و عووض آن صوبه از سبب تن گردیده حاصل خریف قریب هفت لک و دویست و بیست و سه کار معیله طلب است
 در این وقت که اگر اینهم مرصفت شود سپاه و لشکر و پیشه فی الجمله تسکین می پذیرد و الا فقره تمام در سلک
 جمیع بلاد بجا است را و میباید فرمان رفت که اسدخان سر رشته و فرستاده یون ملا شعله نماید بعد ملا شعله خان
 مشار الیه هر چه مشغول خواهد شد عرض داشت خواهد کرد و اسپهان هر قومه از سر کار خالصه شریفه گرفته باشند آن
 فوایدش بهر نوع که میسر خواهد آمد خواهد فرستاد چون بعل چسب محال جاگیر تا یکصد بر تا یکصد و شصت که آنچه از محصول
 پیشش رس سبب تحصیل در آورده باشند بهر عنت و استعجال بقید وصول توانند آورده و در دفتر مستند
 در ضرورت هر قدر که بهیم فراموش نماید بلا احوال بهر کس که اقبال ارسال خواهد نمود حاجی عبداللہ بنی بر حجت
 هر روز تا تو اتوا اعتراضات حضرت لیتی خداوند که یکس خواهد شش ندویان بمیان می آید از شغل
 و کالت بجا است دل سر و شده التماس تیس غار نموده بود و انانجا که در زعم عبودیت نهاد حاجی نیکو
 بنده دانی عقیدت و در و تقوا است ازین جهت معنی الیه را همیشه شتمال میداشت مخصوص در نیولا
 بر طبق مدلول نشان حرمت عنوان بچند وجوه امیدوار گردست و از فضل والا کرده بموجوب
 امر طیل القدر و اما ساداده راضی ساخت که تقدیم خدمت ماسوره سرگرم باشد و مشار الیه بعضی
 التماسات بجنور ساطع النور کاشته بر زبان دار و که امور معروفه اگر در پیشگاه عظمت و جلال و جبه
 پذیرد این می باید و راحه و کالت بدستور سابق قیام می نماید والا داخل شکوه و عاصی شود برین
 تقدیر و قرب بصلاح و دولت چنان می بیند که لطف و کرم عالم نواز نیست به مشار الیه نوعی جلوه نمود
 که التماسات او در چه اجابت پذیرد و تا خاطرش سیر انجام خدمت اشتغال و رز و بعد نه از سر حاشیایا
 قد ویت سرشت نیست که فتح و نصرت اولیا سلطنت ابد معاد چهره کامیابی بنده های عقیدت
 اما هر افزوز و دین جان نثار که با لم حریان ملازمت کیما خاصیت گرفتار است تقبیل استخوان
 فردوس تو امان شرف و افتخار جا و دانی اندوزد امید که دعا می نیم شمی و نیاز سیر گاه بماندگان
 نقاب کشا شاه این مقصود گرد و و بساط دور می از قرب عقبه عتلا و جلال که در هر شعبه و سبب
 بمیان گسترده است دست فضل و عطا می ایندی نزدی و نور و دلوای طفره میا
 و الا شاهی علی الدوام جهان کشا باد ایضا و سید عبودیت و انگار و ذریع استکانت و افتقار و زور و دار

نیکو

بموقف عرض الیتاد با سه پیشگاه عظمت و جلال و باریافتنا سه محفل خلد شمال میرساند که نشان عالی شان را در محفل استوار
 حاجی عبدالحکیم که عرض داشتی مشتمل بر اصول فقهی و اصول دینی و اصول اخلاقی و اصول اجتماعی و اصول اقتصادی و اصول سیاسی و اصول
 از نظر مقدس گذشت و مضمون که اوست مشتمل بر اصول فقهی و اصول دینی و اصول اخلاقی و اصول اجتماعی و اصول اقتصادی و اصول سیاسی و اصول
 فاطمه کمال خوبی جلوه استحسان داده بر زبان الهام بیان صادر گشت که آنچه در دیده مردمان صورت
 استراحت باز نموده و بر روی حسن اعتقاد و حسن اخلاق و دودمان سلطنت کمال عنایت نقش بسته بیان واقع
 است عنایات اقدس با نسبت با ایشان زیاده از آنست که بشرح در آید و چه این باشد که دره الشاج
 خلایق هایدون ذات قدس نهاد است که کسی نمی تواند که خلاف بر لایق گیتی متفاد بمل می آید و این معنی
 از طریق مزیم و احتیاط و در می نماید با ضرورت که چند تا باین ارشاد و هدایت که فی الحقیقت بدون محرمت و مشایخ
 اصل و اساس نه داشته باشد و شیطون و حیوان شرف بر بیان می پذیرد و فی الجمله فرزان آگاه هر چه
 و الطاف خسر و آنکه از کلام عالم نظام شرف بر فرزان بیدار می شناسد و در می یابد که بعضی
 عرض عالی در آید که ازین دست کلمات موهبت ستمات محض شفقت و مین عطف است حاجی عبدالحکیم
 که با سید مکرمت و انضال همان افروزه با هر کالت بدینطور مشین سرگرم گشت ازین و فعال شرح و غیره و فی الجمله
 در لیاقت دولت جاد و انی طراز کند و این عقیدت کیش را که آنکه در سینه قبل آستان سپهر توانان است
 شرف اند در طراز مت والا که و ناظر طراز طلیل حضرت عالم پناهی هزاران سال خلد و حمد و دوا و بالتون
 و الصاد و پیشا سر او و محمد و سقر الدین میرساند که نشان عالی شان حرمت عنوان سر با رقم پذیر قدسی خواهد
 اقبال که از پیشگاه مکرمت و انضال عرض دارد و یافته بود بر تیره و روزه و قیض آمو و افکند فرق و غر و مباحات
 نیازمند پذیرد و علین بر فراخت لوازم استقبال و آداب تسلیات بجا آورده امر عالی جلوه نمود و پیشگاه
 که این ارادت آئین بعالی پر گشته جلال پور نیویس که علی الصوفیان میرسانان سرکار بر لایق تفسیر و ترمیم و تکرار
 و تفرع و اختلاف و دیگر ضروریات هر چه خواسته باشد بلا احوال سر انجام دهد و نشان لایق عالی بعالی انجام دهنده و در
 بمبانی گشت که هر چه میرسانان مذکور ضرورت کار داشته باشد و بر راه ساخته زود و بفرستند و بعد ازین هم بر سر فریاد
 متواتر خواهد نوشت که توقف و تعویق بمان نیارند و جنس شوره را نشان دهند و بعد ازین سر انجام داده و عقیدت بعالی
 بیدار و چون بمقتضای صدق بندگی تقدیم خدمات سرکار شرف و نوگار خود می انگار و امید و ارادت که بهین
 و شویان ابرام و زایش حضور سعادت گنجور را موری شده باشد و مبارکباد و ولادت فرزند و شکر و وصول
 عطا می نشان و خلعت عرض داشت عقیدت نهاد عمارت و در بوقف عرض شرف اند و زان محفل
 اعتقاد و جلال میرساند و پذیرد و سید اداست تسلیات تمییز و مبارکباد و ولادت با سعادت شاهزاده که

دولت خوانان تا انقضای زمان مملکت و مرسوم باد بختی ربا بعد از پنجاب شاهنشاهی و محمد عظیم عقیدت و
بعد از آواز آداب بندگی بستر عرض ایستاد و بایستاد موقوف اعتقاد و اجلال میرساند که بود و در مسعود و لشکران
سعادت عنوان شرف اندوز جاودانی گردیده آیین استقبال و مراسم تسلیات آنرا بتقدیم رسانید و امتثال
احوالی در باب پرداخت جاگیرها و سرکار و دولتمدار باعث فرید غرت و افتخار اندیشیده و سیر نیام خدمت
ماموره قیام و زبیدان را اندک اندک در انضمام محلات و غرض نصب محال آن محال
بمقتضای وقت و حال سعی موفوره خواهد نمود و بر اے لعلب خزان و دیگر امور واجب الانجام محال
اهتمام بکار برده کیفیت محال ند که در معرض التماس خواهد آورد و بالفعل بعضی حقائق برگشت که بجای قلی
دیوان سرکار نگاشته بعرض عالی خواهد رسید سایه بلند پایه مملکت و احسان بر مفاصل جمیع
بندگان مرسوم و در باد پنجاب نواب بانی صاحب چهره و خیر اندیش عقیدت کشش ذره و او
بموقف حاجان غنیمت و فیض نواب فلک احتجاب منزه القاب میرساند خلوت فاخره که بمقتضای
بندگی نوازی از پیشگاه تفضل و مکرمت علیه از بهر سرفرازی احوال حضرت شده بود و در و
سعاد و امور دافنده فرق غرت و افتخار خودی با وج علیین بر فراخت آداب تسلیات آنرا
بداد بندگی از ادب آنرا بتقدیم رسانید و جمیع عقیدت بسجود شکر عنایت مکرر دوران اودام
الذی بر کائنات و اکرین ساخت از اینجا که بساعت نجات یا در پیش از خدمت دیوانی سرکار عالم مدار
عالی متعالی شاهی یا بعتصام جبل المتین بنکی شاد و روان اقبال مقتدر و سباهی بود و در نیولاک بالانزام و اودام
خدمت استخوان سپهر آمان و الا شرف اندوز است امیدوار تو جهات سفید بخت پیش از ایام
پیش همیشه سایه و دولت پیرایه سزاوار عز و اجلال فراوان سال ممد و مرسوم باد بختی ربا بعد از
باب و هم مراسلات بهیچ الملک اسد خات و محمد خان سند جاو و جلایان میامن
و بهر مسعود فیض امور و نواب مستطاب معالی القاب رفیع جناب ظهیر الامیر الوزیر افتخار خوانین عظیم
ایشان صاحب مهران خدایگان جلج الملکی مدار المماری فراوان سال زینت پندیر باد بعد از عرض بلاغ
و دعوات عقیدت طراز و انظار مراسم آداب و نیاز مکشوف خدمت سامی گرامی بنیاید که حسب حکم
از فتح اعلا اقدس مقصود انیمیتی که اگر شجاعت و سنگاه بادشاه قلینان در چهار باره باشد بطن یک که بهر چه
خیزان سرکار باد شاهی که با اهتمام بنده در گاه خلوتی پناه مقرر است آنرا بنیان موفی الیه رساند و الا پیش
خود گاه داشته هر گاه نواب قدسی القاب شاهزاده جهان و جهانیا بنالاب تشریف یار زینت نیکو
به دیوان فوج آن نادر کاردار و الا که سپرده قبض بگیرد و زینت ششم ماه ذی قعدة غرض و در پیش

اندرین باب خود که بر این گیتی منتقاد شرف ایراد یافته انشا الله تعالی بعمل می آید و در بعد از آنکه زر
 مسوره بر وفق حکم قرار گیرد و در صورت حال عروض میدارد و ایام دولت و اقبال و زبان بهجت
 و اقبال باد وانی باد و لایه عافیت بر دوام و جمیت مسرت التشرام پیوسته خاطر افروز خان مهربان
 مشفق و دوستان باد و بعد از این سلام محبت پیام و اندامه شوق و غرام بدیافت ملاقات بهجت
 التیام مشکوف را سینه زین بیناید که درین ایام مینست فربهام خدمت استیفا به ابواب محال
 حصه تابینان از پیشگاه بهاء و جلال سیادت مایه مرقضوی انشایب میر غمخیز و صحت شده موی ایام
 بهجت تنقیح محاسبات و تنظیم امور مضاعف خدمات ماسوره بهر گه را در اختلاف گردیده از اینجا
 که سید و احباب التشرام و مستعدار تباط و انتظام بهجت شریف است آنکه گاه عاطفت بزرگانه شامل
 سال مشار الیه گردد و در بدل نوازی و مهربانی اختصاص پذیرد هر آنکه از مکارم اخلاقی نظری ذات
 خسته صفات بعید نخواهد بود و بهر چه منزه خان خان مالیشان مشفق و دوستان سلامت بعد
 از ابلاغ دعوات محبت سمات مشهور را سینه زین میگردد آنکه حسب الحکم و الا تقصیر انوشی که
 بنده درگاه خلایق پناه سرچار سیده باشد همان جا توقف نماید غرور و در بخشید مطابق بر این گیتی
 منتقاد مقام کرد و لیکن توجه گرامی عرضی شود که رخصت کوچ نزد و بجهول پیوند دار اند تعالی وسیله
 ادراک مواصلت سامی عنقریب الایام فیسیب گرداناد ایام بهجت و کارانی بدم باد و بهجت حمیم خان
 بیسگردان که این محب خرم شهر زنی جمیع بنسلی مقصود رسید باستان بوس قدسی شرف اند و نشانه
 مشمول مراحم و اللطاف عالی تعالی گردید و کجایند علی ذلک و چون سیادت و معالی پناه سید
 قدیم محرم با مردم برادر می در پاسداری خزان مشبانه روز و عافیت بوده که لازم حفظ و بهجت شیری
 بجا آورده و در انشا راه سید ابراهیم نهاده و درست کار و دولت سنگم با جاعت تابینان بهر خانه
 خود و سرگرم خدمت بنظر آمد لازم بود که صورت حال خدمت سامی اعلام نماید تا بهنگام حصول مواصلت
 سرانجام بهجت وصول می آید شریفه را همیشه ترصد خواهد بود و ایام کارانی بر دوام باد و پامانت خان
 خان مالیشان بلند قدر و سمو المکان مهربان و دوستان محترم و مخلصان سلامت حالت شوق
 شکر را بیان است و ذکر بهجت و نشاط ایام مواصلت که هزاران طراوت باغ و بوستان در آن
 همیشه و روز بان اکثر بسبب دوری صوری شکایت طلال باشد بحسب دریافت قرب معنوی
 بشکرت اتصال است بهی که وسیله حصول گرامی ملاقات گردد و فیصل و کرم این و تعالی علی حال
 از نشین تقدیر بهر چه امکان خرم کنان پنجم ماه صفر الزلف غرض مشتاق از دریا سینه زین بهر چه خود و اند

پیش کردید بعبایت آنی درین چند روز بمسکریه فیروزه ای اثر بادشاهی خواهد رسید اعلام کار و خدمت
 و در روزنامه سراسر سرت مشهور از زیاده اشتیاق است و بسبب اینضا در جواب بعد از ابلاغ و عود
 مصداقت آیین و اظهار فراوان اشتیاق گرامی ملافت بهجت قرین مکشوف خاطر محبت خاطر میگردد و اند
 که سانی صیغه یگانگی طراز مرقوم ملک نادره پرواز که از شکفتگی عبارات رنگ بست و بر بختی فزاینده
 برگ و ساز و گلشن و ساز و سامان با نغمه ای در بر داشت در زمان نخست نشان در و نمود و جویب
 و دامان آرزو و بزاران گل نشاء مالا مال ساخت و در کم شود و کشاد و چو نادره ات گوئی که کلید باب
 گلستان و گلشن بود و آنچه از شنبه سنجی روز گاریا بعد به نایب خلاف خواستش و اهراسه کمال ابوبی
 نوک بر نیزه خا که هر روز رقم شده بود و احق و هر غلطه کار که خاطر آزاره باب مودت و صفات میگذارد
 که اتحاد و کز میان عالم دوستی از محبت هم سرور و حاصل نمایند چون بقیه است تالف روانی
 و تجانس معنوی و کمالین مصداقت موطن محبت بهمان نقوش شوق و اشتیاق از تسام پذیر است
 که در دل حقیقت نثرل خان عالیشان جلوه ظهور داده اند و داستان سراسر در شرح و بیان آن مضمون
 تکلف میداند و نوع که غنچه سبب حجاب دوری از میان بر فیروز و باوراک دیدار شریفه از بیابان کایلی فرام
 آید به محسن خان ملا و محبت مشتاق که یوم الاخلاق عظیم الاشتیاق خان انما و نشان محسن و دوستی
 سلامت مکشوف صمیمانه و خاطر خلیفه میگردد که هرگاه خامه بدست میگیرد و او فکر میکند که در نامه مرا چه باید
 بنویسد اگر آیات محبت و در او پیش در آرد و هر چه هست بر آید بطن ایشان روشن و روشن است
 و اگر حدیث شوق و اشتیاق که مکشوف دل مودت نثرل است سر کند به بیان غیر رسیده اگر شکایت
 جدا از اضطرابی در داستان پرواز می نماید ملال خاطر از گذارش و نگارش آن کم نمیشود و خواندش خوب
 که در وقت طبع لطیف میگردد و در نیوورت تکلف و عبارات آید شاید مرتبه یگانگی بخیر از چار
 بافتار و ساخته با اعلام و طبع تصدیق میباید که پنجم ماه صفر المنظر محب بیر یا از دریا سه فرسده عبور
 نموده و در شش تنه شش ایمنی بدگاه عالم پناه گاشته ارسال داشت از نظر اشرف اظهر نگارند
 و به تحریر یگانگی اصولی فرزند مال محبت پذیر که در اند و السلام به حاجی خان سه و در هر گاه نگارند
 نامه ات به خاصیت و زیدین با و بهار داشت به ریشه دل پذیر مرقوم ملک تو و دستگیران عالیشان باند
 مکان ملا و محبان استظهار و داستان در فرزند زمان جلوه ظهور مرقوم و داده خاطر دوستی آگهی
 قرین بهجت و شادمانی ساخت شرح داستان گفت دوری ضروری از انداز به بیان افزونست
 و جوش اشتیاق و شوق ادراک ملاقات مسرت سات از احاطه ترجمان بیرون است این و سببانه

و تعالی علیه اسرح الحال بمواصفت سامی شاد کام کناد توقع آفت که تا هنگام مفارقت جسمانی که انشا الله
 انصر نیز چون جمال است روحانی نصیب شود بار سال نامه نامی بهین آئین دل شاد و نشاط پذیر میفرموده
 باشند زیاده و غیر حقیقت با دو السلام ایضا کمال الشان خان رفیع الشان شهادت نشان ملاذ و خلاصان
 سلامت فرط شوق و افرا را استیاق دریافت ملاقات بهجت آیات و بر زبان کوتاه نامه بر سر تا بدور
 میدان تنگ نامه چندان فحوت بنیاید که اندک ازان داستان در اندیشه هر طراز و ناچار بیان آنرا
 بوجدان ضمیر میگردانید که در حق نام است حواله میبازد که احوالی نامه بهجت افزون در حین انتظار رسید
 و خاطر مشتاق را بنوید عافیت ذات فرخنده صفات رسانید که در ملک محب بسیار بنوید و این
 شعال و میامن اقبال جاوید اتصال حضرت دادا شاهی بست یکم ماه صفر ختم الله بالین و الله بالکفر بشکر فتح اثری افشای
 عشق گریه دیده با دراک سعادت ملازمت سحر سپاه خضر و مهابات جاودانی اندوخت بالفعل ملتزم رگاب
 نصرت انساب است بعد از این آنچه در دست ناید بمعرفت اعلان در دست آید و حصول سامی مراسلات را
 مشهور دایا س که کار و خدمت را نشانه است و السلام ایضا چه شمس خان بعد از اتمام فرادان شوق
 مشهور و ضمیر اتحاد پذیر میگرداند که محب صافی الولا و رایام سابق نوشته بود که فی ظهور امر تا ملازم کمر بسته
 التزام خدمت و چندی پیرو مشرد حقیقی که کیبیا به سعادت جاودانی انکار کند که عیاقب امور مشهور
 بخیر و خوبی بشود که کب مسعود و مقصود و مقصود به احوال جاوید میگرداند که درین هنگام آنچه
 بار خاطر بود و بالفعل از میمان بهر خواست و در امان با نسیان که درین و خلص قدره از همه گذشته خویش
 بر آید امید که خبر و دانی نیز در زمان اندک شیراز به بند حقیقت و کاهراتی گردد و آنچه بر زبان قلم حجت
 رقم نه بهی صورت و وقوع پذیرد و الله بکاشی قدیر قلم لعلی و نعم النیسر دیگر منت خدا را عزرا سیم که
 این صورت سرشت را هم بر فتح که در دست بالین و هم بر ایافت منت غنیمت تحفیل شرف
 تقبیل آستان بهر نشان و بعد ازان ادراک که احوالی ملاقات ملاذ خلاصان که انشا الله العزیز بهرین
 آوان دست بهر بهجت اند و ساخته ازین ر بگذر چندان مسرت و شادمانی بهر منود که اگر چه
 مدو زبان شود و هر زبان هزار داستان سراید از همه شکرش نشود اندک بر آید و الله بکاشی و
 بکاشی و السلام ایضا چنانی خان بهر نعم خواهد شد و آخر در گذار و صل و انکه شمع غنچه از باور و روشن میکنند
 نگارنده بهرستان حضرت و در او که بفضل افضل سخنان دل نشان منوی اتحاد و سیم غیر شکر و شکر شکر
 صورت مقام میرماند و به هنگام بهجت القیام رسید و بنوید عافیت ذات شود و صفات شگفتی خاطر
 مشتاق را سر انجام داد و الله بکاشی که خلص بسیار میامن اقبال جاوید یال و الا بست یکم ماه صفر

بگویم مستطیع گردیده شرف ملازمت رسید که گویا سعادتی و جهانی است و بیانت وصول گرامی را
 که در ایام جدائی جمیع بخش و لها سبب اجاب است همیشه مقصد است و اعلام کار و مطلب را متعلقه توقع
 که تا زمان حصول موافقت بر سر است آئین یاد آور می بماند و متغیر و مسلک میشده باشد زیاد
 شوق دیدار فرصت آنرا است اینها شوق ملاقات گرامی که از اندازه بیان افزون است و که در وقت
 جدائی از احاطه تر جان بیرون امید که توسط نامه و پیغام نمود و از میان بر خیزد و حصول موافقت بهجت
 بیکر که همه وقت و درخواه دوستان است بوجه حسن و سه نماید ایام بسیار گذشت که وصول نامه نامی
 سرور از اسرار خاطر مشتاق نگشت شاید که بدلول مقوله مشهوره هرگز چشم دور از دل دور بر یاد کرده
 محب بر یاد از رقم نسیان کشیده باشند چرا که مانع حجاب به عادت ابواب صحائف و دوستی مفتوح بوده
 سواد کجبتی سه افزوده باشند و اعلام کار و خدمت که مستند قاعده اتحاد و بگامی است باعث افزایش
 از این محبت و اختصاص گرد و زیاده چه تصدیق رود و ایضا به پیوسته می باشد از اظهار تبتی و بگامی که توفیق
 نیز میگردد و اند که محقق خلعت از تمام شجون بکمال محبت و در لایه هنگام مسعود و سید و محمود آن که شریک
 شمول عنایات حضرت غلامت و جهانیانی نسبت بذات شریف بود و نشاند افزای خاطر دوستی آئین
 که دیدار و تمثال و ایام کامیاب مقاصد و چند دارد از اینجا که از پیروز شوق ملاقات گرامی و منش
 دل بود و منزل میگردد و درینو الحسن اتفاق چنین رود که نموده که فخلص بر کاب نصرت نشانی
 خضر بیدار السور در پیر تا پیور میرسد انداخته خوش وقتی دست داد که انشا الله العزیز او را
 به اوقات مایه بسبب و خواهی و افزون بهجت و شادمانی خواهد شد ایضا العزیز تر نشسته به از اظهار لوانم محبت
 و داد و کثوف خمیر نیز باد که تفتت الواد در زمان مسعود و در دکن و محمود بخت مقرون آنکه
 تنفس بیان شوق و اشتیاق دید و دید هرگز بود و مودت و وفای بر آنزد و الحق و عالم
 اتحاد و هنگام وقوع قرب ساخت از هم التماسی بجه اختیار از و لها سبب اجاب سر بر نیزند لیکن
 بتقصای مفهوم الامور هر چو نته با و قاتلها در و شقی که به شینت قادر و مطلق مقدر و مقرر شده باشد
 چهره ظهور و شمایا نظر بر خلوص و دوستی چنانچین انوالی فرطت را نایده بجا سدید و انکاشته میشود
 و غیرت ظاهر و جمیت باطن ایشان خواسته می آید اینجا نب نیز بسیار مشتاق است و حصول
 ملاقات و بسته بحسن اتفاق زیاده عمر و عافیت یاد و السلام علی من اتقى الله یصله الله فی الاخره
 بلند مکان نجات نشان ملازمت شوق و دوستان یوسته کامیاب مقاصد صوری و مضمونی باشند
 بعد از اظهار شوق و عنایات بلا انجیم بدید یافت گرامی ملاقات مسرت التیام مشهور خاطر اتحاد

تاثر میگردد اند که سامی صیغه کلمات مضمون محبت مشحون مشعر قابلیت و کارهائی همان در زمان رسد
 و در و نموده مباد و محبت و سرور برافزود و خان هریان سلامت به گام ذکر تغییر معنی الیا اگر کن
 محب بسعادت حضور فیضی کجور شرف پذیر میسر و از آنجا که اختصاص دارد به طایفه ایلخان عالیشان
 میدانست توفیق الهی سعی بلین نموده بدستور سابق بحال میداشتند اکنون که بر طبق تئیه این تئیه صدقه دیگر
 بر اسد او بخیر باید کرد و در دستدار همیشه خوابان اینست که مردم کار آمدنی را مصلحت نگذارد و در صورت
 پاس خاطر شریف البته مرعی میشود و لیکن بر غیر همه دان پدید است که تار و تار و حذات در میان نیاید
 این قسم مطالب صورت انصراف نمیکرد و برین تقدیر هر وقت خدمتی در خور لیاقت و استعدادش
 روایه داشت اند که تار بنام موئی الیه مقرر کرده است آید ایضا که اگر اسباب خان این و تعلق در زمانی و مال فرغ
 نامه به است و اقبال طراز که سوت خرواحل امارت و ایالت پناه خدمت و شوکت و دستگاه رفیع مرتبت
 منبع منزلت خان عالیشان ملاذ هریان همان است که در دستان را همیشه بصورت مفاسد باید تار
 از جبهه بر و شد و از بعد از آداسه لوازم فراوان شوق و کمال اشتیاق بدریافت ملاقات سرت
 ایات که کل پیش بر این بمن محبت و وفاقی است شود و غیره نیز هر اشراق میگردد و اند که صیغه شریفه
 و هنوز مرقوم قلم یگانگی طراز که از هر طرفش نقش افشاید و از هر نقوش معانی خلعت هویدا بود
 در بین انتظار که دل صداقت منزل از هر خبر فوخت اثر یافت و سلامتی ذات خسته صفات هر زبان
 راه پیام در پی کوشش میشد و در وسعادت آمد و از زانی فرموده خاطر تو و آگین را قرین انواع شکوه
 ساخت و در دل هزار گل شکافید تا به اتم خاصیت و زیدین باد بهار داشت و از این
 که آمدن خود باینجه و از نیت که او یک دیدار گرامی انشا الله تعالی عنقریب چهره افروز کامیابی
 خود گذشت منتقم شمرده است آید اندک به فوری محبت و سر و قلع منازل بیجا به ضد داشته که خراب عالم
 صاحب و قمار بهمان و جهانیان سمت ارسال یافته بود و آنکه خلص اطلاع یابد از نظر منور گذشت انشا
 عالیشان فرغده عنوان در جواب آن شرف صدد و بسیار لیکن قدم دوستی جانین جهان اقتضا
 میگردد که بانصراف اینگونه امور دوستی انبساط میبانت این مرتبه کام دل همیشه بنیاد بعد ازین ترغیب
 که شیت تمام محب خلاص قرین بر جوی کرد و تا به یون باری غراسه صورت مقصود با یکبار است
 بنده نامور ساند ایام دولت و کارائی جاد وانی با دایه سنا به شیخ محمد الحان نوشته به یکبار به یکبار به یکبار
 خزانم چون حرف استانی که چون ساکنان طریق محبت و دلا و ایمان بساط مودت بر پایدار الیه اخلص
 به یکبار که بیک دیر به باشد و گاهی شکر ابی بیان نیاید از اوایش عامل و از نقصان عاری میداند

اگر و تفتی از غنای یا اشتباهی ملالی رو نماید بمنزله پند و دفع چشم زخم عین الکمال چهره اتحاد سے انکار نہ انداز
مردوم ملکات تو دسلک میگردد که وصول صحیفه شریفه که چون مخالف ضمایر عرفا سے روزگار تو مقبض می شود
شامل دیان و قانع روزگار حرات کدورت و صفای احوال بود و خاطر لرزین استغراب و استعجاب است
چند از کلیات سلوک و منقر است وضع غیر خواه خلایق آنست که بعد از انتظام سر رشته موانع است
که منافی آئین دوستی باشد پیرامون غمخیزه نمیداید بلکه سر پر زور و یار و موافق و دلجو میگردد و در
هرگاه بر وجه استغراب احوال و احوال مشاهده می رود و از آغاز از شیطا سلسله سوء الفکت تازان
حال نسبت بان سلامه و دوان مجد و کمال غایت از رفاه و فقر و مدائن نمیشود و در صورت دوستی
کلام و رستمانه بگذارد و رستمانه و راز شده باشد بحق اخلاص مندی یار و رست که سر رشته دکانی پیوسته
در اندوخته بوده و استر ضما سے ایشان مقدم بر استمنا سے خویش تصور نموده لیکن از راه پیش بندی
او سے شکایت خارج از قانون یکسانی است که از ان آنگاه شناس مقام محبت و برین چنین
روزه جدائی سر بر زده و این دوستدار میخواست که شکوه آن نوا سے مخالف قاعده نگردد و بر
بدستان سر سے بنی قلم راستی رقم حواله سازد و اگر به خلاف عزیزان حق دوست حقیقت است
پس ده بافت چشم انصاف گردیده ره سپرد و ادوی شکایت شده باشد گنجایش دارد و الا فی نفس الامر
جواب خطاب شریف نیست هم جانا سخن از زبان من میگردد و السلام ایضا مکشوف خدمت گردی
میدانید که چون همه وقت تمنا سے باطن خیر اندیش تعلق برین بود که بالتزام دوام نماز رستمانی مشاط
جا و دانی اند و در دنیا بر اوضاع روزگار که خلاف خواہش آرزو مندان عالم محبت راه می رود و حصول
در چیز تاخیر و تراخی سے اقتاد و برین ایام بسته فرجام بقصدنا سے جان صدق ارادت حسن الفتی
چنان اقتاد که اخوی مرزا خلیل اصالتا از جانب خود و و کالتا از خواہ شرف پذیر دایمی خدمت باشد
بعد از آنکه با دراک این سعادت کامیاب گردد و در تفریح مواد حیرانی باشد جان نواز ایشان خواہد شد
و این دوستدار همه حال در زمره عقیدت مندان خیر گماں محسوب خواهد گردید و زیاده عمر و دولت و اقبال
با و ایضا بعضی چیز سے نوشته شد فضائل و کمالات پناه محبت و صداقت دستگاه کتب و محبت است و بیهوده
دلا و نیزش موجب انبساط خاطر گردد و دیدار پنجه از کمال اتحاد و ان عا لیشان و باعث تاضیر و تحریکات
از جانب ایشان رفته و ملک بیان شده بود و بوضوح انجاسه بقیضا قدم محبت و دوستی طرفین که
بر ثبوت و وثوق آن دلها گواه است اگر ظاهری رسمی که نزد او با سبب حقیقت عدم و وجودش
مسادات دارد و دنیا بر موانع مستوفی شده باشد چه گنجایش که استغفار بر میان در آید و نیز و متعال به حال

خیر یاب بوده نامه و قاصد لکن بنابر مخاطره راه یا وقوع امر دیگر در عقده تعویق افتاده باشد عذر خواهی
 مخلص محض تکلف است محنت و تعب باین سفر عافیت اثر انشا الله تعالی اسرع المال بفتح و ظفر اختتام
 پذیرفته باعث کامیابی شود و فضل و کرم او جل شانہ دیدار سرت آثار را هر چه زود تر بجهان مشتاق
 سه زنی گرداناد و مخلص هر چند از التزام رکاب نصرت فرجام بجهان موسوم است لیکن در تقدیم
 خدمات مامور به سامعی موقوفه بجا سست آورد و در بار جهاندار بادشاهی بقاعده و دستور قیام دارد
 زیاده چه نگار دایضا به شیخ محمد الحائقی جامع مراتب فضل و کمال دوست عدیم المثال از مکرهات
 زمان در حفظ و آمان باد مکتوب مودت اسلوب رسید و بر واقعه همشیره زاده غم خوار ایشان استنداد
 کلفت و الم و ابنوه اندوه و درم ازین رنگداز بر خاطر عزیز و درستان خبر داده دل دوستی منزل
 متأسف و متاثر گردانید آری صف ازین بزم گاه در واکو است و نوشش نمیش آمو دسه درین حدیقه
 بهار و خزان هم آنوقت است به زمانه جام بدست و جخانه بدوش است به از اینجا که کارکنان قضا و دین
 پیچی سرتیگم بقا هزاران سینه را رنگ بر گیسو لاله چین یکداغ مبتلا ساخته جگر که ازین تهم جان
 آشوب خورده باشد در عرصه دنیا نگذاشته و هنگام سقوط چنین حوادث به اختیار چاره کار بدون
 تکلیف و اضطرار بدست نمی افتد برین تقدیر یقین است که آن حقیقت و آن عالم کون و فساد به
 مقتضای دانش خدا داد و اقتضای عالم معاش و معاد سر بر خط رضا و تسلیم نهاده خود را از ریاضت و بیابانی
 باز خواهند داشت و محب بسیار استیج احوال خیر مال دانسته ای سال نامه و پیغام را همیشه مستلزم طریقه
 محبت خود را نگذاشت و در سفارش سهو و اگر پوشش دهد چون نه بدو التاجیرین محمد کاظم پیرایه کار ساری
 خویش روانه مسکریه فیروزی اثر بود و استعدا چنان می نمود که بفرایه سفارش از دوستان ملاذ الاجا
 بهره اندوز خدمت سامی گردد و این اقل محبت رقم که هر چه بان دوست مهربان بنویسد بر خود بیبال
 به تحریر این رقمه اقدام و زید نامومی الیه توسط مودت نامه کامیاب ادراک خدمت شریف شود
 از نسیم خیر شمیم گلشن نطق همیشه بهار حسن الزمان مشام خاطر برافزودند و السلام الله صفا حدیقه آمانی
 و آمال ملازمان منبع امکان خدمت و ملاذ مجبان اعتقاد و استظهار مخلصان خان عالیشان منصف
 نشان صاحب مهربان همواره با بیاری سحاب مکرمت و انضال ایند و مثال سر سبز وریان باد
 انظار شوق و اشتیاق ملاقات مسرت آیات که مستلزم قاعده محبت و وفاق است چون از انداز
 بیان و احاطه تر جان تمنا و میباید و از بهر شرح و بسط آن عبارت می وافی در کار خانه لوح و قلم نمیباید
 انداز دست از آن باز داشت که شرف را به و مشهور نیم خدمت کزین میگرداند که از سنج و دایره نشان

منعزت نشان غیاث الدین خان مرحوم اگر چه خاطر گرامی بغایت اندوه گیرنده باشد لیکن بقضای اتحاد
 حقیقی گفت و الهی که بر دل حضرت کبرنگ رسیده سوزش باطن بے اختیار در تنگنای سوزن و ملال کشیده اگر
 بر تغم در آید احتمال دارد که در نظر نگارندگان بکاف کبریا برین تقدیر است که دل عمر و نقاس دولت آن عمده و دو مان
 غزو علم از حضرت ربانی خواسته آید خیر نهیت عید گذشته و آیند چه نگار و امید که میوستانه انواع سسرت و مبارکی
 قرین حال رفیق نال آن علیم المثال باشد و محب بریا از تشویش بدلی را کی یافته ویدار سامی را در غین محبت
 و شاد گامی مشاهده نماید از توجبات ظاهر و باطن مراعات حفظ الغیب ارسال مراسلات و ارجاع جهات و مقدمات
 را مترصد و منتظر است ایام بکام باد ایضا ذات نجات منجات نواب امارت و ایالت مرتبت است و بیست
 نزلت خان عالی شان رفیع مکان اعتضاد و خالصان ملا و مجانب همیشه سندنشین دولت و اقبال باد و بعد از اظهار
 جهان جهان شوق و عالم عالم آرزو مندی باور کاک خدمت گرامی که عذرا ن صحبت و سرور و دلهاست شیتانان بکام
 است مکتوف خیر سینه مهر نوزیر میگردد و اندک گذرسته و داد گانگی در حبه نگام سسرت و در و بخشید نیم خیر شیتانان
 بمشام محبت مقام رسانید آنچه از هر اتب خلعت و مهر ربانی مرقوم کلک گوهر سلک شده بود و باعث از دیاد و موافقت
 گردید از و تکیه بقضای حسن اتفاق و در و دسوف فیض آموز و شکریه زری اثر حضرت قرین باین سر زین
 بهشت آیین رو سوز و همیشه تمنای خاطر حصول ویدار فیض بار که بتایید ایزدی صحت صورتی نو و تربیت
 بهر دلیلین بر وفق مفهوم الامور عریضه باوقا تمام چند روز در ریاضت این نعمت توقف شده انشاء الله تعالی
 بزودی و خوبی کام دل دوستان حاصل آید و فیض یاب محبت موفور البهت لازم المسرت گردد و
 سه بشوق بزم وصال و ویده سس ایم به زهر دیدن رویت و ویده می ایم به زهر باد از اشتیاق
 که تجا و از حد بیانت چه نگار و ایام نشاط و انبساط علی الدوام باد ایضا سبب لایعلیل القدر مرقوم
 کلک محبت بنماید که چون درین ایام مینت التزام بمیاسن فضل و کرم ربانی که همیشه قرین حال سعادت
 اشمال اولیا سسلطنت جاو وانی طراز است در خانه سعادت کاشانه نواب قدسی القاب شرفه شجره دولت
 و اقبال غره ناحیه عظمت و جلال شاهزاده نیرالدین مرزند متولد شده و نذر تولد بقاعده و دستنویز نظر تقدس
 علی مظهر باید گذارید لازم آنست که نه صد مهر طلا بجهل جاگیر سرکار شاهزاده والا گوهر محبت نذر خاصه گیاهان زیاده
 قیمتی و او به سعادت و استعجال سر انجام نموده موجود و میا دانه که هرگاه عود داشت بدرگاه عرش اشتیاق برسد
 از نظر اقدس و اشرف بگذرد و ایضا شهنشاهت و معالی پناه رفعت و عوالی و دستگاه محبت و مودت انبناه
 بیوسه مور و عنایات حضرت خاقانی باشد بعد از اظهار هر اسم محبت و واد مکتوف خیر شیتانان پذیر بنماید که
 در شیتان پناه شیخ احمد عرب ملازم سرکار دولت ملا سبخته نذر پیر اسپان عربی از جناب جاه و جلال

و مستوری یافته روانه ملک یمن است و میباید که در بندر سورت برجه باز نشسته اول ربه گرا سه منزل مقصود
 گرد و در نیصورت شایسته آنست که هرگاه در بندر مذکور برسد امداد و اعانتی که در ماده کار ساز سه شایسته
 باید نمود و از قوت افضل آورده میان بهمان بر سه سوئی ایله ذرا در سفر که همراه دار و در مکان مناسب مقرر نمایند که
 بر وقت و هنگام مناسب روزان شود و موقوف نماید زیاده چه میانه رود و اینچنین خان عالیشان ملاذ بحسان مخدوم
 و در شان سلامت گرامی صحیفه یگانگی طرانه در خسته هنگام و در دمنودان مضمون محبت مقرر و نش که مشعر نعمت و کرامت
 فوات با برکات بود و بهجت خاطر و دستار بر افروزد و طلال کدورت که بنا بر ظهور امور نا ملائم طبیعت بر باطن
 شریف راه یافته اگر بمقتضای نشاء و بهجت از شایسته انقلاب آوازه روزگار خصوص در وقتیکه زمانه بمقام غیج
 و دلال آمده و حوصله آردا میسند و دید و شنید اشال اینجالات در مذاق اینها از زمان ناخوش می آید اما
 و در بیان عرصه شهود که کل و خالی این چنین خسروان و بهار این گشتن را و دوش بدوش هم میباید امان نظر نگار
 بر دو حقیقت پنج بر عافیت کار میگذارد هر چه بصورت نگر می بد نماید هست یعنی همه تن جان فزاید
 سه که بود تلخ از طعم از اثره بهجت بگریه حلوا سه تریه در نیصورت مستقیم حال فرزند مال آنست که این
 به گذر کلفت پذیرفته و در صد لطفه طبیی بوده در خدمت صاحب و قبله دین و دنیا بخو سه که دل بسته اند
 بهین دستور و شش استخوان عقیدت و اخلاص باشند که انشاء الله تعالی بهین صدق نیت و صفای ارادت
 عنقریب فتح الباب مقصود و تمیله سیاه به بود به حسن و میباید محب بهر باره و لازم دوستی و خیر خواهی
 بهیچ گونه کوتاهی نکرده و نمیکند و حق المقد و سعی موفوره به بجا آورده و سه آرد و خاطر سالی این طرف مطمئن
 دارند و در رنج و راحت شریک انکار ندای تقاضا چون در نیولا از سه و سه صحیفه شریفه که نشر افت و نیت
 پناه حاجی عبد الله غلمی شده بود و معلوم نمود که نقص در پاس مراتب دوستی و حفظ العین نسبت به حاجی موسی ایله
 در خاطر گرامی خطور کرده و آنچه نمایر نشاء و محبت و وفاق توان دانست بمشار ایله التحاق پذیرفته اند با سبیل
 خیر و جلت که در انظار کلمه الحق بایار و اختیار به اختیار است بمقتضای شرف طبیعت که در گذر اشرف نفس الامر
 با آشنا و بیگانه مساویست و صدق این مقال بران خلاصه و دودمان مبد و کمال مختفی نه متصدع میشود که حاجی
 در عالم مودت و صفای خوبان روزگار است و در شهرستان یگانگی صد و سه دور از رسم و آیین یگانگی
 خدمات سرکار عالی مقام مثل بند با سه ملک علال کمال خوبی بجای آرد و در هر اسم خیر جو سه و بهو خواهی
 خان جهان استعمار زیاده از آنچه بر زبان قلم رود و در طرف حرف گنج از دل و جان قیام دارد چنانچه التماس
 که متضمن حال خیر مال ایشان بهنگام شایسته از نظر اشرف انوار قدس انظر گذر انده بود و حضرت گیتی خداوند بطلان
 آن منسوخ شده تبسم فیض توام عرصه زمین و زمان را بشکریستان ساخته غالباً که نقاش بطلان معانی در آمده باشند

در حضورت بگواه زمین و بر این عقیده باب عظمت بر من میگردد و در جناب بادشاهان عظیم الشان که از
 عظمت و جلال این گروه ملک شکوه زبیره شیر شیرت کفایت میشود بدون دولت و سوز آشنایان سببی را
 بجا نیرد که مصدر این قسم برکت و دلیری تواند شد برین تقدیر مستلزم قانون انصاف آنست که علاوه بر جناب از
 چنین مردم اخلاص مند امید رضا داشته باشند و از پیشگاه اعتلا و جلال جبرایا نمایند تا بجله خلق قبل ازین در تاریخ
 نامر نامی مرقوم گردانیده که غره در بار جهان را بر بنایت الهی در خیر خدای و خدای متکلی سببی سرکار و الا شاهی باینکه
 قدویت نشان کجاست و یک زبان اند با فرض اگر منافقتی هم در میان باشد در بودن این عقیدت و ثبات بجهت
 که امت گنجه ساطع النور که ایا که بخلاف نفس تواند زد و برین زمان سعادت افزون هرگاه بگا لکان در بندگی
 درگاه عالم پناه باینندگان عبودیت سرشت یک رنگ و هم آهنگ باشند و بدان راسخ الاقدام که لان جانباری
 مینهند و امور بر صافه خان خلصان اعتقاد و امتوا و متعلق گیرین خدمات سرکار و الا امید اند چگونه
 نودید که سلوک خواهند نمود اگر چه صحبت در بار سبب بکرم ربانی صاف است و هر چه بسبب شریف خواهند آورد و اینهمی
 از اکثر بزرگان معلوم خواهند کرد و با چون از فواید حقیقه انیق و افسردگی طبع همیشه بهار ذات ستوده صفات مستند
 میگشت بنابر دفع منظمه خاطر بطویل کلام اقدام رفت ایام بام باد و جمیعست بر دوام انشاء الله تعالی سبب
 اسرع الحال روزی شود ایضا اشتیاق ملاقات گرامی متجاوز البیان است و شوق دیدار و محبت آثار افزون
 از احاطه ترجمان این دشتال جباب به سعادت بنوودی از میان بردارد و خاطر شتاق را از کلفت جدایی برآرد
 از غمت و اندکی در بار جهان مدار چه کار که بقتضای صدق عبودیت و رسوخ بندگی جناب پناه و جلال که
 سر بایه سعادت دینی جهان سے انکار و نقد ملاقات بشری در تقدیم خدمات سرکار عالی متعالی کوشیده است
 بآسایش بر سر آرد و السی نبی و الا تمام علیه الله در نیولا تقرب غرض داشت اینهمی که تقصیر زیاده طلب سپاه
 متعینه دارالملک کابل بهرگاه سبب نوشته بود و پرگنه بالند سر پرگنه شمس آباد و نکسار تابع صوبه پنجاب و اکبر
 و کلاسه سرکار برآمده بخالصه شریفه تعلق یافت و اندرین باب هر چند تیره و تار تلاش نمود و پیش زرفت
 بالفعل هفت کرد و هفت تک دام سوا و دو تک دام مقدری عودض مطالبه طلب و کلاسه سرکار و الا
 شاهی در سرکار بادشاه بهیست و دیوانیان عظام حسب لکم تقدیس سبب پرگنهات صوبه بهار و غیره بموجب فراد
 علمده دول جاگیر نوشته فرستاده که رضای نامه نوشته باینکه و اگر حکمی تن بنده درگاه جناب و او که عطا سے
 جاگیر بر طبق رضامندی بنده ما سه درگاه و الا شاهی بهیست در چکله اتاده باینکه و اگر حکمی تن بنده در رضای نامه چه
 در کار است باز پیام فرستادند که اگر همه را نمیکند هر چه خوب دانند بگیرند بالفرض و بعد نقص تحقیق بعض
 از این پرگنهات موافق فرود جاگان انتخاب نموده و اینهمی تا این زمان که نصف ماه آبان گذشته و هنوز

دولت جاگیر نامشخص است تا مقدر شدن پرگنات کل جاگیر وصول سند و رکاب و تجویر عاملان سرکار عالی
و تعالی در رسیدن آنها در آن حال احتمال که ایام فصل خریف نزدیک بانجام میرسد و در بعد و ایام گردآوری
مال مستعد می نماید و در صورت صلاح دولت درین دیده که این فصل دفع الوقت نموده بر بروج موقوف دارد
که شاید چکار ازین بهتر بدست افتد چنانچه این معنی بعضی اشرف استل رسیده و تنخواه از سبج منقطع گردیده لیکن
خلل بخاطر سبج افتد که شاید مردم کار نا آشنا این مقدمه را در لباسی که معمول قبل و تعویق می شده باشد
ظاهر نمایند یا بعد ازین حکم جهان صلاح صادر گردد و خواه تنخواه از خریف تنخواه بگیرند لهذا بخدا که بدون ذات
شریف ایشان را بکمی خلوص دوستی و دیگر سبب استقامت نمیتوان کرد و تصدیق میدهم که کیفیت حقوق و البعضی آن
مناسب معروض قدسی گردانند و مستحق لباس که نموده اگر خاطر حقائق ظاهر متوجه تعیین حال در بعضی فصل
خریف شناسند و اعلام بخشند که موافق مرضی تقدس صاحب و قبله دین و دنیا بعل آید و اما تا تشخیص
پرگنات جاگیر و طیار شدن دولت و سند تنخواه و روان گشتن عاملان و رسیدن آنان بکمان مقصود و
او آخر فصل وقت منقضی شده چیزی بدست نخواهد آمد بیشتر نفوت و فزاید گذشت خواهد بود است ایصال
جواب را بر سرعت و استعجال ترصد است ایضا از ایام جدائی اگر چه زیاده از دوسه روز گذشت اما محبت
اگا هست که مراتب خواستش در ریاست صحبت شریف بچه مرتبه انجامیده بر هر تقدیر معاودت با سعادت
مع الخیر و البکر که از حضرت آئی مسالت می رود و دیگر کیفیت معامله محمد با ششم این معزول پرگنه دار و ک
ایست که اکثر کاغذ و اسناد خود را بر جمعی نموده و طلب حصول موافق تقدیر که هرگز از هیچ عامل بعل در نیامده
و تصدیان سرکار شاهی را به عالی نسب و الا تباران و بازخواست می نماید صورت حساب غدار و
موافق حساب و ضابطه و دستور خالصه شریفه و سرکار عالی تعالی با و محاسبه خواهد شد تا هنگام خاطر نشان این
مطلب بمتصدیان سرکار شاهی را به عالی نسب و الا تباران و بازخواست می نماید صورت حساب غدار و
بسواری نیست که بدفتر خانه عالی بیاید و در صورت اگر چیزی به هم برود و بر آید چه قسم باز یافت خواهد شد اگر
حقیقت مشاکر آید در زمان شایسته بعضی اشرف صاحب و قبله دین و دنیا برسد بالفعل مومی ایام
بمنصب سده صدی که در خور حال اوست سرفرازی یابد و بنده درگاه خدمت مناسبت از خدمات سرکار
والا مقدار با و رجوع نماید اقرب اصول است و مناسباتی بحاسبه سرکار والا شاهی را به عالی نسب بحسب
پندار ندارد و از آنرو که هرگاه بمتصدیان سرکار فرصت مقتضای وقت باشد و تنقیح حساب نموده چیزی به
دفعه او ظاهر رساند موافق حساب از عهده از جواب خواهد بر آید و این معنی را بنویسد که در خاطر شریف معجزه در آید
معروض اینجمن نشین گردانید جواب تلمی نماید که مطابق امر لیل القدر عمل نموده شود و زیاده چه تصدیق رود

ایضا سیادت و نقابت مرتبت شهادت و معالی منزلت اخوی عزیزی همواره محفوظ و حفظ حاکم تحقیقی بوده که کامیاب
 فارین باشند بعد از ادا کس و دعوات واقیه و اطهار شوق بلا نهایت کشف و غیر خلعت پذیر باد که در نشر وجود
 بنا بر جد و ثابور نامرغوب و ظهور و قانع نامعلوم هر چند مقتضای علاقه جبینی رنگ که در دست بر صفت
 دلمان نشیند لیکن در بینان عرصه شهود و نظر معنی شناس بر پیونفا که ناپایداری گماشته ازین رهگذر خنجر
 کلفت و خاطر نمی آرند مفهوم ناله و انا الیه رجوع خود را از اوضاع دل بستگان رسم و عادت باز میدارند
 در نیصورت یقین حاصل است که آن گرامی برادر از محروم وقوع امر نالایم ناخوشی را بدل راه نژاده در مقام
 استقامت تسکین پذیر خواهند بود و اشتیاق دیدار و محبت آثار زیاده از آنست که به تحریر در آید ایندو تعالی
 عنقریب با دراک مواصلت یکدیگر نشاء طوطی نماید ایضا خانصاحب حیران و الا منزلت رفیع مکان
 فیض بخش فیض سان امیدگاه عالیجاه سلامت بعد از انوارم بندگی و نیاز معروضی را سه عالم آراست یکدیگر داند
 که بر خرد و مندان پیدا است که مگر و بی که در عالم کون و فساد صورت ایجاد پذیر و ظهورش حکم پذیران بود
 و هر چه از خدایه بنده برسد خیر و محبت او در آن بود و متعلق چیزی که بحسب ظاهر هر چند در تحسین و تقیص شایا
 مجال تصرف دارد لیکن نظر بر حقیقت نمیشد اند که در دایره او را که پاسه جرات بگذارد و پس عید فیض
 همه حالت در حضرت قاهر مطلق سپاس گزار باید بود و اقرین و بر شش و نه گاه چون برابر و بناید نمود
 ایضا ذات جامع الکملات خادمان سیادت و نقابت پناه صفوت و نجابت و شگاه مسند آراست
 فضل و انضال صدر پیر صفی محمد و جلال تقدیر زمان پیشرو است حق طلبان قدوسی مولوی سیدی سندی
 استظهار شهود و تجلیات ربانی و ظهور کائنات عینی لذت پذیر و جاد وانی با و بعد از ابلاغ دعوات عقیده
 آیات که مستند عقیدت اخلاص خالص و محبت صادق است کشف و غیره مرآت فیض حقایق تصور بر یکدیگر داند
 که گرامی صیغه واجب الامر از مرقوم ملک شفقت طراز که در دلنشانی و جانفروانی حکم عجز و سیاحتی داشت
 در هنگام مسعود و بهجت آمود فیض و در و عطا فرمود آنچه از حرف توجیه باطن در حق صدیقان ابرار و نیت
 نقش پذیر خامه حقیقت پیوند شده بود در سوخ نمودت و حسن اعتقاد برافروزد و الحق را باب کمال و خداداد
 و جد و حال را نسبت بجهان و مخصوصان همین طریق و انقیاد مرعی و تسلیم کرده است که هر گاه رنگ
 که در دست و غبار طلال از انقلاب اوضاع روزگار بر صفی دلمان آتاقان راه یافته از میان بر هفت آسمان
 گراست آلی و دوستان در طرزه العین یکدیست مرفوع و فرود و دیده حمایت را کمن دامان در و لیش
 نهضت سید کند و قوش بنشیند از اینجا که بمفهوم النقص فرستی بهره موفود از فقر خدای تو فیض آید و
 بان عهد خاندان مرقوم رسیده است برین تقدیر یقین حاصل است که بانک توجیه خاطر حق است

تمام مقصود و حرام سادات گزینیان سید الدوام بوجه حسن چهره کشا خواہد شد تعویذ مرسو کہ در زبان و س
 اہل سعادت بود با نامہ ثانی بخسب کہ انہم فی الحقیقت بیگل گردن اخلص پرستان شایستہ مینمودند نزد عزیزی
 معاملہ با دوست فرستادہ کہ کہ بر طبق امر شریفی کار بند کرد و پیدا است کہ معاہدت و معاہدت ظاہر و باطن
 آن بر گزیدہ جناب ربانی جمیع وجوہ حفیظہ و نصیرت و زران بودہ بعین و مددگار خواہد گشت اشتیاق اور کہ
 صحبت باہر گشت کہ در زخم دوستان نغمہ بہشت برین ہانست از اندازہ گذشتہ لیکن چون بمقتضا سے
 وقت پاسے در میان میگذازد و ناچار خاطر زخمہ شوق خوردہ را در کنار شکیبائی سے سپارد و کار ساز حقیقی
 بیستے بر فراز پیدا سے کہ کہ بھول این تمنا کا میاب شدہ نہ یادہ چہ تصدیق و ہدایا چار باش فضل
 افضال تباہیات اینہ ذوالکمال میامن وجہ و مسعود فیض آوردند ما سے سیادت و نقابت و تربت فضائل
 و کمالات نہرست عمدہ خاندان مصطفوی نقادہ و دومان مرتضوی جہمہ افزہ ریت و دین بایہ اندوز
 کشف و کھن مجذوبی مولوی بسیار سال نہرست پذیر یاد بعد از آداسے از جہ و افیہ و افیہ و افیہ کہ مستند
 مودت را نہرست مکشوف ہمیر منیر حقانی تصدیق میگردد اند کہ مفاوضہ واجب التعلیم لازم التکریم کہ عبارت و کلمات
 از جہت ایمانی و فرط مہربانی نشان میداد یعنی جانفرا باب الابواب گلستان بہجت و سرور بر خاطر دوستی
 گنجوی یکشاہ و در نہنگام سعادت التیام بلوہ و در فرامودہ نسیم غنیمت خلعت و دفاق ہشام موالات
 مقام رسانید و دشمن عطف و مقرر نشد کہ اساس یکجہتی و اختصاص بر دل صداقت منزل سے نہاد و از ان
 گل نشاط و وقف اہمال و آرزو ساخت اکمل شد علی ذلک از استیلا سے شوق گرامی ملاقات فائق البقا
 چہ نوید کہ تکلیف طرانی خامہ و داستان پردازی نامہ برگ و ساز شرح و بیان نے پذیردے
 در دین سنیہ ام چند ان بہار شوق و جوش است کہ کہ بایک غنیمت دل صد ہزار ان گل ہم آغوش است
 با بجا آمدن غم و در مسکینہ فیروزہ اثر این جہت کہ انشا اللہ تعالیٰ درین معدودہ ایام وسیلہ حصول انتفاض
 صحبت سر اسر مسرت میشود و انتقامات شمرہ سے آید توفیق کہ غفر رب شاہ مقصود بوجہ حسن چہرہ را فرزند
 بالفعل دیدار شریف فریغ ناصیہ سیادت و اجتناب نور باصرہ نجابت و اصطفای جامع فضائل صوری و منوی مذکورہ
 کہ یکم الذات ستودہ صفات کہ بر ہم نقد و ستہ ہم دادہ فہم البہل مواہلت سامی بعایت محفوظ
 و سرور است حق جل و علا این تازہ نہال مجد و اجلال را از عین الکمال محروس و محفوظ و اراہ فوق
 مشاہدہ حضور حضرت نور الانوار و جلالت مکاشفہ شود و رب المعبود کہ لیس فی الدارین غیور بار و صفی خاص
 اورت بر دوام یاد بانہون و الصاوا ایضا و سادہ اقاوت و افضال بذات جامع الکمالات شریعت و ضلیت
 پناہ اغاضت و نجابت و سنگاہ مولوی استقامت می نہرست پذیر جاہ وانی باو بعد از ابلغ دعوات انتقامات

کاشوف منیر بیگ گستر میگردد و اندک نیت که انیقه بهنگام سحر و زمان محمود بهجت در روز آورده شود و اتحاد و دوستی
 برافزود و دعوای حجت افزای بر نارسیدن نکات است اخلاص بیان در طول زمان و استعداده و ادب اشعار
 نمود و الحق در نشاء تعلق و عالم اسباب بین الاحباب حفظ بهر صوری و پاس مراتب عرفی مستلزم بود و منت
 معنویت و نظریه انقلاب اوضاع روزگار و اختلاف احوال و لیل و نهار و عید و احتیاج برگرد و ساز و نیا ساز بود
 گذر و فنا نشود و ناسد و هر کم فرصت می باید که وصول صحائف مضامین پیام که نعم البدلی ملاقات است
 و کزین عرف کلمه و کلام و دستاورد است اخبار و استعلام بر حال عاقبت اشتغال نیم میگردد و باشد لیکن چون
 در ایام سابق همیشه گرامی متضمن استعداده انصراف بر فرض مطالب پیچیده و بعد معروض حقیقت و بحساب
 جاه و جلالت پایه پذیرائی نیافته بود و نگارش جواب به حصول مقصود و مقرون ببلایق حساب میباید و
 اخیراً که درین چندگاه کار سازی عزیزه که نگارش او کمال مبالغه علمی فرموده بودند صورت سرانجام
 پذیرفت و بخدمت محال سائر آن ضلع مشوب شد چنانچه کیفیت در بار عالم در زبان ظاهر خواهد ساخت
 زیاده جمیعت ظاهر و باطن با و تقصیریت ذات جامع الکمالات فضائل و شرف و پناه اخلاص و انصاف
 و مستطاعی مولوی استعداده می پیوسته از معرفت آنی و دوام آگاهی سرور و متکذ و با و بعد ابلاغ دعوت
 و یقه نبیست از سعادت معنوی کاشوف منیر بیگ حقائق تصویف میگردد و اندک گرامی نامه گفت و تعظیم شهادت
 مرحوم سید غلام محی الدین و کیفیت واقعه شهادت سید مغفور و در و نمود بر نیزگی روزگار چنانکه انتباه
 پذیر ساخت از خدای ازل و نیا و تنویر باطن خرابان ظاهر اند که در کسوت پارسائی جلای مینای پناه بخدا
 باید بر دوازده دال شوب طبعیت کوب تیره در و زمان به بهره از حقیقت ایمان امان باید حجت
 کاش وجود بیود ایمان از ملک عدم بعالم شود و نیا به سے تا خلق از معرفت و آزار این مودیان
 باز رستی برین تقدیر با جرای مرقوم معروف جناب عالم تاب گردید از آنجا که انفصال چنین قضایا و است
 حکم شریعت مسطور است امر عالیقدر شرف ظهور یافت که بر وفق احکام شرعی بر زومه هر کدام خون
 مقتول با ثبات رسد بقصاص خواهد رسید و مقصدی انجام در صورتی که اهر این عمل شایع خواهد بود بعد
 تحقیق بقتاب زمانه سوز خسر وانی نفست اندوز خواهد شد در نیم صورت غیر از آنکه رضا بقضاء داده ستر
 خط تسلیم و رضا نهاده آید که بر نیست بر آن عارف اسرار و جوی و امر کلانی داننده حال باقی مرغانی
 شکست است که لباس حیات مستعار ثبات و قرار ندارد و اساس خانه آب و گل از قیام و دایم و ابد است
 است ناچار ازین خاکدان باید گذشت و این چار دیوار غماص باید گذاشت نفسی که جمیعیت گذر و نیست
 باید دانست و دل ازین رباط ناپاکی که بر کنده بخدا باید پیوست و الله ولی التوفیق و درستان همیشه

خبر محاش و حسن عباد معلومی میسر باشند و بوصول نامه و پیام دلش و بشوید ایندو تعالی بر فرق ایمانی و مشاهدات
حقانی و اما محفوظ دارد و ایضا که چون در نیویلا از درگاه مقدس بعضی برگزانت تابع صوبه پنجاب مرقوم
بر فرزند علی به بجای که در کلاس سرکار و ولایت تخریه گشت و این محب مروض پیشگاه اعتقاد و اجلال گردانیده
که پیر داشت جایگزین با سه صوبه مذکوره اگر بآن محالی منزلت موقوف خواهد شد هر آینه باعث افتخارش مال و بیش از
آن محال میگرد و در از جناب فضل و کرم صد در نشان عالی شان و عطا سے خلعت فائزه بر اے آن مولی حریت
حکم شد و ابوعلیل القدر شرف ظهور یافت که بشده درگاه خلایق پناه باشا متقدستگاه بزرگوار و که مدار و اختیار
و نسق و نظام و غزل و نصب اعمال جایگزین باقی و لایق آنصوبه متعلق بخود شناخته در باب افزونی محصول و
تزد و کشتکار اجناس کامل و تحصیل بالواجب بوقت هر گونه ناکیدی که باطلان باید نمود و بکنند چون بخت
آنی سال و ماه موافق تسعیر عالم بمرتبه کمال است بحقیقت موجودات فرز و عات و ده بدی و در سجد و
نظر بر نمخ داشته تشیخ بنجد سے پر دارند که نصف سالم بر عایا و نصف بلا فرج بهر کار عالم مقدار بهر
و نصب در تحت متغلبان نمازد و در حسن و قبح عمل و سلوک عالمان خبر گیران باشند که قانع بر حق تحصیل
بود و بر اخذ وجه البواب ممنوعه درگاه گیتی پناه اقدام ننمایند تعیین که در برابر بموجب امر لازم الا تقیاد و عمل
آورده به تخریب جواب بر سر انجام معاملات و دیگر خصوصیات آن محال که این شی اطلاع خواهند و نقل اسناد
درگاه است بابت تنخواه برگزانت مذکور و فرستاده آند زیاده جمعیت ظاهر و باطن باد ایضا سیس گردانده
صیغه مذکور و او سیر یا اتحاد و حقیقت بهنگام رسید و مضمون محبت و قدر و نشانی اشعار بر واسطه محبتی میگردد و سواد و توفیق
بر افزون و از اینجا که او را کس ملاقات بغیر قرب الزمان متوقع است انشاء الله العزیز از دید و او بد نشاط
دلها نیز می افزود و در شکر و در و نشان مرحمت عنوان عرض شد این متبع جناب فیضی التساب علی ارسال داشته
اماز بان عقیده تبیین در او اے سپاس مکرر شکر اے صاحب افزون از قیاس موقوفه بهر نصرت
مگر آن نقاد و دو دمان مجد و اعتقاد بحسن آوا اے از جانب این ارادت آئین بنحو اے که موجود دانست
شکر گزار تو باشند گردید و دیگر مبلغ این مقدار که بسبب نارسیدن بعضی الوصول بهر تصدیان
خسروانه عاوه و کن و یوا نیشان غفلت از جسد طلب نقدی و کلاس سے سرکار عالی موقوف مطالبه
وضع نموده بودند چون ضابطه چنان است که هر چه عرض مطالبه بشکار علی میگردد و سر و میشو و بعد رسیدن
بعضی الوصول مذکور و مروض مقدس گردید بر این جهان مطلق شرف انفاذ یافت که در قسط آئینه مختصه نمایند
چنانچه هر کیفیت تخفیف قسط و نرد وجه طلب لغایت ماه شهر نوید و هزار و پید بابت موقوفات و کن
داخل البواب عرض پیش چانه الملکی مدار المهای است پس عرض شرف بهر چه حکم میشو و کاشته می آید اندرین

خود می و الا بارگاه آنچه لازم از مخلص است بجا آورده و فلان وکیل نیز در سعی و تلاش مقصود خود بلکه در تقدیر
 خدمات مأموره احتیاج ترغیب و تحریک نداشته که سرانجام کار حسب المدها و در اختیار آن صورت پذیر
 شود و اینها بعد از ابراز لوازم غریبی که شوق گردانیده می آید که از استماع قضایای نامرضیه منش
 و ملول گشت چون از مشیت ایزدی چاره و گنبد نیست و هر که بر صید وجود آورده بکتم عدم خواهد گشت
 یقین که آن دانا که عالم کون و فساد و رضا بقضا داده و در مقام اصطلاح خواهند آمد که این جرات بدون بصیرت
 شکیب علاج و در هم ندادن زیاده زیاده است اینها غنی و مستور نماز که چون درینو لا خبر گفت اثر از وطن
 رسید که بقضا ربانی و سرلوشت آسمانی اولاد اقصیه جانسوز و قضیه دل خراش برادر غیره فراموشین الدین
 رو به نمودن دنیا بفاصله چند روز خلف آن برادر گری از عالم در گذشت غمخوارش از شایسته زمانه شکفته
 فروریخت بعده والد ماجد علیه الغفران غالباً انعم انیمان خست هستی این بنی سراسر به بست پس از آن
 پسر عزرا و حرم نیز باید بر سفر گزین نه نگاه روحانی شد چه گوید و چه نویسد که باستماع این مصیبتها
 جگر گداز طبیعت بشری و قالب مغزی چه مقدار به سپهر سوزش و سوگوارگی گشت و چه صعب حالتی
 و سخت اندوهی بر دل ناتوان میطافتی آورد هر چند در عالم دید با تار یک نمود و آه سرور برب گره
 بست لیکن چون این در و لا و در و لا پذیر نمود لا علاج سریر خط تسلیم حکم ایزدی نهاده آمد
 اگر چه شورش این ماتمها که جانگاه آن اخوت پناه را به اختیار اضطراب و اندک از خواهر انداخت
 و که درت و الم پایان ناپدید خاطر غم ناپدید ایشان را محزون و ملول خواهد ساخت اما چه توان کرد که
 بقای دایمی ذات واجب تعالی را مسلم است ممکن الوجود را این خاکدان ظلمانی باید گذشت و در صورت
 چاره کار بدون اصطلاح نمیتوان یافت برین تقدیر میباشد که آن نور دیده که با خلایق پسندیده انصاف
 دارد و بشعور و خرد حقیقت اندیش خود را از کادرات عوام الناس باز داشته و تحصیل حقیقات الهی
 که مستلزم معرفت و آگاهی است بکوشش و از بهر ترویج ابرواح آن رهبران جهان با و دانی بجهت
 فاکه تسک جویند حق غراسمه بایشان افزونی عمر گرامی کنند و یکسر داستان گله و دستان دراز است
 و طول و عرض صفی کاغذ کوتاه قلبی درین باب اگر برود ازین راه خواهد بود نه از راه نقدان بین
 گواهیهات چه میگویم و از کجا میگویم طریق سر با خرد فتاده را بنحوا هم که پیویم که کار با دلیری افتاده
 که صدق حقیقی این شعر ملک الکلام است س قریان آن تامل و آن پیوسته که دوش و فریاد من
 شنیدی و گفتی فغان کیست به هر چه حکیم علی الاطلاق جل شانعه و عزیزه بانه بر اعیان و اعراض دارد
 و سازد باضافات و جلیات و نسبیات و اعتبارات بخود گوازه باید ساخت و بقیل و قال بلا اثر

نباید پرداخت از کلمات حکمت است از ساطع الیس است دوستی که بخوابش تو راه رود و اگر راست خودی حکم
کبریت احمد دارد اگر تو بخوابش او راه رود و تمام عالم دوست تست حق تعالی دوستانه انصافی و با دو
نظم است که من القصف و السلام جواب است به ستم تا تو بر سر عهد قدیم خویش نه ماکم نکرده ایم به مستقیم خویش
که ای خیمه بلبل تو که صفا ذاتی و کدورت عارضی را شامل بود و در زمان صعود و هجرت آموخت و حیانت فرمود و حق
محبت پیر یار از آغاز انتظام سلسله دوستی تا زمان حال احوال که سنائی طریقه اتحاد باشد هرگز پیر یارمون
خاطر راه نیافته و اگر بنابر ناگزیر نشاء تعلق نفسانی صورتی بر خلاف مرضی شریف بمنده ظهور نشاء و بهر نقصان
او از قبول منتفع و حال نباشد چه گنجایش که در استان گاه و رستان دراز نشود و بهر تقدیر عکس تصور و تصور
اگر اند و چه من الوجوه غباری بر صفحه منیر صافی نشسته فی الواقع رشته شکایت بر تعلیل انجامیده به قیام
کواه و بینه بیک سخن من توان کوتاه ساخت که عزیزه گفته بار اگر موافق است و محب صادق از هیچ برگردد
طاسه و شکرتی بمیان منم آید بلکه از هر در که در آئی و بهر آنکه که جلوه فرام نالی مواد دوست منم افزاید
و اگر چنین نیست دوست دل گزین نیست بیگانه دشمنان و نه او را با تو پیمان و خاوند ترا با او موافقت و ملا
زیاده ازین بجز شوق محال است نشاء و انوار خورشید خرق حجاب مباعدت کلفت انگیزه نگار و
و یکسر صد لذت صلح از تو بیک تنگ توان بروی بهر سم از آن دم که در خشک مانده و نگارستان بدیع
سخن آرائی که عکس الفاظش در پرده بجلو باس شوخی داد و لربالی داده بداد مشتاقان گوش آید
اجاره عافیت ذات ستوده صفات رسید فصل بفصل سخنان دلا و نیز تنگ نیز بجا و به معنوی از دل
حبس پیر یار اگر خفته بزبان تحریر و در عینه تقریر آید و در مصرع جان سخن از زبان من میگویی و صورت
و قیام غبار طلال و عدم آن بقضای القلب یهدی الی القلب بر مرآت صفوت آیات خاطر راقت
عجایر اشکار و منور و خواهد بود اظناب کلام و تحقیق الطرام تطویل لاطال و تحصیل حاصل ست عزیزه که
کیفیت محب صادق و صفت یار موافق از و نقل کرده اند همانا از سلسله کانه و کشن کرده و وحدت وجود
از ملاحظه بر اصل پیش قدم اند بوده باشد و اگر نه آنه دگی منصور از شبلی که هر دو از کبار اولیا الله اند
بر زدن کلی مخالف این بقول است و ثبت مدعی و السلام در باب جایگاه حبس منی که شافعه و عده فرموده اند
یعنی که بقضای الکفریم اذا عد و فی تو چه خواهند نمود و جواب گدسته بهارستان فضل و کمال که بر نگینی عبارت
و تانگی طرز هزاره ان برگ و ساز نشاء و وقت دامن آرزو و سستی و زیانیکه خاطر محبت ناظر خوانان
مژده عافیت و سلامت حال فرخنده نال بود و بر تو وصول انداخته انجمن افروز رنگاکی گشت و از انج که
در ششمین راز و ادا سه صافی بر عهد که عکس انداز است اگر نه که وجود و صورت طلال و عدم آنرا بر باطن

آینه مثال توام یافته سرایه شگفتگی فرا داشت آرسه فرو سینه صافان را بخار بست که بود بر پاره است و در درون
سینه آینه را که در نیست بدو بایب جاگیر ملاذ الاحباب انشا الله تعالی زینتی المقدور و زینتی موفوره بطور خوب و زیاده
خاطر شریفه ازین دادی طاهر با و دیگر از نگارش نقل محب صادق و یار موافق آنچه در حسن ظن ایشان نقش
مطابق واقع نیست از آن رو که چنانچه در نیتقه اولی مرقوم دوست و دوستی بنویسید بکلمات حکمت است
یکم اسطفا طایب است نقل مذکور بحسب سماع از سخنان ابو علی سینا است مهند بر سم مطار هر عرقه متون بر و
جواب پروا خست زیرا که خلاصه مدلول کلام مولوی عبدالرحمن جانی که در دیباچه لغات شده نویسد اینست که
جوانی با درویشی از در بحث در آمد و برین درویش اعتراض بجا کرد و درویش بر و بر آشفت و جواب تمام
شد عارفی برین حال و قوت یافت و گفت اگر آنقدر کامل بودی دست را بهمان جلوه مشاهده نمودی
و هرگز نیاشفتی هرگاه آن زده شدن ادلیا از بیگانه نارد باشد آن زده کی منصور از پتہ دل با وجود مرتبه و کثرت
کبری بر آس بر سر زدن کلی از شبلی بغایت ناسزا بود و بلکه چنانچه علی شیبلی بنجر پاس آداب شریعت بود
قول مقصود شعر بر رعایت الموارطه و طریقت باشد شبلی را بدون حرف زبانی آزر دگی و گران بدلی را نه باید
با قطع بر تقدیر که راه یا بد جهان نازد مشایخ صوفیه منظور از او بیگانه باشد و قد باداب منظره علمی که
خاطمه علامه فارغ التحصیل است در جهان مثل خویش پیدا کن چه تا سوال ترا جواب و جوده در از نشی
را چشم خفوت و بس و السلام علی من اتبع الهدی جواب شرف و افادت پناه فیضیات و کمالات و شگاف
سلام که دو دمان اتصال نقاد و خاندان کمال پیوسته تازگی بخش چمنستان افادت با و زادان و دعوت محبت
سمات ابدان موده کشف را سه صواب نامیکرد اندک کلام است بلاغت با هزاران طراوت معانی که از بیستان
طبع گلر زوگستان خاطر بهار انگیز سمت ارسال پذیرفته بود و حقیقت شگام مشام افروزه مسرت و نشاط گشت
گلک بدیع زرقان نقش پیرایه صوفیه بیان گردیده که اگر بدستور سابق پاسخ مراتب بکثرتی ابلاغ رفته بود
بیمان نمی آید باز به تقریب ایما کاری و تبلیی رسم یاد آوری مرعی گرد و بختی آفریدگار نوح فکرم کلا و لیس
روز جدایی تا این وقت که دست بجزیر باسخ نیتقه آشنا ست بی یاد آن چهره آراست محبت و اتحاد
بنوده و خنده در بدین یاد دل شاد یافته تعداد مکارم اخلاق ذات ستوده صفات بر زبان درشته معصدا
در نگارش صحائف دوستی نیز کوتاهی ننموده احتمال که مکاتبات هر سوله تا این زمان بطلان گرانجی نیامده باشد
در ایامی که فکر جمیل از قبیل انقلاب اوضاع و در کار در دربار گیمان مبارک معاندان دیگر بمیان آمده و در مراعات
حفظ العیب که مستلزم قانون یکاکی است تقصیر نرفته اما چه توان که در وضع زمانه قسمی بنظر من آید که تفصیل
و اجلاس صرفه نماید امید که شاید مقصود و مقرب جلوه ناسه شود و مقصود مشتاق توایم تقدیر ما که سپهر سن

خداوند سیادت بجااست مرتبت شریف و شرافت نزلت رفیع و معارف مرتبت هدایت و ارشاد و بخت
 زبده مشایخ کرام محمد اولیای عظام و خجسته هنگام بهجت و درویشید باعث ازدیاد مواد ارادت و اعتقاد
 گردید آنچه تاکنون مبارکباد خدمت دیوانی سرکار دلاشاهی سلطانیه از روی شفقت و مهربانی نقیض پذیر
 تمامه نقیض نگارشده بود و اینها همه از سیما من توجه باطن الهام موطن بزرگان دین و اهل کشف و یقین که حقیقت
 این گروه دلاشکوه و ایمان دلشعین دانسته است آید امید که بتوفیق او عسر و سهل و جلاله هر وجهت
 خداوند متعال تمام حیات دل افروزی نماید کار و خدمت که از خداوند آن سلسله علیه راجع باین کار
 و در گذار بوده باشد با نهار و اعلام آن شادمان گردانند و همیشه از مستعدان و افسر الاطراف تصور فرموده
 از گذشته خاطر حقیقت و خصال فراموشی ناسازند چه شیخ محمد علی سیف کمر و پیروی و مفاوضه لازم تعلیم
 واجب الاستیذان گشت قلم مخلوق طراز نادان سیادت و بجااست مرتبت شریف و شرافت
 نزلت رفیع و معارف محبت هدایت و ارشاد و بخت زبده مشایخ کرام محمد اولیای عظام
 و خجسته هنگام بهجت و درویشید باعث فریاد حسن ارادت و اعتقاد گردید آنچه از روی مهربانی و شفقت
 بر رقم در آورده بود و اینها همه اثر توجه باطن حقیقت موطن دانسته است آید و مولود شوق و عقیدت بتوفیق
 این روی دایماست از یاد انشاء الله تعالی نسی که دل میخواهد دریانت محبت گرامی دست بهمد
 با فضل اکثر وقت بیاد حضرت و تعالی در کار هم خلاق ذات منزه حسنات صرف می شود و مقرب حضرت
 خاقانی جامع شریف انسانی قاضی محمد میرزا پیوسته به سخنان اخلاص و مقالات عقیدت تر زبان اند
 بر هر تقدیر و ذکر کمالات صوری و معنوی در فضل اقبال بادشاهزاده جهان و جهانیان بنفوان شایسته بمیان
 می آید چنانچه درین ایام سعادت انجام تشریف تشریف مع نشان عالیشان از روی عنایت و افضه با هم
 خود روی شرف اصدار پذیرفته بود اگر که در این اشک نظریه پیکر در میان نمی بود و احتمال که ایام خاص با مدح
 حضور بر نور هم میرفت الحال چنانکه تا معاد دولت ریات عالیات مشغول بفاتحه دولت افزا باید بود
 و اجاب صدق نصایب را میاد آوری کامیاب باید داشت زیاده چه بر ارم رود و السلام و لیجان
 جواب مستطاب و الاجاب رکن السلطنة العظمی عند المکرمه الکبری عظیم المرتبت جلیل المنزله امیرگاه
 تحقیقی سلامت و الامتداده واجب الاثرانه حرمت طراز مرقوم قلم منشیان عطار و در هم و در هنگام خجسته فرجام
 سعادت و درویشید باعث و لغو روی و دل اندوزی گردید مامور شده بود که بتصدیان پرگنه سند بلیه و
 طبع آید که در فصل گذشته متعلق بجاگیر سرکاره جواب نادر فلک اقدار بوده نبوی که بالحقان فلان چه مهر
 و تانوی کویان بوزارت پناه شیخ ابوالحسن دیوان بادشاهی رجوع سازند تا معادله تقابله بر آید عالمان

فصل مذکور منع شود سرانجام این کار شرف روزگار خود تصور نموده بمقتضای آنجا نوشت که اندرین باب
سعی بلیغ بجای آورده و چنانچه وکیل سرکار که بدیهه بار جهان دار قیام دارد و خدمت گران معروض خواهد داشت و دیگر
از رکن عدم تقدیم آداب و ادعای که نیاز اضطرار با وجود خواهش بسیار به اختیار بیان آمده هر چند پس
در دامن اعتدال کشیده می آید استین ثمر مساری بر روی نیا یاد امیدوار است که چشم لطف و کرم نواب خداوند
بنگاه عاطفت بر ادرات باطن انداخته عذر خواه این بودا خواهد شد و همین دستور با مقام کار و خدمت
سرکار انبساط و اختصار خواهد یافت زیاده چه سبب ادرت رود و ایام دولت و اقبال جاودانی باد بهر لایق
درینو لا بموقوف عرض عالی شتعالی رسید که در میان زمینداران برگزیده است بوسیله سرکار فیض آثار و برگزیده
سلطان پور تعلقه جاگیر دار از مدتی نرسیده و نموده و با هم جنگ و جدل میان آمده جانبین بدرگاه
جهان پناه داد خواه اند و قطع خصوصیت نمی نمایند بایران حسب الامر جلیل القدر نگارش میسبب
که کیفیت این قضیه کما یبقی و در سید و بنحو که رفع مواد مخالفت طرفین صورت نیند و هر کلام
تسلیمی پذیرفته در جا و مقام خود بجا شود سعی بلیغ بتقدیم رسانند و آنچنان کنند که بار دیگر جناب جاه و جلال
بفرماید نیاند درین باب تا یکید دانند چه عذر قاضی مکتوب مصدق است اسلوب و مجتبه هنگام
رسیده و از خواسته آن خواهش خدمت برگزیده جلال بود و بر ذرات جاگیر و کلاسه سرکار نواب
قدسی القاب ثمره شجره عظمت و جلال نونهال گلشن ابدت و اقبال غره ناصیه ملت و دین شانزاده
محمد بنالدین معلوم گردید که چه این جانب در همه حال پیش و پس و آن سلاطین خاندان مجد و کمال بیخواب
اما چون حرارت انتقال عمان بمیان می آید بمساجع حقائق جمیع حضرت شایسته می شد و ایشان در
کیفیت کار پروانه می و کفایتی که در بودن آن سیادت پناه صورت بند و اصلاحات بنیاد و ده بودند
که بجه عنوان خواهند پذیرد و اخت و سرانجام معاملات و افزونی مال چگونه خواهد ساخت لهذا گشته
می آید که این همه را بطریق اجمال بنحو که قابل عرض مقدس می تواند بود و برگزیده که معروض مظهر گردانند
انشاء الله تعالی است و فرستاده آید زیاده زیاده است بهر شایسته شایان خان عالیشان بلند مکان ملاذ
جبران معاذ و در شان همواره و نشین وزارت و اقبال بوده کاسیاب مطالب کونین باشند بعد
از ابرار از ارم و دوستی و یکتایی کثوف ضمیمه اصابت پذیر گردانند می آید که درینو لا چنان معلوم شد که
ایمنی و فوجدار می برگزیده از تغییر عزت اعلی به چوین نامی متغیر گشته و از سر رشته و فقر و الا بطور انجاسید که
سرزاعلی از سال گذشته و بهر دست جمع با ضافه مقدر و مستحق کرده ال واجب سال تمام میبایست ساقطه دول
جمع سال با ضافه و مناسب بهر نور از سال داشته و در صورت پیدا است که غیر موعی الیه میسبب

خواهد بود و توقع که غرض را بران خط اطلاع بخشند و محمد بن اسیر برگزیده بود که در گذشت که سال افسانه نمایان
 بعمل آورده و کیفیت افزونی مرز و مانت آینه سال بزرگداشت شینده و کبریا علی او نیز بیان آمده اگر
 بنابر صد و تقصیر مستوجب تهنیت شده باشد قلمی فرمایند از حسن پرداخت ذات شریف یقین حاصل است
 که علان کار آمدنی به تقصیر بجا خواهد شد و بر تعدد و توفیق هر دو هم که ادا کل حال متعده اضمافه میشود و آخر
 سال و رقی بر میگردد و انداخته و خواهد رفت که حقیقت تعدد با سه سال گذشته و میل تمام مال و معامله بر منبر
 محبت توفیق که مبنی واضح و واضح شده باشد ایضا مدت است که شیخ محمد را در متفرخ خلافت اگر آباد و با طار
 آمدن خزانة صوبه اگر آباد و صد سوار همراهی مطلل و دیگران شسته معلوم نیست که زیرا که آنصوبه کی رسید
 کیفیت اخراجات رکاب نصرت تاپ و کمال احتیاج بر پیشین این مکرر مرقوم ملک محبت سگ
 گردیده نظر بر سر انجام ضروریات مساقی طفره ایشان کرده که در و بهر وجه خواه از پیشگاه تفضل
 حضرت شاهنشاهی از خزانة متفرخ خلافت مرصفت شود و از جمله دوازده کمر و بهر که در سرکار عالی مانده هر چه
 بتوجه گرامی میر آید طریقی استر داد یافته باز سابق افسافه پذیر و گنجایش دارد و الا آنچه درین مدت
 از برگزینان جاگیر فراهم آمده باشد هر مبلغ نکره بر غیر آید و بهر چه شیخ مسطور ابلاغ نمایند و در صورتیکه
 اینها متعذر باشد همان ده کمر و بهر که در دست و استیصال روانه فرمایند که در بایست زیرا از آنچه بر زبان
 قلم آید زیاده است از آنجا که پیش رفت کار وابسته بحسن سعی ذات متعده صفات است تیر صد
 چنان میروند که امور متعلقه سرکار عالی متعالی خصوص در سال زمره عرض که آنهم بهر ترین جمیع کار است بلا اجمال
 انصراف پذیر میباشند و باشند تا محلات حضور سعادت کجور تنهایی و مواجب سپاه که درین هنگام انبیا حس را
 همیشه باتوجه نگاه باید داشت که سرانجام باید و از امور ضروری آنچه ناگزیر وقت است در توفیق نمایان ایضا
 میگردد و آنکه چون در نیولا از روستا افراد قانع چکله حصار و عرض پیشگاه جاه و جلال گردد و یک آن فرات
 حرمت خدمت دیوانی چکله مذکور و بخواهیم الدین تقویین یافته معنی الیه را در اینجا فرستاده متعین بنظر
 از جلیلی القدر شرف نظر ریافت که بان ملا و همبان نگاشته اند که او را از حال طلبه استخفا با احوال و آن
 حضور بر نور گردانند و صورت حال بیامع فیض جماع اقدس علیه برسانند که خدمات مرقوم بایستاد
 پناه مرز لشکر الله خواهد چکله سهند که سابق برگزیده نو مانده و برگزیده شاه آباد حال قبول سرکار و او را نیز بنابر بهر جوار
 بشارایه خواهد است مقرر میشود و باید که بدستور پیشین بخواهیم تقدیر بند سبب کمال از جواب نه و قلمی فرمایند
 که بعضی طایفه عالی تنهایی بر سر ایضا میگرداند که در نیولا از روستا متعین بنظر ریافت در بار بیامع بیامع فیض
 بیامع جاه و جلال رسید که بهر چه بیامع فیض جماع اقدس علیه برسانند که خدمات مرقوم بایستاد

به شایسته مجال مانده همچون خواجه مذکور از خدمت دیوانی و معنی اطلاع سرکار و تقدیر استقامت نموده آن ملا و کتبان
 خواجه نجم الدین را بجایگاه موعی ایمن مقرر کرده امر طویل القدر در شرف صعد دریافت که چون در بودن دو تصدیق حاصل
 مالی بود چه احسن سرانجام منتهی باید اگر خواجه مذکور را از ویست شومیم شده باشد بهتر آنست که از خاطر موعی ایمن رفع دفعه
 نموده بدستور سابق مجال دارند و در صورتی که نسبی پذیر نشود میباید که جمیع خدمات بگذار قنایه و دیگر سعه حال و در
 دوازدها که خواجه نجم الدین خود رسالت است و نسق و نظام کار با سعه تر که از خور دان بس مال برین تقدیر مردم
 کار دان معامله فهم و در سرس سرکار استایستایان خدمت و مانند و بنده و دست آن محال دیگر آوری مالی تر ار
 واقع تواند نمود منصوب ساخته بر نگارنده که بعرض والا بر سر و چون محمد صادق از بهرمان شیخت پناه شیخ حسن
 وکیل که پیش ازین بر طرف شده بود و در نیو لا مجال حکم شده خدمت در خورشش با و مفوض سازند یقینیکه
 در برابر مطالب طویل القدر اجل خواهد آمد چنانچه کتب محبت استلوب متضمن بیایق حصول برکات
 در سال نذر و سرشته کاغذ بهار انعامت و خیریه نگارنده رسید و آنچه از صد و حکم اقدس علیه بنان عالی نشان
 عنایت نشان دراده بخوبی دیوان و آئین دیگر که موجب التماس آن بجایست حرمت علمی شده بود معلوم گردید چون این مراتب
 معروض بهاد و بدال گشت سرانجام تحصیل مال و ایهالی نه و کاغذ بهار انعامت مذکوره بدرجه آتقان پیوست و در باب
 استغفار حضرت بر زبان فیض ترجمان که امت بریان پذیرفت که استغفار از در پیش سرکار و تقدیر بصدق بندگی و سرخی
 عقیدت ایشان هیچ نسبت ندارد و بهتر آنست که بر سر سابق و نسق و نظام معاملات دیوانی و دینی قیام و زبیده در
 پیش آمد جمع آن عالی سماعی بر کمال تقدیر نماید و خلایق آنرا پسندیده معروض بنشگاه غرور علانند از آنجا که بسواد بد عقل
 مال اندیش مسامحه نموده جنب اینگونه غیایات عالم افز و عالمیان نور بنندگان عقیدت آمارا هزار جان فدایا بد
 ساخت درین صورت یقین حاصل که آن زبده فندان شرف و کمال انتشالی امر واجب الانقیاد
 را مقدمه بهار قبول نمود و آنست بهلوتی نخواهد بود و وجوب که شایسته معروض والا خواهد بود و خاندان کثرت
 باب سوم سر و انجانات معاملات رفعت و جلالت پناه شجاعت و معالی و تنگاه فعل جمعه همواره
 در حفظ آتی باشد مخفی و مستور نماید که مکتوب محبت استلوب در بلده خسته بنیاد و در رنگ آباد رسید و آنچه
 از استقامت خود در چنگل اسلام آباد به نیابت امارت و ایالت حریت خان عالی نشان حسن علی خان پیرو
 حسب حکم جهان مطاع گیتی منقاد حسن سعی در حصول مال واجب جاگیر و کلاسه سرکار و ولتدار بر طبق اظهار
 مبلغ و بنده منفرد آن کوبیده الهوار در نمایند رعایا مال گذار و در سوخ محبت و ولایان قاعده شناس از باب
 صدق و صفات گشته بودند معلوم گردید الحق در عالم و ساند و اسباب مردم و دست نمیکشست که حرفه شرف
 آلمان معین سعادت است همین آئین در دلهای جاگیر شد و کامیاب نشاند تعلق سینه ایند خاطر اخلاص پسند استحقاق قبول

احوال خیر نالی خویش دانسته در هر چند گاه بر خصوصیت و کیفیت آن محال اطلاع میداده باشند و یک کلمه در پیش از مجبوری
سال گذشته در هر چند گاه در محال و دیگر باقی مانده برقیه شده و مساعی جمیله بکار برده چنان کنند که زود به وصول برسد
تا اتمام باخریه باقی شود و تمهید و تدابیر و پیشکاران و اعدا و اعانت عللان هر قسم که باید نمود از فوره بفعل آورده
از تحصیل محصول سال حال بخریه باقی بوده نوشته نمایند که مال سرکار سال تمام بر وقت و هنگام وصول انجام داد و است
و در سه در هیچ محال باقی نماند ایضا امانت پناه رفعت و شجاعت و دستگاه و کارهای عیانت باشند فنی نماند که در و
قطعه نظر تفحص و تقید در تشخیص سال حال و تحصیل محصول فصل خریف رسید مضمون معلوم گردید تا این وقت که ایام
فصل مذکور انقضای هر سه تقویمیکه مال واجب بکمال اتمام با تمام تقید و وصول آورده تحویل فوطه دار عاید شده
باشد و تشخیص جمیع آن سه جزو سهی بمقتضای کفایت سرکار و فاعلیت بر عیانت انجام پذیر و کرده خواهد بود
برین تقدیر سر رشته سال مذکور با جمع و اصل باقی خریف بلا توقف و اعمال بدینتر خانه والا ارسال دارند و در سه
که در فوطه خانه پیرگنات موجود باشد و در هر چند گاه فراهم آید بهرعت و استعجال بخواند و اقله و الاسطنت لاهور
برسانند و در محال شعلقه ایمنی و فوجدار می خود قدغن بسیار بکار برند که از مرموم تهمانه دار و پنده دار و محصول خراج
از ایدالان از قسم بیست و فسلان و قوامش و غیر ذلک خلاف حکم جهان مطاع علم مطیع سرگز بهل نیاید و در سه
رعیت مرفه الحال و جمع خاطر بوده در کسب و پیشه خود اشتغال نمایند پرداخته و عیله و اطهار و و تقوای و افزونی
مال در ابتدا سه حال دیگر و انیدن و رتق و رخر سال بنحو سه که در سال گذشته از آن رفعت پناه بظهور آمده
از فوطه خاطر خویش بمطالع و آرد و دره امثال سه باید که بر خلاف ماضی از جمیع وجوه خبر دار و بهر شیوه بوده و در سه
راستی و درستی و در و آوری مال و کار پروانه می انچنان پیش نهاد و سازند که تلافی اوقات صورت بند و مجری
حسن خدمت آن شجاعت و دستگاه و موقوف جناب جاه و دیالال گرد و ایضا خطی که در بیرون اشهر از سعی و تلاش
بر کمال و افزونی کنند کار ارسال و کیفیت صورت حال ارسال داشته بود و در سه بطالع و در آید مضمون بوضوح
هر سه است رسم و آیین حال و و تقوای کارگاه آنست که در سه وقت طریق جزو سهی و کار پروانه می و کفایت
سرکار و فاعلیت رعیت پیش نهاد و ساخته و در و آوری مال و سر انجام معاملات راضی کبی و کوتاهی نمیشوند
برین تقدیر میباید که تشخیص و تحصیل محصول فصل خریف مساعی جمیله بکار برده مال واجب فصل مذکور از قرار
واقع تقیه ضبط در آرد و بر سه عز و عات ربیع چنانچه نگاشته اند در بند و بیست جاری نمودن با سه
پخته و تمام تا یکدم نموده انچنان کنند که بموفق الاهی و افزونی مال سرکار والا شاهی و فکاید و در قرار و او چنان
مذکور و اکتفا سه بر چند کاه رعایا مذکور و نکرده و خود بهر جای رسیده و سه پروانه می نماند که موافق قبولیت
از هر فرد و قرار عه فرغ بعمل آید در صورتیکه کار ناساخته و چاه افتاده ماند و ثانی الهان بخت قبولیت بر عیانت خواهد

صورت حال اعلام نماید لازم چنان است که آن معالی دستگاه را رضی بظهور حق و نفس الامر بوده تعصب نفسانی را که چون
 سلوک عالم افروز دین مسلمانی دور است هرگز میان نخواهند آورد و در آنچه کار ما به سرکار دولت مدار نظام
 سرانجام پذیرد و زیاده برین این دگرگونه بلند نشود سعی موفقی بکار خواهند بود ایضا مخفی نماند که چون شکوه
 و شکایت مردم و حق آنوزارت پناه فریاد و قتل از بابت تنخواه از بار سلوکی علم و فعله نکران و عدم وصول ندر
 باز پس آمدن اسناد و قاصدان سپاه و سوداگران به حصول مقصود از حد گذشت و آنچه از سرستان و دل جمع
 اسال با فاضله نمایان و بی باقی مال واجب فصل خریف لغایت ماه رمضان پیش ازین بچندگاه نوشته بودند
 تا انوقت که ماه ذی قعدة میگردد و اثری بران مرتب گشت معذرتا قاصدای و خطی از مدت سه ماه از اینجا
 نیامد و هر چه از اینجا رسم موعظت و نصیحت و برآمد کار و گردآوری مال سرکار نگارش پذیرد گردید و چون
 تنصیر چگونگی حال نرسید و گفتگو سے نزاع و تقاریران رفت و دستگاه با فوجدار در میان اغره در بار عالم
 مدار بطول انجامید و هنگام تفویض خدمت و یوانی بآن معالی پناه هر چه از فمیدگی و کاروانی ایشان
 متصور شده بود که نسق و نظام معاملات قرار واقع بر سرانند پیدا الی آمده از بند و لبت آن ضلع جمعیت
 خاطر خواهر افروز و قضیه بر عکس ظهور پیوسته گشت باطن و زیاده و تصدیع ر و س نمود با فقر و فقر
 و رفعت پناه را که بر دین و دیانت او اعتماد میرود و وطن غالب اینست که از حق و نفس الامر در گذرد
 بجهت تحقیق مقدمات مرقومه فرستاده آمد تا در اینجا رسید که کما یبقی در یافت نماید و عمل و سلوک ایشان
 و فوجدار و عالمان برگشت و کیفیت تشخیص جمع و تحصیل مال در سرانجام معاملات اسال تحقیق
 آفت ساگذشته و دیگر خصوصیات آن محال چگونه است و در میان فوجداران وزارت دستگاه موده
 نزاع جمعیت و فریاد مردم تنخواه و از سر و رخ صدق و دیانه میباید که تبرق حسن عافیت که سنگاری
 دنیا و آخرت بدون راستی و راستگاری نمیتوان حاصل کرد و به تعصب حرف حق و کلمه نفس الامر بشمار الیه
 نظام رسانند و در آنچه موعی الیه بر مراتب مسطور که حقه اطلاع پذیرد و آرا بیکم و کاست بحدود نویسد
 موافقت و معاونت نمایند که اگر حق بطرف ایشان رایج است و دامن حال آلایشن اعراض نفسانی ندارد
 و زغالص هر قدر بر چاک امتحان کشیده آید همان قدر در قوه قیمت می افزاید و الا فن عمل شغال ذره خیر گیره و من
 یعمل شغال ذره شیر گیره هر چه از نیک و بد آنهم بچون کفی ایضا پوشیده ماند که در نیولاجه کثیر از ارباب
 تنخواه که بر و انجات خود را مصوب قاصدان فرستاده بودند اسناد مذکوره باز پس آورده استخافه نمودند
 که در اینجا نرسیدند و سه صد پانزده روپیه میخواستند این معنی که موجب فقره احوال مردم است از نیم و شش
 آنوزارت پناه بید نمودند و ائمان سوار ملازم سرکار عالی مقام را بطریق سزاوی تعیین کرده شده و وجه تنخواه

[illegible]

سکار و دودار که تا این زمان پادشاهت را بهر رسیدن خواهد بود و از بر سر موافقت و بیعت حصول و
تسلیت در حرف محفل تهنید نامه به پیش مخبر کرد و بی نگاشته شد و باینکه بدان موجب معاونت و موافقت شما
خواهد بود و از چنان سنه که به صورت حال و کیفیت آن حال بدیوان منسوب مذکور اطلاع میداد و باشند که موافق
بهر گونه مدو و معاونتی که باید که از قوه بفعل خواهد آورد و از هر دو امیده و از جمعی از این سعادت آئین نوشته باشند
آنها را بدست و سابق بحال شناسند و همیشه که اسناد حکامی دارند مقرر کنند که هر کدام بجهت بر نوردند و سند مذکور
موافق ضابطه سکار و الا مقدار حاصل نمایند بی سند جدید به یکدیگر امین پسندند و دیگر مملکتی خود بود و در سند مذکور
اعتدال نگردد که مخزن کائنات ملک واقع شد و در سرخ مقرر است سبک سرخ بیو یا بیان و دیگر سرخ بیچاره و از هر دو
نهی مشروط باشد اگر یک سرخ قرار باید بر آنکه کفایت نمایان صورت خواهد بست امانت پناه سکار خود میباشند
که در سرخ معمول سنه بر زمین دست و معمول چگونه پیش میرود و در صورت تکبیدی و تهنیدی که ممکن و مقدور
باشد و ثانی الحال باعث داد و فریاد نشود و در حفظ شد و بکار بر ندهد خلایق آن بعمل نیاید و باعث ایبه دار که ملک و چه
ایبه برضایندی خود با مقدار صدمین بمقابله و دانه در بر به بدست بیو یا بیان میفرستند اگر آن رفعت و شکوه
بهین سرخ از جماعت مذکور در خبر بدید و مبالغه آنرا بواسطه جمع نماید و ضایقه ندارد و کمال کار به بر و اندی خواهد بود
باید که در هر جزو و سکو شکسته و عمل پسندیده پیش نموده و در خود و خود ای و کفایت اندیشی از جناب پناه و لال
ایبه دار غنیات عالم افزوده و غیره خواه خلایق را بشود و احوال بنده ما سے و در تخراب سکار و دست و در بند و دست
اسمال زیاده از ایام پیشین مساعی جمیده بیا آید که شکوه هیچ کدام نسبت بحال ثباتی تحقیق پایه اعتبار شود و با فاعله
وزیریکه در فوطه خانه بهم آید پس هم بخواند واقع و از سلطنت لا بهر با احتیاط تمام با پیش که سالم بر سر راه مال و دست
خصوصیات و حالات رویداد و در هر چند گاه میباشند باشند این خط که مشهور از رسیدن عاملان فرستاده
غنائیت خان بر هم ساختن معاند بگویند و دست از تحصیل فصل خریفه و استاده مانند خرد و غایت فصل بر سر
نوشته بودند و بکار در راه چون خدمت امینی و کرد و بند می برگردند مذکور از حضور سعادت گنج و بدست و بدست
رفت پناه بحال و مقرر است میباید که جمعیت خاطر و اطمینان باطن و نظم و نسق معاملات انجام سکار که در
در دقیقه از دقائق خرم و در تخرابی فرو گذار نشی میانی نماید و سر شستنی جمع بندی با ضافه نمایان و دست
و حصول خریفه تا و ام آفرین وقت و هنگام بیای که در هر دو و کشتکار و افزونی خرد و غایت فصل به جمع کمال خرد و
و کار بر و اندی از قوه واقع بعمل آید و در صورت کار نه و در نگارند و عمل مذکور از برگردند و نگارند که در
اقرارت خواهند نمود و در باب امار و اعانت آن امانت و شکوه پیشرفت و رفعت پناه شیخ محمد علی قزوینی
و شکوه از علی ایچر با پیشینی کار شسته شد و تقصیرات و بیعتها سے بندگی یکس درگاه در سر انجام تمام سکار و در راه و در

خواهند بود و در میان و قانون گویان و زمینداران و مقدمان و رعایا سرسنگین برکشه به کپور رفعت و امانت پناه
محمد موسی الیه را این مستقل ایجاد است مال واجب سرکار تحصیل ادب و جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح چایی او که
بر آنیم مقررین بکفایت سرکار دولت مدار و رعایت رعایا مال گذار بوده باشد بیرون نروند حسب المسطور
آورده و مختلف نوزاد در نیابت تاکید شناسند ایضا مجموع غلامان خالصت اساس خواجه کاستر داس بقاقت باشند
اگر چه که مرسل داشته بودند رسید و مضمون مودت و تقربش که از اخبار گنج عاقبت اعلام مینمود و مفهوم گمید
اگر چه اسن و آسایش از باب عقیدت باعث خوشنودی میشود لیکن بقصد تاعی باطن و اوم حضور از آن
و از الاعقاد پیوسته مطبوع نمیدارند شناس است از نگارنده فکری حسن اتفاق بدیع مینماید که غمقصر سبب دید و او بیرون
نشان برافروزد و در میان بسیار شامل حال خویش و استمداد سال مراسلات مستند این محبت شناسند یعنی ام
مرور و قدر بر وفق نگارش آن حقیقت پیوند توجه وانی معرفی خواهد شد ایضا خفی نمائند که چون موسم فراجم آمدن
هنود بانوه تمام و از و هام عام بر کنار دریای گنگ که زبان هندوی مشهور به گنگاست و بعد چندین سال
عبور مینماید نزدیک رسیده و درین هنگام مینماید که محصول کلی از محال سایر آنجا بنبطه درآید و خود میدار
واقف کار بسیار از کارها از مسالک و معابر مردم خبردار شود و فوقی و فرو گذار شدنی در مال سرکار راه نیابد اند
غرض آید فلان حسب الامر عاقبت که رسیداری برگزیده مذکور در حسب سند ملاحظه بدست و چنین موسی الیه مقرر است
تقدیر فزونی جمع بذکر والا سپرده از جناب چاه و جلالت و مستوری یافته که در گردآوری مال واجب و ضبط
محصول محال مذکور و بعد از این ایشال پیشکاران امانت پناه بوده آثار و دولت خوایی بمنصه ظهور آورد و در مصلحت
میباشد که با اتفاق مشار الیه بند ریست معاملات مخصوص بنده حاصلات محال مقرر قرار واقع نمایند و تشخیص جمع سال
تمام بعنوان شایسته سرانجام داد و کیفیت حال بر نگارنده که معروض پیشگاه عظمت و اقبال گرد و زیاده چه بگوید
ایضا خفی نمائند که فلان مقدم موضع ثلثان ظاهر شود که محل موقع مذکور را از قدیم علم بخش است و بر سه حیثیت
نظاره عایا سند مینماید که از دیاد آبادی بهر آنکه از قدیم میگرد و که چون عمل تنباهی شبیه طی که حفاظت کنند
قرار واقع میشده باشد بمنزله علمها است برین تقدیر که در مسطور قدیم عمل تنباهی داشته باشد و رعایت
بقدر استطاعت در سرانجام زراعت از روی رشتی و نگاه بانی غله کوتاهی و خیانت پیشگی میکنند باید
که موافق شد آید عمل نموده قرار عال را سر کرم کار دارند و افزونی مال و رعایت خلق الله بهمه حال سطح نظر
درشته باشد ایضا خطی که از سال گذشته بودند بمطالع و آمد آنچه از کمال سعی و افزونی مزارع و عات سال
حال و سرانجام مع غله سبب ساکنند شده و تاکید تحصیل علمی بود و بوضوح انجام میدادند که چنان بر کار برداندی
آن سیادت پناه اعتماد بود و بوضوح انجام میداد و آنچه از حسن عمل آن امانت و دستگاه خان جلالت نشان

بنا بر خان جدید بقریب جناب سلطانی قاضی محمد میر گاشته بودند و در موضع پیشگاه اقبال گردید و بیاعتنا بچایان
آینده نیز مقتضای پاس نکلوزارگی و دیانت و در زسی که سبب زنی آن رفت پناه است و در پیراختن مال
و مالداران کلی و خردی همین دستور خیر دار بوده آنچنان نمایند که بنیاد آفرین بر وزیر پیش آمد برگزیده و در
رعایا و نماید و در خود صدق عبودیت و سبک خود خدای از عطا خانه و فضل و کرم درگاه عالم پناه پیر خدای است
با آن امانت دستگاه نصیب گرد و اینها چون منصف بیان سرکار خالصه شریفه بابت جزئی شرعی و در چهارده مهر و
سکه محال جاگیر سرکار عالی ملک دایم بکصد و در پی میخوانند و معلوم نیست که در آن برگزیده از وجه جزیه چه مقدار ز
به حصول خواهد پیوست اندک اقلی میگردد که در تن و اساسی و میان تموین برگزیده و در کس از آثار و واقع بکمال احتیاط
و رسید و محصول جزیه علی قدر حالت هر یک از اول و دوم و سوم موافق حکم شریفیت مطهره بر آورده و در
بهر خود و سرکردی نوشته اند که در هر یک از این محصولات که در هر وقت که در قبیل آنرا از دیوانیان عظام
و دولت نظام بعد از سلطان سرکار عالی شاهی مقرر گشته اند و در اول اختیار مردم سرکار بادشاهی گذاشته اند و
چند تا کید و در اینها چون درین ایام نیست انجام از روی سوزانده و بقیه بزرگی معروض پیشگاه جلالت
جلال گردید که در محال اوقاف سرکار عالی شاهی زمین لائق زراعت بسیار است و بسبب عدم بهره واری
علی تا در و غنایند از حلیل القدر شرف صدور یافت که بجا مانده برگزیده تا کید و در زمین نیز بهر
دستور که آباد شود و مقرر ساخته سعی نمایند که یک بسوه افتاده ناز و در ملک که این زمین با و توف بود و با انچه
خدمت کرد و در بندی نیز با و مفوض گردید و در کارخانه که در وی دیانت پسند کاروان ظاهر شود و در
اینی با و تعلق پذیرد و اگر هر دو قابل خدمت نباشند بجا سیه آنها و دیگر سیه نصیب شود و درین تقدیر
گذاشته است لیکر آن امانت پناه در آبادی زمین افتاده اتهام تمام بجا آورده آنچنان کند که از وی فرد غنا
و افزایش مال سرکار چه هر آبادان کاری و خدمتگاری و هر که ظهور آرد و فاسق و انجام معاملات بترتیب
کمال انجامیده خریه عزت و کبر و گرد و در هر یک چون در سوزانده و بقیه بندی برگزیده که بدو فرمانه و آلاء سیر
قانون گویند اراضی لائق زراعت تعلیم میدهند و کسب زمین خرد و در و غنای نویسنده بنابر آن
احر حلیل القدر شرف صدور یافت که اسناد و مال زمین هر یک از جزیه و نیز افتاده و تفریق نموده بجا سیه
اقبال معروضند و در برنگارند که ناهر و در و غنای زمین از مردم پیراختن سلطان سرکار یا بسبب
بی استقامتی رعایا نادرست و سال گذشته و در برگزیده چه قدر زراعت بوده و کسب ارضی نسبت بگذشته
سال چه مقدار از و در هر دستور که اراضی افتاده تمام و کمال منسوخ شود و در تفریق در آن دیار آباد
مستمر افزایش مال است سعی بلیغ تبلیغ رسانند و درین باب تا کید و اندک از اینها که در کتاب اخلاصی

رسید قلمی بود که در پیوسته بهمانی در برگه پنجم پور سه صد و در پیوسته چهار آنه و برگه فیروز پور دو
 نیم و در پیوسته جدول و در خزانده باو شاهسی دستور قصور و در پیوسته شش بهمانی زیاده از و ته مرقومه است
 فوطه داران در عمل خزانده شریفه و در پیوسته بهمانی در تبدیل از نوده عالمگیری بخانه میدادند و بپوشه مسطور خود و شرف
 می شدند تا چون قرار یافته که در شش بهمانی ابواب جمع شود و جنس جنس و اصل خزانده گرد و درین باب فوطه داران
 سند میخوانند که تمامی الحال ایضا بالله و ستود خزانده باو شاهسی تا بهنا از محنت نرسد وزارت پناه جنس که در فوطه داران
 پرگنت به تحصیل در آید و نه از اموال محمول گرفته ابواب جمع نمایند که مستوفیان عظام بجلت ضابطه نظامی
 بقوطه داران فراموش نموده اند و آنچه در باب جمع خود در پیوسته مبارک بلا قید و تقواید آن بسپاه وضع
 قصور تمام و درین فقره نیز در آن باز گردانید و چه صرف بابت اخلاص جنس نوشته بود و نه مفهوم گردید و بیاید
 که در پیوسته هر جنس که در خزانده می آید جنس وار داخل سپاه می شد قصور آن موافق دستور معهود و عمل می آید
 بر هر تقدیر بر آنچه در ایام سابق بعمل آمده آنرا بحال در نوشته آید جنس وار داخل جمع نمایند و معهود و
 از حرم سپاه که سند باز گردانیده و چه صرف از بابت تقواید اخلاف جنس برده اند آنرا بجامه هر چه
 زیاده از دستور و ضابطه گرفته و بقیه بماند از به دست حساب باز پس داده و بقیه الوصول از خزانه بردارند
 و به سند بکدام از خزانده عالی تجویز میکنند و درین باب بدانند شناسند باب چهارم از صفحیه سوم استناد
 و خدمات مطابق نشانها سے عالیہ رسالہ دارالکرامی و موافق پر واجبات دستور
 و ضابطه و یونانی اول مسودات نشانها سے عالیہ مسودہ خدمت فوجدار می چون
 درین ایام فوجدار از جناب عالیات آید شاهی خدمت فوجدار می محال متعلقه قبول سرکار و تمکد
 واقع فوج تابع مسودہ مستقر الحذف اکبر آباد از تفریح ظاهر خان بشجاعت شعار دیانت بیگ مرحمت گردید
 لهذا امر حلیل القدر سپهسالار سپهسالار سپهسالار که انرا و تصدیق محات و محال و کرد و ریان و زمینداران و چو دریا
 و کانه رعایا و کسکه محال جز بفرستادن شعار ند که در فوجدار مستقل انجامد و دست تصدیق او را و جمیع امور
 متعلقه فوجدار می قومی از اهل فوجدار سپهسالار سپهسالار که در تفریح ظاهر خان بشجاعت شعار دیانت بیگ مرحمت گردید
 مال سرکار و زنا بهیت رعایا و مالک کفر باشند بیرون نروند و طریق مومی ایله آنکه در تقدیم خدمت حرم و فوج
 دقیقه از دقائق خرم و احتیاط فوج و در برگه اثبات نگرد و در باب نظم و نسق و قلع و قمع مفسدان و دفع قطاع
 الطريق و محافظت راه ها سے و امنیت شوارع عامی موفوره بجای آورده چنان سعی نماید که کافه رعایا که از راه
 حرفه الحال و خارج البالی مشغول باشند کار باشند و یا بدست از متر و دین و مسافری و سایر بر پا کنند آنجا از دست و قضا
 نرسد و قضا یا و معاملات را با اتفاق از باب عدالت انجام پذیرد شریعت ظاهر فصل میداده باشند و در تحصیل

و در

سوار عالی شاهی معلوم نمایند که چون بموجب نشان عالیشان سعادت عنوان فلان از پیشگاه بابه و جلالت
 بجهت دریافت حقیقت و تحقیق عمل و کیفیت سلوک عمل مقرر گشته که بشخص جمع و تحصیل مال و دیگر خصوصیات
 کلی و جزئی محال اطلاع یافته صورت حال را که یا بفرستادن و یا بهر شیوه از قریب و دور و در سال و غیره
 فصل خریف انشائیل و محصول ربیع نیکوکیل سال تمام و سرشته کاهندارند و قدری از انی کمال اهتمام بجای آورده که در هر
 چکله و در هر محال که موصی الیه برسد سرشته مذکوره بمشاور الیه بدینند که ابلاغ رکاب فیروزی انتساب نماید
 و بنیاب موافق امر واجب الانقیاد و عمل آید و در باب کم و مستور چون درین ایام سعادت فساد عام
 بندگیه مستغنیان آستان پسر توانان بعضی عالی شاهی رسید که صلاح آثار جمیع قریبش از بنابر قدوة الهادین
 عمده الکاملین شیخ بهاء الدین حکم یا متانی بموجب اسناد و تصدیق سوار عالی قدری بکینار و بانصد سیکم
 زمین بنجر خارج جمع بدستور سر یک یک بنجر و سیاه استوار می فرود و شروع ساخته اند و در هر قدر زمین بنجر مستور
 اراضی سابق آباد و حاصل آنرا موافق معمول برگزیده مذکور جواب میگفته باشند و پیشگاه فضل و کرم امیدوار
 عطا نشان عالیشان فرزند و عنوان است ارجحلیل القدر شرف ظهور یافت که اراضی سابقه شیخ موصی الیه
 بدستور سابق بجاان فرود و نیم و هر قدر زمین دیگر جنگل بر سه نموده خبر ارغان غیری بجا آباد و حاصل آنرا موافق
 نمائید و معمول آن برگزیده جواب گوید میباید که عالمان حال و استقبالی برگزیده مذکور بر وفق امر واجب الانقیاد
 عمل نموده و باید طلب کنند که بنحاطر جمع بوظائف و عا سه تقاسم دولت روز افزون قیام و اقامت نمود و به
 زمین بیاستاید تمام دانند و در باب معمولی زمین بنجر فلان بالقابله بدانند که چون درین زمان سعادت
 نران از روی موانع و بهر بند می معروض پیشگاه خلافت بابه و جلالت گردید که در محال انقطاع و تالاسه سوار
 و تعداد زمین لائق زراعت بسبب عدم پرداخت عمل ناخر و در زمینها بدینا باقتضای نیست سعادت
 ندوز که کلی اهر و ف بر آبادی ملک و نظام حال رعیت است ارجحلیل القدر شرف صدور و بنیابا بد که
 بین بنجر بر گنات متعلقه قوه جاری آن لائق الغنایت بهر دستور می که فرود و شروع شود و مقرر ساخته اهتمام تمام
 با آورده که یک بسوه افتاده ماند و در هر محله که امین زمین یا و قوف بوده باشند خدمت کرد و در بند می
 زیاده و بهر موافق قاعده جنگل بگیرد که سرانجام معاملات بوقت و هنگام ماند و بنجرین در مکانی که کردی
 زیانت کاروان فایز شود و بهر تقدیر لیاقت خدمت امینی با و حواله کند و از هر برگزیده امین و کردی
 یانت و در با سلوک در تقدیم خدمت با هم موافقت داشته باشند و کردی مال سوار و رقابته
 عایا بنجر باید عمل و آید بدستور سابق بجاان دارد و اگر هر دو قابل خدمت نباشند بجای آنرا و بگریه
 بین ساند و در هر باب قبض و بسط امور کلی و جزوی بخوبی نماید که آبادانی و قبول محال هر قدر بهر کمال انجامیده

باعث جبر است آن قابل المرحمت در بارگاه دولت و اقبال گرد و در باب تحمل سیادت و نجابت پناه بجای
 و شهادت و دستگاه مورد در حرم نمایان محمد و عوالمی به پایان فلان مشمول عواطف و الاثامی بوده بدانکه چون
 بعضی نال جاکیر و کلاسه سکر و در انتظار و در موهوبه الارباب و در متن است لهذا فلان در مراتب و صوغ اصلاص و اختصاص آن
 سیادت و نجابت پناه از روی عنایت و الا احرار جلیل القدر غرور و در میا بیک در تقدیم لوازم آبادی و پیش آمد
 آن حال مساعی موفوره بر ذمه است خود لازم شناسند و آن باب بهر چه در رت پناه فلان دیوان سکر کار عالی
 متعالی بان مورد در حرم نمایان نویسد که از تفحص کفایت در دو تنخواهی سکر کار و از نه متبر انکار ند و نقد مناسبت
 زمین بر سر زمین از خوف و دیانت و دیگر در رت حال آن حال هر چه بر آن مهبط عواطف به پایان تحقیق
 گردانده و در دو تنخواهی مصر و غر و اقبال مینموده باشند و عواطف جلیله مایه در بارگاه خود و در افزون
 شناسند ایضا فلان بالقاب بدانکه چون در نیولا معتقد احوال فلان از جناب فیض انتساب و الاثامی بخدمت
 فوج جاری برگشته بهار و غیره حال جاکیر سکر کار عالی متعالی موفوری یافته که در اینجا رسید و در ضبط و در بطاعت
 و امنیت طریق و شوارع و رفاهیت میفهمان و مسافران و دینیه و تادیب مقرر و پیشگان مساعی موفوره و تقدیم
 رسانند لهذا احرار جلیل القدر شرف ظاهر بر میاید که آن لائق الفضایت و الاحسان در جمیع امور محله و معاونان این
 مذکور بوده هر چه از محلات آن حال اظهار نماید باین پسندیده و میایم ساخته باشد و عنایات عالم افزون
 ما را شامل حال عقیدت است حال خود شناسد و در باب با این خواه است اسد فلان بالقاب بدانکه چون در نیولا
 مصر و غر و اقبال گردید که سلطان قلی فوجیدار سپه اسلام آباد بدو از آنکه حقیقت بدو علی او در خان جاکیر
 سکر کار دولت مدار بهر ضی اشرف است رسید از خدمت مفر و آن گردید لهذا خدمت دیوانی محال مذکور بستم
 و میفهم که از قدیم بنده ای سکر کار و الا است مقرر و مفر و دیگر سراسال در آن حال رسید و پرداخت معاملات
 نماید و الی سکر کار از فوجیدار مقرر و موافق تعهد که که بخواهد که امت گنجور سپرده است و دیگر می معلی بهر ضی با این خواه
 در آمد و در نه صورت بر است تحقیق تصرفات مومی الیه و گماشتگان شش قاضی اسد ایضا افغانی را تعیین کنند که بخواهد
 رعایا آنچه از روی نفس الامر با نیابت رسد و عوام بر آمد موافق دستور و قاعده در خدمت نموده بیار و آنچه موافق
 صاحب بر ذمه لازم الا دا شو و مقرر نمایند که بمحض دیوان مضمون بخراند سکر کار عالی متعالی نماید که دو شیام
 را در کاران حکام ملک نظام و متصدیان کفایت فرجام و ناظران محلات و ناظران معاملات و تحفظان
 شوارع و در اصل از آمد و روی معلی تا سرحد دار الملک قابل نیابت و الا سراسال بوده بدانکه چون بانی بیک
 تا بحقیقت آوردن اجناس توران دیار بر روی سکر کار فیض آثار و الاثامی از حضور لامع انور و در خدمت گردیده
 لهذا احرار جلیل القدر شرف صد و میاید که مومی الیه از متصدیان استان فیض نشان دانسته از طرق مخوفه

و عا بر مشقه سلامت بگزرا نند و هر چه از نفائس آن دیار بر آید سرکار عالیشان دار بیاورد و بطور تفصیل آنرا خود را
نموده بجنود فاضل انور ارسال دارند و بیابان قدس دانند بآب مسو و کبر و انجاث متصدیان مهمات برگزیده
در یا باد من مضافات سرکار و صوبه او و متعلق بتول و کلاسه سرکار عالی تقدیر معلوم نمایند که چون حسب الحکم
قدس لایع بموجب سند صدر الصد و تالیف خان خدمت قضائی برگزیده مذکور و مواردی بیکصد و پنجاه یکم و شصت
از برگزیده مسطور به شیخ فلان ولد قاضی فلان متوفی مقرر شده و مومی الیه بر طبق پروانه درگاه به سند صدارت
و شرافت پناه حاجی حسین صدر سرکار عالی متعالی نیز حاصل گردیده میباشد که مطابق بر این جهان مطاع عالم
مطیع خدمت قضائی برگزیده مرقوم بآراضی ضروریه بمومی الیه متعلق دانسته و مست تقدیمی مشار الیه در اجراء
امور مضافه این خدمت قاضی مطلق شناسند و دیگر سراسیم و شریک مومی الیه ندانند تا کما یبغی به لوازم
و مراسم این خدمت تمام نموده و قطع و فیصل قضایا و معاملات و رفع و دفع و عاوی و خصوصیات و حقوق و
انکه بلاولی و قسامت و ترکات و کتابت سکوک و سجلات و مقید احکام شرعی سماعی موقوفه به تقدیم و تأخیر
سر مومنه از منهاج شریعت غرا و ملت بیضا انحراف جائز ندارد و بطریق خودی بیکصد و پنجاه یکم و شصت
و قبالات و سبکی سکوک و سجلات را بحدود و مر مومی الیه مقتضی شمرند و بیابان تا کید دانسته حسب المسطور
بعمل آید خدمت دار و فکلی عا و ملت متصدیان مهمات و کفیلان معاملات دار العیالت برگزیده
چککه کرده متعلق و کلاسه سرکار و ولایت معلوم نمایند که چون خدمت دار و فکلی فکری عیالت و صدارت برگزیده
چککه مذکور حسب الفهم شیخ پناه فلان مقرر و موقوف شده که به لوازم و در اسیم خدمات مذکور و از روی
راستی و درستی کما یبغی پرواخته و قیقه از فائق خرم و چو شیار می فصل و با حرجی نگارند و در این مقام تعریف
غرا و امضا امور ملت بیضا سماعی جمیع تقدیم رسانند و در احقاق حق و انفصال معاملات و رفع خصامات
و قطع قضایا و عاوی شرعی کمال احتیاط بعمل آورده نوسه نماید که سر مومنه خلاف شرع انور بفعل نیاید و در
تصحیح اسناد و اباب مد و عاوش و تحقیق حیات و قیام اشخاص نهایت غور و داری بکار برود باید که مشار الیه
دار و فکلی عیالت و صدر آن محال دانسته امور مضافه این خدمت را بمومی الیه متعلق شناسند و اتفاق مشار الیه
در قطع و فیصل مقدمات شرعی لازم دانند ایضا متصدیان مهمات برگزیده بآورد و برگزیده مذکور محال جا که بکار سرکار
عالی متعالی شاہی معلوم نمایند که چون حسب الحکم جهان مطاع عالم مطیع بموجب سند سیما و ث و بنجاب پناه
صفوت و ایالت و تنگاه صدر رفیع القدر رضوی خان خدمت قضائی مذکور به شیخ و خدمت سب
شیخ فلان مقرر و موقوف گشته باید که تا وصول فرمان عالی شان سعادت عنوان که متعاقب از وفات
مطلوب درست شده و در اینجا میرسد بر طبق بر این گیتی متعاقب عمل نموده مشار الیه را قاضی آن محال دانند

ارسال میداشته باشد عیاید که جمع انرا و اعمال و جود و میریان و قانون گویان و مقدمان و فرزان و مهور سکنه
آن محال مومی الیه و دیوان بانستقلال در دست تصدی شمار الیه و اجرا اے امور مضافه این خدمت
قومی شناسند و در نظم و نسق معات و معاملات از سخن و صلاح مومی الیه که تشخیص کفایت سوار و دیار کار و رفاهیت
خلق الله بوده باشد بیرون نروند و در نیاب تاکید دارند خدمت امینی چون خدمت امینی و تمناه ماری
پرگنه شاه اباد عرف کعبه و تابع صوبه دار الحکومت شاه جهان آباد من ابتدا سے فلان از کثیفان حسب الضمن
بضمان مقرر و مفوض گشته که در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال بهنگام و از دیار آبادانی و فرید مهوری و احتمال
بر عایا مالک و کما بینگی پراخته و در موسم تخم ریزی قطعه قطعه و رسید و اتهام تمام بجای آورده زمین لائق زراعت فستاده
نماند و در ضبط محال فرودات خبر و رسی بکار برده از تعلبات تعلبان گنجایشها بر آورده و بریزه رعایت
حق رسیده آنچنان کند که جمع پرگنه سال بسال افزایش پذیرد و در امنیت طرق و شوارع و غنیه و مایه
زند و به کارسی موفوری آورده نوسه نماید که در حد و تمناه داری و تعلیم و مسافری و بیمن الی و به گزند
و آسیب نرسد و تنفی از سکنه آنجا موی حق و حساب و بر خلاف شیخ انوار طهر آرد و افرار نیاید و دوست تهر
گردوری و ضیاء دار از برداشت بالا دستی و بهیت و اخراجات سوار و دیار کوتاه داشته قدغن کند
که ابواب ممنوعه مفوه درگاه خلایق پناه اصل و مطلقا بعل و نیاید و کوته خزانه را بهر خود و هر گردوری و تغفل و
بجافقت بجا داشته نگذارد که یکدام به سند معتبر مفوضه بخرج رود و بانه خواست باقی بر فوه فوله دار بهجده
خود شناخته محارست موجودات فوله خانه بخو سه نماید که داسه و در سه از آن مخرقه نشود و فوله دار جمع و دیگر
سر رشته کاغذ لوازم و دفتر خانه و الا موافق ضابطه فصل بفصل حریب ساخته و بر جمع و خرج تحویل فوله دار مطلق
و مستط خود نموده بدفتر خانه عالی تعالی ارسال میداشته باشد در عدم تب و تاخر اجابت زیاده المال که باعث آسودگی
حال رعایاست کمال تاکید بجا آورده با مهور سکنه حسن سلوک دار و میداید که جود و میریان و قانون گویان و
زمیداران و مقدمان و سائر فرزان پرگنه مذکور را به این و تمناه و استقلال داشته دست تصدی
مومی الیه و اجرا اے امور مضافه این خدمت که مستند کم کفایت سوار و دیار کار و رفاهیت خلق الله و نظم و نسق معات
بوده باشد قومی دارند و شکر و تکریم او موثر شناخته از سخن و صلاح حساب الیه بیرون نروند و در نیاب
تاکید دارند خدمت امینی چون حسب الامر و الا قدر خدمت امینی پرگنه فلان من ابتدا سے فلان
بر وقت پناه فلان حسب الضمن مقرر و مفوض گشته که به لوازم و حرا سم خدمت مذکور کما بینگی پراخته و احوال
مضافه این خدمت از روستی و دیانت سرانجام پذیر ساخته و در تشخیص جمع بوقت و گردآوری مال
بهنگام و از دیار آبادانی و مهوری و احتمال و رفاهیت عایای مالک از ساعی جمیده تعلیم رساند و در موسم

تقریر می نماید و در سبب و در حالت و استقلال بر فرد و نزارش دیده نرود که باید و نباید و اتهام بجای آورد که زمین
 لائق نزارش است اقدام نماید و هیچ برگزیده نکرده سال بسال بر نظرید و در انداختن مزو و هات بر سر و رعیت را بحق
 رسانیده گنجایش که در تعلقات تعلیمات باشد نگذار و در مجموع سکنه محال مسکن سلوک و زندیده گشتار و زار از آنجا
 من الوجوه نیاز آرد و دوست تصرف عال فوطه داران بر داشت بالا دستی و بیست و خیرج سوار بر پیاده
 باز و رشته البواب منو و معنوه درگاه خلایق پناه اصل و مصلحتا بعمل در نیاید و باز یاقوت باقی ذمه فوطه دار
 بعد خود دانسته و کوته خوانه زیر هر خود گامد رشته نگذار و در یک نام سبب شده مشرب بنسب رز و د و ملو و جمع و
 سر رشته کافه موافق ضابطه فصل فصل مرتب ساقه جمع و خیرج تحویل فوطه دار مصلح شد و در تخطی نموده
 بدو قمرخانه و الا ارسال میداشته باشد میباید که چو در میان و قانون گویان و زمینداران و سایر موقوفان
 برگزیده سوار الیه را این با استقلال دانسته دست تصدی موصی الیه را در جزایست امور متعلقه این باشد
 قوی دانند و از سخن و صلاح حسابی او که هرگز یک مستند کم کفایت سرکار و بر آید کار و در قیامت خلق الله بوده
 بیرون نرود و زیند باب تاکید بلیغ شفا شد و تحلف نوز و خدمت که و بر بندگی چون مسبب الامر
 جلیل القدر خدمت که در بندگی برگزیده فلان تابع سرکار و صوبه فلان من ابتداست فلان به تجویز امارت پناه فلان
 این برگزیده مذکور به رشته تاب فلان مطابق مقصد مقصود و مقروض گشته که در غرض آبادانی و افزونی عمومی
 برگزیده آوری مال و ز قیامت رعایای بلین بکار برده انچه ان کند که از حسن عمل کار پرداز می افزین لائق
 نزارش است با تمام ضرر و عیب و محصول برگزیده نکرده سال بسال نزارش پذیرفته رعیت بر ناه حال مالگذاری
 نماید و تحصیل مال واجب بوقت و هنگام بر دافعه موافق تشخیص امین بوصول رساند و یک نام باقی نگذار و در آنجا
 باز خواست آن بعهده دوست و اختیار نماید که و در قیامت بلیس بعینه تقاوی تعلیم نیاید که تسک لباسی رعایا
 درین ماده منظور نخواهد شد و زمانه و به عرض باز خواست خواهد آمد و از بیست و بالا دستی و بلیه و اخراجات
 و دیگر البواب منو و معنوه درگاه خلایق پناه اجتناب و انحراف لازم دانسته بوجهی من الوجوه بر خلاف حکم
 اشراف اقدام نماید و تحصیل بر و زه تحویل فوطه دار نموده کوته خوانه بهر این و هر خود و قفل فوطه دار
 نگذار و دست و گشتار آن با اتفاق یکی دیگر عمل آورده اتهام تمام بجای آورد که یک نام بلیسند مقترض و برنج نرود
 و در تقدیم خدمت ماسوره ماستی و درستی و دیانت واجب شناخته پذیرد از هیچ کس طمع و توقع ننماید
 و از سلوک پسندیده بهر سکنه انچه از منی دانسته سر رشته کافه موافق ضابطه فصل فصل و جمع واصل باقی مال و سهمند
 تحویل فوطه دار ناه با به قمرخانه و الا ارسال دانسته باشد میباید که چو در میان و قانون گویان و موقوفان و مزارعان
 و سایر موقوفان برگزیده سوار الیه را که و در با استقلال دانسته از سخن و صلاح حسابی که موجب کفایت سرکار

دانسته امور مضافه این خدمت را بمحومی ایستخفاف شناسند و از ابواب مسطور و مقرر که محومی ایستخفاف را بخدمت و احوال
 میباید نوشت اطلاع میداد و باشند از سخن و صلاح حسابی او بیرون نبردند و حصول امر کار و منفی را بدینجهت
 محومی ایستخفاف میگفتند باشند در غیاب تاکید و انداختن خدمت خزانگی گمری چون خدمت خزانگی گمری
 چه کمال فلان از ابتدا سبب فلان حسب الضمن تقرر و مفوض شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکور که کمترین بیرون
 طریقه احتیاط و راستی از دست ندهد و آنچه از برگشت و محال سائر اندکی شود و موافق ضابطه معین داخل کوکوشه
 خزانه نموده یک دینار بیرون نگاه ندارد و بپس سند معتبر حضور یکدایم خراج نماید میباید که عمل و فعله خزانه مقرر
 محومی را خزانگی باشد فلان دانسته و جوهر آلفی بهر جهت جواب او میگفتند باشند و کوکوشه خزانه بهر و دیوان و محرم
 دار و فعله و فضل خزانگی نگاه داشته است و کثرت و اتفاق بهم بهل آرد و نگذارد که داسه و در سبب خلاف قاعده
 بخریج رود و درین باب تاکید و انداختن خدمت سزاوارلی چنانکه چون خدمت سزاوارلی ارسال کاند چنانکه
 قنوج بیقول و کلاس سبب کار عالی قدر است و پناه فلان نسبت به حسب الضمن تقرر شده که به لوازم این خدمت
 بر راستی و درستی کمترین بیرون و آنچه سر رشته کاند را موافق ضابطه و دستور از مقصدیان و عاملان آن محال گشت
 مطابق قاعده و معمول بدینترتیب و الا میفرستاده باشد باید که عمل و فعله برگشت مذکور محومی ایستخفاف را سزاوارلی متعلق
 دانسته امور مضافه این خدمت متعلق باوشناسند خدمت و از فوعلی محال چون حسب الاجرای القدر
 خدمت و از فوعلی محال سائر برگشته و غیره و دراز و فوعلی خزانگی برگشت چنانکه تصویر ال آباد مرقوم فی الضمن
 بفلان مقرر گشته که به لوازم و مراسم خدمات مذکور که کمترین بیرون و آنچه سر رشته کاند را موافق ضابطه و دستور
 حصول محال مسطور و حسن سکوک با سوداگران و بیوپاریان اتمام تمام کار برده آنچه نشان کند که داسه و در
 در مال سبب فوت و فرزند گناشت راه نباید و ابواب ممنوعه درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً بعمل در نیاید و
 رشته آمدنی حصول آن محال و بضمیمه جمع و خرج تحویل و تحویل ماه به ماه و دیگر کاند موافق ضابطه فصل فیض
 بدینترتیب عالی میسر آیند باشند و در کوکوشه خزانه بهر و دیوان و محرم خود و فضل خزانگی نگاه داشته یکدایم بپس سند معتبر
 حضور بخریج ندهد میباید که چو در هر یک و قانون گویان و سوداگران و بیوپاریان محال مرقوم عمل و فعله خزانه امور
 مضافه خدمات مذکور متعلق بمحومی ایستخفاف از سخن و صلاح او که متضمن کفایت سبب کار و برآمد کار باشد
 بیرون نبردند خدمت مشرفی چون خدمت مشرفی محال سائر و چو تیره کوکوشه مذکور و
 کما تم پور و تعلقه صوبه آرد آباد بعزت آثار فلان حسب الضمن تقرر و مفوض گشته میباید که چو در هر یک و قانون گویان
 و عمل و فعله انجام مشار الیه را مشرف مستقل محال مذکور دانسته لوازم و مراسم خدمت مسطور به مشار الیه راجع
 گردد و اندک سبیل محومی ایستخفاف خدمت مرقوم را از روی راستی و درستی و دیانت بتقدیم رسانیده و دقیقه

از دقایق جزم و پیشگیری نامرعی نگذار و جمیع و نسخ و در زانچه و غیره سر رشته کاغذ موافق ضابطه و معمول
 بدست خاندان والا میرسانیده باشند درین باب تاکید تمام شناسند خدمت کو تو الی چون خدمت کو تو الی
 تنجید اسلام آباد از انتقال مرخصی خان بر وقت پناه فلان حسب انصاف مقصد در موقوف گشته که از ر و سه
 و یکم و در راستی به لوازم و در ایام خدمت مسطور و پرداخته چو سکه آنجا را از حسن سلوک راضی دارد و در محنت
 و محاربت و قیام نگه داری و پاسداری کمال توفیق و پیشیامی بجای آورده آنچنان کند که اثری از درد
 و پناه نماند و فواید آنجا را از حسن و اساکش بوده به کسب و پیشه خود اشتغال نمایند و اینجا اگر در خانه احدی
 از ساکنان قصه نگردد و زدی واقع شود مال مستحق بهر ساینده مالک مسترد و داند والا از عهده جواب برآید
 هر چه که کرامت گناه گرفتار شوند در داده چو در اشتغال و گذشتن آنجا بموجب دستور قاضی اعلى آن دو بدون تارت
 به بند و زندان و دیگره بطور خود و جرات نکند و اقیلا بکار برد که بر دستى بر نماندانی تعدی نتواند کرد
 بیاید که تصدیق محاکمات چو تیره کو تو الی قصه چو ریشار الیه را کو تو الی آنجا دانستند از سخن و صلاح حساب به او بچوب
 برآید کار و در نهایت خلوت الله بوده باشند بیرون نروند درین باب تاکید دانستند خدمت پرگار و پیرای
 چون خدمت برآید از نیسی برگزیده کوثره بفلان حسب انصاف مقصد گشته که الواب برآید عالمان معزول برگزیده
 نگردد از ر و سه کاغذ تمام اصلی بهر از نشانی بلیس به تحقیق آورده و لو امیر برآید موافق ضابطه و دستور
 بنجوه که کفایتی که بپوشیده و در پنهان نماند و بر عامل میل و صیف نرو و مرتب و طیار سافه بدست خاندان
 والا ارسال دارد و بیاید که گماشته از تصدیق محاکمات برگزیده نگردد و چو در میان و قانون گویان
 و تصدیق آن در ارجاع کاغذ تمام اصلی و بیاید باریان بشمار الیه و معاونان پناه ده آنچنان کند که در محدود
 ایام مسطور تمام نموده و لو امیر برگزیده بخود رخصتند و از امور مضاعف این خدمت هر چه ظاهر نماید در انصرام
 آن موقوف و محال نماند خدمت کارکنی چو در میان و قانون گویان و مقدمات و خراجان محال
 و اگر مضامین و موکب بشمار برانند که چون خدمت کارکنی محال ندکد بموجب رفعت و امانت پناه محقق
 تصدی در این محال حسب انصاف از نیر فلان بفلان مقرر شده که به لوازم و در ایام خدمت مسطور
 از ر و سه دیانت و راستی گمانی بر و اخته و قیقه از دقایق فرم و اقیلا نامرعی نگذار و در سر رشته کاغذ
 موافق ضابطه بدست خاندان والا میرسانیده باشد که موافق الیه را کارکنی نقل دانستند امور مضاعف این خدمت
 متعلق باب شناسند و درین باب تاکید دانستند خدمت قانون کوئی تصدیق محاکمات حال
 راستی آن برگزیده مضامین صوبه آله آباد محال جاگیر و کلاسه سکاره عالی شاهی معلوم نمایند که چون
 در نیولا حسب حکم مقدس علیه بموجب سند در گاهی خدمت قانون کوئی برگزیده نگردد و در دست نصف

بمقتدر سابق و نصف دیگر از تغییر داد و عرفت و مورد نو مسلم از ابتدا سه فلان مقرر و معوض گشته که گمان نمی
 به لوازم و مراسم خدمت پر و اخته و در دو تنخواهی سرکار و در غایت رعایا با لگزار و افزونی خیر و عادت و پیش
 که بزرگترین مساعی جمیع کار برد و در و از نه و دستور العمل مال و سایر و دیگر سرشته کاغذ موافق ضابطه معمول در قریه
 و الا میرسانیده باشند و رعایا و بر ایا از حسن سلوک خود راضی داشته پس بر امون قنایب و تعدادی و یا چه
 نگردد و در بدو غرضی احداث نکند و بر طبع و توقع و اخذ ابواب منوعه اقدام نماید که بویب بر طبع عالم طبع
 مشارالیه را قانون گوئی در و بست برگشته مسطور و دانسته دست تعدادی او در امور مضائق این خدمت
 قوی شناخته دیگر بر این شریک و سپین گز و دانند و نگذارند که از قانون گویان معذول باشد و دخل و اندک
 و سخن و صلاح حسابی او را که هر گز نه نقصان کفایت سرکار و رعایت رعایا بوده باشد اعتبار نمایند درین جهت
 تاکید دانند و معاش و معاش تصدیان مهمات حال و استقبال برگشته فلان بدانند که چون بموجب
 فرمان عالیشان قضا بر بیان موازی یکصد گیکه زمین افتاده لائق زراعت خارج جمع این برگشته مذکور
 در وجه مدد معاش فلان و غیره از ابتدا سه فلان حسب البض من مقرر گردیده میباشد که از راضی مسطور
 مطابق حکم مقدس معنی از رقبه پنج پیچیده و یک سبب بسته تصرف موی ایهم و اگر از آنکه حاصلات آنرا
 صرف بایحتاج خود ساخته بدعا سه دوام دولت ابد مدت اشتغال سه و زبیده باشند و چنانکه بگیند
 که سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید از این تصدیان مهمات حال و استقبال برگشته بود و این مضائق
 چنانکه اسلام آباد معلوم نمایند چون درین اوقات و پیوست که مطابق سند امارت و ایالت حریت شمت
 و شوکت ندرت فلان موازی و صد یک گیکه زمین پنج خارج جمع در وجه مدد معاش فلان آن برگشته مذکور
 اند از این معنی فرقی بهار که از راضی مسطور بدستور سابق او از محل قدیم حسب البض من در وجه مدد معاش موی ایهم
 داشته شد میباشد که زمین مذکور را تصرف مشارالیه و اگر از آنکه حاصلات آنرا صرف بایحتاج خود نموده بدعا سه
 دوام دولت ابد مدت اشتغال سه و زبیده باشند و چنانکه بگیند که سرکار عالی مقدار نیز حاصل نماید و
 ثانی الحال مطابق سند حضور بر نور اعتبار کنند ستمد چاکیر جو و در بیان و قانون گویان و مقدمان و در آنجا
 برگشته دیو الوی متعلقه چنانکه قیوم بدانند که چون بموجب امر جلیل القدر برگشته مذکور از ابتدا سه فصل خریف
 از تاسیل بجا گیر سیادت و نجابت پناه شمامت و حوالی و سنگاه میر محمد مع بر ادبی حسب البض من مقرر شد باید
 که مال حسب و حقوق دیوانی از قرائق و راستی بگیا شسته میر شارالیه جواب میگفته باشند و از سخن و صلاح
 و حرف حسابی او متخلف نوزاد سبیل گماشته مسطور آنکه بار رعایا و بر ایا حسن سلوک و زبیده و در
 بر طبق معمول قیام نماید و ابواب منوعه معصومه درگاه خلایق پناه هر گز بهی نیاورد و برگشته عرقومه را آباد و در

الحاکم دار دستند عیوض نقد دیس سبکیان و دیس پانذریان و مقدمات و قرار عان دید کنوری و تسری
کونکالو محال قبول در کلاس سرکار والا بداند که چون مواضع مذکوره من ابتدا سے فلان حسب الضمن عیوض
نقدی جاگیر سیادت و رفعت پناه فلان و غیره مقرر گشته میباشد که مشارالیه را جاگیر دار خود دانسته مال واجبی
و حقوق دیوانی از قرار واقع و راستی بگماشته موعی الیهم جواب میگفته باشند و سبیل مشارالیهم آنکه حصول
قریبات مسطوره موافق دستور معمول از رعایا باز یافت نموده دیات مقرر شده را آباد و محمود نگار دارند
بر اخذ ابواب ممنوعه معفو درگاه خلایق پناه اصلاً و مطلقاً اقدام نمایند در نیابت تاکید و انذار ایضا چون
حسب الامر جلیل القدر موضع فلان مبلغ اینقدر را تمام از ابتدا سے فلان عیوض نقد حسب الضمن در جاگیر
فلان ملازم سرکار و وقتدار مقرر شده میباشد که چو دهمیران و قانون گویان و تصدیان و قرار عان و سایر
رعایا مواضع مذکور موعی الیه را جاگیر دار دانسته مال واجبی و حقوق دیوانی موافق ضابطه و معمول جواب میگفته
باشند سبیل جاگیر دار مسطور آنکه جمهور رعایا و کافران را از حسن سلوک و معاش پسندیده راضی و شاکر داشته
قدح و حرمت که نصف سالم بر رعایا برسد محالست نماید و اصلاً و مطلقاً ترکیب ابواب ممنوعه معفو درگاه جهان پناه
نگریده بدعت تازه احوال نکند درین باب تاکید دانسته تخلف نورزد و ایضا متصدیان محامات و عاملان
پرگنه فلان معلوم نمایند که چون مبلغ اینقدر حسب الضمن از بابیت اضافه منصب فلان من ابتدا سے فصل
فلان پنجاه محصول مذکور تن گشته میباشد که موضع فلان و غیره که جمیع اینقدر سابق در جاریه مقرر است یا یک
موضع دیگر که اینقدر جمع داشته باشد چنانچه علمیده کرده حواله گماشته مشارالیه نمایند که دیات مسطوره را بر این
سلوک آباد داشته مال واجبی محال موافق معمول از رعایا باز یافت می نموده باشند ایضا فلان فخر دار
پرگنه فلان بداند که چون مبلغ یک هزار و پیم در ماه فلان در عیوض جاگیر نقدی حسب الضمن از تحویل او متخو
گشته میباشد که وجه موجب مشارالیه از ابتدا سے خریف لویا سبیل موافق ضابطه سرکار والا بعد از چهار ماه
از تحویل خود متخو داده قبض الوصول میگرفته باشند که ثانی الحال مطابق آن موجب این پروانه بخرج او
مجری و محسوب خواهد شد درین باب تاکید و اند چنانچه جاگیر وزارت پناه فلان در حفظ آلی باشند چون
حسب الامر جلیل القدر مبلغ جاگیر از پرگنه تنی بجهت پور من ابتدا سے فلان عیوض نقدی حسب الضمن و طلب
فلان و غیره مقرر شده میباشد که آن وزارت پناه دیات نیک اندر بد که از قرار سراسری ده سال مبلغ مذکور
جمع داشته باشند تقیم نموده چنانچه موافق ضابطه علمیده کرده حواله گماشته مشارالیه نمایند که بدو اخت و استمال
نموده مال واجبی موافق دستور معمول از رعایا باز خواست مینموده باشد پروانه متخو جاگیر پناه
فلان حفظ باشند چون درینولا عیوض نقدی من ابتدا سے فصل فلان بشجاعت شعار فلان در جاگیر مقرر شده

سواران سه بندی همراهی وزارت پناه دیوان چکله مذکور من ابتدا سے شروع خدمت از تحویل او تنخواه شده
میباشد که مبلغ مذکور بدیوان مشارالیه رسانیده قبض الوصول میگرفته باشد که ثانی الحال بموجب این پروانه و قبضه محلی
محرران دفترخانه والا بنسج مجری و محسوب خواهند داشت **الفوقه مشرف خزانة** فلان خزانچی چکله فلان بدو
که چون مبلغ پنجاه روپیه بلا تقصیر یا هیانه انوب را سے مشرف خزانة مذکور را از ابتدا سے شروع خدمت به تنخواه گذارفته
حسب الضمن از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور موافق ضابطه سرکار دولتی را به مجری الیه رسانیده قبض الوصول
میگرفته باشد که ثانی الحال محرران دفترخانه والا بموجب این پروانه و قبضه مشرف مسطور بنسج مجری و محسوب
خواهند داشت **سند مددگاران** این فلان فوطه دار برگنه فلان بدانند که چون مبلغ پنجاه روپیه در ماه
مددگاران سیادت پناه این محسوب برگنه مذکور موافق ضابطه حسب الضمن از ابتدا سے شروع خدمت
به تنخواه بموجب فلان این منورول برگنه مسطور از تحویل او تنخواه گشته میباشد که مبلغ مذکور بر طبق ضابطه و دستور
از تحویل خود بشمار الیه تنخواه میداده باشد و قبض الوصول بهر این مجری الیه حاصل نماید که ثانی الحال محرران دفتر والا
بموجب این پروانه و قبضه این مذکور از رو سے حساب بنسج مجری و محسوب خواهند داشت **سند تحصیل**
کردوری فلان فوطه دار برگنه فلان بدانند که چون حق تحصیل کردوری برگنه مذکور یکصد روپیه بال بسند
وضع سائر یکصد بست و هشت روپیه فرع و غیره ابواب هفت روپیه مقرر است در نیولا که خدمت
کردوری گری آن برگنه بفرست آنرا فلان مفوض گشته و وجه حق تحصیل حسب الضمن از تحویل او تنخواه شده باید
که موافق ضابطه سرکار عالی مقدار یکصد روپیه بر کل تحصیل یک روپیه برآمد علی الحساب موقوف داشته
تنخواه باقی مطابق ضابطه خالصه شریعه بنسج تحصیل تقایا سنوات که بر صند بنسج روپیه بر جمع حال مقرر است اعتبار
نماید و اگر برگنه مذکور باقی سنواتی نباشد یا از تحصیل تقایا وجه حق تحصیل کردوری کفایت نکند بکسر آنرا از
تحصیل محصول سال حال از تحویل خود داده قبض الوصول ستانند که ثانی الحال محرران دفتر والا از رو سے حساب
بنسج مجری خواهند داشت **سند فوطه دار** می متصدیان حیات برگنه کول تابع چکله سلام آباد معلوم نمایند
که چون رسوم فوطه دار برگنه مذکور یکصد شش نیم روپیه بال بعد وضع سائر یکصد و هفتاد روپیه و غیره
ابواب شش آنه مقرر است در نیولا که خدمت فوطه دار برگنه مذکور از فقیه فلان بفلان مفوض شده باید
که رسوم فوطه دار مسطور مطابق ضابطه حسب الضمن از تحویل او تنخواه میداده باشند که ثانی الحال محرران دفتر والا
موافق حساب بنسج فوطه دار مذکور مجری خواهند داشت **سند مددگاران** واقع فوطه فلان کردوری
برگنه فلان بدانند که چون موافق ضابطه سرکار عالی متعالی بموجب مددگاران واقع نویسی برگنه مذکور
مبلغ چهار و نیم روپیه در ماه از حق تحصیل کردوری مقرر است در نیولا که خدمت واقع نویسی آنرا از تحویل

بفغان مفوض شده و مبلغ مذکور در وجه واجب مدوکاران موقوفه ائمه مطابق ضمن از جمله حق تحصیل او بدستور سابق
 متخذه گشته باید که از ابتدا سه شروع خدمت بشمار ائمه میرسانیده باشد درین باب تاکید داند و ایضا اگر در پناه
 برگشته فلان و غیره باشد که چون موافق ضابطه سرکار عالی متعالی نشاید مبلغ چهارده و غیره و بیه و ماه بموجب مدوکاران
 واقع نویسن از حق تحصیل کرد و بری تفرست درین سوره که خدمت و ائمه نویسی برگشته مذکور به بفغان مفوض شده و چون
 در ماه مطابق ضمن از جمله حق تحصیل آنها متخذه گشته باید که مبلغ مذکور بموجب حصه رسد از ابتدا سه شروع خدمت
 بشمار ائمه میرسانیده باشند درین باب تاکید داند و ایضا اگر در می برگشته فلان و فلان معلوم نمایند که چون خدمت
 برآمد نویسی برگشت مذکور از بابت فصل فلان عمل امینی فلان و کرد و رفتی فلان بدهد فلان تفرست شده و
 مبلغ چهارده و غیره و بیه در ماه مدوکاران همراهی موی ائمه موافق ضابطه از جمله حق تحصیل متخذه گشته باید که اگر
 برگشته را که بشمار ائمه شروع نمایند تفرست شدن طواری برآمد مبلغ حقوق مدوکاران و آن برگشته از حق تحصیل خود به
 موی ائمه داده قبض الوصول میگرفته باشد درین باب تاکید داند و بموجب خراجی تصدیق جهات
 خراجی بجهت معلوم نمایند که چون خدمت خراجی گری خزانة مذکور بموجب سند علی و ائمه فلان بفغان تفرست شده و مبلغ
 چهل و یک و بیه و ده و موی موافق ضابطه بدستور علاوه خراجی سابق در وجه بموجب موی ائمه از تحویل او متخذه گشته باید
 که بموجب مرقوم حسب ضمن بقاعده و ضابطه موده متخذه میداده باشند که ثانی الحال حرران دفتر عالی مطابق حساب
 پنج خراجی مذکور بحررر خواهند داشت سه سرب از سه خراجی خزانة واقع دار الخلاف شاه جهان آباد
 بداند که چون حسب الامر جلیل القدر مبلغ سی و بیه در ماه بالمقطع بابت بموجب قاضیان همراهی شرافت
 و مالی پناه دیوان بوبات متعلقه دار الخلاف حسب ضمن از تحویل او متخذه گشته باید که مبلغ مذکور از
 در و بیه و ده و بیه از انقضای چهار ماه متبایه موافق ضابطه از تحویل خود میرسانیده باشد و قبض الوصول
 سخنان که ثانی الحال مطابق این پروانه و قبض مذکور حرران دفتر والا عمری و بموجب خواهند داشت سه سرب
 پناه و وزارت پناه فلان بالقاب به باقیست باشند چون بموجب و انگلی حسب الامر جلیل القدر که بهر
 صداقت و مالی مرتبت فلان بدستور الارسیده مبلغ است و سه هزار و دصد و بیه بابت بموجب کیساله
 پیشگی سوار و پیاده متعینه همراهی سیادت و مالی پناه میرک فلان که از جناب جاه و هلال به جهات بلخ
 دستوری یافته روانه انصوب است بر طبق تفصیلی که با شرح پروانگی و ضمن رقم کرده بخرانده واقع دار الخلافت
 لا بهر متخذه شده باید که تصدیق حاضر جماعه مرقومه بهر سیادت پناه موی ائمه گرفته و دستک بهر خود
 بنام خراجی بدینکه وجه متخذه میرک بشمار ائمه که در قبض الوصول بگیرد که ثانی الحال میرک موی ائمه
 موافق طلب بهر کدام از جماعه بدستور خواهند داد و قبض الوصول موافق ضابطه گرفته بابت چهل و یک و بیه

سوم و ششکات خدمات و ششک دیوانی و ششک باسهم سیادت پناه رفت و ششگاه فلان آنکه چون بموجب ارجحیل القدر خدمت دیوانی فوج متعینه رکاب نصرت تاب نواب قدس القاب تازه نهال گلشن است و اجلال شجره عظمت و اقبال غره ناصیه ملت و دین شاهزاده محمد متعالین بان سیادت پناه مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمت مأموره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعمی نگزارد و سر رشته کافه دیوانی موافق ضابطه دستور نگارنده شسته بقاعده مهوره بذکره الایصال دارد و درین باب تاکید دارند بتاریخ فلان قلمی شد خدمت استیفا و ششک باسهم سیادت و رفت پناه محمد نصیر لازم سرکار عالی مقدار آنکه چون خدمت استیفا ابواب آن مال بحال متعلقه حصه باینان از تغییر شیخ فلان بان نجابت انتساب مقرر گشته میباشد که به لوازم و مراسم خدمات مأموره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعمی نگزارد و در تنقیح حسابات و تشخیص معاملات و دیگر امور ضافه خدمت مذکوره کمال جدد بهمد بخار دارد و درین باب تاکید تمام شناسه خدمت ملا خطه واضح و ششک باسهم نصرت تاب فلان آنکه چون خدمت ملا خطه واضح و ششک اسپان و صلاح ششک فلان بعد از آن رفت پناه مقرر گشته میباشد که به لوازم و خدمات ضابطه و دستور نصیر بان ناصیه میدیده باشد و سر رشته آنرا مطابق قاعده چین ارسال دارند و درین باب حسب المسطور اهل آراء خدمت و آراء و عملی ششک و ششک باسهم سیادت نصیب خواجه نور براسه آنکه چون حسب ارجحیل القدر خدمت و در فنی خشنه انعام از نصیر دوست بیک چیلد بان سعادت نمایان مقرر شده باید که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره کما یغنی پر داخته دقیقه از دقایق ناعمی نگزارد و در سر که تحصیل ششک و ششک مسطور ابواب جمیع شود با احتیاط تمام زیر مقرر نگارنده است بیکرام بنده مقبره جمیع نده درین باب تاکید بلیغ شسته آخته بعد از داند مشرفی خشنه فوج و ششک باسهم فلان و در فلان آنکه چون خدمت مشرفی خشنه عروم متعینه چون حسب الفهم بعد از او مقرر گشته میباشد که در لوازم و لوازم و مراسم خدمت از روسه راستی و درستی و دیانت پر داخته دقیقه از دقایق احتیاط و خبر داری ناعمی نگزارد و دیگر امر از یکسایه و توقع نکند و سر رشته کافه از املاقی ضابطه در دست گیرد و به دفتر خانه والا میفرستاده باشد میباشد که عمل و فاعله خشنه موافق ابواب استیفا و ابواب ضافه این خدمت باو متعلق دارند و درین باب تاکید شناسه و امر و عملی خال سائر و ششک باسهم سیادت و رفت پناه سیه و در ملک نصیر سرکار عالی تقدیر آنکه چون خدمت و امر و عملی خال سائر و ششک و غیره عروم فی الذیل شسته است اسلام آباد از تغییر فلان باو مفوض مقرر شده که به لوازم و مراسم خدمت مذکوره از روسه راستی و درستی پر داخته دقیقه از دقایق احتیاط و خبر داری ناعمی نگزارد و در مسطور بدستور سابق و معمول بعمل آورده بکافه رعایا و سوداگران از تقیم مسافر حسن سلوک و عفو و در ضابطه مال سائر کما یغنی بلیغ کار کرده انچنان

کنند که جمع آن محال سال بسال بپذیرد و واسطه و رسته از میان فرود گذارند نشود و ابواب منوعه در نگاه جهان پناه
 بود بجهت من الوجوه و در عمل نیاید سر رشته آرد فی محصل موافق خدا بطبع بد فقر دال میسر نیاید باشد میباید که جوهر بیان
 و قانون گوید و بیوپاریان و علمه و فاعله مال مذکور میرموی الیه را دار و عده باستقلال دانسته از سخن و صلاح حدیث
 مشتبه الیه که منضم کفایت سرکار و زنا بهیت سوداگران مالگزار بوده باشد میران نزد و امور مضانه این خدمت
 متعلقه موی الیه دانند خدمت اینی چو تیره که توانی واقع لشکر اقبال و الا شاهی بان غنیمات و دستگاه نفوذ گشته باید که
 جلیل القدر خدمت اینی چو تیره که توانی واقع لشکر اقبال و الا شاهی بان غنیمات و دستگاه نفوذ گشته باید که
 به لوازم و مراسم خدمت اموره که شایسته پذیرد و دقیقه از دقائق نامری نگذارد و با اتفاق منصفان محتاج به خدمت مذکور
 عمل و فعله حسن سلوک و زبیده احتیاط نماید که بر احدی از توابع و لواحق آن محال جوهر و تعدی نبرد و درین باب
 حسب السطو بعمل آرد خدمت و لشک باسم فلان آنکه چون خدمت چو هر رانی مستعد می شاه گنج واقع و الا شاهی
 بر اینچنین متعلقه خاکیر و کلامه سرکار عالی متعالی از تفسیر فلان با و تفر گشته میباید که در امور مضانه متعلقه این خدمت
 مذکور از رسته رستی و درستی قیام و زبیده آنچنان کند که روز بروز از روزی مال سرکار بعمل آید و با بهیت
 سوداگران و بیوپاریان پیش نهاد و ساخته حسن سلوک با جماعه مسکوک دارد و واسطه و رسته از احدی
 بوجه من الوجوه طمع نماید درین باب تاکید داند و ریای یا کمالی را خدمت و لشک باسم تصدیان
 پرگنات ذیل آنکه چون جوهر مرکب دال در حدود و پرگنات مذکوره واقع میشود و زراعتی که سر راه خواهد بود
 در پانگانی خواهد آمد لکن اگر کش میرد که هر سرزمین جنیم از وقت جاه و جلال گردد و خود با علمه و فعله در انجا رسیده
 و گذرگاه و اطراف لشکر طفر اثر ملا خطبه کرده قطعات زراعت هر چه پانگال شده باشد در و نموده خوراک
 قیلان و فیلیانه سرکار و دولت مدار رسانند و زمین را قدیم پایش نموده سر رشته از ابد فقر و الا فقر گشته گرانای
 دار و غنیمات مساحت نموده بر جای را بحق خواهد رسانید خدمت و لشک باسم تصدیان خزائن حرم ذیل
 آنکه چون بموجب فرد و حقیقت که بهر سیادت و بسالت پناه تن بخشی بد فقر و الا رسیده حسب الامر جلیل القدر
 مقرر شده که از بابت غیر حاضری مردم منصب داران چو کی سائر و سخن خاص چو کی و تمینا تیان غنیمات و کرد و عمل
 و غور بر دارن و دیالان و برق اندازن و احدیان و غیره ابواب وضعی آنچه از قبض هر کدام وضع شود و
 خزانه جرمه داخل نمایند میباید که موافق حکم دال بعمل آورده از ابواب مذکور تحویل خزانه میباید نموده
 قبض الوصول میگرفته باشند درین باب تاکید تمام دانند و ریای اجاره چون فلان در پرگنه فلان و
 اجاره بنخوا بد لند اعلی میگردد که اگر در پرگنه مذکور دیهات خدمت طلب از یا افتاده بوده باشند بهوان
 مناسب جمیع شخص کرده بدهند که در ده سال به جمیع کمال بهر سه و فاعله بر رفته و مسطور داشته هر سال

مقرر نمایند که سه نفر دوه باشند و بعد تشخیص و گرفتن قبولیت و مال فاسدین موافق قاعده سه دوه بین سازند که متجاوز
 سر انجام آید و استقامت رعیت بوقت و عمل آورد و عمل مال واجب مطابق قبولیت اجاره و اینکام بیانی نماید
 و بر تقدیر دیگر بر جواب اطلاع دهند استخفاف درینو لا فلان درینا موضع فلان علیه برگشته فلان استخافه نمود که بار
 زمین را بر روی ده مسطور دریا برده و بدون عمل بناسه آبادانی آن ده امکان ندارد و اندک کارشش بر روی ده که حقیقت دقت
 بر تقدیر وقوع اگر آن امانت پناه آبادانی آنجا منتهی در عمل بناسه و اندک بشیر طیکه رعایا در سر انجام راحت بقدر
 استطاعت کوتاهی نکنند و در نگارستانی غله راستی در زبیده خیانت پیشگی نخواهد عمل بناسه قرار داده بطریق
 که نصف بر رعایا و نصف سالم بکار و در مقدار بر معاملات نمایند و از فونی مال بکار و رعایت نطق الله بهر وقت
 نفس بعین داشته باشند و اگر حقیقت بر عنوان دیگر ظاهر شود و بر نگارند و بر پاپ حصول باغات
 و درینو لا وکیل خواجیه یا قوت ظاهر ساخت که باغ موکل در پنگنه انوب نگه واقع است و عاملان بعلت سرور خسته
 فراجم میشوند و شواسته آن انواع آزار و محال باغبان میرسانند بنابر آن نوشته میشود و چون بهر پاپ جلیل القدر
 مقرر شده که بسایتنی که در آن مقابر یا و خاشش یا خشیج بر بر و یا کمتر از آن باشد حاصلش معاف شناسند و
 باغاسی که در آن مقابر باشد و خاشش از خشیج زیاده باشد از قدر نه و اندک ششم همه از سلیمان و پنجم حداد
 بنویسند و دیگر در میباید که درین باب مطابق اهر جلیل القدر عمل آرد و محصول سرور خسته را موافق ضابطه مقرر بنمایند
 و در آن بهر چگونگی مجوز آزار باغبانان مذکور نشوند و بهر چه من الوجوه حرامت نرسانند استخافه فلان
 بوسیله باز یا ننگان محفل فقیه منزل قدسی بعرض والا رسانید که سلیم ساکن آنجا از راه تعدی مقدمی آن ده که آباد
 اجدا و واقع تعلق دارد و تصرف شده اندا حسب لام جلیل القدر نگاشته می آید آن رعیت پناه بقیقت این
 مقدمه و ارسیده و صورت صدق سرور من و مالک و الگزار بودن ارفع و بر آید نشش از عمده سر انجام زراعت
 بوقت و او اسه مال واجب بهنگام و عدم فروخت بسو باسته نه مذکوره باحو اگر درین حکام سابق آنجا
 بدیگری بنابر تفر و بی استقامت مستغنیست مقدمی قریه مذکوره از تحت تصرف مقدمی بر آورده با لک
 متعلق گردانند تا مگر ازین جهت بجانب عالمیان تاب نطلبند نماید ایضا فلان ساکن موضع فلان ظاهر نمود
 که عمل آنجا جمع بستی متخص منجانبیند اعلی میگردد و که بر تقدیر وقوع اگر خزان آن ده با وجود استطاعت
 از راه جیل سازی کوتاهی ندر رعایت نمیکند و طریق رعیت گری و مالگزار می در پیش دارند بطریق که نصف
 بر رعیت و نصف سالم بکار نمایند و معاملات نمایند و اگر نوع دیگر باشد حقیقت بر نگارند و در پاپ
 بهل پشتم چون بکی نیت حق طویت و بهت والا رعیت مصروف بر آن است که کافه رعایا و جوبه رعایا
 از قیوم و مسافر و کاسب و تاجر که بجهت حصول و بهر دشت از شهر به شهر میروند و از هر کسب قوت حاصل

در آنجا

هجران او طمان بالوفه و قطع سازل مخوفه اختیار میکنند همیشه در مقام امن و آسایش باشند و هنگام طاعت
 در راه تعجب نکند بنا بر آن امر حلیل القدر جلوه ظهور یافت که امر او حال قبول سرکافض آثار کسیت جمع معابر و
 مسالک محال نکرده و در سیده هر جا ناکه آب دشوار گزار و راه غیر العجور باشد و از براسه رفاهیت عباد الله
 بر ناله پل باید بست و راه وسیع باید ساخت صورت حال ابشبح و لبه مروض و بیگاه اقبال گردانند تا بمقتضای
 لطف جهان افزای امر کرامت منظر شرف صد و ریاید درین باب تاکید تمام شناسند قمریائش سوت
 چون موانعی تنه من سوت و هدیه از حضور پر نور رفاییش اندامی میگردد که موانعی مرقوم را حسب الضمن
 زود و مشتتاب سر انجام داده و تحویل تحویلدار علاقه بنده خانه نمایند و قبض الوصول ستانند که ثانی الحال حریم
 دفتر والا بموجب این پروانه و قبض مسطور مجری و محسوب خواهند داشت قمریائش قالی بموجب
 ضروریات بهر تصدیق قالیخانه و اتمش سرکار والا که بدست خط تصدیق دیوان بیوتات رسیده مقرر گردیده
 که موانعی یکصد و پنجاه شطرنجی دوازده درجی یا هفت درجی در مستقر خلافت اکبر آباد سر انجام پذیرد و باید
 که موانعی مذکور از منس اول مطابق ارزش و وقت با احتیاط تمام ابتدای خود تحویل تحویلدار قالیخانه نمایند
 بر آرد و قیمت آن نوشته بفرستند که نخواهد نموده آید درین باب تاکید تمام و نسته حسب السطور عمل آرند
 نخواهد مخفی نماند که فلان و غیره ملازمان سرکار دولتدار که اسامی هر کدام بر فرموده و علمیه مسطور است باین مطابق
 اسناد حضور در راه مقرر می نموده بموجب خود یا از تحویل فوطه دار برگشته فلان نخواهد دارند و درینولا انجامه
 من ابتدا سه فصل خریف عوض نقدی جاگیر یافته اند بنا بر آن نگارش میرود که در ساعت وصول این پروانه
 در راه مقرر می آنها از ابتدا سه که طلب مانده باشد موقوف نگه دارند و آئینده یکدوم نخواهد بکنند و هر چه وصل
 یافته اند بهر خود و دستخط فوطه دار آنجا نوشته زود بفرستند درین باب تاکید دانند طلب کاغذ
 مخفی نماند که چون طوابع و جمع بندی و جمع خرج تحویل فوطه دار و دیگر کاغذ لوانه میباید که فصل بفصل
 والا برسد و حال آنکه ایام سال منقضي گشته و کاغذ مذکور بحضور پر نور اندر سیده بنا بر آن نگاشته می آید که مجری
 وصول این پروانه کاغذ محلی از تشخیص و تحصیل و انتهیه جمع و فرج تحویل فوطه دار بلا توقف و احوال ارسال دارند
 و کاغذ مفصل بعد القضا به موسم برشکال با احتیاط تمام بسرعت و استعجال برکاب نفرت انتساب رسانند
 درین باب تاکید دانند و مقهور العمل دیوانیان حشر و شتاب پانزده فوطه اول عاملان و چو دهریان
 و قانون گویان و تعلقه داران را در خلوت راه نهند و مقرر کنند که سر دیوان حاضر می شده باشند و در راه
 و غربا که براسه عرض حال بیایند آنها را در خلا و طاراه داده بخود شناسانند تا در انظار حاجت محتاج بهر
 خبری نباشند و وهم بهامان قدر غریب نمایند که هر سال ده باره هزاره دانه به تعداد قلبه و کسرت والا رسیده اگر

رعایا با جمال باشند از تمام گفتند که هر یک استطلاعت دراز و باد تخم بریزی گویشیده نسبت بسال گذشته افزونی
 حرز و طاعت بجهل کردند و از جنس ادنی جنس استطلاعت دراز و باد تخم بریزی گویشیده نسبت بسال گذشته افزونی
 کار نهاده است نموده باشد و چه آنرا در یاد ببرد و در داده معاودت او بیکان مالوف چه بلاینگ بکار برسد که همچون در
 فراهم آوردن کشت و در زمان از اطراف و جوانب سببی مشکور و استقامت و دلا ساسی موفور بجا آورد و زمین بنجر بهر دست
 که حرز و طاعت مقرر سازند سوسوم بامنا ساسی برگشته تاکید نماید که هر سال موجودات حرز و طاعت ده بده اسامی و
 در سید جمیع را از روی سوسوم بامنا ساسی کفایت سرکار و در غایت رعایا شخص نمایند و در جمیع بلا احوال
 بدو فرستاده و الا در سال دارند چه کار هم بهر شخص جمیع مقرر و مرسوم است که در هر یک اقسا و وصولی واجب قرار
 میباید درین باب یکدیگر در بیان کنند که تحصیل محصول هر فصل بر جمال شروع نموده باز خواست آن مطابق
 میعاد و اول آورند و در هر فصل بهر فصل که گرفته تاکید نماید که از قسط معین چیزی باقی نماند و اگر از قسط اول
 چیزی ببقیست و در وقت و در قسط دوم بقید وصول در آورند و در قسط سوم با تمام بیایق نماید چیم
 باقی ستوات را اقسا در ساسی بقدر حالت و طاقت رعایا تراز واده بگردان بیان تاکید نماید که موافق وعده
 به تحصیل در آورند و در هر فصل که حاصل آن خبر باب باشند که از غفلت و مساهلت عمل در تعویق نیفتد
 ششم هرگاه خود بر سر در یافت حقیقت برگشت برآمد در هر وی که عبور نماید صورت حرز و طاعت
 در جمیع آن در استقامت و در هر قدر جمیع بنظر در آورده و اگر در تفریق جمیع هر واحد حق و حساب بعل آمده باشد
 بهتر و اگر خود در هر ی یا بقدیم یا بپسوانه ی ستم شریکی نموده باشد فرار از استمال ساخته بحق رساند گنجایش آنست
 متقابلان بر آورده و بالفضل در تفریق سال حال و تفریق موجودات از روی سوسوم بامنا ساسی بهر دانه تفصل بنویسد
 تا حقیقت کار وانی انرا در سوسوم بروانست وزارت پناه ظاهر شود و هفتم تا کار و انعام موافق معمول عمل سرکار
 خالصه شریقه جمال داده و آنچه عاملان سرکار عالی از واده باشند و رسید که انجامه از ابتدا سستی نخواه جاگیر
 حال چه قدر باقی نگاه داشته و چه مقدار بهینه کمی و آفت جز اگر وقت نظر باین مراتب گذشته را باز یافت نمایند
 و آئینده متوقف دارد که هرگاه آنها برگشته انجامه بجا است اصلی خود خواهند داد و جمیعت بعضی والا خواهد رسید
 در خود و در تقوای هر کدام رعایت خواهد شد هفتم در فوطه خانه مقرر کنند که فوطه داران رو بهی سکه مبارک
 عالمگیری بگیرند و بر تقدیر عدم وجود این جنس رو بهی شاهجهانی و جلای خسترا نه رایج باز گرفته صرف سکه ابواب
 جمیع نمایند اما رو بهی که در آن رایج باز نیاشد هرگز داخل فوطه خانه نکند و اگر براند که در باز گرفته گردانید
 ناقص تحصیل در تعویق نماید و وجه بدلایه موافق حق و حساب از رعیت گرفته تبدیل آنرا رو بهی و بجهل آورد
 ششم در هر فصل که در استمال سوسوم بروانست وزارت پناه ظاهر شود و هفتم تا کار و انعام موافق معمول عمل سرکار

را قرار واقعی بحال احتیاط نگاهبانی نمایند و بزرگداشت و ادب سیده جمع از روسی و فروری موافق است بود شخص
سازند آفت بسته که تفریق آن با اختیار چو دهری و قانون گوی و مقدم و پشوری باشد هرگز در عمل نیارند تا بزرگ
رعیت بخت رسیده از آسیب نقصان این مانند و تنهایی تغلب نتوانند کرد و هم در باب عدم مله و رفع اغراض
تراکد المال و ابواب ممنوعه که باعث تفرقه بحال رعایا است بامنا و محال و چو دهریان و قانون گویان و مقدمان
تاکید بلیغ نموده چنانکه بگیرد که زیاده و بلایه و اخذ ابواب ممنوعه معفو ده درگاه خلایق پناه هرگز بعمل نیاید و خود
همیشه خیر یاب باشد و اگر احدی بران اقدام نماید و بتاکید بلیغ و تهدید بار نیاید تحقیقت بخسور نبویسید از خدمت
مغزول شود و بجای او دیگر کسی منصوب گردد و بپایان هر چه را که تحقیق برآمد کاغذ خام اصلی به برآمد نویسی
که از حضور بیان خدمت منصوب شده باشد بجمع نماید و چون آئین تحقیق برآمد نیست که برآمد نویسی نگام بجمع
کاغذ نموده ای سفارشی بحیثیت بایعه و برهی مال و اخراجات و رسومات اسامی وار و رسیده هر چه همه جنت
از خانه رعیت برآمده باشد و اصلات فوطه خانه محسوب ساخته باقی تصرف امین و عامل وزیر داران و غیر ذلک
نام بنام بنویسد و تا ممکن باشد کاغذ خام تمام دیهات برگرفته و اسم آورده ترجمه نماید و اگر سبب عدم وجود پشور
یا و چشمه و دیگر کاغذ مواضع مسدوده بدست نیاید آن بزرگ را از روسی برآمد دیهات کلیه سرسری کرده و داخل
ملوک و کند دیوان را بیاورد که بعد تیار شدن نشو اگر موافق دستور تعلیم آورده باشد وجه تصرف عاملان موافق
بضابطه تصرف چو دهری و قانون گوی مقدم و پشوری که زیاده از رسوم مقرر گرفته باشد بعضی باز خواست در آورده و بزرگ
از جماعه مناکره و ریان و فوطه داران هر کس بر استی و درستی و دولت خواهی بتقدیم خدمت قیام نماید و در
دستوری که تعلیم آورده در هر باب اقدام و رزیده مراسم نیکو خدمتی بجا آورد و اشتغال ساخته بنویسد که در کفایت
اندیشی و دیانت داری بنیت بهر مذهب شود و اگر خلاف آن عمل حقیقت بخسور بزرگوار که از خدمت مغزول و از نوکری
بر طرف شده و در پاسه باز خواست نواخته آمده نراسه کرد و از ناخوار در کنار خویش بنشیند تا دیگران
عجرت پذیرند سپهر و هم گرم آورده سر رشته کاغذ تا یکید تمام بوقت و نگام نماید و در محله که خود اقامت داشته
باشد روزنامه که تحصیل مال و سایر و زخماسه روز بر روزانه برگذات دیگر روزنامه تحصیل و موجودات خسرت
پاتر ده روزه و آنته تحویل فوطه دار و جمع و اصلاتی ماه باده و طوابع جمع و محمل و معبدی و جمع فوج تحویل فوطه دار
فصل بفصل از عاملان بقیمه تحصیل در آورده و آنرا ملاحظه نموده و آنچه زیاده از حساب تصرف شده باشد بعضی باز
خواست آورده بدفعه خانه کوالا ارسال دارد و کاغذ خریف بار بیج و بیج با خریف موقوف گذارد و چهار و هم
آئین و عامل و فوطه دار که از خدمت مغزول شود کاغذ از آنها تا یکید تمام گرفته بر حساب آید و ابواب باز یافت
از روسی بدو نویسی موافق قاعده دیوانی بموضع باز خواست آورده کاغذ را با سر رشته محول ابواب بدو نویسی

و عامل هر دو دل بپیری والا بفرستند که از محاسبه فراغ فتنه حاصل نماید یا نه و هم نسخه دیوانی مطابق قاعده معروفه
 بقصص مرتب ساخته بهر تصدیق خود بدین نامه والا ارسال میداشتند باشد و هم چهارم از دفتر اول خطوط
 و حکایات که بنده کشیدی از چنانچه خودت بکلیف بفرستی عزیزان تسویه نموده به امانت
 وزیر سپاه بکند و اخراج نموده در باره بوقعت عرض متوسلان جناب وزارت و انارت مرتبت رکن السلطنت
 اعتماد و انانیت منظره رسم رسم مصدق خلق عظیم و متوجه عادل بهر سانه که از انراش جاه و جلال بکرم ایند و متعال و غایت
 خاتمان جهان اقبال که در چشم خود مقدس تر شده اعلای دیوانی پیشش آننگ که که اعظم داشت حضرت خلیفه العظمی
 است بر نشینان جناب انارت مبارکباد از ان باز که این نوید فرخ حال ابواب بخت و سرور بهر دلباس
 و عاقله این عقیده سنگال کشیده این فتنه عقیده بود و وجود خویش به همین بخشایش آن آفتاب روح و فیض ازل
 میداند که بجز اینها صفت هر فلک که جهان گراسه مستقیم است پانفری خود را این دست بازار رنگستان
 و ستاره که قرار مانده بود که سرانشته قدرت بهر گراسه قلم بند است والا همان زمان بنگارش تنیت
 بهر پانینت که از انرا پیش چپستان باطن هزاران شکفتگی میباید نفس سعادت بهر صفیچین می نگاشت
 درینوقت قوت و دست فی ابواب دست بهراده با داسه دعا و دانی دولت قوی دست پیشود
 باش تا آفتاب جلوه کند به کاین شهر از انرا شایع سحر است به امید که حسن معانی خسته تاریخی که غلام درگاه بالقاء
 ربانی منظره ساخته و بهر گام ملازم است از نظر کمیا اگر گذارینده بود بصورت شایسته جلوه نمود که در مسند
 دیوانی اسطی برودی و خوبی از وجود و صفی و فیض آمو و آرایش پذیر و حقیقت احوال غلام بهر خانه زاد چه چند
 که بهر پیشین از انرا غایت و رعایت بیکمال است بموقف عرض خواهد آورد و مانع اند فو خیر بهر گستاخچه بهر
 کشایه بهر معانی رنگ بهر پیرایه بهر همه دانی قدسی بیکم نورانی بهر اوستاد فیض نهاد پیوسته بهر پیرایه
 از باب استعداده و با دقام تیمم الوداد بهر چند اند دیده دریافت آن منظره نورانی و می جوهر و متروک بود و اما
 از بسکه مکارم اخلاقی نظری ذات حجت صفات می شنید و در زمان خانیه باطن حجت آن محبوب الاحباب
 میوزید در عالم حقیقت خود را از فیض پذیران محبت شریف تصور نموده بهر حد حسن اتفاق میبازد که دیده
 از دیدار سامی روشن سازد و در نیولا که بهر قضا بهر آنچرخ بهر بار اخلافت واقع شد و از انرا بیکی فلک و زمین خود
 که جانگاز اسی و در اندانت بهر وجود مسعود درین شهر صفای نیافت و داغ حسرت و ناگامی بر دل خست
 بهر تقدیر چون استقامت فرج و جان و خیریت احوال فرخنده نال سامع افروزمینش و راه تسلی بهر خاطر بهر خطاب
 کشود و پیشانی نیاز بر جناب قادر مطلق گذارشته می آید که بهون او جل قدرت و اعظم شانه و رود سعادت آموود
 باین حد و در ایام مسعود بصورت شایسته و سنی نماید تا این ترش لب بادیه شوق از ملاقات آن حضرت

فیض جاودانی اند و در چشم عقیدت از مشاهد نورانی طلعت العزیز مصرعنی برافروزد امید که این محبت
یکی از اراوت گزینیان انکاشته باشند و تو همی که در تربیت خلص زاد که چه چند مرغی فرموده اند چون برفق
بجای نفرت بلند ایشان این سلوک دلپذیر در ایام با جمیع مستفیدان و تربیت طلبان مسلک بوده و اعمال
حسنه و امور خیر که از آن یگانه زمانه سر بریزد هیچ وقت معلل بعلل اغراض نگردیده و در صورت این هواخواه
منت پر خردمید اند و بر سر غلیم از بهر آن فرزند کار آگاه الهی مساکنت بیناید نه یاده عمر باد و در تعزیت
درین حدیقه بهار و خزان هم آغوش سنت زمانه جام بدست و خنجره بر دوش است اگر چه از سنج و اتمه پاک
بیشکو تبرکاتی بهیمنایت چند گمر و کلفت بهر تیر کمال برین نظر گرانی رسید به باعث که ورت و لایزال
گردیده باشند اما از انجا که دانیان حق شناس و فرزندان حقیقت اساس بر تقاضای و زوال اوضاع عالم و شبات
سیرج انقلاب حالت نبی آدم خرمیت دارند یقینیکه با مشق واپ نرد و بدین شی استخلاف فکر صواب گیرین در
مقام رضا و تسلیم در آمده چهره صبر و شکیبائی بر فرودخته باشند معاذ الله این غلط خوان و در حق تحقیق را چه یار که در خدمت
افلاکون زمانه و استقامت از علم الهی بپایان آورده لب باند ز کشتاید و در حضرت همه دان فضلی از بهمان
معاش و معاشی از عالم معاد ارسال نموده در موعظت و آید لیکن بقتضای هم که باید حرف و دلستان است
بجای و صورت که ترک سمیات حسیب و تمیز عرفیات نه میسر اند این دو کلمه است نگارش یافت این و نگاه
ذات شریف را کمال عمر طبعی رساناد چه چهره صلیح میگردد اند که این هواخواه بخیر و خوبی در وطن رسید و گوش
سحق آشنایان بهمد و مکارم اخلاق آن بزم موان فضل و کمال که آموزد که و آیند در سفر سدس نعمت که در شایع
او در کمال خدمت گرامی بود و روزی چند که در خدمت شریف صرف شده به بدل شکر حیات تصور
نمود و افسوس از ایاست که بپیشور موفور السور و میگردد و اگر بخت و نماید و در نیست که درین نزدیکی چنین
عقیدت بران آستان اقبال نشان بساید و از برکات انعام شریفه بار دیگر سر مایه سعادت جاودانی
فرزند و درین جرم و زمان آثار مروت و عرومی معدوم است که در میان جهان شل حضرت
بزرگان هستند که از راه جوهر شناسی ما از پا افتادگان را دستگیری برینا مید و اگر نه چنین نمی نمود خلاوت
زندگانی بر مردم ناتوان حقوق و میگشت هر باینها سشاران همین طراز معانی در تفسیر دل مستمند آنقدر
کار کرده است که میخواند بهر حالت از بهر پذیران خدمت سامی گرد و بوسیله جمیع اسباب کامیابی فراهم
آرد و زیاده ازین امر را به اعتقاد چه بنگار و تعزیت رتبه کلا و نیز مرقوم قلم جوهر نیز حسیب و دامن آرز و بگو
که از دوستی نالامال ساخت درین جرم و زمان که در میان اهل عالم صورت پرستی محمود منی شناسی
مقصود است وجود خود و شل شایع بزرگان ناقد البهار از جاذبه مقامات باید دانست تو چه که در نگارش خط بهارش

پنجاب نواب محمد الملک بکار بردہ اند مورد محبت و اخلاص برافروزد و اچھڑا شد کہ بندہ ہفتی بآن سخندان
 سنجیدہ بیان چون معنی بیگانہ شد و از قطعہ زمین وطن کہ بہ نسبت گرمی ہر وزان در رنگ زمین
 سنن سر سبز ساخته براسے اطفال گذار شدہ آمدہ است مجموع ہال گشت کہ بحسن معاونت لطف مراقت
 پیر اسے گلشن اتحاد بہمنور معمول بحال خواہد ماند و خلل در انہاسے زمینداران مورد وثی نخواہد یافت
 بجزیرے نوشتہ میرساند اگرچہ بقتضاسے رسم و عادت انہاسے زمان گنجایش داشت کہ مراسم
 بندگی و لوازم غیر خواہی بنجو سے کہ مرکوز باطن صدق موطن است بتوسط قلم عقیدت رقم ہر خطہ انظار
 و آید لیکن چون مسند نشینان اقبال این کردہ فلک شکوہ بنور معنی منور است خوبی گفتار بے حسن کردار
 منظور زخما غبار نیفر مانید بنابر آن از حضرت قادر مطلق یقین بخوابد کہ این مراتب بزبان معنی اداس از دین وصول
 گرامی ملازمت کہ در ہمہ وقت ہمیشہ آرزو بہ مقتدم بودہ بوسیلا شہ نصای خداوندی اسباب
 کامیابی فراہم کرد و ایضا بورد و اقبال نمود پروانہ کو اجب الاغ از مرقوم خامہ حرمت طرا کہ بمعانی
 لطیف و عبارت کریم حاشیہ عبودیت مضمون را رشک فرمای متن حد کتاب بیع بیان ساختہ بود
 سرودوش ارادت سعادت تازہ یافت و بوصول خدمت شریفکہ از راہ افاضتہ پروری و پردہ
 نوازی عطا شدہ بود سرودوش عقیدت کرامت بے اندازہ اند و خست جبین غلامی بسجود شکریہ
 عنایات ہر زمان ہر زمین نیایش گذشتہ طول حیات در نع درجات نواب خداوندی دایما از
 جناب الہی بعد از نومندی بخوابد امید کہ محیب لدعوات دعا سے بی ریکا این سر با نیان را در پذیرد و فرزند
 انش بر جہانیاں جلوہ ظهور گیرد چہ شاہزادہ عرضداشت حقیر ترین دعاگویان بعد از اداسے او
 ادب و انکسار ذرہ وارہ وقف عرض باریافتگان محفل قدس منزل میرساند کہ انفاس شہار و زی
 بدعا سے تھامے دولت جاوید بہار و اعتلا سے اعلام اقبال پادار صرف میشود و آرزو سے صدق
 عقیدت و رسوخ ارادہ از حضرت الہی مساکت بینما یکد گشتن جہان از جو بیار عدل و انصاف لطافی
 سر سبز و شاداب و ساحت گیتی از پر تو آفتاب فیض و عطا سے خردانی و اکانور یاب باد اگرچہ این دعاگو
 مورد وثی بوسیلا اعتقاد باطن خود را در حلقہ بہرہ اندوزان حضور سرسبز تو قیلم سے نگار و ولیکن شرف
 ملازمت والا کہ شکا سے از باب سعادت است ہزاران نیازمند خواہد امیدوار است کہ بیاموری
 ایزدی عنایت بوصول این دولت بے بدل سر با بد مفارقت ابدی اندوزد ایضا میرساند کہ نفید
 مبارک فال صعود کو کہ بہ جاہ و جلال سلطان جہان اقبال کہ انشا اللہ المتعال تا اتصال بدریکہ کمال ہمین
 سوزال امج پذیر باد ابواب بہجت و سرور بروہا سے دعاگویان عقیدت سگال بکشودہ و از ہر شہان

دولت جاوید نال اسباب کامیابی و کامرانی فراهم نمود و انچه شد و الفت که نخل آمل میا را مید و غنچه آرزو شکفتن
 آغاز نهاد زمانه فیروزی گرفت و در کار بهر روزی گریه پدید برین شرفه که جان فشانم رواست و کین شرفه
 آسایش جان ما است و از آنجا که شرف ذاتی و کمال فطری حضرت بادشاهزاده علیان مقتدی شکوه و الا مستحق
 رتبه علیا است بکرم ربانی و تائید آسمانی انقضاض غایات تعاقباتی در پایه افضلی حشمت سلطانی رفو افروان
 خواهد بود چون این پسر غلام علی الدرام بدعای طول حیات و رقع درجات صاحب جهانپان جهان
 دار و امیدوار است که در زمره خواشی بسیار نفیر بساط بحساب خواهد آمد و الا ایضا دعا گوای و ای
 ذره وای بوقت عرضی بایا فکاکان جناب خیمه صاحب جهان بادشاهزاده عالم و علیان پسر نیک
 در هنگامی که چهره اقبال پدیدار بالقلاب اوضاع روزگار در نقاب عین الکمال نهفتگی پذیرفته بود و برین
 دعا گوای و نورستان سحری دست نهجالت بدرگاه برارنده حاجات برافراشته طلوع اقبال بخت
 جاودانی سلطانی مسالت میدنمود و انچه شد و الفت که دعا گوای پیرایه اختصار باجایست و نورستان
 فراس و مصلی کوکبه والا بار امانت و مصلی غایات حضرت خیمه آتی در اعتلا سینه رایت چاه و بالا شاهی
 سامعه افروز خنده گان این روزگشت ایندو جل شانه و نظم بر باد بهیامن ذات قدسی برکات و هدیه
 آفاق ساحت گیتی علی الدرام گلشن چشم جهانپان تا انقضای زمانه و شرف دار و صاحب عالمیان است
 فقیر خیر جهان و سید که در دارالامان نشان اند و انچه نشینی درگاه سلطانی سرپا ندی داشت بقتل و کرم
 خسروانی بنسب و وسعت و قدرت و عدالت اختیار یافته بدارالامان ناکور قیام دارد و در
 اجراسه احکام شریعت مطهره سرانجام مقام و امور مضافه خدات نیکو در موجب حکم تقدس احتیاط تمام
 بجای آید و انحال که مقدم سعادت توام کاروانی ارباب حقیقت گردیده این فدوی که از چند سال
 آرزو چنین ایام مبارک فال بود و محض یاور بی بخت خویش تصور نموده امیدوار است که باین دولت
 خواه از پای دست سران برینست و مفاخرت ابدی اند و فتنه برایه کامیابی حاصل نماید بچایست و بکرم
 عزیز و انکسار بجا آورد و ذره وای بوقت عرضی بجا بجناب خیمه تقدس نقاب بادشاهزاده جهان و جهان صاحب
 عالم و علیان پسر نیک که پور و مسعود و کرم است آموذ نشان عالیشان هر صفت عنوان احراز سعادت ابدی
 زاد را کس با صفت سرمدی نموده نرق ادب و انتقام بفرقه ان غمت و انتقام رسوده و بقیه سیم سیم
 خدای جل و علا و ادعای شکر انصاف حاجان سده علیه تر زبان گردیده و بدعای دولت قاهره
 و خلود و خلافت با بهره و سلامتی ذات قدسی نقاب اند و تعالی زیاده از آنچه سابق بجا داشت استقلال
 و زبیر امیدوار است که انشاء الله العزیز همیشه مورد غایات عالیه و مصلحت ارحم تعالی خواهد بود و در زمره

و عا گو بایان و ایمنی محسوب خواهد شد و پشیمان را و ه و عا گو می قدیمی قطب بعضی حاشیه نشینان محفل فیض منزل
 میرساند که در هنگام تشویش بدن مبارک این خیر گال پیوسته و در فرمان سحری اشتغال بدعا و اشت
 و هرگاه مژده صحت خراج و علاج از دلها سر خلافت روح خردن و طالع نمود چنین شکر و سپاس بجناب ایزد تعالی نهاد که
 امید که لعلان کوکب جاه و جلال سلطان بلند مکان بر اوج دولت و اقتبال از عین الکمال ایمن باد و بعد ازین
 هیچ نگذرد غبار که در دست بر آینه ضمیر خورشید تنویر مرصاد و ماصب جهانیان سلامت و نقیض خیر از چند گاه در
 نشین وطن را دیده نشین است و چون دین ایام فرخنده فرجام آرد و سه خدمت خاقانی بسیار بالیده و
 تناسل ملازمت سلطانی با فراط انجامیده اند از غریبت چنان است که غریب در بگره ای دار خلافت
 گردیده کامیاب سعادت جاودانی گردد و سه نه بزم قرب بتقیض خیرش محروم به دیگر نه حلقه این خانه
 نیز بر و نیست و انشا الله العزیز حصول این مطالب باین دولت خواه جانفزا را نماید و چشم غیبت
 از دیدار نور بار رشتنی باز آید ایام سلطنت جاودانی با و خط خاندان که از عهد عز بانان انصو به سعادت مضاف
 است و کلا سه خود بخت عرض مطلب و صورت سعادت که محروم زیند آید را اکثر اوقات بدر بار جهاندار
 به جمع می افتد بدار خلافت فرستاده و میخواند که بخدمت گرامی متوسل بود و قاعده خدمت گاری و وفای
 به داری در گاه خلعت پناه روز افزون سازد و برین تقدیر یقین حاصل است که آنچه و کلا سه مذکوره
 معروض خواهند نمود و بقضا سه صدق بندگی و اعتقاد آنان بجناب مقدسی آئین شفقت و مهربانی حری
 خوانند فرمود خط نگارین نامه محبت طرانه حرم ملک نادر و پیر داز که از شکفتگی عبارات رنگ بسته و
 برستگی مضامین برجسته برگ و ساز و گلزار و ساز سامان جانفزا سه در برداشت در زبان سعادت
 آفران رود و بخود و حبیب و امان آرد و بهزاران گل نشاط مالال سال سعادت سه رسید از دست
 کتوبه رنگ غنچه سر بسته به چو باوشش کردم از رنگین مضامین بود و گل بسته به حریز دآن بیان و دهر
 مانا و ان در ختامه که در این دست صورت یابید شد معنی برجسته به انچه ایستد و الفت که استقامت و فتا
 قرین فائده بابر کاست است و جریان حالات بر وفق و نخواه میشود امید که خیر و خوبی علی الدوام حاصل
 حال فرخنده و آل باد و دست میر یا بر همه وقت اشتیاق دارند و بار سال رسل فریاد بلین آئین
 شادان و نرجان ساخته انیمنی را موجب از دیاد مواد دوستی تصور نمایند خط یقین که بسیار مراتب
 اخلاص و اتحاد و دوستان یکدل از سجیه رضیه آن به روز و ان عالم صورت و معنی دور است اما خلاصه
 چیست سرشت اجلت نمیدهد که تنها با خلاص باطنی که گفتا نماید و راه ارسال مخالف و دوستی نمایان
 مسدود و باشد اگر چه فی الحقیقت اصل همان است اما چون صوفیان خود العین و العقل را شنود و فی

و صورت آن معنی نگار میباید محاکات نمیکند گرامی را چون محکایات ملاقات صورت تصویر میکند ناگاه اگر رسیدن ناگهانی
 فوج بخش از سبب موانع روزگار ناچار در حین تیراخی می افتد از شدت اشتغال حوصله از باب وقار و تکلیف خود
 ببرد و دست آرد و مقصود و مطلب دل پرده نشین و تا سیکه حوصله پیرامن نمیکند گره داده و اگر است میخواند
 این همه اخطار است بر آنکه حصول نامرغوبی از اجتماع کمالات از استحكام اساس مودت باطن است مصحح هر
 که ظاهر نیست بفرمودن باطن لاجرم در درنگ می که پاره از شدت امور اولی فریغ دست دهد بدو کلمه خداوندی آید
 مسرت پیراسته و راست افزای خاطر و درستان شده باشد ایضا این دو تعالی آن که بخت و سبب خلیت
 و آشناست بسبب آنچه اتحاد و یکسانی بلبل بوستان نصیحت گوگرد و سحر و عمل سپیدگان معنی را بر حسب خود پیش
 غیر طالبان دارد و نفیر جان علی را زیاده از خود بخود مشتاق و مستماد تصور نمایند متاع خوشنمایی و لایستخنی
 که بر دست قاصد صیانتار فرستاده بودند رسید خانه هوش و مکان عقل از نزول آن چون از رنگ
 نامی صورت نگار بزرگوار گردید انچه در حلقه دلکشت مشفق از کشت فرستادن اخلص نامه مسطور بود و پوشیده
 نماید که گردش این دایره مینازنگ دو خطه احدی را بر حالت خود نیگزارد و دوست از حوادث فشان
 سبک نمی سازد تا سوخته دلی بهم نشینی بخاطر جمع و دگر گری از پریشانی خود یا از استقلال استقلال دست
 حقیقی را تمام نماید و اگر نه خدا آگاه است که هیچگاه در حراتی حفظ الغیب نتورس واقع نیست و یک
 و نامه اخلص نامه سال و هشتم ام اما این هم از وضع پاستانی روزگار است و آنجا نرسیده برانده
 حاجات قطع و سایل نامه و پیغام بخواند تا بزم محاسبت صوری آید مستعد شود و شوق بیگانه اندک نهال شایق
 ملاقات گرامی چندان بالیده است که با محاطه ترجمان در نمی آید و دردت جدایی چنان گفت انگیز گردیدند
 که در قالب میان نیکنی خود که اگر شکاک کنم در جهان نیکنی نه عجب که مرا با تو در دل تنگ است چه دلماس
 اهل مودت و صفادر شرح درستان محبت و ولا بقضای القلب مهدی الی القلب هر چند غلیظ زبان
 قائم نیست لیکن استیلاست شوق موافقت جان افزای اختیار این می آید و که خامه بنامه آشنا شده و در
 قفلی از باب لالو اب دوستی بدیبا به اعلان رود و مشکل نیست که آنچه در ولست بر زبان نمی آید و چه
 بر زبان می آید از اندام مراتب شوق را نمی شاید فلان جرم از جناب ایندی می آید که غمخیز شایسته
 مقصود را بوجه حسن چهره انور و کامیابی ساند و وسینه محبت گنجینه را از انگه از جویان و لایزال و ایضا
 اشتیاق گرامی ملاقات افزون از اندازه شرح و بیان است و قاطع محبت ناظر او را که آنرا چه مستحق
 خوانان تر به شوق را که بر رسم اینها زمان در کسوت عبارت شعاع می آید و صورت و عمارت
 نقاب چهره بر نمی دارد و اگر بهر معنی پرستان بخلوت کده باز نیگزارد و استیلاست بجهت

سامی حوصله را برپیتابی هسته بسیار و اما حاکم مطلق را سپاس که دلهای دوستان کامل الاتحاد را که از غایت
 صفا حکم آفریده میگردد در اظهار اسرار محبت بدوستان طریقی محتاج نمی سازد و فضا که احباب صفای الولا را که
 از کمال استیلا خاصیت جام جهان نمایی پذیرد و در انکشاف لغو و حقیقه باطن رنگب آلوده نقش و نگار خام
 نمیکردند برین تقدیر که دام جزو حقیقه الشوق تواند بود که بر خاطر مهر اشتراق آن یگانه عالم وفاق پرتو اندازد
 نشده باشد از حضرت سبب حقیقی مسالت جهان میرود که غرض سبب ایام جدایی بسراید و شاید مقصود که ششم
 مشتاقان باز بسند جلوه ظهور است بوجه حسن و نماید تا بدین گام مواصلت بهجت پیر وصول در اسلامت
 را بر قصد و اعلام کار و خدمت را منتظر است ایضا میگردد و اندک اهل مودت و صفا که دلهای ایشان
 از غایت استیلا که حکم آفریده میگردد اگر چه در میان مراتب دوستی محتاج بنیام و پیغام نیستند لیکن تکلف
 شوق منوط که بنا بر ادراک ملاقات بهجت آیات خاطر مشتاق را همیشه در انتظار بمانی داد و در هر
 چند می نگارد که از تاثیر جدا می و وحشت تنهایی چه نوسید و تا کجا تواند نوشت که هر چه برد این گزید
 بر زبان قلم نمی آید و آنچه در عبارت می آید از اسب مقصود و بنیامید محبت گواه است که از مفارقت
 آن ملاذ حیران چند آن که درت و ملال دارد که چهل آنرا کمتر از کوه الوندی شمارد آه دل که نو کرده
 صحت روح بخش دوستان یکدل است در شهرستان غربت که از متاع نشاء خیال است چگونه کلفت
 پذیر نباشد امید که همت حرمان و ایام جهان زیاده برین استدا و نکشد و این سفر عافیت اثر بفتح و فیوض
 لشکر اقبال بیکه سپهری گشته دریافت مواصلت گرانی بخیریت و بهر ذمی به وزی زیاده شوق است
 ایضا بجزان دل آشوب کاش در عالم امکان ظهور نمود و تا جان و ملت دوست از قید کلفت
 از او بیدار و رویت عزیزان که برود و امیها اندازد نظر غایب است و آنچه دیدن را نمی شاید بهر حال
 حاضر آری وضع فرموده رزگار بهین است که دو نمایش را یک نفس بحال خود میگذارد و بهر صورت
 بر عکس بر فراز پیدائی نمی آرد و مهر همه من در چنچنیایم و فلک در چه خیال بهر حال از حضرت ایند
 متعال مسالت میرود که حجاب دوری بر داشته ملاقات گرامی بوجه حسن چهره افروز سازد و در آنگاه
 بهر حال از که درت جدایی بهائی داده در مقام تقارنت نشاء اندر گزید و اندک ایضا بهرستان
 دولت و جاه شرافت و معالی پناه نجابت و شرافت دستگاه نقاوه نمادان غر و علامه قاده و دیوان مجید
 اعتقاد و یا شرافت و خندان و سر سبز و ریای باد بعد از ابلان دعوات مفاد وقت آیات مرفوع خالص
 نظیر و باطن نیز میگردد و اندک که گارین صیغه گانگی و رنگین تنه بکشتی که معصوم سلطان ایام یافته بود و رسید
 معجب فرونی مولات و داد و ستد و بپایان مضافات و اتحاد گردید و بقضا به کیزگی و یکسانی

آرسته گلک ناوره پرواز که از جوشن بهار معانی نکته تزیین سخن همان بود باب و رنگ الفاظ نکته سخن
 را و لغزوری می نمود و در زبان شگفته تر از صبح بیدار است اندوز و ساسخه زنده تر از نور و زرشا کسرا
 خاطر احباب گردید ایضا گلک نشین یگانگی در خسته بنگام رسیدیم غنیمت محبت و بکشتی که از مطاوعه
 محاذی آن جوجه دوستی میوز نه بکومت عشرت و انبساط مشام مودت مقام رسانند اخلاق آنور نیز مصر
 یکدلی در نظر اخلاص منظر و ایا جلوه گر است و خویها سه فطری ذات شریف همه وقت پیش چشم خاطر
 اتحاد پرور حاضر در اظهار توجیه گرامی که شامل حال دوستان است چه توان نوشت ایضا نامه شریف
 که شرف نامه احباب بود رسید در نیو ت که دولت متوجه شما است و اقبال و انبساط و مقتضای نرد
 و در این آنست که هر کس مطلب و غرض خود بیکلف حرفه نکند آنکه در سه نمیدگی بغور آن رسیده
 آنچه نزد عقل صواب اندیش مستجابین عمل آرد و همان اختیار بدست ارباب غرض نیارند ایضا
 بنیقه نیکه کاشته گلک مودت سلک که سر پای بعبارت دلا و نیر بیان مراتب یگانگی و بکشتی رنگین تر از
 نسیم از رنگ و از آغاز نگار خانه چین و فرنگ بود در زمانه که زبان از ان کسب سعادت می نمود
 بهجت و رور زانی فرمود خاطر تو و دماثر از مشایخه آن دستمایه جانفرا سه و بهین پیرایه دلکشا اسباب
 جمیعت ظاهر و مودت شگفتگی باطن تر اند و خست ایضا در دل هزار گل شگفتایند مامات به خاصیت زریله
 باد بهار داشت به چهره پرواز صورت املاک و نقش طراز صفات خاک که تقلم ابداع هزاران رقم بدیع
 بر صفحه ادراک کائنات اختراع نموده باشد لعلقه نویسی سر خط دولت و اقبال و عنوان پیرایه صیغه
 عز و اجلال مستفیض انارت و ایالت پایه افروز صفوت و جلالت عارج معارج است و کا حرافی صاعد و صفا
 شکست خیمه نشان جان بلند مکان عالیجاه محمد صانع البیدگاه با و بعد از اظهار مراتب خیر اندیشی و مودت خواهی
 که ستلزم طریقه اخلاص خاص و تمیز و طریقه صداقت و اختصاص است مکتشف راس هر نشان و مشهور
 خاطر جمع توانان میگردد و اندک مذاوضه واجب الاعزاز لازم التکلیف در زبان مسعود و هنگام محمود بهجت آموذ و رود
 از زانی فرموده باعث از دیاد مودت محبت و اعتماد گردید ایضا خاطر تمام و فاق از جوشن اشتیاق گرامی
 ملاقات مالمال است و توقع انجام ایام و می با و پیران و ابتسام بهار مواصالت جان افروز غنیمت
 از زمان پیام بیان حصول آمانی و امال این و منتال فتح الباب مقصود و بوده به بهود آیین سر پای مسود و روزی
 که دانا و موجب اشتیاق را هر چه زود تر با دراک لذت صحبت لازم المهرت بکام دل رساند ایضا
 شوق و ریانت ملاقات گرامی با فراط اتحاد انجامیده و تمنا ای که دیدار بهجت آثار خاطر مشتاق را
 منظر بسیار که دانیده حق جل و علا حجاب جدا کی اند میان رفیع نماید تا دلها به بیتاب از بی یاقتی بر آید

ایضا شوق را پایان نیست و همچنان را در مان نه دل شتاق را خواستش و دیدار است و شاید مقصود و رکن
 طرفه حالتست که آنچه خاطر میخواهد بدست نمی آید و هر چه میخواهد روانه فقره سفارشش پنج فلان مرد بسط
 کارگانی و معامله رسالت و اراده خدمت ایشان دارد و یقین کند و خورساست خود پیرایه اقبال و قبول
 خواهد یافت و قیاسه گزارش شوق و آرزو دندی اگر محمول به بیاض نیاشد شمه از آن در چیز بیان نتوان کرد
 بر صغیر نیاز صورت طراز میگرفت از آنجا که مراتب اخلاص و اعتقاد قلبی به وجود آن نوشته خان
 محترم هم این ظاهر است اوست آنرا نیز بیان به ربانی اولی دانسته بخیر مدعاست به روانه و اینها
 مراتب شوق و اشتیاق متجاوز از حد بیان است و استعاش و انبساط خاطر محبت ناظر ازین به گونه که ملاقات
 گرامی انشاء الله العزیز غفریب الزمان چهره افزون کامیابی میشود و زیاده از احاطه ترجمان است
 لهذا شرح این داستان مقصود و الا نهایتا به جدان ضمیر نالوسته خان ملاذالاجا حواله نموده بخیر مطلب
 واجب الادای پروانه محمد حسین منشی اقباس صبح دولت و اقبال و استناده عز و اجلال عده دو دان
 جید و کمال تقاوه خاندان فضل و انضال رنگ افزون گلشن سخن بر معرق نموده فن سنجیده جاد و نظام
 محذومی بتایید این در مقام سیدار سال با بهراران فرخی و فیروزری و سعادت و بهروری مقرون بوده
 ششمن بر ذات مصدر حسنات و بعد ازین بر دوستان و بهر خواهران ایشان مبارک و میمون
 و خسته و بهایون باد و روان دعوات محبت سالت اهدا نموده کشف خاطر خطیر و ضمیر منبر میگردد و اندک
 چون پیش ازین بطور پیوست که خدمت دار الانشاء حضور سابع النور از پیشگاه عظمت و جاه و بان
 جامع الکمالات صوری و مضمویه اختصاص پذیرفته میخواهد که تهیت نامه بر تمام اخلاص مندان صدقت
 آئین ارسال خدمت شریف نماید لیکن بنا به چیز نامشروع اقدام در نیواوی و در راه قاعده شناسی رسید
 در نیوا که از مردم محترم تحقیق انجامیده و خاطر دوستدار نشاط اندوخته گردید و بلامرغ خدمت تقصیر یافت از خلق
 و بیع ملاذالاجاب میخواهد و بمضمون صدق شجون القلب یهدی الی القلب میخیزد مودت محتاج بدیبا
 اظهار نموده در آن باب رجوع بقلب سلیم و لوح ضمیر مستقیم می آید که عزیز تر گفته و دایم در ششمن
 راز به هر یک که اندر پرتو اندازد ازین بهر گذر افتاد محبت و سرور دست داده که در بیان نمیکند با بکمال
 اوقات بد که جمیل حضرت ایشان میکند و از خجسته های فطری خدام امید و حفظ الغیب میباشد
 یقین که با حسن مراتب و مراعات حق محبت و معرفت نصیب العین خاطر حق پرست خواهد بود و بهر امانت خان
 ذره و از بموقوف عرض منت بان جناب جاه و جلال مستنشین انارست و اقبال صاحب دو جهان
 خدا کافی میرساند که پروانه واجب الاکرام محرمات ارتسام در جواب عریفه بهر غلام به خسته نگاهم غفر

و در و بخشید فرق مغفرت فدوی با وج فرقدان رسانید و سفارش می که در حق خان زاد جی چند به نوب
 مدار الهامی مرقوم قلم فیض رقم شده بود باعث خرید غرت و اعتبار گریه وید کار سازی خانه نادر میا مطلق
 که که هم فداندی بوجه حسن رونموده و نواب فرشته نهاد که هم بارش و هم با ستنداد شکسته منصب
 وزارت است کمال مهربانی عرضی و بلند ول فرمود آئیده نیز امیدوار است که بوسیله مجید نگاشته شریف
 رعایتی و خرید عنایتی شاه حال دعا گو یان دایمی خواهد شد اینقدر قمار سعادت قد بوسی گرامی باین
 نیایرندگان عقیدت کشیش برودنی و خوبی روزی کنایه در شیخ ابوالفضل نیارنده نشی بذریعہ رسوخ اعتقاد
 بجز عرض منسوبان جناب فیضآب دولت و اقبال خدا داد مصدر خلاق آنگی مقرب حضرت والا شاهی
 قبله گاهی میرساند که چون شسته اند برین جاری شده که معات عالم تعلق بسبب ساخته شود تا قاعده
 افاده و استغاده نمیداید برین تقییر یا القای او سبحانه و تعالی عزیز در زمان پیشین بطلان
 را بعد موروئی حال پر از این جزو ضعیف گردیده اکنون بمقتضای اوضاع ایام پاس
 آنقدر نزد رسیان نمانده و بزرگی که از کمال فطری و حوصله سخن شناسی کام بخش مستعدان نکته سخن تواند
 بدین اوقات عالی در جانت مشهود و مخاکن نمی شود لهذا پناه بطله بر و احسان خداوندی آورده
 عرض و منی نماید که چون درین زمان چراغ فضل و علم هدایت ملور افاضنت حضرت ایشان روشن
 است و دور بینان بلند خصلت را از اختیار کردن امور دنیوی که سراسر خارستان است پاس
 آنرا هم شکاف غیر از پاسبانی دلساد انتظام احوال جهانیان پیش نهاد مهمت نمیداشد در مهورت
 اگر خاطر مرگین که شخص دانش را جان و جان خرد را تو ان است نظری که آفتاب بخاک بین کند
 برین ذره ناچیزی انداخته باشد هرگز نیست که تخم احسان را زمیننی قابل هست و الله بحسب الحنین
 بچشم میرسد آداسه آداب ادب و انکسار ذره وار بموقف عرض منسوبان جناب حقائق باب مقصد
 علماء و دین پیشواست عظامه کشف و یقین عمده از باب العلم و العین حاج الحرمین الشریفین
 عالم علم ربانی مورو تجلیات سبحانی صاحب و قبله خدا یگانگی میرساند که از هنگام مبارک مقدم است
 نور ابد بدار السور بر با پیور اگر چه از رگزد عدم حصول ابواب عراض عبودیت آئین خاطر عقیدت آگین بلی
 اندیشد و است چیرت قرین بود و علم آن غیر ازین که فدویت سرشت نیز در گروه کافر نعمتان ناپاس محسوب
 شده باشد پیرا من خیال نمیکشت لیکن درین ایام خسته فرجام که در میان مکتوب مخدومی مولوی محمد تقی
 سید در تلماسه بر شحات صاحب قلم افاضنت رقم از بهر توفیر و تکریم این بزرگوارانند ابجیات از طلاات
 اوقات لغت حرمان پذیرفته کلیه احزان اخلاص نشان را شاداب گلستان بخت و شادمانی گردانید که

زمان جدایی از خدمت بابر گشت و گفتند ما به جور و جفاست منتهی می شود و بیروت با تمام محو و منسی گردید
 نورس از روزین اقبال در افتاد و مرا به که از آن خانه دل شد طرب آباد و مرا به احمد ملوک علی ذکک که چنانچه میانی
 ایام استقامت روح فواج طبعات الفاس علوی نرام و نتایج کلام حقیقت نظام باطن افزو رفته رفته قدم
 بندی را کمال استحکام بخشیده بود و در نیو لا مشایخه تمیق افادت تسبیح که بعینه از مطالع شاه عالم پناه مدینه تلالا
 شرف اندوخته فرقه غرت و افتخار ذره خاکسار پذیر و به غلبین رسانید و او را به سخن اعتقاد بدرجه استقامت
 افزو و موصوفه ایماز تو آید و چنین باتو کنی به بار از عنایت بیکران که زیاده از حوصله استقامت و عبودیت
 نهاد و بدو چون آنکه جان و دلاز تر بیان خاک استخوان فیض مکان سازد و پرچم دیگر و سبت قدرت نیافت
 و باقی عمل بسیار که فاکل بود و سبت وجود بوده و در تحفه الاحرار در بیج فرمود که کثرت صورت زیاده است
 و بس که اصل همه وحدت و آنست و بس به با یقین معلوم نمود که تباین غرضی قالب و تنوع دین
 و مذاهب در دیده اهل یقین مانع یگانگی نمیکرد و چشم حق شناس متحقق در مشاهد نگویین و ایجاد اگر از پایداری
 انجمن نرق و امتیاز گذر ناکرده بر مرتبه خلوت کده جمیع و اتحاد یقین کار مثل ما بعد خوانان لوح تعلیم برین
 نحو صورت نمی بند و البته تعالی این درخته را علی الدوام ساینشین مملک بر و احسان خداوندی دار و
 و عثمان توبه سالی زد و تر با بیطرف موقوف گرداناد و به مخفی جز سخن چیره ندارد و به پیش اهل معنی
 پدید آید و به تاریخ جیمینت پیوند میخواست که وقت او را که ملازمت گرامی از نظر کیمیا اثر بگذراند منظوم
 درین رتبه ارسال داشت گزارش احوال دولت اشتمال اگر مطابق واقع خواهد بود و خاطر معارف آگاه از
 واردات نورانیه سادیه تصور خواهند نمود و الا از خیالات ظلمانیه دل بسته گان هوای نفسانیه یا تقاضای
 میرساند که سابقا خط جو ویت نموده منتهی به تقدیم گرامی بود ساطت مخدومی مولوی محمد قتی خیر ارسال
 خدمت سالی نموده بود و ثانی الحال از مولوی موزالیه ظاهر شد که خط مذکور شرف پذیر مملوک خداوندی
 رویده اما بخواهش نرسیده و پیداست که درین هنگام خاطر حقائق مظهر نبایر سنج قضایه علم اندوز پرده بین
 شرف و سبت بهیه تدریج مکرر و ملولی خواهد بود که بیان مبارک به تحریر پاسخ آن التفات ننمود و خدا گواه
 است و در لایه نا آگاه که سینه عقیدت گنجینه غلام درگاه ازین راه چه گفت و اتم شیده خاطر اشک ریزه نخواست
 بعضی مقولات که در تسکین اوجاع درونی واقع است درین سانچه جگر خراش برنگار و لیکن چون بیند
 خطاب با کیست میداند که حاصل گفتگو نزد تحصیل حاصل نیست چه آثانی که در شان صبر کن پناهی مانده است
 به و پیش ناکرد و در بین مخدومی الانامی خاطر حق تعالی صبر جمیل عطا فرماید که بقصد تعالی به ناله زوال
 سال ملکی لازم نیاید پدید گفته و بیاید میداند ششمر مال و الهیون الا و یغی به و لا بدیو الا ان پر و در شش

توفیق او بجان و عمر اسمی رفته زار قفس سبب رنگاری او باز ماند گنا و سید آگاهی و بیداری باد سحر و در میان
 عالم سلامت باقی اظهار شوق پابوس که خوشی جمع آن در و با است و این تمیز ترک ادب شناخته و شهادت آنرا بضمیمه دوان
 حواله ساخته بکمال فایده و اختصار سیاحت که بسیار از سیر راه بسط اندک لکلمه ابدیه و ششاهرا و در و نشین کنج گنجای
 که بدایع غلامی در نگاه عالم پناه چین افزون است فرق بودیت بر زمین عجز و انکسار نهاده و نایب عقیدت را بسجده خاک آستان
 سپهر تو امان جلا سے جاودانی داده باین فدیویان که شارب جان در سیل بندگی تسلیم شاد و تصیم قلب در طریق
 قد و بیت رکن ایمان را و اسه ناز و اندر و طواف آستان قدس نشان پیرو عرش را کعبه شکست و حج اکبر
 خوانند بموقف عرض فیض یا بان انجمن جلا نشین شرف اندوزان محفل ملائک منزل که بهین نمونه حضرت و باب
 انجم و گزین قرینه عرش معلوم است میرساند که در فرقه ساسی و محبت زمانه که سعادت بر خوشی میباشد
 و مینت شکفتگی میور زید دولت چهره مقصود می افزون خفت و اقبال سامان ظهور می انداخت منشور
 ساطع النور لامع السطوع معنون بقدری تحریر خامه خاص بر بیدیا خواص که جان عبودیت اقتباس خدا سے
 هر حرف نورانی لباس باخاست قافیه حرمت طراز که برگ و ساز بلند اختر می و فیروزه بختی در شربت
 سایه و در و مکرمت آمو د افکنند فرق غرت و افتخار ذره ناچیز با وج فرقدان بر او زخت و مضامین از دست
 مشغولش که چون فیضان فضل که هم بر دوام این و جهان آرا و انعام عام رحمت پیام او جل و علا
 افزون از اندازه داراک عقول و انعام بیرون از احاطه افکار و او نام است جان ناتوان را که از
 بندگان کاری فلک کج گرا شکایت مینمود و ملامت سپاس بقیاس خدایات بنیایات عالم افزون و زکوة و اینده بجهیم بر اسم
 استقبالی و آداب تسلیمات کامیاب سعادت جاودانی سعادت عالم عقیدت سرشت که بجهت قضا سے سرشت
 بالمرحوم می مقصود فیض گنجوشل برگ خزان دیده ناز و نزار برنگ آینه پریشان کار شایخ و در شاخ بعد از
 در زش نیم چهارچین زار علیات حضرت و الا شاهی و جریب دستی نواز شهابه بمنتهای خباب عالم پناهی
 چون بستره نوز و مید شاداب و ناز و چون پنجه آفتاب گلسته بر بسته گردید و در برابر کو تاگون که
 و مراحم قدسی قلم کار دست قبال که هر نفسش بهر از ان معنی چون دم میسوی شخص افشوده را روح پروری
 سیکر و در پیشش چون ارشاد معنوی دل مندوب می نشیند بر خیزد که در خازن لوح و قلم گشت عبادت وانی که حق
 شکرت منتهای سید رنج بر گزارد و در عالم حق گزار می آنچه شاید بجای آورده نیافت ناچار ترن بجز واده و سر سبز
 نارسائی نهاده زبان قاصر البیان را بهره یاب و عاگره و ایندن لازم شناخت که ششده هر نور منور و غ
 پیرایه سپهر است و طایفه صبح صادق که کیه آرا سه هر ساعت اقلیم و محبت روی زمین از انوار چراغ
 دولت و اقبال جاوید نال گیتی پند می روشن و روزان باد و در چو آب بسته سر غنچه نظر نامه رسیده

باز که دم کل خندان گردید و گلدسته گلشن یک رنگی و یگانگی مجموع بزرگی و فرزانی که بمبانی و گلزارین و عبارات رنگین
از بدیع بیانهاست اعجاز خسرویی باو میداد و در ازل فضل بهار که اعتدال مزاج و طراوت و طالع گری چنین رنگارنگ
سفن بود و نسیم خنجر بختی بمشام محبت مقام رسانید و فواج روح الهیت و معروفتی که از مصادی فحادی و شکیبایی
خط نورانی سوداوش حسن روش فراخ و ده جیب و دامن آرنج و عطر انگین می ساخت بیان رسان خاطر تنگی
و دلگشائی گردید از جودت ذوق و وحدت طبع و اصابت فکر و ربط کلام جاد و نظام پرنگار و یاز خوبی معاشرت
که مقتضای استقامت و استجاب به سابقه معرفت خود بخود بانی مبانی اتحاد و گردید اساس دوستی را پایدار
برافروختی که سی نهاده اند بر گره زار و با بچکه خط نیاز نمط بعینه در نظر جویهر بیان بار بار سخنرانی و مقومان بارگاه خسروانی
در آرد و بگمان تنقیح اللفظ و المعنی پسندیدند و از فرین و تحسین بر اندازد و ماسه باند و رازده ماسه از چرخه ایشان
نمودند رب الارباب در عالم خلق و اسباب که در نگاه دور بینان برگ و سازهش چون سایه بان حساب
و نقش بر آب ناپایدار است علی الدوام به نثار بخود و ذوق تحقیق سرخوش دارد و از بهر تحصیل و دستمایه نیست
با وجود علاقه اهل و عیال که بالفعل مستغرق و متلازم وقت و حالت بهای سستی نافر سودن موجب استعجاب
و اشتیاق عظیم میگردد و اگر چه بهیچری کامل خود را در سه توجیه بدر بارگشتی در امری آورده و نیزه از انقباض و کشاکش
و دولت دیگران می یافزند و از ترک علائق و دیگری بظواهر با قطع معنوی در باطن حالات بیشتر می انداختند
بر هر تقدیر این و نه حال از آنچه خیر معاش و حسن معا و او ده باشد مقدر و مقدر گردان و حق انحنی و اهل الاجاد
در هر چه اسباب بر خیزد و این بر با سوده و محبت حکیم انظر عدیم النظم مقرب جناب سلطان فی قاضی محمد میر میر علی
نگاشته کلام که برین تخم بر سر و سر قرار و در بقیه سخن را بجهت به طراز نادره فن نشاند از برای من حیران این سخن
هرستی که و دیگر بهر قابلیت و استعداد و ان دالافرا و بیکین بهر تر انداخت که بمیزان بیان توان پیچید حسن
منشوق و لفظ کلام پیچیده که از هر چه چنین معانی بدیع و عبارات فصیح بر آید این کج زبان پیچیده ان افکار و توجیه
حرف سرائی ندارد و که متشددی چهارم انی قسم ناما به خرد و فریب تواند شد لیکن بهندم قول عزیز می گردانند
ساده متاع دوستی پیش اگر گریه سنگ و گهر باشند و محبت می پذیرد و هر چه از عیب و نیر باشد به کلمه چید بهر قدر
در ستاده میشود که با پیچیده و دوست ذوق و وحدت طبع و کمال آشنائی بسخن طریقی رنگین نگاری با نثار
میرانند البته بهر چه از اعتبار کرده اند چون در سنگ لایح استعاره و ایهام غایب خوشترام باشد انکار میشود
نمود و نه نشان این بزرگمان هر چند در سنگاه علمی داشته باشند بمطالع این گونه سخنان جاد و نشان
دل نمیدهند بلکه استعجاب پذیرفته اگر بر عیان نباشد پنهان بنهاره مینماید که توجیه این جامع بمفاهیم امور
و نیزه بسید است و در دست تنگی با کمال بیشتر عبارت ساده پرکار شکفته تر از گل بهار خوش میکند و از انظار

پیچیده چون گره فنیحه و مضامین در هم کشیده چون گیسو منبیل بصیرت می پذیرد و در پیوسته است که متانت
حرف باید ساخت که متانت در کلام بمنزله جوهر و محسنات بدین بمشابه اعراض است از متقدمین آئین گزین
حکیم نصیر طوسی صاحب اخلاق ناصری و استاد جاوید بنیر مصنف تاریخ روضه الصفاد از متاخرین طرز تبیین
شیخ شرف الدین علی نیرودی مولف طهر نامه و شیخ ابو الفضل مطبوع انبای روزگار است و بعد از اینان چنان
تروشسته تر عبارات جهانگیر نامه دیده شده که بغایت قریب الفهم و شیرین ادا است بهر جانب که بصیرت
رغبت نماید پس روسیه باید کرد که فائده نامه خواهد داد امید که این جرات ناشی از اخلاص و ادب پس باید
صدقت دانند بعد از این اگر وقت مساعدت نمود بر شمشیر بر نری قلم گایگی رقم چندیستان گیرنگی و ایام طراوت
پذیر خواهد بود و از فراوان مشفق که ناگزیر علاقه نکر که نسبت به اوست آری نمی تواند بدو بدوخت برین
تقدیر در پانچ دوستی نامه اداسه مقصود کافی و النسب سوده عرسله در خور او را که خویش و دست کرده
فرستاده آید بنظر بگذرانند که خوبست شهادت قضای حضرت با عظمت شهادت حضرت افادت نیز
عمده علمادلت و دین قد و خطا و شمعین رکن الاسلام مخدوم الانام علی الدوام سند آراسه عدل و داد
باو بعد اداسه ادب تمیزت و مبارک کباب و منصب جلیل باب القضاء و السلطنت که بیادری بخت و مسامحه
ملاع سنگان آن خطه شریفه صورت ظهور پذیرفته مروض خدمت سامی گرامی منباید که چون و رینوا از
خطا فرزند می بچند نوید دل کفر و مقدم سعادت توام و السلطنت و استیلا احوال اقصا از مودی الیه بهنگام
او را که ملازمت فیض منقبت معلوم کرد و دید شکسته منوایب این روی تقدیم رسانید که میاسن معدلت
و انصاف ذات ملائک صفات باشند با شرف نکرده که بنده را و با سینه در انجامت داخل اند و در
عهد امن و عافیت خواهند آسود و المذنبه شایسته دلک دیگر در ایام سابق این خبر و محقق اگر چه جمال مبارک
نورانی سیما ندیده اما از بنده زاده میگویم راجع که بر بهری دولت در دارالامان ملتان شرف اند و قد بول
گردیده و حماد دین و دیانت و مناقب فضل و کمال حضرت شبنده حلقه ابروت و اخلاص در گوش جان
کشیده آرزو مند است که بدریانت خدمت بابرکت بساط کامرانی در اندوزد و خوشامانی که حصول این
تمناست چهره انبساط برانروز که بملقه بندگی درگاه عالمیان پناه باوشا بنزاده جهانیان اتفاق افتاد
بدر بار معالی واقع است و بعضی اعیان دولت و ارکان سلطنت موقت و آشنائی دست بهم داد و اگر
حضرت بر حسن اعتقاد اظهار اعتماد آورده بعد انجام کاری و خد شمس که از دیگر سبب پیش نرو و نامور
سازند امید است که به مقتضای عقیدت با اتفاق و اطلاع و کیل نوعی با ندرام خواهد پیوست که
بدینوسیله نقش صدق بندگی بر لوحه خاطر مقلاتی مسطر در دست خواهد نشست زیاده ترک ادب است

عمر و دولت روز افزون باد از چنانچه سحر خیزه تو شسته تا حساب نسیان قلم گهر بار معانی نو آیین
و صفحہ قرطاس نقش پذیر عبارات رنگین است ز دست خجسته صفات مصدر سناست ملازمان رفیع ایشان سیادت
و امارت مرتبت صفوت و ایالت منزلت عظمت و جلالت منقبت ملازاجا خدمت الامجد قاجان بلند گان
بپوست رنگین پیرایه گلشن دولت و بهار اخروجد یقہ اقبال بود و با و فور محبت و سرور بسیار جمعیت و نسبت
کامیاب جاد وانی باد اگر منطق با ظہار مرثیہ شتیاق بر کشاید بانہا سے روزگار کہ دل پر غبار و زبان پر
نگار دارند مشتبہ عیشوند و نسبت اتحاد و یکجہتی کہ بموجب این روی بین الجانین متحقق است حاشا کہ اقتضای
انیمتی نماید و اگر دست از اینہا کوتاہ داشته نگارش مطلبی در آید کہ ام طلب فائق تر از بیان شوق
و اشتیاق است کہ نہ قلم مودت رقم آنرا با بکین و لکڑین بر سر آید و و صورتی کہ در مقام خاموشی گریز
جوش اخلاص و اختصا ص درونی کہ در داستان طرانی و دینی آننگارنگ دارد و با اختیار خود نمیکند و
عجب حالتیست و طرفہ مقامی کہ در عالم محبت نہ از ہر سکوت حوصلہ فراخ می کشد و نہ رخصت حرف
از دین سید ہند در یہ صورت بدلول قبول عزیز سے کہ گفته است **۵** دوستانہ ہر از ہم از صفو دل خواندہ اند
گو یا ام و چنان مو ششم چون خط بکتاب اندر نہ ناچار معاش باید کرد و در مطارہ و مطالعہ شیرین مقامات
یک گانگی حوالہ بدہا محبت باید نمود و قدر یکا نگلیست بہر حال گلہ ستم بہرستان خلعت و واد کہ مضمرش یاد
از صد ہزار طراوت و گلشنی میداد در زمان سعادت افتران جلوہ ایراد از زانی فرمودہ باعث گوناگون
سرت و شادمانی گردید و اگر بعد از مدتی ذلک کہ خاطر حق پرست حقیقت نصاب سیاد کرد و اجاب
متوجہ و ملتفت است و دل فخلص چنان کہ دایما بزرگ جمیل اشتغال دارد و بہر آن باطن فیض ملاحظہ بود چہ
احسن پرتوی اندازد امید کہ تا نگام انجام ایام جہانی از خدمت گرامی نسیم غنیمت یک رنگی و تیرہ مشام
افروز و دوستان مودت مقام می شدہ باشند زیادہ عمر و دولت و جمعیت و عافیت یاد بخشی حق و پایا نجا
اویزشگا بعد از ابلاغ تحف و دعوات اخلاص آیات کشف را سے ہر آنجلای عطف و انتضا میگرداند
کہ اگر بعد از انکہ کہ درین ایام میمنت فرجام نوید فرزندہ خال فتح و ظفر آن طرازندہ سند شوکت و جلال
سامع افروز کہ دیدہ و لہا و اجاب صدق نصاب امالا مال مسرت و شادمانی گردانیدہ و طہور عیادت
بر کمال حضرت خاقانی جہان بینی نسبت بحال خجستہ مال البواب کا سیابی و کارنی بر روی ہوا خواہان
خیر گال مفتوح ساخته امید کہ این فتح نامدار کہ فاتح فتوحات روزگار و عنوان جمال فیض و نور است
بر ذات رفیع الدرجات مبارک و میمون با و حسن تدبیر و تملک خان عالیشان کہ مفتاح مقاصد بلند و وسیلہ
سکاسن ملاک سہل و سہل ہست چنانکہ ربانی و نصرت آسمانی استیصال کردہ شفا و تپڑ و ہند مال با

عنقریب الزمان سرانجام پذیرد که با شتاب آفتاب جلوه کند به کاین هنوز از نتایج سحر است و غیر اندیش
صمیمی ازین عطیله یزدی چندان بخت و سرور اندوخته که در اندازده بیان و احاطه تر جهان نمیکند و نیز ان عبارت
و معانی نمی تواند که مقدار آنرا بر سنجید لهذا اینجا کلام اولی در سخته اختتام بدعا میداید که ایام دولت و اقبال و
آوان نصرت و فیروزی جادو دانی اتصال باد و ایضا مدح و ثنا گویان پیرایه قبله دین و دنیا مالک ملک
صورت و معنی نیز بهت افزای ریاض جهان بانی چنین آراست گشتن صاحب قدرتی بهین گوهر تاج خلافت عظمی
حییون اقتراوج سلطنت کبری پیرایه و شمع نور چهره اندوخته دولت اظهر معرو و الهام آتی منبع فیض نامتناهی
نظار اسم رحیم مصدر خلق عظیم کامل خود فیروز بخت سزاده را شرف شایسته تحت عدل مهور عقل مجسم بحر موج جود
و کرم پادشاهان زاده منظر قواعد و بنده کشور کشایه افزون تر است از اندازده اوراک و او ایام بشرداد
عقل و افهام خفیه بر آنکه بشکرت نگاری اقبال لایزال و پایداری دولت جادو دانی اتصال و ایزد عدل بر
و دام و صیبت نظام انعام بیدرغیش در بلاد عرب و تخم رسیده خط نشینان بر نامه عدالت کبرایه
در تخم لیلان بر سخته سخاوت حاتم کشیده و تیزی تیغ آبدارش در میدان مصاف کله دشمنان بریده
پهون گوئی چون کان بر خاک هلاک غلامینده مخصوص درین ایام میمنت فرجام با اعتدای اعلام نصرت
نظام در عز و ولیم دار الحرب ساحل دریای شور که بنابر تنگناهای شیر البور و مسافت دراز و دور
در پاسهانی زمان فعل فرسای لشکر اسلام شده بود و شور و شری و غلغل فرج اکبر انگنده چندین صفا
اهل بغی باز کشاده خان و مان اشترایب و فتاد و ده منظم فتح نامدار در اقصای بهت اقلیم انداخته
کار نامه سکندری در عرصه وزیر کار نمایان ساخته معنای بخت بلندش در جمیع اسباب جهان کشایه بهت
پیش کار است و فکر آسمان پیوندش در رتبه برگ و ساز ملک آراست همیشه همکار ابرو بهادر چنانچه
بیج سیکه از سخن آفرینان این جزو زمان را محال نیست که حمیرت طرازه محامد اطلاق نظری و شایر و
چنانکه کمالات ذات قدسی صفاتش تواند شد مگر ویر سستد قادر الکلام که نقش و نگار عبارات
خاطر فریب روئی و ورق را چون رخسار خوبان حور و شش بیاید و باب و رنگ معانی و لایه فیض
حقیقه را چون قطره بهشت برین فراماید و در نیصورت مثل من پندی نثر او کم بایه استعد او را چه سر و کلاه
این کار و شوار و ره نوره این هر حال مشکل گذار که و لیکن برسم و عایه بقای دولت روز افزون
دامتاد ایام سلطنت ابد مقرون با پیرادر با حیات را کعبه که چون ارجه متناسبه با هم اتحاد و محفی دارد
سامعه افزون جهان نیان پیشو و تالو که جبهه القیل این قلیل البصاحت در نظر جمهریان بارگاه خروانی
حسن قبول باید و بدین سید سر مایه کیمیا سعادات و جهانی اندر و سه شای که در حال علم روز به روز

اول خط فرمان در پیش صورت بست به از اسم منگش نگین یافت شرف به بر خاتم انگشت سلیمان صد است
 شاهای که بود و چین نور آرایش به روشن همتن چو را س ملک آرایش به شایسته تاج خرد و اینست
 سرش به شایان سر شد مبارک بایش به شاهی که خدایش ملک و دین توام داد به چون خضر حیات با و دانش
 هم داد به و نگش سلطنت باقبال بلند به سروست که از آسیب خزانست آزاد به شاهی که شایش چو
 به تحیر شید به چون سرو سوزان قلم بر بالید به از جوش بهار گش اقبالیش به در چشم مخالف خره چون غار
 خلیل به درگاه علم پناه شاهی سکه الدوام به گاه سلاطین آفاق با دخی آفاق و الهدی لاجاد و قمر و حرم
 متضمن منشآت و دیگر و بران نکته شیخ مشایخ شیخ صحرای صحرای اولی تا همه به با و شاهی
 و فرامین مطاعه و دیگر استاد و خاتمه فرمان پناه هم عزرا زنده دلاوران و متوران
 خلاصه جان نثاران و به و خرابان تفاوت و خامان را دولت اندیش خود به خیر انبیاان عقیدت گیش
 همه را به اس اخلاص شعار سلطع الاسلام عزرا را به به سنگ توجیهات با و شاهی مخصوص و مبایه بوده
 بداند عزرا شتی که درین هنگام فیض از تسام و به جواب فرمان عالیشان باستان فلک نشان را سال
 داشته بود از نظر اشرف از شت موقوف و شتی از تنوع حال تلک کون نظام الملک شل بند خیر
 و غیره از شیوا شقاوت که اسه نظر مصلحت ملکی بسال آینده و مقرر گردانیدن داود و خان و راجه
 را به سنگ و دیگر زندگان فدویت قرار بخش هزار سوار تباخت و تاراج و حال لاجی با کبر و نگاه داشتن
 به قطب الدین خان و لودینان بر اسه تحریب حوالی کوکبه و دیگر تهاجمات انکسور و اتحاس رسا بنیدن
 جازات و غزبات از میرت احمد آباد به سر بنادر اشقی معلوم را به عالم آگشت و اینسانی در جناب خلقت
 و جهانبانی پسندیده آند از آنجا که قبل ازین به بر فقی متمرکز آن سزوار و عافیت نمایان با مارت و ایالت
 پناه به ابنت خان ناطق آنجا و حیات الدین خان مقصدی سرکار صورت فرامین سعادت آیین گشت
 صد و یافته که نسید و استمالت مخزنی نه میداد که که نموده و او را استعمال حرام با و شاهی ساخته تا هر قدر
 غراب جنگی که سامان توان داد به سر بنادر و حال آن بد مال بفرستند یقین که مشار الیها عزرا بان خبر
 را امیدوار غایت معلی گردانیده و زر که بر اسه سر انجام عمل و فعله غرابها به مذکور و کار باشد و او
 به تحریب بنادر و حال و غارت مال و مثال آن نکو بیده افعال خواهند و ستاد اطهار ملا خرم
 فرستاده عادل خان و جواب حکم از تنوع بنا و تلک کون بیجا پورا نه غنیم مقصود به موجب نوشته به خان مذکور
 اینمندی که از جمله پیشکش با و شاهی معاف شود و مقرر گرد و که در تها مزبور جمعیت خان موی الیه بوده
 باشد خان مسطور را بهجت گرفتن تلک کون و بیجا پور فو به ترتیب داده پیا بین میفرستد و با سپه

مرد و در حقیقت قلب اتفاق بنیاد بر فصل زینت و شوق اوقیس پذیرفت و جوهرها سبزه که آن زنده دلاور آن
 در پانچ اینده قدامت بلا غرور داده نگارباشتن او تا تفریح مهاله پیش خود داشته و آنچه در جواب نگاشته همان
 مسعود و قوم گردانیده نقل آنرا بخود بر پروردگار مسل ساخته و مقدمات که تفریح بر چهار ابراهیم و گویند پنداشت
 بود که کرده آنها را با یکدیگر از برهمنان نکرده و با بختی زرتشتاده در حضرت خلافت در وجه استخوان یافت
 حکم جهان مطاع صادر میشود که چون از پیشگاه سلطنت بان شایسته اقسام حضرت فرمان شده که بجان شمشاد
 بنویسد که حاکم آن مقهور شرف گشته اند و انشراح کند خصوصاً بنیاد رنگ و کن بجا آورد اگر چه پانچ خان نکرده
 آن حال را از آن شقی مردود و متصرف تواند شد فیما و الاسال آینده بتایرات ربانی و برکات خون
 آسمانی آن صیقل الطاف بپایان بحسن سعی و کوشش بکرمه تصرف در آمد و مقدم فرستاد آن قلیب ملک
 خجسته و کبیل خود با بر سر خجسته و اهرالآت براسه آتش است فرام بیکران و قصد ارسال جوهر باستان
 سپهر نشان و ارفع را به هر آنکه سبزه گردیده بموقوف عرض است بر سبزه که از تفریح در آن رنگه گردانید
 و کبیل سپهر است و در میدان سترگه بتن رسیده آنها را اطلاع و القیاد آنها نمود و بتدریج آنها را نام بر
 که ارم زرتشتاده بعد ازین آنچه قرار خواهد داشت خواهد نمود و بعضی مستحسن فرمود باید که آنها را
 استمال و اسیر و ارم بادشاهان کرد و انجده آینهان کند که بخارنگار و فرمان بر دار باشند و لازم و درخواهی
 بجا آید و اینها عذر داشته که درین زمان سعادت اقران در جواب فرمان و الا نشان باستان ملاک
 پاسبران ارسال داشته بود و از نظر اشرف گذشت و راحت نمودن داود و خان و ارم را به سنگه
 که پیش ازین آنها را با چوکی از بنندگان درگاه دولت و جاه بخت تحریب ملک غنیمت نموده به
 محال نوای قلمه واجب کرده و کرایه و سوختن و بجاک بر این ساختن سبزه را به آن قلمه اربع مضافات
 حدودن غرور و پدست آوردن اسیران و موافقی از آن سرزمین و نبیب و غارت پر و اخشن
 طلب الدین خان و بعضی محال متعلقه آن مرد و دلاقی گشتن پدا و و خان در پادشاه و سواری کردن
 خان مذکور بموجب گذشته آن زنده متولد آن بر سر جمعه از مرد و هم سیواسه شقی که در محال پالین
 چهار قلعه که یک از آنها که است اقامت داشتند و جنگ پیش آمدن آن جمع واجب القمع و محاصره
 خون آشام گردیدن جمعه کثیر از آن مخافیل در و سبزه بفرار نهادن بقیتة السیف بسمت که بکریه
 و تعاقب نمودن بندها به اطلاع شعار و پناه بیرون مرد و دان بقلعه مذکور و مسدود تر و است
 نمایان شدن خان موسی الیه و همایان او معلوم را به عالم آرا گشت و جوهره حسن خدمت
 و تر و دلاقی و سخی خان مسعود در حضرت خلافت شد از راه غایت و بنده که ازین مثال شرف

تشال محتوی بر مرمت والا بنام خان مذکور که اوست مدد و ریاضت و تردد آن سزاوار مراحم مسل گرده
 خان مذکور را با اقبال آن مفتخر و مباحی سازد و از آنکه خانه را دلائق اعلانیست کند بر ارم سنگه بموجب نوشته
 آن خلاصه خواند و آن جان شاد در باب خان مرقوم بعضی معطل رسانند و قبل ازین جمله المملکی جعفر خان نیز در
 اقدس گرده آینده بود از روسی بنده پروری بآن عمده و زراسه رفیع الشان حکم نمودم که عوض محال
 صوبه مالیه بر گنه خنید و دیگر برگشت تعلیق بیکه حصار که متوطن اوست من ابتدا سه فصل خریفه ایدایل
 تن نماید و میدید که خان مذکور را بر عوالم و الا مطلع و آگاه ساخته پیشتر از پیشتر سرگرم خدمات بادشاهی گردان
 بموقوف عرض ارفع در آورده که آن هدایت و ارشاد بحواب مقدمه شوالیه و سر بلندی نیافته و مرستاد
 کمترین که بطریق تجارت با بخارفته اند تا حال نیامده و قول و فعل ابل که من شایسته اعتماد نیست و بعضی نسبت
 وضع پذیرفت حکم جهان مطلع صادر میشود و چون درین مدت عادل خان توفیق اشغال احکام مطلقه نیافته
 با رعایت احوال لازم و تقیم باشد اگر آن عمده را چنانکه دولت خواه میداند که قلعه انجا پوست آید و کوشش
 که در کشایش آن باید که در بنده و سینه و بنایستانی سوکنند و در بنده داشته که از مضمون بنده رخصت
 فرمان شده بود که چون موسم هم زیاده بر شش ماه نیست میداید که زود و زود بر سر کایر سازد و فزونی
 بجامع حقائق جامع رسانیده بود که هرگاه جا و مکان مناسب براسه اقامت اختیار کرده شود و تمام سال
 تردد می توان نمود و الحال مطابق موقوف هم قلعه در محاصره است و هم تاخت و تاراج محال عظیم بدین
 بالفعل می آید معلوم آن شایسته مراحم به پایان باد که چون لشکر شهر و رستگان فیض نشان در موسم
 برسات و دست از کار و بار میکشد و جهادنی اختیار میداید و نظر برین مراتب در شش ماهی نمودنی
 متکلمان عقیقه سپهر مرتبه گرده آینده حکم الشرف صادر شده بود و لیکن با بدولت و اقبال و رعیت بیگانه
 قلعه نظر آباد و گلستان را متفق گرده و آینده ایم پیدا است که آن سزاوار ابرار لطاف بیکران نیز در هر وقت
 آنچه لازم سر انجام کار خواهد بود و بمقتضای تدبیر مناسب و اندیشه درست از قوه بفعل خواهد آورد
 و مرسوم را محفل و بیکار نخواهد گذشت فرمان قلعه واری شجاعت شهادت سلطان علی بنایست
 بادشاهی امید و ابروده بدانند که درینو لاحفظ و حر است قلعه کلان از تغیر عید البنی با و موقوف فرمودیم
 حکم جهان مطلع لازم الانقیاد و احبب الاتباع بر قصد و روی پیوند که بعد و عدول حکومت موصول این شال
 که اوست تشال با بنی شش ماهه در محافظت و عمارت قلعه فرمود که سرحد بجا بود راست کمال آگاه بود
 بهوشیاری بیکار برده و قیقه آن و قلائق نامرعی نداده و و احشام قلعه را بقوت کثافت گاه دارد و در آن اوزار
 تو بخارفته و سار اگر اجناسی نوز و خیره کند و گننه را بر دوقی ضابطه مقرر در مصادف هر وقت نماید و احتیاط

کنند که در قلعه ذخیره کم از خراج یکساره نباشد در نیاب تا یکد تمام داند فرمان قضا در موقت فرمان
والا نشان صادر شد که خدمت قضا سه تنگی پور و غنچه من اعمال سرکار سنا پور و قرض آباد و مصاف صوبه
دار الخلافت شاه جهان آباد از انتقال قاضی محمد حسین به شیخ عبدالحمید ولد شیخ عبدالسبحان مقرر باشند
که یکایک بی بی پور از آن بی پور داند و در شرعیات و قطع و فیصل قضا و معاملات و رفع و دفع و عاوی
مضومات و عقود و انکبه بلاولی و تمت ترکات و کتبت و سجلات و تحریص و ترغیب مردم اطمینان
و عبادات و امانت جمیع و معاملات و اجراء حد و توقیف و است و تحقیق اموال غیب و ایتام و تعیین اوصاف
و نصیب توأم مساعی موفوره بتقدیم رساند باید که حکام و محال و جاگیر داران و کمر و ریان حال و استقبال و
قاضی آنجا و اندک و از این مذکور به را به تصرف عمومی ایله و اگر از زند و اصلا و عطا قاضی و تبیین بدان راه بند
و اغلب بالوجهات و از اجابت مثل قلعه و پیشکش و جریبانه و ضابطه و محصلانه و دار و عکار و دیگر و مقدر
و قانون گوئی و ضبط هر سال و دیگر از رعایت و کل تکالیف دیوانی و مطالبات سلطانی مزاجم نشوند و دین
باب هر سال سند محمد و نه طلبند و اگر در محله دیگر چیزی داشته باشد از اعتبار نگذرد طریق جمهور سکنه
و شویطین آنجا آنکه خط و قبالات و سجلات را بجز و در او متبصر شهر و فرمان پراچم عمده را بهامه و قتل
و زنده و غلظان کارگاه راجه به سنگه توجیهات خاص اختصاص یافته بدانند که عرض داشت که از سبب پور سال
داشتند بود و در قیود از نظر اقدس گذشت یقینیکه تا حال از احمد آباد و روانه پیش سنده باشد باید که از راهی
که مناسب و اندک خدمت تمام رفته و در دستگیر ساختن آن آورده و شست او بار مساعی جمیل بتقدیم رساند
و موجب جراسه عظیم نمیشد و اندک تا به هشتم شهر شوال بنوعی دار الخلافت شاه جهان آباد و خواهم رسید
از عرض داشت فرزند عزیز جهان پیوند محمد سلطان بهادر که در پانزده روز از راج محل رسید ظاهر شد
که سیزدهم رجب در میان کوهستان جمع را چو تپه سوا س راجه جهان سنگه بنید یله بر حضرت آن فرزند
ترک جملای لشکر حاضر اثر نمود و روانه این طرف شدند نمیدانم که کسور راجه شد که باغواست عاقبت
نیز ایشان و اطلاع بر اخصام درست آن عمده را بهاست زمان چنین آمده مناسب کرده بر تقدیم
که از جانب فرزند سعادت مند در بانی و حمایت بنیدید بایستی که با نهمه و دولتخواهان خیر میفرست
یا تحریمت حاضر شد داشت که در تاجه میفرمودیم محل می آورد و بهر حال کنور خود خانه را داشت و خاطر
آن دولتخواه پلا اشتباه که پیشین با بسیار غریب است در میانست تربیت و ارشاد و س که باید خواهم کرد
اما آن عمده راجه که در مدتی اخصام و بنیدگی او هیچ شبیه نیست جواب بخاطر آورده عرض داشت باید
که هرگاه در وقت کمال چنین برکتها اند بنده می شنده باشد تا چند بگذریم و با فضل پانها چه سلوک کنیم

مخلصان خلیل الله خان بست و یکم از مدنان روانه بکمرشده شاید که تا حال که بنقش جهان است با آنجا رسیده
باشد ایضا که نهایت شعاع مصلح الاسلام رسکداس بر محبت باو شایان امیدوار بوده بدانند که از آنجا که جنگی
بهت و الا و تاقی نمت فلک اعتدال بران دیار آبادانی و مهوری ملکوت و استغفار و حال کاف و عایا و عاصه بر پا
بدایع حضرت آفریدگار جل و گره اند مهوری است و درینو لا بعد استفسار تحقیقت علی پرگنت خالصه شریفه
و تیلو لاران از کار پروازان پیشگاه خلافت و جهان نیانی بموقف عرفی اشرف اعلا رسیده که امناس
پرگنت ملک محمد و جمیع اکثر سے مواضع پرگنت را در آغاز سال نظر بر حاصل سال کامل و سال فصل به
رقبه قابل زراعت و حالت استیلاحت رعایا و دیگر خصوصیات و اشتراکات شخصیت پیدا کرد اگر رعیت
بعضی از و مابین علی راضی نمیشوند آنرا احکام رسیدن خرد و عات بعمل جریب بانکوت تشخیص میدهند و در
برخی از قریات که قرار کان کشا و زران آنجا را پریشان حکم بقضاعت میدهند عمل نمیکند بخشی بقدر نصف
یا سوم حصه بایند و دیگر کمتر پیشتر مقرری سازند و در آخر سال بگو ایسر جمع نقدی موافق ضابطه و معمول
تجرباتی خود و قبولیت کرد و بان و دستخط قانون گوین و چون در میان بدقت خانه معلی ارسال میدارند لیکن
سرشته اراضی هر پرگنه از پرگنت باقیه فرز و ع و تفصیل اجناس فریق و ربع بدین نمیکند و در سال گذشته
چه قدر جنس کامل بوده و ناقص چند و در سال حال نسبت بگذشته زیادتی و کمی چه تفاوت شده و تعداد کارگران
بر موضع تقیبتی مستأجران و رعایا و غیره بدقت خانه معلی نمیشوند کیفیت بر محل و پرداخت مقصد بان
آنجا که پس از تشخیص جمع بگو میدهند از قرار واقع ظاهر شود و اگر آنها بحقیقت قرار عان و خرد و عات هر پرگنه
قرار رسیده از راه جزو رسمی عمل نمایند و سعی در خرد و ع ساقط اراضی لائق زراعت و فرزند کشته کارگران
کامل بکار برند پرگنت ابا و مهور و رعایا حرفه الحال خواهد شد و زیادتی در حصول پیدا خواهد آمد
و درین صورت اگر آفته از آفات رود و در آنرا که کثرت زراعت نقصان حاصل شود و حاصل را در خود خواهد داشت
حکم جهان مصلح مصلح بشرف صدور می پیوندد که بحقیقت هر چه از دیهات پرگنت متعلق بدیوانی
و امینی خویشین دارد که اراضی لائق زراعت در آن چه قدر است و آنرا بجمیع فرز و ع چه مقدار و در آخر فرز و ع
چند جنس کامل و در هر سال چه مقدار میشود و موجب فرز و ع نشدن اراضی معلی چیست و نیز در برابر
که در زمان سعادت نشان بادشاه غفران پناه خدا را مگاه علیین مکان عرش آستان و محل دیوانی
را چه تو در مل دستور اخذ حصول چه بود و بوجه سایر مضاف ضابطه تدبیر است یا در سال دیوانی بکار زیاد
بر آن قرار یافته و مواضع ابا و چه قدر و ویران چند و باعث ویرانی چیست و پیش از در یافت کیفیت
این مراتب سعی در زیاده آبادانی دیهات ویران و فرز و ع ساقط اراضی قابل زراعت بقول

درست و قرار مناسب وافرذنی جنس کامل بکار برد هر جا چایان معطل باشند در حضرت آن واحداست و دیگر چایان
بگویند و جمع آنرا بنوعی تشخیص دهد که گاه رعایای حق خود برسد و مالی واجب بنهنگام تحصیل در آید و بهر یکس از رعایای تعبدی
نمرد و در هر سال نهم چایان مشتمل بر قبه و تعداد فرارغان هر موضع و اراضی فروع و غیره فروع و چایچه و باران و
اجناس کامل و ناقص و سرانجام فروع ساقطین زمین لائق زراعت و فزونی جنس کامل و آباد شدن دیهاتی که از
سنوات ویران بوده و درست نموده با دستور العمل و آنچه الحال بود اسطر فزونی مهوری بگویند که فزونی است و ابواب سایر
هر چه در سال جلوس نیست مانوس بر دستور سابق زیاده مقرر شده تفصیل آنرا با مقدار مبلغی که در سال فراهم
آمده باشد مقرر و ضار و و این پرداخت را از ابتدا سه خریف ایلان میل سینه جلوس و الا مقرر دانسته و این
موجب عمل نماید و بعد ایلان حال جاگیر داران هم تا بیکد کند که بدین مخط کار بند شوند تا ماه حضرت صاحب قدر آن
ثانی شاه جهان به نذر محمد و الی توران کاشیقه محمد الملک سعد الله خان تالیق ضار پیشین بنیان
پذیرای انتفاش و محبت و محو غلظت و صواب گرفتن استعدا و تمام نقوش مروت و انصافه انوار عدل و
انصاف بلین زبان فصیح البیان سلاطین نصفت آیین موقوف و استوار که آثار جور و انصاف زبان تیغ خوین
جها و تشریف حرم و طهار دولت و ربیع سلطنت لغاوه خاندان جایگاه صفاده دو و دان و الا دستگاه محمد آرا
شوکت بساط پیراهن حضرت بر آرد و ساد و عدالت فرزند سخته نصفت و در سی سیاه بنزدگی و بر گردگی
در دریا سیاه کاری و نامدار می شناسند و فرزندان و سر بر در میان باد کاین صیغه یگانگی و رنگین نسخه یکپختی که
محبوب محمد سیاه بیگ سمت در سال یافته بود رسید موجب فزونی موالات و داد و ستود موجب مصافات
و الا که در دیه بقیه قضا سیاه یکدی و دیگر سیاه و قضا سیاه یکدی و یکدی ایما سیاه باستغانه و استعدا و در باره آن
داد و اور نشد بود و غلظت و بطین نیز کج و جوه جمع باشد که یکی همت و الا و تمامی نهمت علیا بر نظام حال و حصول
استقبال الشمس خلک ابرست بدر سیاه حضرت معرفت و در هر وقت آنچه با سیتی بوقوع آمده و
هر چه باید الشاه اندر قضا سیاه و غلظت و بطین نیز کج و جوه جمع باشد که یکی همت و الا و تمامی نهمت علیا بر نظام حال و حصول
در الملک کامل و دیگر که در دار اسطانت لاهور و مستقر خلافت اکبر آباد بود و فرستاده آمد بنیشت
قدر و ربانی و دریافت رتبه قدر دانی جذب هر یک جمعیت و جلب زیادتی طمانیت کاینکه بجز تحصیل نیکنای
و استحصا و کر جا و دانی امر و غلظت و بطین نیز کج و جوه جمع باشد که یکی همت و الا و تمامی نهمت علیا بر نظام حال و حصول
درگاه ملک امتدار ناگزیر نشا و صداقت است نگاه داشته میشود که چون دانی نادان عاقبت نیندیش ایران
فرصت ایام و در زمان اغیث شمرده مصدق میگفته ناپسندیده مخالف دعوی یگانگی گشته بود چون
شکر گران و قشعی بیایان در خدمت پیرای خاندان انبال فروع و دومان بلال قوت نظر خلافت محمد صدر

سلطنت بادشاهزاده عالی نسب و آقا تبار با وزیر سعادتمند نشان سید احمد خان و بیسیار سے از نمایان عالی مقام
 و اعیان دولت پادشاهین فرمودیم مخالف دین و دولت و معاند مذہب و ملت بعد استماع توبہ عساکر و غیره
 آثار طاقت و تقادیرت و استطاعت تقابلت و خود و ندید زمام اقامت و قرار و نشان توقف و اصطبار از
 دست داده و صبر و شکیبائی شمرز یا نگاری و شرمساری و زاری و بیچارگی و استغاثه از قضا و قدر است
 شرافت شکر نظر اثر با آنکه بقصد جنگ صف معین شده بود و از سامان و سرانجام قلعه گیری توپها سے کلا و کج
 جز و غلام ستانیت و در مرتبه دیگر چندین از ان باب که کو در هر سیکه کین بسنگ هندوستان پشت نشان
 که چهار و نیم من بلخ میشو و با شتر و مہ و جفت گاؤ و گاؤ میش آنرا بکشتی و خواہد و با خود و با شتر و در عرضی تہ ماہ قلمو
 در محاصره داشته نامی محمول انواریت و بکلی خراج آن ملک را متصرف گشت و پس از آنکه غلہ و غنای آن
 سرزمین تمامیت را بنجامید و فصل زمستان در رسید سو و اسب پیکار در دماغ سو و اسب غنیمت یافت و خیم
 و اندیشہ کارزار در سویدا سے دل ختم لیم پدید آمد و افواج جبارت اقتضای خود را سے یکا یک از ہر است
 بد و صحران قلعه فرستاد و سالاران جن و خلق آمو و دستم خان و کلچ خان را بار بار بلی از لشکر اقبال مرحض ساخته
 مقرر کرد و ایندند کہ بیای و در عذاب رسیده توقف گیریند اگر چہ از مخالفان بار آورده و بجا و ہوسس نامہ
 بر پیش آمدن جبارت نمایند فراسے کہ دار و در کنار این جبار نہند و دماہ از روزگار این اشرار برآند و
 چون سالکان ملک خواہد نہ نامہ بخاران نہج ضلالت بر قلب عدو تعیین یافتگان مطلع گشتند و مرتفع فوجیان
 سپہ سالار و قریب باشی و تاجی خانان و جنگی سلطانان و جمیع مہنک باشیان و نور باشیان از غلام و قورچی
 و جنگی افغانچیان سوار و پیادہ بنظر شریف درآمدہ باشند بآنہ چنانہ ہم رسیدہ و کہ شکر و خود و خود کار
 و در سیرت و غنیمت و ندان فرصت و اتصال و دیگر لشکر مہنک سے کہ پیشی تعیین شدہ بود و دانستہ
 مقرر و کثرت خویش و قوت شیران پیشہ ہیا و زندگان دیہا سے و غایت فاضل از مضمون صدق شہون کم
 فتنہ قلیلا غلبت فتنہ کثیر تاوان لشکر قدم او بار در راہ پیکار نہاوند از انجا چہا فرسنگ راہ و نور دیدہ و نواحی
 قلو شاہ میر رسیدہ نصف انداز کہ جمیع اقبال مقبلان و شاہ ادیار در بران باو و نیز دار گشتند پس از ارادہ
 آرا سے طریق و اسال بندی جابہن ہنگامہ قتال و جدال کردہ و خود و خود حرب نہا و آتشین بر کشید و بباران
 صدات سم ستوران پیروی رسیدہ و در و ز و ششون از گری و بیجا بسان شب بیدار کردید و قشہ و گنگ بجاوہ
 رستخیز انجا رسید کہ کنار سے و تکی و ہرنایستی و مقتدی و ہر طریش و جرجی و ہر جابہ و فیروزی از انجا فتح و غلبہ
 و البتہ پیرو سے بیروانی و نیزنگی تا پید آسمان ست نسیم فتح و جہا سے فیروزی از جابہ لشکر پیروزی
 و زید جابہ ان لشکر اسلام و غازیان نصرت فرجام بجایا سے و روانہ و صورتہا سے کہ روانہ کردید کان را عقل

و درین راه از چادر گذر دهند و آفت زردگان باد نخوت رو بنهر میست نهادند و تمام توپخانه را به طرف او بیاورند
 این دولت ابد است و دارند ناموس پرستان و غیرت پرستان بکنجا سے وقت به تعاقب پرده افتد و چون
 روز او بارشند رانی بشام بکیمت رسید و تاریک ولی ایمان بظلمت شب قرین گردید و در کار بربا اعلی
 آنان اقیهه السیف طلبدند مجاهدان نصرت مند و دلبران سعادت پیوند و فرسخ تعاقب کرده بمسکرم حجت
 نمودند و پس از آنکه میان اقبال نوید فتح و حقیقت حال بمسامع بسیار مجامع رسانیدند نیایش قادر پرگمال و
 ستایش مبین متعال بتقدیم رسید و مناسبت قضایا تشریف دار را بقرار و دستور سعادت نشان صادر گردید که چون
 بفضل و کرم قادر نصرت بخش چنین فتح عظیم نصیب این نیازمندان و بے نیاز و مستمند دادار بے انبار
 گردید و کار باد گرد و وقت است درستان نزدیک رسید باید که آنفرزند اقبال مند و زیر بانه پیرست
 از تسخیر قلعه باز دارند که کرم کار سازنده نواز امید اینست که آنچه امسال از قوه و قدرت سپاه فیروزی
 دین فتح نمایان معلوم جهات میان گشته متوفیق الشکر بس ازین درکشایش قلعه و در دیگر فتحه جات بکزین
 و جبهه و همین طرز می جلوه ظهور یابد چون مقصد فوجیه کما شکم که ابلاغ صحیفه الولا و تبلیغ انچه با و مرسل گشته
 کار سے نذر و دوا خاطر و دوا تاثر خوانان دریانت حال خیریت مال است بزودی اجازت انصراف یابد
 و السلام ایضا تا صاحب قلم از فیض جوهر غایت ازلی بابر از مطالب و اطهار بآب ترشح است
 و لوح قرطاس بکار مقدمات حجت بار و کلمات صداقت آثار موشح ذات فرخنده صفات سلامه خوانین
 بلند بندگان علاء و خواقین رفیع الشان تها و نه نازان دولت عضاده و دودان شوکت قره باهره عظمت
 خرد نامیه شمشاد بدیهه ساسه رفعت شمس فلک عزت مورد الطاف نیردان شمره شجره گلشن بگلزاران
 خجسته نذر خوان و است ایام سلامه و عزت از ناسناست زمان محفوظ و از بالست و دوران محفوظ باد
 رقیبه الوداد و صحیفه الانجاد که مصحوب نذر محمد ارسال یافته بود در چیکه در واره السلطنت لاهور از پر نور
 ناچیزه ریایات نظر آیات فرخ تازه داشت رسید بر مضمون خلعت شخون آن آگهی پدید آمد اما از
 مضطرب غالی بود و نیز آنکه خبر کیفیت جریان حال جسم مال واقعی نمیداد و بفرستادن نامه و نانوشتن
 حقائق اوضاع و احوال آن دیار و بے راه پستیهای فرقه ناسپاس حق ناشناس گمانی و بیگانی فراهم بود
 چه بناسه اولین بر اتفاق است و اساس دویکی بر عدم وفاق و حال آنکه هر ذره وقت مصداقت است
 نه هنگام جانبیت بهر کیفیت چون متحقق شد که فرقه طایفه و فیه طایفه از باز پرس روز جزا و سلطوت و برگزین
 گیر ذی کلبه یا اغراض که شیهه قدیمه است نهاده و از حقوق ملی نعمت فروش چشم پوشیده بر بعضیان
 برآمده اند و نسبت بانجذاب از پیر راه و روسته بمسک بے ادبی شتافته مصدر او اما سے ناچار

در پناه اعتدالیهما و در روز از کار شده و کار بروی نعمت خود و بخت نیک ساخته اند که جز قلم و سحر و جادو نمیکنند
تصرف نمائند و بندها به آن امان و غنا به آن مسکن پامال نداشت و دست خوش و قاع گردیده و عرض
تاموس از بنا بیا و فضا زفته و امن و امان بالکل مقدم گشته و کار بجای رسیده که از سادات کابل بیت
بنوة ذرة ایمن رسالت اند و بجز منتهی بجا و صحت تنزل از هر مقصد و محبت ایشان ابرویلیغ و احوال و
و خرد ابلاغ احکام الهی است چنانچه کثیر و جمیع فقیر و غنی رسیدند و یاد گیران چه رسد بنابر آنچه بجهت فضا خلعت
و مرصت جانبین و نفوذ و اندام شایسته نفاذت نیما بین و چه بجهت فضا به جمعیت دین و رعایت ملت متین
و ترجم بر حال مسلمین و چه از راه اوست شکر نعمت قدرت و استقلال که این دو جهان و دوا از پیشانی بعض
نصل شامل و لاف کمال باین نیامد و درگاه درگاه خویش گراست فرموده از خوافین روزگار بجز بکثرت
و شکست امتیاز بخشیده و از دارالسلطنت لاهور پدیدار الملک کابل نهفتند و فرمودیم چنانچه آن بلده بکینه بسته و در
شهر بیع الشافی مطلب بقیمت خود و دوا ماه مورد اعلام نظر انجام و مستقر اند و به نظر است که آیه گشت و ذرة
النجاس سلطنت عظمی خلف الصداق خاوت کبری فروغ و دومان شمت و نامداری چراغ خاندان شکست
و بختیاری موبد کار کار نظر بخیر و تصور نامدار شاهزاده و خاندانش را با لشکر بیابان و شره بیکران و
سامان بسیار و سر انجام افزون از شمار که لائق این دولت خدا و ابد نبیاد است رخصت نمودیم
که به بدخشان و آند که از این گروه پیرایه جمعی را در پادشاه رساند و جزایه نموده که در و ناپاییده
اطوار ایشان دیگران نمند و لا متوجه پیش شده تنبیه بجامه فساد کشش و تادیب ببلقه شاه اندیش چه از المانان بلخ و
بوشان و چه از گروه کافرستان که بر زمین پوران سلا و دومان چنگیزی فراهم آمده و تنبیه به پافور و ده خاندان
دولت خود گشته اند و در دهر گونه اعدادی که آن در درج دولت خدایش کنند با انجام آن کمانبینی
قیام نماید آن اختر برج کامکاری و دوا را بمرتب تصوی و اتحاد و ایدیه علیا تصور نمود و بجا بانه با جاع
مطلب به گامه آرد که بختی و با اطلاع تادب و وثق افزایه بیکرنگی کردند که باو شاهزاده کامکار بهر
تجویر که در ایداد اشاره و در بموجب حکم اقدس دار شاه مقدس کار گذار است بهرگاه سلا و دومان
مجد و علاقه خاندان خود اعتلا خیره شجره و بختیاری شجره خیره کامکاری شمر و گری خلف آن در درج
دولت شایسته فرزند آن کوکب مستیز ما به سیاست بجهت ضرر مال سنگالی و عاقبت اندیشی بر یکمدلی
که نیما بین است اعتماد نماید و از پیشگاه حقیقت انواع رافت و اصناف عطف و جلوه ظهور و هدر امانت
آن صدر نشین محفل اعتدال که عقل و در بین و خرد و صواب گزین دارند و سر و سر اند با اعتماد و پیشانی
عاطف و سبب باین شفقت اند چون صورت بند که دقیقه از و فائق زحافت و صداقت غیر مرغی شود

اولی و استقبال مرغوب بشکر و سپاس اخروی لهذا در واقع باطل و حاد نه ناز که رحمت بخسرد و حجاب جعل الهی را بشکست
 مشاهد این در بریدار پر غماز نه بهت پیرایه بقا و قرار به تقصیر است عدم استیلا و مواعظ بلند و صلیح سودمند
 مندرج در نامه مرسل صحرای صفا و رخسار که در معنی انجیلات جاودانی بوده از چشمه سار راستی و راست گفتاری
 و غنا سر روحانی از شاخسار درست کرداری و خاطر حق بدین حقیقت گزین را در فاضله آن جزو امرات نسبت
 پدر فرزند و در محافظت قول نبی مادی که نفس مشغول بکلمات الدین النبیجه باشد فرضی متولد زلفه قرار بر جواز
 نه ابتاع اقایل نادانان و اناناسه هنگامه جو و سفیهان اهل اتماسه میسر فیه که بهمت است این بهشتیان
 به سرشت گم می باز از فرشتگان است نه اندیشه مال کار و لی نصرت خویش با فرا در از کتاب اینجانب از ان منبع
 انگلی و هو شیاری در دنیا و شهر فلاح و بخت و در غنای است و خور از ان از بهر نیایم از طیفه فرمان بر و ایاں لغت
 اقتصاد و صد نشینان ارانکه اعتقاد که غایت وجود این برگزیده با سبب پروردگار و بزرگوار که دایم آفریدگار
 انتظام سلک کائنات و محافظت و نگاهبانی مخلوقات است نه بالذات خانی پیوستن و نه در سلسله است جسمانی
 فرد و نفس و محتاج به نگاهبانان گشتن و وقوع یافته بر مقدمه مقدره و جو به تلقی تقدیر است مقدر به پیشان عاقل
 حکم پر و ان از تعصب هریشی بنوشتی و هر بهار که بخیزانی و هر قوی بدو رسیده بصبر مستقیم اجر و رضا و
 مستوجب حسن جزا و ال میرو و بنا بر مودت قاریه و خلعت مستقر که در عالم اشباح ظل معرفت از دایه عالم روح
 است و میان خدایتان عزت ترین این والا خاندان و سلاطین نصرت آئین آن و در میان نسلا بعد
 نسل متوارث حسب مقتضای بیار که با دجله می بیند مانوس آنقدر زنده زاده بر خور و ای کامکار نامه را بلند مقدره
 بهین که هر درج و ولایت و عظمت و همین اقتدر بهیچ شکست و سلطنت نقاد و اصلا بطلین سلاسل استانی
 طاهرین پروانه می شود همین متعال و قادر و ذوالجلال این جاده می چون به بران صفوه و دودمان مصطفوی و اولا
 خاندان حنفی مبارک و فرزند که و اناد و از شناخت مقدار و اداسه حقیقتی فریق سپاس گزار می ترجم مخلوقات
 بارش و به بیان عظیم الشان الرحمن الرحیم الرحمن الرحمن فی الارض بر حکم من فی السموات و ترکه تعصبات
 و اغراض عین از نام بر حسب اقتضا و حکمت و اغراض و وفای بهر اتم بر طبق تقاضا به معلوم و محلا انتهای امور است
 بهدایت او هر آنکی و از جبار از منیات بد است کلمات نورانی حیل وافی و نصیحت کافی که امرت فرماید و از تقدیم
 مراسم شبانی و اقدام بر لوانم باستانی که مقصود از سلطنت و فرمان رواست و معنی بهر است و کشف کشفی است بهر
 کامل غایت کند چون بموجب کلام بانظام صحیح اللفظ حسن المعنی متعلق سر و قدر اهل بیان اشرف نبی خدایان کلام باع
 و کلام معلول عن عینه و فرمودش سواد ال بقدر یکت شود و پیش از آنکه قدرت مد و ستاگری و سخط باری و در اسلام
 بتوقیع حق آن هر چه باید دانست و رسیدن بر خود داری با تقصیر و معصیه و در انانیت فی الارض بنیادین و خطایان

پوشیده نهاده که چون آنکه کمال و داد و ستاد آن ملک منسوبان آن دولت را از خود میدادند و تقصیر و تحقیق این معنی از
 انجمنی بجنب بطریق اولی خود اید بود و پیران نگارش بنیاد که علوم هر قاصی و ادانی است که التماس یار و وفادار
 علی سردان خان امیرالامرا بدین درگاه آسمان بجا خطاری بوده نه انیتار سے چه از و در جمیع احکام صادره
 از آن شده و سینه اند فرستادن پس و غیر از آن جز متبع و اطاعت و انقیاد و اطاعت امر سے سر بر نرود جاسه
 آن بود که بدید بانی شناساسائے و بر نهائے رسائے فرین رفت و تحمین بلده دار سے چون بخلان آن
 از پائنه سر سے و بر نه و رسائے و گوناگون تزدیارت و رنگارنگ تزیینات نه و دلبان سبب سرشت
 غرضی پرست که و از نه و اور کشتا و عزت یافته سائے و رشید سائے قدیم شناسند خا و جبین کسکه که و از آن تزدیارت
 که نهاد و سائے صفوت و خا و از این بلده و ایله بودند و از پائنه سائے فانی سینه متعبد بکاسه تحمین تجمین و در مکان جبین
 جز سائے یا سائے که گرفت او از سائے با سائے مام و عود و شفا سے این فکر و سائے که این سائے را از این دولت
 و چنگ که نه و از این نیست پناه باین بارگاه که ماسن عالمیان و ملایا و بهانیان است آورده و این امیر و سائے پناه
 و نمایان نمایان و در اجماعی پایان و باره و متارایه کشت که چه چار پس خان مومی الیه از خدمت گزرا ن این
 و الا درگاه اندا چون خواهش خواطر قدیمی سرایه انیت که حقیقت یگانگی و محبت فیما بین معلوم بهانیان گرد و
 و کاشمسن فی رابطة النهار و صبح یابد متوقع است که انجمنی بر حضرت فرزندى که در آن آستان دار و بر نه و روز
 افتد و ابیت و یگانگی را و در بازار و دیگر گرد و و سائے که بختی و یکرنگی را استو کام و تو اکم یکتا و لی یکتا و لی نه استقام پدید
 آید و بهایت و نسبت سائے را که سیدی و رشید سے و موالات و مودت و ملاحقه را تا نیشی و رشید سے شود و از آنجا
 که خا و از سنی نظام هر سبب تحقیق ابیت علیا نسبت بان فرزند زاده علی و ساد و قضا و تمامی باطلاع بر حال
 خیر مال دار و شجاعت نشان جان شاره خان را که از خانه زاده ان متعبد فریدی است و هر سینه بر جوع خدمات و عمار
 طلب سر بایند و در اکثر اوقات متعبد اند و در حضور سر اسر نور بوده و حضرت انیسو پ با صواب فرموده شد
 که این سر فرزند نامه حکمت و مودت و بهایت و نصیحت و تقصیر و تقدیم محبت و کلمات صدقت آثار است پند
 متعبد است که او بعد از گذارش آنچه با و سائے آن مامو گشته متعبد فی المرام بهر تشریف حضرت از ارف
 یابد که رشید و سائے محبت اکین را شوق تامی و اشتیاق تامی بسوسه است که نه و و علیا هر چه تامل و رعیت
 آنچه نیا و در کیفیت احوال محبت تامل و اوضاع و اطوار آن بر خود دار ناند را انکشاف یابد باید که هر گونه امر
 که باعث زیادتى است و از آن کامکار بختیار بر سر سیر سلطنت آن دیار باشد و بجا بانه بدان اشارت رود
 و هر نوع معاهدت که لازم نشاد و دوستی که بجا طر کر می رسد بکفایه اظهار آن جلوه استخوان و هر که انشا الله
 در سر انجام آن مساعی مشکوره پنهان پند ظهور خواهد بخشید که معنی و حقیقت و دوستی بر بهانیان

واضح گردد و سپس سالک آنها سے وقایع یومی و منجی ارسال رسل و رسائل بر سبیل متابعت و توالی مسلوک باشند
از بار خداوند آسمانی و آسمانی بناسم غنایت یزدانی شگفته و فرخنده باد ایضا مستجاب بر هر فتح و پیروزی و شادمانی
عالی اساس و شگفتاش خارج از قیاس حکیمه که از نظام مسدود کثرت بود و در تفری و مریض و مسامت و مسدود انجام
دار الملک جمعیت بعدالت جبری مندرجات خلایق بر سر ساریت افروزه تقدیر است حکمت قبیله اوست و غلوت
نیابت و بر صاحب فر موجب مصلحت عینی او مالک الملک که از حقن یک یک بشود کشتاری و بر انداختن دیگر از واکثر
ظفر است و خواس قدرت بر کمال اوست و اغراض سرور و غرور و اولال مستحق نیابت بخود انجمنه عالی و اجلال او نه
بانه بر شمس و سوار کار و نه در تقدیرش بخود بار اگر از حقن است با تقدیر فضل است و اگر بر انداختن است نه تنها صاحب
عدل اسرار مبادی و صفاتش از احاطه حصول بیرون و رموز آثار و غنیاتش از خود مدح و تحوی انزوی و خرد از
احصا سے نهائش قاصر و فهم و استقامت سے آلائش خاصه نه چشم مقدور و نه شکرش میسر و بهیات بدین دید
و دریافت کجا طاقت ستایش و بیان قوت و آلات کرا استقامت نیایش لایم و دست از ان باز داشته
با و اسر مطلب اگر آید و پیشرو و پیشیده نماید که چون دوستان از غیر نشاء انگیز انبساط آفرین یکدیگر دستگیر
و بهیبت قرین گردند بنیاد علیه بگذارش علیه عینه و موهبت علیه و نگارش فضا نیل و احسان جبریل که درین
زبان فرخنده نشان از دهنده بے منت و بخشنده با دست با داد و از روح پر فتح فاتحه کتاب رسالت
خاتم الزمان نبوت متین موعود و ریاض قدیم غایت وجود عالم و آدم واسطه انعقاد آفرینش منتخب مجموع و انش
و پیشکش کشف سر کرا سحانی و منقطع خراسان معانی حرارت حقیقت استیاضه نشین و محفل انبیا شمس و ارم
قاب قومین رتبه افزا سے نشانیان محرم خلوت است و مع التذوید و دل حقیقت آگاه معرفت و حالت پناه
سید الشهد علیه و آله و سلم نصیب این نیازمند درگاه بے نیاز شده فرخت افزا سے خاطر خطیر شمره
شجره جنتیاری شجره شمره کاسکار می صفوه و دو مان سفوی علا که خاندان حر تصوی قره العین ایهت نور حقه
سلطنت که کب مستقیمها سے رسالت و در می برج غلظت فرزند زاده کاسکار بلند مندر که دیده می آید
شرح این مقال و تفصیل این اجمال است که چون درین هنگام سعادت انتظام چنین بسامع حقائق جمیع
رسیده که فرقه طایفه و فیه خالیه و در یک که در بلخ و بدخشان سوار که بیان عیسان بر آورده چشم از باز پرس
ر فر معاد و سلطنت رب العباد و پیشیده و دست باطل پرست از آستین جو و در جاکشیده باز کرده انقیاد
و الی خود بیرون نهاده کار بر و تنگ ساخته مصدر آواها سے ناچار و بی اعتدالها سے دور از کار گشته اند
و صفای آن اماکن و غربا سے آن مساکین با مال حوادث و دست خویش و قلع گردیده و عرض و ناموس
مسکین بباد فتنه رفته و از آن و آنان بالکل مشغول گشته کار بجای رسیده که از سعادت که اهل بیت نبوت

و توره العین رسالت اند و بفرموده بنی بطحا و فله در قبول نه هر از حجت اینان اجر به تنیخ او امر و نواهی و مرد اهل کلام
 اتی است جمعی کثیر و جمعی خفیه نقل رسیده تا به گیران چه رسد از آنجا که با مقتضای سعادت دین و حمایت
 ملت شریف و ترجمه حال سلیمان و زکوة نه صاب کنند و شکر نعمت قدرت که از و میمال و دادار به مثال بفضل کامل
 و لطف شامل باین مشمول غایت خود از زانی داشته و او دمی مظلومان و فریاد رسی شتم رسیدگان بر ذمه
 هست و الا قدرت علیا لازم و تقم است عنوان نیست حق طوبیت و غمیت حقیقت مدیریت نیز هم شهر مفرم الله
 باین و الا نظر از نوزدهم سال جلوس نیست مانوس تلفر هم زمان و نصرت هر کاب از دار السلطنت لاهور به
 مستقر و است و اقبال دار الملک بند و جلال کامل موقوف و معروف گشت و دست و دو هم ثانی ریعیان
 به بهار کی و به روزی ترین فتح و غیر ذری دار الملک مسعود از پرتو مایه به اعلام لامع و ریایات ساحل فروغ
 تازه یافت از این لشکر که گران و بیکران و چشمه عظیم بی پایان باستانی در خوار این دولت
 در خوار این خداداد سرانجامی در خوار این شکست ابد پیوند از دل بنیاد از توپخانه سنگین و خانه خارج از قیاس
 و تخمین بسواری فرزند سعادت مندا کما مکار موی نه در اختیار تیره با صره دولت غره تا به شمت نوحه
 شکست شمره و در حله جلال با و شاهزاده حرا و خشی تعیین فرمودیم با آنکه راه از کثرت نشیب و فراز ملال و نقل
 صواب جبال و فرزند و دایه و بیکار و بسیار که بریده و مناک و شود از گزله بود و بیکار لول رفت بهر تیره
 که نظر متوجه به بران کند و کرده انبوه از بیدار این چاکر است و کلند زبان چالاک و دست و ترمیم
 راه و تفرقه آن از بر قیاس تمام و در تمام داشتند مبارزان نصرت شعار جلاوت کیش و جاهدان غیر ذری
 و شاه به قدرت اندیش که جانبازی در راه خداداد و حقیقی و خدایه جانی سرایر حصول سعادت نشانین میانه
 و مکر زرم در تقدیم خدمت ملی نیست خفلی بر هم می شناسند را به که چون نظیر ابریک بنیان دینی
 بود و شمل و حله خوش و وسیع انگاشتند و بهر که در دست و شرط از برده بر شرف از بیکار هر چه کرده بدست و سپهر
 برداشتند و در گری خدمت آن به فتح قدر عالی نسبت از اهل راه جادی الاول داخل ملک بدخشان
 گشتند و خسر و سلطان خلع نذر محمد خان که در قلعه قندهار که حاکم نشین بدخشان است بود و اقبال باین درگاه
 آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد و چنانچه امر از و برین حضرت بانواع عنایات و اقسام لطافت
 کامیاب پس از آن چو قی از لشکر نظر اثر اسلام قلعه کم بر در اسر سوار می مفتوح گردانیده قلعده و در اینجا
 ابیر ساخته بغوا که چار طرفش خندق است و عریض و عمیق و آتش همه از شمشیر بهرین خندق بهر چه شمشیر
 و جسر بران بسته بود و قلعده بیرون بکپتی و چالاک و جلدی و تیز دستی منتهی ساختن چون بهر تیره
 قلعده در و دران پرداخت قبا و میرا خور که از جانب نذر محمد خان قلعده و از آنجا بود و بهر تیره اعتبار و اقدام مونس

از و نیز یکی اقبال بنشین خندان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم قلعہ بر هواخواهان بارگاہ و بلال امان بلعیده
قلعہ را تسلیم و در قلعہ امان نمود و در سلک بندگان این آستان فلک نشان منتظر گشت و بنام ابدی و خوش
سیدی و دیگر قلاع و قلاع ملک مسطور و نیز تبریز اولیا سے دولت قاهره و اجاسه سلطنت با بهره
در آمد باو شایسته و عالم قدر بعد فتح ولایت بدخشان با افواج بحر مواج نصرت اقتراح بهشت تمام متوجہ بلخ
گردید و در قلعہ متصرفه از یک تاب صدمات شیران بشیہ و غانیان و روه از مجمع اطراف و جہان سبیل بلخ بر سپرداری
فراگشتند و آن روسے آب جیون رقتند نذر قهر خان که نیا را سے شیر داشت و در طاعت خیمین در جہان
باو شایسته و موید بخیار با عساکر فیروزی شعار بنوا می بلخ میرسد بهرام سلطان و بھمان علی سلطان پس از
خود را بر سر هم پذیرد آن نو باره بوستان سلطنت با کتب و شتابان خوش طبعش طواف حرمین الشرفین کرد
و لا تقدیر نگاشته بود و نیز شکر چید آن عالمی که با بھمن پسندیده و در گزیده تعلق نمود که بر میگردد که خوش
شمان و الا شمان و در خدمت خلافت با حسن و چوہ جلوه نامہ بخواند یافت و دلبری کردہ اندام خوش طبع
پیش پا بر میدہا فرود آمدن حوالی شہر بلخ مقرر بنام نصرت میگردد و خان از شکیلا و ہم و تو حیات و تمام خیال
و اطاعت و مال اندوخته مدت انگیز گشت و بھمان علی و سلطان قنق بلخ را خود را که نزد او بود و در جہان گرفتہ
و بهرام سلطان و عبد الرحمن سلطان و و پس و دیگر را بخت عدم حضور بھمان و از بجا مانده سر اسیر و در
با عساکر و دست از بلخ بر آید بهشت سرغان میرود و از آنجا با پدر خود رسید و از راه چول و پیا
بمروئی شتابان پیدا است که آن انقادہ اصحاب بلخین سلطان اسلاف طایف بلخین چنانچه بھمان باور شد
را با عساکر از خدمت حرمین الشرفین نزد عالمی شہر نا و نکال نمود و بود و خان شکرست و بدو تعجب کشیده
را نیز که خواہان این سعادت است با خیر تمام و مستوری طواف اکان نیز خوانند و در ہزاران ہزار
شکر کار سازندہ نو از را کہ تباریکات این نیازمند و گاہ را بقدریات خویش موافقت بخشد و بخش
و غایت بنیاست و فضل و کرم بے نہایت که شامل حال این زمین احسان و انعام عطا فرمود است
مطلب غنیمت و تقصیر جیم کہ پیش نهاد بہت علی و کنون خاطر قدسی سرانہ بود و صورت انجام و حصول تمام
یافت و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع توابع و مضامین کہ از صفت و شادمانی یکجہ شہر ان بہت
و نشاط داشت بود و در مواکب نصرت قرین گاستان دولت و اقبال و ہزارستان شوکت و جلال
گشت و از روز و خول شکر اقبال ولایت بدخشان و در عہد یکجاہ چنین شوق حیات بزرگ را بھراست
شکر کہ نہ بان در گوا سے سپاسش تمام است و دل از تصور شکر قس عاجز یا ستانی ہر چہ تمام و جوی
ہر چہ زیادہ تر تعجب این سر اسرستانش و سر پایانیانش کردید و اللہ تعالیٰ این فتح نمایان را کہ کارزار

روزگار است برین بنابرند درگاه خویش مبارک گردانیده فتح سرفراز بخارایز نصیب گردانند آئین یارب عالمین
 این نامه هر خوان و این صیغه نشان بیاورد که میانش غرض فصل و فصل و سوارش حال خیر دولت و اقبال است محبوب
 شجاعت شعار رستم الاحقق دارسلان پیک که از خانه زار دران تهمید این درگاه آسمان جاه است فرستاده آمد و چون
 شد ایام بزرگ این کتاب مستطاب با هر چه دیگر امور نیست یقینیک پس از تبلیغ به توقف رخصت انصراف
 خواهر یافت حدائق آمل و آملی آبپاری جو به بلف رحمانی سرسبز و شاداب باد استخوان و فواید و شای
 سند فوجدار می چون بموجب حکم جهان مطلع عالم مبلغ خدمت فوجدار می سرکار کوره و کوره مضاف صوبه
 از آباد و حسب الفهم بنجاعت و هنگامه حیات فوجدار می بگردد کوره و غیره متعلق اقطاع نواب مستطاب قدسی
 القاب عالمیان آب رفیع جناب با نقاب تعویض یافته که به لوازم و مراسم این خدمت از روزه و دیانت و
 راستی پرداخته باین سپندیده به تقویم رسانند و در بنیه و تدبیر مفسدان و سربازان و به هم طعجات آن
 فریق در حفظ و حرارت زیر دستان و مالکداران و ابدیت طرق و شوارع و امداد و اعانت گماشته است
 با کمال و داران هنگام تحصیل زرد و آب و وصول زرد و زرد و طلبان محال خالصه مساعی جمیده به طور رسانند و به
 انگیزان تا کید کند که بنده و قن فسانند و بدیکر کارها انگیزی قیام نمایند و بجای آنکه تهمانه داران که بنجانب محال
 مذکور به بواسطه کینه و محبت نماید قدرن کند که در معاملات مالی داخل نمایند و پذیرای بعضی نواب منزه بگیرند
 و تا گماشته با کمال و یا عامل خالصه نوشته نه اقدام بر ناخشندهی از دیانت متعلقه فوجدار می خود کنند
 و بعد از گرفتن نوشته چند س از مقدمان آن ده که مواد فساد باشند بدست آورده در اصلاح بکوشند که
 از خرد و سربازی تا دم و پیشان شده با کمال می و رعیتی تن در دهند و بر تقدیر اصلاح رضای نامه از عامل گیرد
 و اگر از تفاوت جملی یا اصلاح نیایند بران موضع بناید و تدبیر و تدبیر مفسدان نماید و رعایا را آزار ندهد و رعایت
 که از مویشی و غیره بدست آید بامل تسلیم نماید و قبض الوصول ستانند و بنده بگردد و در دار الحرب باید که مالان
 و زمینداران و چو و دربان و قانون گویان و رعایا و نزاران محال مسطور نشان را به فوجدار می بگردد و رعایت فرجوره
 و اختصار دست تصدی موی الیه در اجراء امور مضافه این خدمت قوی متعلق شناسند و شکایت او را در باره
 خود یا موثر دانند و به بنجانب تا کید تمام شناسند و به یوانی چون بموجب حکم جهان مطلع خدمت و یوانی
 صوبه و از الخلافت از تغییر فلان من ابتدا س فلان بفلان تعویض یافته که به لوازم و مراسم این خدمت گماشته
 به پرداخته متعلق معاملات و باز خواست و باز یافت مطالعات تو فیله نماید و در فرزند و مهموری و به پرداخت
 پرگشت مساعی جمیده به تقویم رسانند و محافظت نزاران به خود و دانسته نوعی احتیاط بکار برود که بکارام سپسند
 معتبره فغان و روز رسد که از تحویل فوطه داران و دیگر چو و نزاران حاضر آتیا نماید شود قبض الوصول آن به

بکار

گماشتگان فوطه داران و غیره بدانند و از عمل محال خبردار باشند که احدی از آن فریق جرات برآورد و بواجب خود
 مغفوره درگاه بانیان پناه اقدام نماید و احتیاط بعد از تقاضای هر فصل تعینات و تصرفات عمل از رویه کانفی
 تمام اصلی تحقیق برآورده بر چه بر چه هر کس برآید بسیر کار اقدس شناسد و اگر عالی حاکم و بطلان تمام شود حقیقت
 بخود نویسد که بجاییش دیگر کسی تعیین کرد و با مناسبت و در بیان مقرر سازد که بخود تعالی و تقاضای که از سینه پاشنه پاش
 بست و سوم نذر عایا طلب باشد از موضع باقی دار از جمع حال که آئین تشخیص آن نموده باشد بکسایت مرکب
 صدر و پیچ و پیچ در هر فصل عمل هر محال از ابتدا به مسطور به وصول رساند و در هر فصل که بهینه تقاضای در سال
 گذشته در سرکار برای انتخاب باشد و در اول توزیع محصول سال بگزیند اگر درین احوال به مجموع خواهد آمد یا نه
 فوارش از دیوان و این خواهد شد و نسخه دیوانی و دیگر کاغذ بقاعده مقرر درست نموده بدفترخانه مطهر ارسال
 دارد و باید که مستند بیان معات وجود و هر بیان و قانون گویان و عمل و فعله انصوب به خدمت هر یو به یوئی الهیه متعلق
 دانسته دست تصدی مشارکیده در جرایم امور مضافه آن قومی شناسند و از سخن و صلاح و صواب و بدیدار آید
 بیرون نروند و شکایت مومی الهیه در باره موثره پندارند و در نیاب تاکید دانند و چو چواری می چون
 بموجب حکم جهان مطاع خدمت فوجداری پرگنات سرکار فلان من اعمال صوبه فلان از تفرغ فلان خان
 بفلان تفویض یافت که به لوازم و مراسم این خدمت از رویه دیانت و راستی قیام نماید و در بند و بست و
 ضبط و برادر قلمه و قمع منفردان و تنبیه و تادیب مستمر دان و حفظ و حرمت زبردستان و مانگزاران و اینست
 طرق و شوارع پرگنات مذکوره و ارجاع روز طبلان بامنا به محال خالصه شیرینه براسه تشخیص جمع و قضا و تنگی
 و هم قاجات و گرفتار بند و قضا از آن فریق سعی فرادان بکار برد و با تنگن بند و قضا سازد مقرر کند که ابعاد
 ازین بند و قضا سازد و دیگر کارها به آنکه می قیام نمایند میباید که محال محال قبول داران و میرداران
 و چو و هیران و قانون گویان پرگنات مذکور شجاعت شعار مشارکیده را فوجداریست قل آن محال دانسته دست
 تصدی مومی الهیه را در جرایم امور مضافه این خدمت قومی مطلق دانند و از صلاح و صواب و بدیدار آید
 متضمن نسق و نظام معاملات محال فرموده بوده باشد بیرون نروند و احدی از فسادان را که جلالت انبیا
 و رسوم میبازد و در محال متعلق خود جان دهد و حمایت ننماید درین باب تدفین تمام دانند از خلاف حکم والا مختص
 باشند ستمد امینی چون بموجب حکم جهان مطاع لازم الاتقیاد واجب الاتباع خدمت امینی پرگنات فلان
 تابع سرکار فلان مضاف صوبه فلان از تفرغ فلان خان از ابتدا به پنجمین فصل خریفه نکونیل سال چهارم و هم
 بخلافه و الا تعلق پذیرفته از همان ابتدا به بفلان تفویض یافت تا نگامینی به لوازم و مراسم این خدمت
 از رویه دیانت و راستی قیام و اقدام نموده و قیق از وفاق خرم و خوشیاری ناعری نگذارد و با کافه برآید

و عاونه رعایا بحسن سلوک و معاش نیک بفقیر آوردن دراز و یاد آبدانی و فضولی محمودی و کثرت زراعت آن
 محال بود و آن سعی بکار برده سرشته نگذاشته بود و در موافق معمول بدین خانه والا ایستاده باشد و در یکز حاصل
 آن محال بتحصیل در آمده تحویل فوطه دار شود و محافظت آن و جواب بلیغ که از عین المال بایر داشت نزد فوطه دار
 باقی مانده باین مقصد رعبده خود و اندوخته و بکوری ناکند کند که در واجب موافق تشخیص او تحصیل نموده تحویل فوطه
 نماید و در یک رعایا بقوله خانه بپارند چنانکه آن بهر خود و دستخط فوطه دار بآنها بد و هنگام بے باقی و اصرار را
 موافق همان چنانچه با محسوب کرده اند و سواست مال واجب چیزیست بصیغه بهیست و بالا دستی و تحصیل داری دیگر
 الی اب بلکه که منوطه و منقوه بارگاه والا است بگیرد و بیچ و دهریان و قانون گویان نیز قدغن کند که در اس
 دستور مقرر می چیرست نشاند و بر تقدیر اخذ و بر حقیقت را بنویسد و آنچه نگارندگان مشارالیه از حصول
 بتحصیل فرایض متعلقه خالصه والا تحصیل نموده باشند آنرا باقیات کرد و بی بانه یافت که در تحویل فوطه دار نماید
 که عالمان و زمینداران و چو دهریان و قانون گویان و رعایا و غرضه آن برگزیده مذکور خدمت مسعوده بشمار
 متعلق و دانسته از سخن و صلاح و صواب بد حساب او بیرون نروند و دست تقدیری او را در اجراء امور متعلقه
 این خدمت تفری متعلق شناسند و شکر و شکایت او در باره خود موثر پذیرند و اینها حسب الحکم لاشرف
 خدمت الانست برگزیده عالمان مضامین بصیغه بآب از غیر فلان سن ابتداست فصل خریف تنگدگی بکفلان
 حسب انضمام آن فو فیض یافت که با کافه رعایا و عاونه بر ایا حسن سلوک مرغی داشته سعی دراز و یاد آبدانی
 و انفرادی محمودی نماید و کافه تشخیص موافق ضابطه بد فوطه والا بپارند و زرر که تحویل فوطه دار شود و محافظت
 آن و جواب بلیغ که از عین المال بایر داشت فوطه دار باقی بپارند و خود شناسند و بکوری ناکند کند
 که در فوطه تحویل در آمده و بلیغ که رعایا بقوله خانه بپارند سازد و چنانکه آن بهر خود و دستخط فوطه دار بر رعایا
 برده و سواست مال واجب بصیغه بالا دستی و بهیست و غیره چیزیست نشاند و بیچ و دهریان و قانون گویان
 قدغن نماید که سواست دستور مقرر است چیزیست بگیرد باید که عالمان و زمینداران و چو دهریان و قانون گویان
 در رعایا و غرضه فلان برگزیده مذکور خدمت مسعوده بشمار این متعلق شناسند از سخن و صلاح حساب او بیرون نروند
 خدمت تقدیری او را در اجراء امور متعلقه این خدمت تفری متعلق شناسند که در مرغی
 در بنیو لا حسب الحکم لاشرف الا علی برگزیده فلان تابع صوبه دار الی یافت از غیر اسلام خان از چیرست س خریف
 نگارندگان بخاطر متعلق گرفته خدمت کرد و دیگر می برگزیده مذکور از همان ابتداست بصیغه بآب
 فلان در مطابق همین متعلق گرفته که بپارند و حراسم خدمت مسعوده از آن و دانست و راستی قیام نموده با کافه
 رعایا و سلوک پسندیده بفقیر آوردن و مال واجب و تقوی و عدلی را فصل بفقیر موافق تشخیص این بوقت تحصیل نموده

منوره تحویل فوطه دار انجام ناید و هر قدر از رعایا بقوطه خانه بنابرند چنانچه آنرا بپای خود و در قیام فوطه دار بدهد و
 هنگام بیبائی و اصلاحات را بموجب بیان چنانچه با مجری و محسوب گرداند و در زبانه و آب فوطه دار و امین
 با قیام تمام بخزانة عامه راجع گردانیده و قبض الوصول فوطه دار بداند و آنچه گشتگان فغان مشناریه اند محمول
 پنج سدس خریفه متعلق خلاصه و الا تحصیل نموده باشند آنرا با اتفاق امین آنرا آنها باز یافت کرده و تحویل فوطه دار
 ابواب جمع کنند و قبل و جمع و خسیج و دیگر سر رشته کاغذ بضا بده مقرر در دست کرده بدو فوطه خانه معین ارسال دارد
 و سوا آنرا واجب بصیغه بهیت و تحصیل داری و دیگر ابواب بلیه که معفو در گاه آسمان جاه است چنانچه بگوید
 که آنچه در صورت اخذ از و باز یافت خواهد شد و او به تخریب و معایب خواهد شد باید که چو در میان و قیام گویان
 و رعایا و هزار خان برگرفته مذکور موعی الیه را که در می مستقل آن محال و بسته دست تصدی او را در امر است
 امور مضاعف این خدمت قوی و مطلق شناسند و مال واجب و حقوق دیوانی را از قرار واقع و راستی تحصیل او خواهد
 کرده چنانچه از آن قاصر و شکسته نگردانند و شکایت او در باره خود و موثر بنظر ندرین باب تاکید دارند
 فوطه داری چون بموجب حکم همان مطاع لازم الانقیاد واجب الاتباع خدمت فوطه داری برگرفته مذکور
 من اعمال صوبه آله آباد از تغییر فلان از ابتدا سه فصل خریفه انتاسیل حسب الصمن بغلمان تفویض یافت تا که منشی
 به او ازم و در اسم خدمت مذکور از و سه دیانت و راستی قیام و اقتدام و زنده و دقیقه از و قیام و
 بهوشیاری نامری نگذار و در سه که از حصول آن محال تحصیل و راه فوطه تحویل او شود و آنرا با قیام تمام نگذار
 و چون غماظت و محاربت زنده کور و جواب بلیه که از عین المال یا بر داشتند و فوطه دار باقی بماند
 امین است و در فوطه خانه را بهر مشناریه و که در می برگرفته مذکور مقفل و بسته با اتفاق یکدیگر است و گشتاید
 وزیر با تصد اب امین و که در می بخزانة عامه راجع گردانیده و قبض الوصول ستانند و یکدام بپایند و حقیر و
 پسند صرف کنند باید که تصدیان محات برگرفته مذکور مشناریه را فوطه دار برگرفته مسطور و بسته دست تصدی
 او را در امر است امور مضاعف این خدمت قوی شناسند و آنچه بهیجهت از آن محال تحصیل در آید بهر
 تحویل او نمایند و در سه علاحد نگاه ندارند و درین باب تاکید دارند و در و علی خراسان
 و شک با هم تصدیان محات عمل و فعله از عاوه سرند چون بموجب حکم همان مطاع عالم مطیع بر فوق
 بخونر سیادت و وزارت پناه فلان خدمت دار و علی خراسان مذکور از و سه دیانت و راستی و قیام
 قیام و اقتدام نموده دقیقه از و قیام و بهوشیاری غیر مری نگذار و آنچه از آن که در امر است امور
 آن محل فرو گزاشتنی بوقوع نیاید و چنانچه بپایند و بغیر دیوان پسند بصرف نموده و آنچه از حصول بپایند
 و محال سایر و دیگر بخزانة مسطور آمدنی شود و موافق ضابطه مقرر و قاعده عین و افعیل جمع گردد و بهیجهت

را دار و غیر محل مرقوم دانسته ازین و صلاح حسابی او بیرون نروند و دست تصدیق عمومی الیه را در اجرائی امور مضافه
 این خدمت قوی و مطایق شناسند سند جزای گری می تصدیق این مقامات خزانه عامه و دار الخلافت قضا همان آباد
 بدانند که چون بموجب حکم گیتی مطاع خدمت خزانگی گری خزانه مذکوره از تغییر فلان بفلان مقرر و معوض گشت تا گیتی
 به لوازم و مراسم خدمت ماموره از روی دیانت و راستی قیام نموده دقیقه از دقایق خرم و بهوشیاری نامری
 نگذار و وزیریک از حاصل برگزینات خالصه شرفیه و تحصیل مطالبات و دیگر مجرمانه عامه مسطور و عاید شود آنرا
 باتفاق دار و غیره و صرف مطابق مطالب و معمول در حوضه باسند خزانه مذکوره به دیوان صوبه و دار و غیره بکار داشته
 کشاد و در بستان آن باتفاق هم میسوزد و یکدام بی سند معتبر دیوان پسند صرف نماید بیاید که خدمت مرقومه
 عمومی الیه مطابق دانسته دست تصدیق او را در اجرائی امور مضافه این خدمت قوی شناسند و برین باب تاکید و تذکره
 تحویلکاری چون بموجب حکم گیتی متعارف خدمت تحویلکاری مذکور می ملک سبانه و شوره واقع مستقر اختلاف
 اکبر آباد بفلان مقرر شده تا به لوازم و مراسم خدمت ماموره از روی دیانت و راستی پرداخته دقیقه از دقایق
 خرم و بهوشیاری غیر مری نگذار و هر چه از مقرر تحویل او شود آنرا باتفاق دیوان صوبه دار و غیره و
 مشرف با حقیا و تمام بکار دارد و یکدام بی سند معتبر دیوان پسند صرف نمایند وزیر بخزانه عامه مستقر الخلافت راجع
 مسافه از تصدیق این خزانه مرقومه قبض الوصول ستانند باید که تصدیق این مقامات محل مرقوم شناسند الیه تحویلکاری محال بود
 دانسته دست تصدیق او را در اجرائی امور مضافه این خدمت قوی دانسته و آنچه از حاصل مذکور فراموش آید همه تحویل
 او نمایند یکدام عاقد ندارند یعنی دستک باسند تصدیق این و نخاس دارالملک کابل چون بموجب حکم جهان مطاع
 گیتی مطایع خدمت پته و نخاس مقرر از تغییر فلان بفلان معوض گشته تا به لوازم و مراسم این خدمت پرداخته از روی
 دیانت و راستی و راستی تقدیم رسانند باسند اگر آن و دیگر عاقد و فعله سلوک پسندیده نماید و در ضبط
 حاصل بقا بطریق از قرار واقع بکوشد و وزیریک از حصول آن محال تحویلکاری شود و محافظت آن و برآوردن آن عهده
 بطلع که از عین لایال یا بهر دراشت نزد تحویلکاری باقی ماند بر ذمه خود شناسند و در باتفاق دار و غیره و مشرف بخزانه
 عامه نماید که و اینده تحویلکاری قبض الوصول بداند نگذار و که تحویلکاری یکدام بی سند معتبر صرف تواند نمود و باید که
 مشار الیه را این مستقل ایجاد دانسته دست تصدیق او را در اجرائی امور مضافه این خدمت قوی دانسته
 و از روی عاقد دستک باسند تصدیق این مقامات و مشکفلان محال بر صوبه مستقر الخلافت اکبر آباد آنکه چون
 بموجب حکم گیتی مطاع خدمت دار و عاقد محال مذکوره از تغییر فلان بفلان تقویض یافته تا گیتی بی بی لوازم و مراسم
 خدمت ماموره دیانت و راستی قیام نموده میو باریان و دیگر عاقد و فعله سلوک خود راضی دارد و در ضبط
 حصول بقا بطریق از قرار واقع بکوشد و وزیریک از حصول آن محال فراموش آید آنرا باتفاق این بخزانه عامه راجع

ملازمه مستی

اگر دانیده قبض الوصول خزانگی نکرده که بتجربید ارجاع فرموده بداند باید که شایسته را در او غنیه مستقل آنجا در نسبت دست
 قصد می آورد و در اجراء امور و تصرفات این خدمت قوی مطلق دانند و از مصالح و معواید و حسابها و امور بیرون نبرند
 درین باب تاکید بلیغ دانند و در مشرفی و شک با هم مقصدیان همت علامه و فعلیه و تناس و دیگر محال مانع
 بلده و از سلطنت لایمور و آنکه چون حسب حکم الاشرف الاعلی خدمت ایشان خیال غفله ذیل از تغییر فلان بفلان
 مفوض گشته تا گمانی بی بدوازم و در اسم خدمت ماموره بدیانت و راستی که پوشیده و قیقه از قحلق خرم و بهیاری
 محل و ناهنجاری نگذار و واقعا آنکه در معامله از معاملات آن محال فوت و فرونگد آشتی بوقوع نیاید و سرشته
 تا غدر ازضا بله تقریر و قاعده معین درست نموده بدقت عمل میسر شده باشد می باید که خدمت مسطور را بشمارا لیه
 مقرر و انت خدمت قصد می آورد و در اجراء امور و تصرفات این خدمت قوی دانند و درین باب تاکید دانند
 سست معانی فلان در بیان حفظه و باشند چون در نیو لا بعرض اقدس ارفع رسید که ذمی نادر که کسب اواز
 قوت او و قوت عیان او زیاده نباشد بموجب دستور شرعی از جو فریه نیاید گرفت لنداری نره بر عایا که کسب
 زراعت دارند و مدار قوت و تخم و گاه آنها همه به قرض است طلب جزیه بموجب تفرقه آنها میشود اگر مطابق
 شرع شریف حکم صحیح در باب عدم اخذ جزیه از خانه صادر که در تا بغیر بال کسب و پیشه خود که باعث آباوی
 ملک و امان رعیت است مشغول باشند و اگر کشایه و در و پیاوه خود جدا ازان جزیه خلاص یابند حکم جهان مطاع
 صادر شد که موافق شرع انوار عیان بعلمت اخذ جزیه فراخ میشوند ملاز تعلقه داران و چو در بیان و قانون گویان
 و طرقداران و اهل حرفه و دیگر ساکن قبضات و قریات مطابق شریعت مظهره جزیه باز خواست نمایند چنانچه درین باب
 یاد داشت و تفرقه درست شد شرح آن در ضمن قریات تا باینکه آن قلمی میگردد که آن وزارت پناه در تعلقه دیوانی خود
 موافق بلیغ تضایع بعل آورد و در بار عیان بحسب اخذ جزیه متعین نشوند و معاف شناسند پیر وانه اماره
 وزارت و قوت پناه شجاعت و کفایت و نگاه فلان بعانیت باشند چون وکیل سرکار عالی نواب قدسی
 انقباط عالیان آباب بلند جناب پاوشا نهاده نادر کار و الانسب عالی تبانی ظهور نقطه حضرت آنفریدگار
 عفره ناصیه دین و دولت قره باهره ملک و ملک همین دو وجه سلطنت عظمی و مسئله لغو خلافت کبری میباشد
 انظار عنایت الهی مطلع انوار رحمت حضرت شانه شاهی جلیل القدر منبع الشان عظیم المرتبه رفیع المکان نرف
 دو دمان مجد و کرم ظاهر نموده که عاقلان بپیکر فلان و دیگر محال اطلاع آن عفره ناصیه دین و دولت در سر انجام
 معاملات تشخیص جمع و گزاف و بی مالحتاج با داد و اعانت انوار وزارت پناه اند اند قلمی میگردد که در و موافقت
 عاقلان محال فرموده را بر خود لازم و واجب دانسته نوعی معاونت نماید که جمیع معاملات آن محال بوجه حسن
 صورت سرانجام باید و گزاف و بی مال بوقت شود و واحد کمال محال گردد و سرکشی نماید درین باب تاکید دانسته

تعمیلات آنجا آنکه مشارالیه را بخشی و وقایع نگار آنجا دانسته دست تقدیری او را در اجزای امور مضافه این خدمات
 قوی مطلق شناسند مستند کو قوالی چون حسب الحکم الاشراف الاسعفی خدمت کو قوالی نصب بکنند و آنجا عرفت بنا بر
 و میر مجری و گذر بایه دریا سگ تعلقه بقصیه مذکور از فیض محمد صالح بعدادت نصاب عزای سگ مقرر و مفوض گشته
 که گمانی بی بی با و از هم و اسامی آن از روی راستی و دیانت قیام و اقدام نموده نوی بند و بست و ضبط را بجا کند و قصیه مذکور
 در روی واقع نشود و سکنه آنجا در امن و امان بوده و بسبب و پیشه خود مشغول باشند و عیبی که بعدادت خیانت گرفتار شود
 در راه و محسوس و مشتعل و گذشتن آنها بموجبی که قاضی آنجا بر افراد حقیقت آنها و دستخط کند بعل آورد و درین باب بطور خود
 جسارت ننماید و از عابران گذر بایه مذکور چیزی بصیغه محمول که بموجب حکم قدس معاف است نشانزد و ملاحان
 هم گذر بایه که زیاده از اجرت ملاهی از عابران توانند گرفت و احتیاط تمام بکار بر و در فسادان و تفرقه و ان از عابران بزرگوار
 عبور ننمایند باید که متصدیان محلات و عمل و ضایع محال مذکور مشارالیه را کو قوال و میر مجری آنجا دانسته دست تقدیری او را
 در اجزای امور مضافه این خدمت قوی مطلق شناسند درین باب قدغن و انند مستند و دیوانی چون حسب الحکم الاشراف
 الاسعفی خدمت دیوانی لشکر طغرا اثر که همراه بسالت و امارت پناه ایالت و شهرامت و دستگاه حسن علیخان بخت
 بتیم فسادان صوبه آذربایجان گشته بر فتنه پناه محمد موسی نقیض یافت تا به لوازم و اسامی این خدمت
 گمانی بی بی با و از هم و اسامی آن از روی راستی و دیانت و آگاهی سامان در سر انجام دهد و طلب نقدی مردم فتنه
 ضایع مقرر و اسناد معتبر تمناه نماید و سر رشته کاغذ تعلق دیوانی را بر طبق قاعده و دستور بدقت مصلح برساند
 باید که متصدیان محلات و دیگر عمل و ضایع مشک میسر شود مشارالیه را دیوان آنجا دانسته لوازم و اوقی خدمت
 مذکور را بموجبی التعلق شناسند و دست تقدیری مشارالیه در اجزای امور مضافه آن قوی مطلق دانند
 و مشک مشرفی و مشک با هم متصدیان محلات عمل و ضایع و از اعزب و گذر بایه گهاک واقع و ارا لامان
 بمان آنکه چون حسب الحکم الاشراف الاسعفی خدمت اشرف محال مذکور موافق تجویز وزارت پناه
 میر محمد رحیم دیوان صوبه از تغییر بجا و نت بشیخت تاب شیخ مظفر مفوض شده که گمانی بی بی با و از هم و اسامی آن
 خدمت از روی راستی و دیانت و فتنه از قاطع حرم و احتیاط از فر و گذشت نماید و بموجبی بند و بست
 کند که احدی را محال تعذب و تصرف نباشد و اشرفی و رویه با و زن و عیار کامل مسکوک شود و آنچه به جهت
 از حاصلات آن محال آمانی شود و بر و داخل روز تا چو میگرد باشد و سر رشته کاغذ اموال متعلق ضایع دست
 نموده بدقت خانه مصلح هر سل گم داند و مترو دین را بحسن سلوک خود راضی دارد و میداند که مشارالیه را مشرفان
 محال دانسته لوازم و اوقی آن خدمت را با و تعلق شناسند و دست تقدیری او را در اجزای امور مضافه
 خدمت مذکور قوی مطلق دانسته از سخن و صلاح و صواب بدی و معنی الیه که متضمن کفایت سرکار پایشان گامی باشد بیرون نرود

بسیارند و بخواهند بپند صرف کنند و تمامی نه تحویل خود را مطابق ضابطه با اتفاق این بخرازد عاوه انصوبه رسانیده
 قبضه اموال مستانند و بپند که مشارالیه را تحویل در حال مذکور دانسته آنچه به جهت از حصول آن محال تحصیل نماید
 رد و تحویل او نموده بیکر ام علاحده نگاه ندارند و لوازم و لواحق آن خدمت را با و متعلق دانسته دست تصدی
 او را در امور مضافه آن قوسی مطلق شناسند و برین بایسته تاکید دانسته باشند و امر و غیره چون حکم
 الا تقدیر خدمت دار و فکلی سلطان بکس و غیره متعلق بیده تلبسته تابع صوبه بهار از تغییر فلان بفلان مطابق تفصیل
 مسطور فی الضمن مقرر و موقوف گردد و دیده که به لوازم و هر اسم آن از برادر داینت بر راستی قیام واقعه اند نموده
 عمده و فواید آن محال را از حسن سلوک و معاش نیک رایش دار و در حصول این اوقات ضابطه مقدر و فائده معین
 بنیاده آورده بخرازد عاوه آنجا راجع گردد و در احتیاط کند و معامله در معاملات محال مذکور فوت و فرقه
 نیاید و در انجام خدمت مامور و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری و خبر داری غیر مرئی نگذارد و باید که متدبیر
 مهمات و مشکلات معاملات محال مذکور و مشارالیه را در دفع مستقل دانسته دست تصدی او را در امر
 امور مضافه این خدمت قوسی مطلق شناسند و برین بایسته تقدیر دانسته و امر و غیره و احیا چون
 حسب الحکم الاشراف الا سطله برگرفته فلان من مضافات سرکار فلان تابع صوبه فلان که بخواهد بکس خدمت
 از تغییر فلان خان از فضل فلان در عوض مطالبه ذمه خان مذکور حسب الضمن بخالصه و الا تعاقب پذیرفته و بخواهد
 آن بهمه و اهتمام آن وزارت پناه مقرر گردد و اینده اندازد و بپند و وصول این رفیق که در
 آبادان که معامله فهم داینت دار و فواید دار است معامله را بان محال پس از که فتن ضامن متصرفین نموده
 در سر انجام معاملات و گردآوری مالی اجب بنگام و از دیاد آبادانی و دیگر نه رعایت آن بپند مسامحه
 بتقدیر رسانند و تاکید تمام بکار برد که هیچ یک از عاملان اخذ و خبر نموند و تا کافه رعایا آن محال غرض آورده
 بوده و دراز دیا و مهور و کثرت زراعت بکوشند و فرقی در حاصل پیدا آید و اگر محال خان مشارالیه
 ببلکه از حصول فصل مذکور متعلق خالصه شریفه تحصیل در آورده باشد آنرا باز یافت نموده تحویل فواید دار
 آنجا نمایند و حقیقت را بر نگارند و تقسیم ده ساله و سر رشته حاصل سال گذارشته و در فواید اصل فواید خانه
 بدو نفره الا ارسال دارند و بپند اما و می متصدیان مهمات حال و استقبال برگرفته فلان بدانند که چون
 در بنیاد فلان بجناب خلافت رسیده ظاهر نمود که در موضع فلان من اعمال فلان و بنیاد چاه افتاده
 سنواتی واقع است و نفعی از آن بسرکاره والا نمیرسد اگر چاه باسد مذکور به نظر بکم و مستور است و بی حواله
 بنده شود و آنرا فرروع ساخته حصول را بدستوری که مقرر گردد و داد و بپند و به باشد از آنجا که بکس خدمت
 نعمت و نیت حق طریقت خدیو ز مین و نه مان حواله نکین و مکان سایه اقم پیر و در کار خدمت اخصم

آفریدگار هر دو بی نهایت و آسودگی خلقت و آبادانی ملک است حسب الحکام علی نگارش میاید که چاهها را
 باراضی متعلقه آن تا مالک حاضر و قادر در سرانجام نباشند برافع حواله نمایند و مالک قدس کند که اراضی متعلقه چاهان
 خود مزروع ساخته مالک ازاری نماید و اگر مالک حاضر نباشد و یا با وجود حاضر بودن قدرت بر سرانجام نداشته باشد
 بشتر در ضامندی مالک چاهها سه مسطور را برافع متعلق گردانند که بقدر استطاعت و قراره آن غیر مجع مزروع
 سازد و محصول مالک ارباب این قرار که در سال اول سر یک چاه و در پی سال چهارم و در پی سال چهارم و در پی
 بستانند و از آغاز سال پنجم چاه و در پی به جهت از مال و سایر تاده سال بطریق استمرار فصل فصل سال سال
 میگیرند باشند و بعد از انقضای سنین مذکوره موافق بر دستور آنجا باز یافت نمایند و بعد از اخراجات دیگر
 بیع و وجه من الوجوه خراجمت نرسانند و تاکید تمام چاه بر بند که قراره آن نشستی با تعلق کم دستور اراضی متعلقه چاهها
 خود را گذارند و در اراضی چاهها که برافع حواله شده کشتکار نکنند و هرگاه ظاهر شود که قراره آن مسطور و ران
 اراضی زراعت نموده اند حاصل را بهر عملی که نصف بر عیایا برسد و نصف بفضله در آید بگیرند درین باب فزون
 دانند قصد یقینی تصدیق آنکه چون به موجب عرض اشرف استیلا رسید که دوست خیر صاحب عیایا در الضرب
 و دار الفلوس بلده قلعه که چهل و پنج و پیه باسیان داشت و گذشته در میر ابو القاسم دیوان صوبه بهار خدمت
 صاحب عیایا در الضرب بلده مذکوره با خدمت تعیین و امتحان عیایا باده و ملا و نقره به محمد صالح برادر
 متوفی فرمود که در ایام حیاتش کارهاست متعلقه متوفی مسطور به نیابت او سر بر اه می نمود بقره باسیان چهل و پنج
 تخویر کرده درین باب هر چه فرمان رود و از حکم جهان مطلع که امت صد و ریافت که خدمت امتحان و
 تعیین عیایا در الضرب و دار الفلوس بلده هر قومه از امتحان و دوست محمد متوفی و صاحب عیایا باده و ملا و
 نقره بر وفق تخویر دیوان مشاور ایه باسیان چهل و پنج به محمد صالح حرمت فرمودیم که بحال راستی و دیانت
 و جزورسی تقدیم آن پرواخته در امتحان عیایا ملا و نقره آنچه لازم احتیاط درستی است از قوه مفضل
 آور و تا اشرف نیاید و در پی با فزون و عیایا کامل بسکه مبارک میر سیده باشد و وجه خوفه را موافق ضابطه و
 دستور از تحویل خزانة الخصبه تصدیق و دیوان متصرف بوده و توقع از میو پاریان و دیگر عمل و فعلا کنند
 مقرری و باسیان سنده دیوانی چون به موجب حکم جهان مطلع لازم الاتقیاد واجب الاتباع خدمت دیوان
 و اینی برگرفته از نگ آباد و دیگر محال مفصله ضمن تابع صوبه مستقر خلافت اکبر آباد و غیره از انتقال عبد البنی خان
 من ایندایه بریج تخا قوسیل بوزارت تاب محمد عسکری تفویض یافته بنابر آن قلمی میگوید که بر بولاق و هر اسم
 این خدمات کما فی فی پرواخته آنرا از روس و دیانت و راستی و آگاهی سامان و سرانجام دهد و با کانه رعایا
 و عیایا بر یا سلوک پسندیده بعضی آورده در بقا آبادانی و کثرت زراعت نصف فرادان می کار بسته

و نصف دیگر بر عایا عاید گردد و در غلبه در تحت متعلقات ماند و مستقر بر عایا سه بر تیره نرود و بوقت مشخص کند و طول امیر
جمع و در روز ناخبات تحصیل و مجبندی و مجمل جمع و خرج برگشت مذکوره فصل فصل و سال و سال بدست میسر باشد
باشد و بعد از آن برگشت مذکوره قدغن نماید که در واجب است و تحقیق کفایت شعار فرمود تحصیل در آورده
تحویل فوطه داران اینجا کنند و نه یکم از محصول حال آنها شود و حق فطرت آن و بر آمدن از عده این فوطه داران
از عین المال یا بر داشت باقی بماند بجز متعلق دانند و نگذارند که فوطه داران مذکور بدون سند معتبر دیوان
پسند یکدم صرف نمایند و این حال اینجا بواقع خبر دار باشد که از عایا بینه به بیت و بالادستی و تحصیل داری
و بی داری و جهت نامه و فصلان و نسخ صادر و وارده و دیگر ابواب بلکه که از پیشگاه خلافت و چهارماری
مقتضای کرم گشتی و رعیت بر و رقی بر عایا معاف شده است مانند و اگر احدی از عاملان و چو و میر
و قانون گویند چیرگی از ابواب مسطور و تصرف کرد و تحقیقت آنرا بولسیتنا و به تصرف از عامل مذکور
بمعوض باز خواست و باز یافت و رایید و بجزای عمل گرفتار شود و شد و در و غنی چون حسب الحکم الامیر
الا علی خدمت دار و غنی معایر در یا پلیده و تلبه و توابع آن که سابق بفرمان تعلق داشت بفرمان مقرر و
مفوض گشته تا کما یبغی به لو از هم و هر اسم آن پر و اخذ و تلبه از و قاتی خرم و بهوشیاری و خبر داری غیر مری
نگذار و در احتیاط تمام کار برید که احدی از مفسدان و ذردان و قطاع الدلیلی از گذر با سه غریبه
نکند و با مقررین و مسافین و غله و قلع سلوک پسندیده نماید و بعلت آنکه محصول ابواب منوع و درگاه
تلاک و پناه فراهم و متعرض احدی نشود و اجرت ملاحان آنچه مناسب باشد با تعلق دیوان قرار دهد که موافق
آن بگرفته باشد و زیاده ازین بگیزد میباید که مقصد بیان جهات علیه و قلع آنچه خدمت مذکوره اینست الیه
مقرر است دست تصدی موی الیه را و ابرایه اسو و رضا و این خدمت قوی مطلق دانند و از صلاح
و صواب و او بیرون نرود درین باب تغیر و اندک الاشیاء بحران بحسب حکم جهان مطلق خدمت دار و غنی
عده است برگشت سرکار و صواب بفرمان مفوض گشته که به لو از هم و هر اسم این خدمت از بر و به رشتی و وینا
قیام و از هم نماید و آنچه از قضایا و معاملات در آن حال ر و سه و دینار با استصواب تصدیق و
قضاات اینست مذکور مطابق شرع شریف متقی و شخص مساند و احتیاط تمام کار برید که بر احدی جور و ستم
نرود و باید تصدیق جهات برگشت مذکوره این خدمت را بمشار الیه تعلق دانست و دست تصدی او را
در ابرایه اسو و رضا و خدمت مقرر قوی مطلق شناسند و درین باب تاکید دانند و شک راه و شک
باسم ابدان و گذر بانان و تحفظان طرق و شوارع از دارالخلافت شاه جهان آباد تا بندر و صورت
آنکه چون از آن سفری که بهر و سه خطه رفت و معالی پناه حکمت و صداقت دستگاه صالح خان و عالی

مرتبت بر بان الدین و دیگر مردم بنفرد الار سیده معروفی را سه عالم آراسه ملک است پیرایه گشت که محمد خدیو نوری
 که از سمت ولایت ایران به بندرستان فیض نشان آمده بود و کوکری شریف نکرده و او و شری هم با کسے ندره و الحال
 عزم معاودت ولایت نکرده بودند و از پیشگاه سلطنت امیر و ارادت که و شک راه حرمت شود و اندر حکم جهان مطاع
 صا و شد که نگام فتنه مشا را به راه بندر صورت به دیار ایران احمد سه در آشنای راه بود چون الوجوه مانع
 و فراموش شود و اگر اندر دیرین باب تا کید و اندر و شکست مشرفی و شکست با هم تصدیان مهات با کاسه
 خرد و عات و واقعه در کاب و نظرات آنکه چون حسب حکم معطی خدمت مشرفی با یابی خرد و عات از تغییر فلان
 بفلان مغفوف گشته تا به او انهم و مراسم خدمت ما خوره اندر و سه دیانت درستی قیام و اقتدار خود و دقیقه
 و فائق فریم به پیشیاری نامری نگذار و در آنچه در هنگام عبور لشکر فیروزی اثر از راه گذر با یابی خرد و عات بر عابا
 نقصان برسد آنرا از تحویل تحویل اید از دست به دست با نجامه رسانیده فیض الوصول حاصل نماید و در شری
 کا خرد و موافق ضما ایله بدقت معلوم برساند باید که مشا را به راه مشرف با یابی خرد و عات نکرده دانسته دست
 تصدی او را در اجرا امور مضاعف این خدمت قوی مطلق دانند و یرین باب تا کید دانند خدمت
 مشرف می و شکست با هم تصدیان مهات و بیو پاریان و عله و فله حال ساگر بلده خور آباد و عرف بنارس تابع صوبه آله آباد
 آنکه چون حسب حکم الاشرف الایله خدمت مقومی حال ساگر بلده سلطوره بر وفق تجویر و زارت پناه سید محمد
 صوبه آله آباد و شریفیت مابین شیخ عبد القدوس امین بهر گشته محمد آباد به بدری و اس و نین سنگه مغفوف گشته و
 مطابق اسناد عا شیخ مذکور مقرر شده که انشاء الله خدمت مقومی حال خرد و سه صمد چه یکشنبه هم به مضامین
 بیو پاریان بهینه دلالی از بیو پاریان می یافته باشد و کما فی شیخ به او انهم و مراسم خدمت سلطوره اندر و سه
 دیانت و راستی پر و اخیه قیمت پاید از راه قرار واقعی نماید تا اتفاقا تے در اخذ حاصل بوقوع نیاید که در صورت
 المصروفات از عهده آن خواهد برآمد و از بیو پاریان و عله و فله سوا سه و رسوم مقرر طبع و توقیع نمایند و به
 دلالی را بشرف و تقدیم خدمت مذکور و متصرف شوند باید که مشا را به راه بنی خدمت مقومی حال سلطوره مقرر شده است
 یرین باب تا کید دانند و شکست معافی و شکست با هم تصدیان مهات مندوی چوب پر گشت آباد
 را به داران و گذر بانان از پر گشته مذکور تا در خلافت شاهیجهان آباد آنکه چون بعرض اشرف علیه رسید
 که وکیل امیر الاخر اچوب پنجاه و سه و پیر از کوه کیکاکه سه بر سه عمارت جوئی آن بعضی الما فند و اقود و الما
 طلب داشته التماس مینماید که و شکست بنام آنها و باب عدم فراحت و آردون آن حرمت شود و اندر حکم
 جهان مطاع لازم الاتباع مشرف صدور یافت که بکسان وکیل آن کن سلطنت و آردون چوب کوه
 که از کوه خرد و خردیده بیاورد نیز از هم نشوند و بعلمت حاصل مشرف نکرده و طلب و طبعی نیند و یرین باب

تا کید و اندر سرانجام اسپان و تنگ با هم را دران و گذر بانان و مستوفیان طرق و شوارع از اردوی
 کیهان تا صوبه او ده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزند برادر منشوری حساب لاکم لاکم یک با مانت و
 ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه او ده آنکه چون شجاعت تاب قاسم بیگ گزند برادر منشوری حساب لاکم لاکم لاکم
 یک با مانت و ایالت پناه تربیت خان ناظم صوبه او ده و بی بنام قضایات و وزارت و دستگاه خاصه
 تعلیل که در ضمن دیوان سرکار که در کمال برادر کجی می بره لایق نوشته میشود که براسه سوار می مشاور لایه اسپان
 بنی توقف سرور و نایب درین باب از جناب سلطنت قدغن تمام در استه حساب مسطور عمل نمایند و ایالت
 زمین و دریا پرده و زمین که از دست است سال بسبب سیل دریا با طرف دیگر افتاده داخل محال
 دیگر شده باشد از مالک به محل قدیم متعلق دانسته در عایا محمول را بجای آورده آنجا جواب گویند و اراضی
 که قبل از دست نکرده است و دیگر افتاده بقرینه آن سمت متعلق گشته باشد بمان قدیم یعنی که از قدیم محمول
 و مستوفان متعلق دانسته متصرف نشوند و در باب دیوانی در ثبت ضابطه سابق مستوفان و مستوفان و مستوفان
 و اشع اسپان چون به حسب حکم جهان مطلع بر دفعه یار داشت و دفع مسطور تیار می فلان که فلان تاریخ
 که بعضی مقدس رسیده خدمت مشرفی خزانة عاوه صوبه بهار و بعضی شمال دیگر واقع بلده تلمبه انباشته حال
 هدایت الله و تفرقه از هم بسجادت نصاب محمد عارف نفوذ شده و یکصد و پیم و صولی با قطع علو و اشع
 مستوفان گشته اند از قلمی دیگر و در اسپان سوار می مشرف مذکور را موافق ضابطه بیان رسانیده و اشع نامه یا و بهر
 و در آینه موافق فرجه و قلمی را بقاعده معین الاصله خود و تصحیح نامه یا و میداده باشند و اشع و اشع
 ضامن می چون عزیز الله منصف در حاضر ضامن هدایت الله که در می برگشته بود ظاهر ساخت که بنده از
 ضامن می که در می مذکور بر می آید لایق قلمی دیگر و در که به وصول این رقمه که در می مذکور را قدغن نموده و از
 که در می مذکور ضامن دیگر که معتبر و معتبر باشند گیرند و تنگ آنرا تصدیق خوشی بدست معنی ارسال دارند
 دیگر در می مذکور در باب و اوان ضامن دیگر تا کید نمایند و گذرانند که تخلل و اعمال و در و درین باب که
 دارند و اشع و اشع که شسته سیدادت و نجابت پناه به مالت و معالی و دستگاه است خان که در برگرفته
 بر و در شتعلق قبول خان ضامن لایق است بدانند که چون بموجب نرد و سه که تصدیق حکایت توپخانه سرکار و الا
 بدست معنی رسیده و نقلش در ضمن رقم یافته معتبر گشته که در باب سرور و اشع و اشع که بهر دست
 استعمال در کلام است و بخاران لازم سرکار معنی از برگرفته مذکور و دیده آمده اند نوشته شده و امضا
 قلمی دیگر و در که بموجب بخاران از سرور و اشع و اشع نامه یا و میداده و اشع و اشع و اشع و اشع
 از آنکه مذکور بهر که موافق آن وجه بهار بموجب مسطور محسوب گردد و در برگرفته کشته قالیچه منشوری

مهمات پر گنہ فلان بدانند که بموجب فرد کے تصدیق مقصد بیان بقوات سہ کار فیض آثار بنامہ سید
 و نقل آن در ضمن رقم یافته مقصد گشتہ کہ فلان در شان نزود بیگہ زمین موضع فلان خالیز تر بود براس
 سہ کار و الا بکار داند انگاشتنہ می آید کہ شش نزود بیگہ زمین موضع مذکور بہر جا کہ مشارالین خوش
 نماید باو حوالہ کنند و بہر چه لازم کاشتین خالیز از قلبہ و غیبہ آن در کار باشد باید متوجہ پیشین سہ
 براہ نمایند و امارت سہ تصدیق بیان مهمات پر گنہ فلان و غیبہ من مضاف سہ کار بقو گنہ تابع صوبہ
 بہار باشد کہ چون درینو لحساب الحکم الاسلامی تھو میر شکار بجیت گرفتہ بجہ سہ ہر سہ آنرا
 بدرگاہ خلایق پناہ بیاورند بنا بران نوشتہ میشود کہ در گرفتہ بجزیرہ سہ سہو مقصد سہ ساز و کار
 مانع و فراحم نشود و در دامگاہ دخل نمایند تا مو می الیہ ہر قدر کہ تواند بجہیہ سہ بدام آورد و چھو
 سہ پانچویں بابت تاکید و تدبیر تمام دانستہ ہر و اندہ را ہداری معلوم غرت
 آثار شجاعت شعار خدایا بیگ بودہ باشد کہ چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت را ہداری
 راہ از لکھنؤ تا بانگرہ کہ پیش ازین بعدہ غرت آثار فاضل بیگ مقصد بودہ بآن شجاعت شعار
 تفویض یافتہ و یکصد و دہ سوار بر منصب مرحمت شدہ کہ از اصل و اضافہ و دصہ و پنجای ذات
 و یکصد و پنجاہ سوار باشد میباید کہ شکر این مہم بہت بجا آوردہ در بند و بست راہ ساعی مرفور
 بقصد و رسانہ و چنان کنند کہ در راہ سہو را من و امان بودہ باشد و مسافریں و مترودین بحجیت
 خاطر آمد و شد میگردد باشند و در پیچ جاذب دس و در ہرنی واقع نشود و در ہر جاذب و دران
 و قطع الطریق ظاہر کہ دند سنی نمودہ آنرا و دشگیری نماید و بالفاق قاضی علی وفق الشریعۃ
 رسانہ تا باعث عبرت دیگران شود و دین بابت تاکید دانستہ حسب السہو لعل آورد دستہ احتساب
 چون بعضی مقدس معلیہ سہ کہ در پر گنہ کیب و دواہ سہ ساکن مضاف صوبہ فلان محنت کہ سہ و گار
 داشتہ باشند نیست لہذا حکم جہان مطلع واجب الاتباع صادر شد کہ خدمت احتساب پر گنہ مذکور بفلان
 مبلغ یک پادرو پیہ بلما قصور بطریق لویہ از تحویل فوطہ دار پر گنہ فلان مضاف بصوبہ فلان بشہ خدمت در
 وجہ مدد معاش و حسب الفتن مقصد باشد کہ کمائینی بہ لوازم و مراسم آن خدمت اقدام نمودہ و تنبیہ و تادیب
 ارباب فحور و سکرانہ و بیچہ و بیچہ اصحاب ملاہی و مسکرات تشخیص نرخ و اجناس و تعدیل افزان و فراغ
 یک سال و مایکون من ہذا المثال ساعی مہم فوریہ بتقدیم رساند و مبلغ مذکور را صرف معیشت بدعا و ابقاء دولت
 روز افزای موافقت می نمودہ باشد میباید کہ حکام و کمال و جاگیر داران و کرد و ریان حال و استقبال این حکم و الا
 دستہ و انتہای احتساب آشناسند و مبلغ مذکور را از تحویل فوطہ دار مذکور بایر رسانند و از آنجملہ چیز سہ قاصد

و نیکو نگه دارند. درین باب هر سال سند و حکم مبد و طلبند. و اگر در حلقه دیگر داشته باشد آنرا اعتبار نکنند. طبقه
 جمهور رسیده آن آنکه در آن مقسب آنجا دانند و لوازم خدمت فرموده را با و منسوب شمرند. هر چه در آنه معافی و زیاده
 بر عرض اشرف است رسید که عاملان محال خالصه شیرینه و جاگیر داران بجهت طلب وجه باقی سنوات فراخ احوال
 رعایا پیشوند و حال آنکه فرستاده که نزد رعایا بر ذمه آنهاست کثیری از آنها در گذشتند و طایفه فراری اند و چندی
 که مانده اند بجهت بضاعه و نادر دارند و قادر بر ادا نیستند هر چه فرمان رو و حکم جهان طالع عالم طبع و موجب
 یاد داشت واقعه مسطور تاریخ فلان شهر تاسیخ فلان مکرر بر عرض تقدیس رسیده بفرستاده پوست که وجه باقی
 سنوات در برگزینات خالصه شیرینه و محال جاگیر داران بر رعایا مالکتر حسب الضمن معاف و فرج القلم شدند و
 اصلا ابلت طلب آن متوفی آنجا است نگر و نه و آنچه از سال گذشته نزد رعایا باقی مانده باشد هر کس از آنها حاضر
 باشد و قوه اند از عهده باقی بر آید و باز خواست نموده از باقی واره فوقی و فراری و نادر طلب ننمایند
 و متفرض احوال او نشوند باید که درین باب در محال خالصه شیرینه متعلق دیوانی خود بر طبق حکم ارفع بعل آرند
 و باقی ذمه و طلبان که از راه قروض و ادا سالی اجب نموده باشند باز خواست نمایند منع اچاره از آنجا
 که حسب الکلام اشرف الا علی چنین مقرر شده که هیچ یک از امانا که در میان محال خالصه شیرینه قریات برگزینات
 عهده خود را تا آنکه مالکان سر انجام معاملات آن بواقعی نموده مالک فراری نمایند اصلا با چاره بند باس با شاهی
 و مشایقان خود و چو و مصریان و مخالفان که یان مقرر نمایند بنوعی اعتیاد و خبر داری بکار بردن جماعه
 بدیاس و تزویر تعیین اچاره و بنام دیگر بکس نموده خود متصرف نشود و هر کس از چو و مصریان و غیره مواضع
 ملکی داشته باشد باید تعین نمایند که در از و ادا با دانی که شیده مال اجب را جواب گوید و باقی که پرداخت
 از بسبب ویران بودن باستانی احوال رعایا پیشوند و اچاره باشد آنرا بر نماندنی مالک در شماره شخصی که
 غیر از بند باس با شاهی و چو و مصریان و غیره هم باشد و تکفل آباد نمودن آن کس نزد و ادا و تقاضا ستی
 بر رعایا شود و بجمع مناسب مقرر کند و وجه اچاره را و افاق قرار داد بگیرد و بستاند تا یکم که زیاده از نصف از
 رعایا نستاند باید که درین باب بر طبق مصلحت بعل آن و چه در آنه شمرند گماشتن جاگیر داران و
 فوجداران و رسیدار آن برگزینات از دار الخلافه شاهی جهان آباد تا برگزینت بازی آنکه چون از پیشگاه خلافت
 و جهان داری شهباز و غیره قرار دادن تعیین شده اند که از راه برگزینت کامان و بزماری به برگزینت بازی رفته بجهت
 نزول موکب اقبال منازل در رعایا سبب که عطف و اسب فراوان باشد قرار داده هر جا اهتمام و حقانیت
 و عیش و طرب بر اسطه شکار باید کرد و تشییع و فرار از راه مذکور همچو اسانند و از راه جاری بر راه پلید و برگزینت
 مساوت نموده منازل و راه شکار بر شکار و اسطه در فی الله مقرر ساخته بود گاه جهان میان پناه این حقیقت را معروض

اقدس گرو داند اندک حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف صدر یافت که آنهار فاققت و همای قراولان مذکور در انجام
 این مطلب بر وجه اتم نمایند و هر قدر ضرورت بر آید تصفیه راه های مسطور در کار باشد سیر راه کنند درین باب
 قدغن دانند پس و آنچه پیل بندی چون اعلام نظر انجام به مبارکی و فیروزی و خجستگی و بهروزی متوجه سیر و
 شکافین آباد است و رفعت پناه امام علی بیگ از پیشگاه سلطنت و جهان داری بر آید بستن پلها بر روی
 نهر خور و دو خطه شکار و خوش و طیب و در حد و دیر گنات واقع بر دریا چون از دار الحکومت شاه جهان آباد
 تا برگانه اندر می و فیض آباد تعیین گشته اند انکاش شدنی آید که هرگاه شکارگاه در حال متعاقب و جوار می
 و دیوانی آن وزارت پناه مثل برگانه خضر آباد و غیر آن که بر کنار دریا است چون واقع است بر سد این مصالح
 و ضرورت و بواسطه انجام این مطلب در کار داشته باشد آنرا بدستور سابق سیر راه نمایند و اداد و اعانت
 معومی الیه اندرین امر بر وجه اتم کنند درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن تمام دانند پس و آنچه متعاقب
 اینچه چون عبد القیاس میوه دار السلطنت عظمی بر برگانه حویلی شهر نرسه تعیین گشته که حفاظت آنهاست انتخابی
 که ذالی آن در سنوات سابق به میوه خانه سرکار اقدس میر سیده است بر وجه اتم نموده از تاریخ کابینه سید
 ذالی آن تا انقضای موقوفات و متوالی میوه خانه سرکار فیض آثار میفرستاده باشد و اگر سواست باغات
 متعلق سرکار خالصه شریقه از باغ شخصی اینته قابل ارسال ذالی باشد بفرستند و وجه قیمت آنرا با مالک باغ
 مسطور بداند و هر چه بجهت بهای اینته و اجوره که مالک آن و دیگر لوازم ارسال ذالی و در کار باشد آنرا با متعاقب
 آن وزارت پناه از تحویل فوطه دار آنجا صرف انداختنی میگردد که هر گونه سعی که آن رفعت پناه در نظرت
 اینهاست مرقوم در سال ذالی آن به میوه خانه سرکار اقدس تا انقضای موقوفات باید نمود و نمایند و آنچه
 بواسطه انجام این امر در کار باشد آنرا از تحویل فوطه دار برگانه فرستاده و هند که ثانی الحال به طبق تصدیق
 آن وزارت پناه جری و محسوب خواهد شد درین باب از جناب سلطنت عظمی قدغن شناسند
 خصما بطه گرفتن حاصل بموجب حکم جهان مطاع آفتاب شعاع مقرر شده که حاصل و اب که قیمت
 آن پنجاه و چهار ر و پیم و سه پا و چهار سرخ نقره باشد از سیم چیل و یک و از فومی چیل و دو و از جری چیل
 و چهار بشیر و عقل و بلوغ و عدم تمسک در غدر شرعی و سال تمام قمری یک مرتبه در یک مکان بجنبه و آید
 و اگر جری بدار الحرب زفته باز در همان سال بر تصدیقان ضابطه حصول بگذارد و از و مکر حاصل بشناسند
 و بر تقدیر که در مالک خرده سه بوده و یک سال مکر بر بیاید بعلت اخذ محصول بنگار از رحمت نرسانند
 و جماعه سپاه از مسلم و هند که خرید و فروخت اسپان و دیگر و اب نمایند بشیر طیکه از بهر تجارت نباشد
 بهر متعاقب شناسند و در باب چیل و یک و دیگر اجناس مقرر گشته که مالکان مسلم خود بفقیر است

نمانند و بسبب اخذ آن در سرکار والاخر اعم نشوند اندامی میگردد و که در صورت صدق معروض در باب اخذ
 محصول در باب و غله و دیگر اجناس مال را فغان بموجب بیع قضا بتلخیص بعمل آورند و احتیاطا تمام کار برند که
 بیوپاریان بجهت عدم آداسه حاصل مال خود را بتلخیص داخل مال سلمین نمانند و بدفعات آورده و نفقه و شمشیر
 پیر و آینه و لپو انی چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت دیوانی در بیوتاتی در وضع منوره مقدسه از انتقال
 فغان بفلان سواست گوشت روضه مطهره که بموجب سند جداگانه بشماره الحلق دارد و تفویض یافته تا به لوازم و اعم خدمت مامور
 از روی دیانت و راستی پروا نموده آنرا بوجه پندیده بتقدیم رسانند و دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری غیر مری نگذارند
 و از تسلیم در استماله رعایا و از دیاد آبادانی و فرزونی معمری قریات متعلق روضه مقدسه و ضبط محصول محال
 سایر که بر وضع مذکور متعلق و باز خواست و باز یافت مطالبات در سه عالمان بضا بله مقرر گمانی بگویند
 و از یک براسه اخراجات روضه در کار باشند موافق معمول و مستقر نخواهد و باید که مقصدیان محاسن غله و غله
 روضه مطهره خدمات مسطور به بیادیت پناه مرقوم متعلق دانسته دست تصدی موی الیه را در اجراء امور
 مضافه این قوی مطلق شناسند و از سخن و صلاح و صواب پدید شتار الیه که هر آینه متضمن به انجام معاملات آنجا
 بوده باشد بیرون نمانند و کالت متصدیان محاسن و فغان معاملات صواب گویاست بدانند که چون
 بعضی اشرف اسلام رسیده که در صوبه مذکور خدمت و کالت شرعی سرکار فیض آتانه و دار و غلی بیت المال
 بکنه مقرر نیست لکن احکام جهان مطاع و واجب الاتباع شرف صد دریافت که خدمت و کالت شرعی سرکار
 جاکند براسه دعوی و جواب دعوی و خدمت دار و غلی بیت المال صوبه مذکور به پیشرفت باب قضیات
 انتساب شیخ عبدالحی خلف شریعت و فضیلت پناه افادوت و اخلاص و دستگاه افضی القضاات فغان مقرر فرمود
 تا به لوازم و مراسم خدمت مامور از روی دیانت و راستی پروا نموده دقیقه از دقائق خرم و بهوشیاری مامور
 نگذارند و اموال متوفی لا وارث و غیر آن متعلقه بیت المال را از قرار واقع و نفوس الامر ضعیفانه ده آنچنان
 احتیاطا بکار برد که داسه دوری از اموال مذکور رفوت و فرو گذاشت نشود و به تحت کسی نماند و حق سرکار
 بموجب شرعی سرکار اسلام عاید نگردد و نباید که خدمات فرموده به پیش شتار الیه متعلق دانسته و دست تصدی
 موی الیه را در اجراء امور مضافه آن قوی مطلق شناسند و از سخن و صلاح و صواب پدید شتار الیه که هر آینه متضمن به انجام معاملات
 مرقوم به بجا آورند درین باب قدغن دانند هیچ آری عالمان و رفیع داران و چو و صریان و قانون گو یاران
 و مقدمات و فراموشان پرگنات سرکار و صوبه ملتان بدانند که چون حسب الحکم الاشرف الاسلامی خدمت
 میر آبی پرگنات مسطور به بر وفق تجویز سلمان فاطمه صوبه مذکور به رفعت پناه سلطان محمد تقی
 یافت و بشرف خدمت مسطور بموجب یادداشت واقعه که بعضی مکرر رسیده پنج سوار اضافی مرحمت شده

در محفل خلد آیین میشود و اندک حکم قضا جریان قدر توانان شرف صد دریافت که از آنجا که از جمیع صوبه سر رشته
موجودات در هر ماه دو مرتبه میرسد باعث رسیدن سر رشته موجودات بنگال با وجود معین بودن در کج چکی
برای اطلاع کاغذی است ضروری و احکام مطاعه چله باشد بهر حال آن وزارت پناه بخلاف گذشته در هر ماه
یک مرتبه سر رشته موجودات خزانه عاوه آنجا را با کتب خود که محتوی بر خفاقی و کیفیات محال خاصه شریفه
و دیگر خصوصیات بوده باشد را سال میداشتند میباید که در نیمه از پیشگاه خلافت عظمی تمدن تمام دانسته
حسب حکم لام علی بعمل آرند و امثال و مساهله جائز نایزند تصدیق تصدیق آنکه بموقف عرض اشرف اسط
رسید که در دار الضرب بلده دار الامان بستان کجبه ماری نام دهند و صاحب بیار است و شاه محمد از پیشگاه
فضل و کرد و جهان بینی امیدوار است که خدمت امتحان عیار از تفریح ماری با و موقوف شود و اندک حکم جهان طاع
لازم الاتباع کر امت صد دریافت که خدمت امتحان تعیین عیار از تفریح ماری بهر ماه پنجاه و دو پیر شاهی
مرحمت فرمودیم که بکمال راستی و دیانت و جز ورسی تقدیم حکم آن پر دافعه در امتیاز و امتحان عیار طلا و نقره
انچه لازم احتیاط و راستی است از قوه بفعل آورده و وجه علوقه را موافق ضابطه دستور از تحویل خزانه
آئینه به تصدیق دیوان متصرف بوده و طبع و توقع از تفریدین و میو یاریان نکند و هم ستایش نماید
چون در نیر الا ایام حجت تمام از جناب عالمیان تاب شاهی خدمت فوجیاری محال متعلق قبول و کلاست
سرکار دولت مدار واقع متوقع طبع صد به مستقر خلافت که بر آید از تفریح طاهر خان شجاعت شعار و دیانت بیگ
مقرر گردیده اند و هر چه حلیل القدر پیرایه اصدار میدیاید که انسانی و متصدیان مهمات و حال و کمر وریان و
زینداران و قانون گوینان و چو و هریان و کافه به عایا و سکنه محال ضرور شجاعت شعار مذکور را فوجیاری متقل
آنجا دانسته دست تقدیری او را در جمیع امور متعلقه خدمت مسطره و قوی مطلق شناسند و از سخن او که
بهترین شتیه صلاح دولت و تقصیر بر ضبط و ربط مهمات و گردآوری مال سرکار و نه فایده عایا یا اگر شایسته
بیردن ضرر و زیان مطلق ایمی الیه آنکه در خدمت هر چه خود و دقیقه از وقایع خرم و بهر شایه ای فوت و زیان
کامی و در باب نظیر و نسق و قطع و قطع مفسدان و دفع قطاع الطریق و محافظت راهها و امنیت طرق و طوارع
سای موافقه بجا آورده چنان سعی نماید که کافه به عایا و خزانان حرفه محال و نافع البال مشغول گشت و کار
باشند و با صد از تفریدین و مسافرین و سایر به عایا و سکنه آنجا فیهی و تقصیران نرسد و قضا یا و معاملات
باتفاق از باب عدالت آنجا به طبق شریفیت غرافصل میداده باشند و در تحصیل محصولات و تنبیه و زیات
نور طلب بنحو مدد و معاونت محال بوده باشد که رام و دانه از مال واجب نزد رعیت باقی نماند و چنانچه در
نایب بلین نماید که از اخذ البواب موقوفه درگاه خلافت و جهان بینی محترم باشد و قدغن نماید که احدی در ترکیب

منشیات نتواند شد و آثار منهای و ملاهی از آن محال معدوم مطلق گردد و درین باب تاکید بلیغ و قدغن غظیم
 شناسند نشان عرضداشتی که درینو لا ارسال سده سده مثال نموده بود و توسط سعادت اند و زان
 محفل غرواقبال از نظر فیض اثر گذشت و حقیقت استمناس دیوانی و امینی محال متعلقه قبول و کلاسه سرکار
 عالی بتعالی و فرستادن تعویذ اضافی پنجاه هزار و پیر در همین سال با وجود وقوع آفت نسبت بسیار گشت
 و پذیرایی آن در پیشگاه خلافت و جهان بینی در رسیدن حسب حکم بهر اسد خان متضمن اختیار غزل و نقیب
 اعمال سرکار عالمیان در بار آن شجاعت شعار از روی افراد و قایم بغیر و منوج پیوست امر جلیل القدر شرف
 صد ریافت که خدمات مسطور را بشهر بر آمدن از عده تعهد بر طبق حسب حکم المعمل بر ذمه خود شناسانده و بولام
 و هر اسم آن کمایفنی پر و اخته از روی راستی و درستی تقدیم رسانده و در سر انجام معاملات برگزینات و تسدیه
 و استماله مالک از آن تشخیص جمع بوقت دگر آور می مال بهنگام و از دیاد آبادانی و افزونی مصوری و خود زراعت
 مساعی جمیده بکار بردن گنج ثیماس در تعلقات رفیدار آن منتخب نگذار و در بینه بیست و بالا دستی و تحمیل ای
 و صادر و وار و دیگر العواب بلبه که بقتضای رعیت پروری از پیشگاه که گم ستری محافرت حیرت طلب
 نگند و در اخذ خراج زیاده از نصف و انداز و طریقه شرع التور و ملت نامر مقرر گشته از روی عایا ملکی کنند و نسخه
 دیوانی را موافق ضابطه و دستور بقر و مفصل و منقح بد فتر خانه و الا بلا احوال ارسال می نمود و باشد و باز پرس
 و باز خواست خلاف تعهد را بر خود دانسته حسن خدمت را شمر ثمرات نیک شناسد نشان شجاعت و آثار
 شعار و بابت بنگ بقیات عالی شاهی سرافرازی بود و بدانند عرضداشتی که درینو لا اشتیاق اظهار حسن
 سعی خود در افزونی محصول آن محال و استمناس استقلاال و حقیقت بقیه از محال ارسال سده سده اقبال
 نموده بودند بزرگوار بار یا فغانان عز و اقبال معروف و اوقافان موقوف اعتلا و احلال گردد و بیخبرانی او شد آنچه
 متعلق بخدمت امینی و خود جباری ست مثل بند و بست و ضبط و ضبط برگزینات و نظم و نسق معاملات و قطع وقوع
 مفسدان و تشخیص و تحمیل بوقت آن شجاعت شعار خود را در آن امور متعلق شناسد و آنچه تعلقی با امور دیوانی
 چکاره دار و از بابت ضبط خزانه و طلب تنخواه هر دم دگر آور می سرشته کاغذ و ارسال آن سال بسیار بد فتر
 عالی آنرا بطور دیوان انجام که باز پرس این مراتب از دست و گذارد و در آن جمله عمالی که در تشخیص و تحمیل و فیض
 و انداز خدمت منزل نموده و دیگر را بجا می او نصب نماید و حقیقت را بتمهیدان حضور فیض گنجور بر نگارد
 و خاطر عبودیت تا شرح دارد که در استان سعادت نشان بدون تحقیق و موضوع هیچ کس در باره کسی سموع
 نخواهد شد و هر رسم نیکو بندگی را منتج نتایج نیک و اند و ظهور حسن خدمت مشتبه بقاصد و آرب خویش شناسد
 و ایضا با تقایه معلوم نمایند که چون سید است و نجابت پناه لائق العنایت و الا صان رحمت خان در جمیع

اسو قهقهه بود انی سرکار عالی متعالی شاهی مراسم جد و کد که مینبغی بعلی می آرد و خاطر متوجه احوال اوست لهذا
 نگارش میدیاد که مقدمه جاگیر او را بخوبی که خود مستشار الحلافت نوشته در وقت نیک بعرض اقدس ارفع
 اسطی رسانند و مراسم عانت در انجمن آن از قوه بفعل آورده مطابقتش اقسسی که میخواهد صورت دهند ایضا
 سیادت و نجابت پناه لائق العنايت والاحسان قابل اللطف والامتنان رحمت فان بغایت عالی
 متعالی سرافراز بوده بدانکه چون درینو لاخبر فوت والد و برادر و بعض اقربا به آن لائق العنايت بعرض
 قدسی رسیده لهذا از کمال الطاف پیرایه نگارش میدیاد که درین تفسیه ناگزیر صبر و شکیبائی شمار خود ساخته
 بمقتضای آنکه یکمیه انکالو فی الصابرون اجرهم بغير حساب جزای بزرگ را بختجه اصطبار شناسد و حسب
 واضطراب را بخود راه نهد و سلامتی حضرت نعل سبحانی را از حق درخواست نموده غایات مارا در باره
 خلایش و زرافزون داند از روسی غنایت خلعت فاخره حرمت فرمودیم ایضا همان سنگه بالقابه
 بدانند که چون درینو لا مکرر عرض جناب جهانیان آب گردیده که مقصود بیک خدمت امینی برگزیده
 یابین پسندیده به تقدیم رسانیده و اکثر معاملات را در حق تعالی گزشت بنابرین حافظ عبدالرحیم من اقتدا
 خریف پارسایکل در حضور پیر نور محمدیت مسطور سرزراشته باید که آن قابل الشفقه بکاشتهای خود
 که در آن محال به نیابت آن زبده الامثال والاقران خدمت فوجدار می ایجای آورند بیکه تمام علمی نمایند
 که از سخن و صلاح و صواب و بدی و معی الیه که متضمن خرد آبادانی کافه رعیت و عامه بریت و بکثیر زراعت و تحصیل
 مال سرکار فیض آثار باشد بیکدیگر سرشته موافقت را منبیه و اگر داند آنچنان معنی موفوره بکار برند که
 رعایا بحال جمیت و رعایت دوائی عاجب سرکار از قرار واقع می نموده باشند و برین باب تا یکدیگر
 دانه توجه عالی را شامل خود و داند ایضا و ادب خان بالقابه بدانند که چون درینو لا حافظ محمد ابراهیم از
 سعادت انتساب بخدمت امینی برگزیده پیر نور من اقتدا فصل فلان سرزرازی یافته که در اینجا رسیده
 در خزیه آبادانی کافه رعایا و عامه بریا و گره آوری مال سرکار سامی موفوره به تقدیم رسانند چون آن لائق العنايت
 و الاحسان را از دواخواهان آستان فیض نشان خود میدانیم و یکمیه ندکود در قریب جو از آن سیادت پناه
 واقع شده لهذا امر جلیل القدر غرض و میدیاد که در جمیع امور مد و معاون حافظ مسطور گردیده خدمات
 و مهات سرکار عالی را که ا و اظهار نماید باین پسندیده شمشیری ساخته باشد و توجهات را شامل حال عقیدت تال
 خود و داند ایضا شجاعت شمار قابل العنايت والاحسان حمد و تکلیف بغنایت والا امید واره بوده بدانند که چون
 برگزیده بکافه مضاف بیکدیگر بری می که به خود جدار می آن شجاعت شمار سنت بجا گیر فرزند قرة العین نو باو و طرقت
 دولت و اقبال تازه نهال گلشن اسبست و اجلال سلطان محمد عظیم تر شده نبیران حلال الامتیا و طرقت

اقبال نشان داشته در هنگام فراب و ایات از مبارک شکر و محال محو به سلا مشیت بگذرانند و هر چه از راه و غلام
 و اسب و شتر و قو که از آن بلاد بجهت سرکافیش آثار بسیار دلواری آنرا ناظران مهمام صوبه مسطور بر پهن و در دست
 نموده و برگردان اسب و شتر هر گاه که ده نفر سینه درین باب تانکیده داشته و از فرموده و تخلف نور زند این شکر
 متصدیان محاکم و خود را از آن و جاگیر داران و مستحقان بمیل و سبک و سائر را بهاران و گذر بانان
 از دوسه ساعه تا بلده بنابر این بقاییت و الا سر فرایز و امید واره بوده بدانند که چون عهد شریفه و عین که
 از ملازمان سرکافیش آثار بر اسب اتبیاع بعضی جناس از حضور غیر نوشته اند باید که در هنگام
 رفتن و آمدن بعلت ایواب منوعه بارگاه جاه و جلال متعوض احوال آنها نگرییده از محال محو و دیار
 مشکله بسلا مشیت بگذرانند و آنچه لوازم امداد و اعانت است بطور رسانند درین باب تانکیده تمام داشته
 از امر عالی تخلف نور زند عریضه مبارک و جشن جلوس مرید فردوسی چنین انکساره بر زمین
 و افتخار رسیده ذره شال بمسامع جاه و جلال میرسانند که هزار دگشتی آتالی و آتال و گداز بهجت افزای
 کامرانی و اقبال یعنی ایام بهشت انجام جشن جلوس مقدس که هنگام سعادت انتظام و آوان فیوضات
 گوناگون از زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی بنی منظر انوار نامتناهی قبله
 و کعبه زمان و زمانیان پرورشده جهان و جهانیان که هزار جان گرامی بقدا سے خاکپا سے حضرت ایضا
 سترست فرخنده و خسته باد ایزد متعال سایه بلند پایه جایون را بر سکانان ربع مسکون پاینده داشته
 سیامین این روز را تا بقایه دوران عشرت افزای جهان گرداناد در عطا سے خلعت
 میرسانند که وصول کرمیت شمول خلایع خاصه زمستانی که بر اسب این مرید فردوسی و خانه که در محراب الدین
 و محمد عظیم از پیشگاه فضل و کرم صاحب فلان شرف ارباب پذیرفته بود و قیامت اعتبار این مرید فردوسی
 آثار را پیرایه عز و افتخار بخشید آداب آنرا بداد و آیین بندگان عبودیت نشان بقیم رسانیده حق
 جل و علا علی طلیل ابدی التعلیل آنحضرت را بر رفارق ربع مسکون عموماً و بهمین مرید خصوصاً تا بقایه
 و صبر و ثبات عصر مبسوط و گسترده گرداناد مبارک و عید العطر مرید فردوسی زمین خدمت بلب ادب
 بوسیله ذره صفت بموقف عرض اقدس اشرف اسطی میرسانند که هنگام سعادت انتظام عید العطر
 که آوان فیوضات گوناگون و زمان برکات روز افزون است بر حضرت خلافت نزلت علی بنی
 منظر انوار نامتناهی قبله و کعبه جهانیان که هزار جان گرامی بقدا سے خاکپا سے مبارک آنحضرت سترست
 فرخنده و خسته باد ایزد متعال سایه بلند پایه جایون را بر رفارق ربع مسکون پاینده داراد
 مبارک و عید الرضی آداب بندگی و فراغت و مراسم سرافکندگی و استکانت بجای آورده بزرگوار

عرض سعادت است اندر آن حضرت که امر است بخود فاضل النور میرساند که درین آوان سعادت اقتضای تجویز ادب
آداب و ذریع او است هر استم ثنیت و مبارک باد و در فیض آموختن عید سعید الهی صارت نموده زبان
عبودیت بیان اینصورت تجلیات الوه مبارکباد و کشوده تسلیات آنرا با خانه زادان عبودیت آگین بنقدیم میرساند که حق
تعالی بر جمیع ایام و ایامی در زمین و ثانوی خود صا این روز جهان افروز را بر ذات اقدس و غفر تقدس حضرت نبی
و کبری جهان و جهانیان پیروز شد عالم و عالمیان مبارک کند و داشته آفتاب خلل آبی را بهیچ امید سائر جهانیان
گردد و انما در خط است که چو اهر میرساند که بورد و چو اهر که کازر و دست تفضل مصوب فلان و حرمت شده بود
مقتضی میبایستی که دیده فرادان غرور اقتضای آن وقت و آداب تسلیات آن بذات میردان عبودیت پیشه بنقدیم
رسانید این حرمت بتبارخ فلان از پانی پست گذشت منزل نمود بکرم این روی امید و راست که شرف کیمیا گاه
پیروز شد حقیقتی که مافوق جمیع تنبلیات این حرید فدویت است مشرف گردد و در تراب آید ام مبارک است
کمال الجواب بر هر چه در میان کشیده و بصیرت خویش گردانید و چو از صده او است شکر بر اجم جانب جهان
و رب العالمین است و انی متواتر و شوال مستسبح و خجسته اندر آید لهذا اعتراف بوقر نموده بدعا و ختم کرد و آفتاب
داتاب خلل آبی بر خوارق عالم و عالمیان ابد الله سر سایه گستر باد و در قول فرزند میرساند که نصارت
بخش گلشن بسته که ریاضی آفرینش را بر شگفت افشال اگر ام حضرت پیروز شد حقیقتی است آراسته و نهال
آمال جهانیان را از این بیان بر و احسان قبله و کیمه تحقیقی شمر است حصول تقاضا و حرام شمر باد و در ساقه دین
ایام خجسته انجام پیروز از داله خانه زاد و خجسته که امر است فرمود بتبارخ فلان خانه زاد نو رسیده از ختم عدم
در شهرستان و خود جلوه نمود تسلیات مبارکباد بنقدیم رسانیده امید و راست که بحر حجت اسم و شرف تسلیات
جانب جهانیان تابناک و کامیاب گردانیده و در دانه از خود و در دانه بدعا و ختم نمود و در و در
فرمان حرید قدوسی میرساند که فرمان عالیشان سعادت عنوان موقوف بیان مزین و منور بافتار
منطقه ای منظره متضمن ظهور بر سیاهی سپاه و رعیت قندهار از نوشته شامه بیان ملتان و صده و یکم تقدیر
سایه بگشت این حرید در پشاور بر تقدیر وصول خبر متفرق از قندهار غرور و در که امر است آموختن عید هر اسم
آداب و تسلیات بنقدیم رسانیده مفتخر و میبایستی گردید و در حرید تحقیقی سلامت این حرید بوجوه متعدی بعد از
مصول جمیعیت ظاهر از گذشتن چیده و در جلای آباد و دیگر تها نجات دو شنبه یازدهم شهر شوال بیاض خضر سید
ایست و راست که در هر باب مطابق ارشاد اقدس عمل آرد و در خط است خواهی و عفو تقصیر میرساند
که بورد و در فرمان عالیشان متضمن خورده عقد تقصیر و عنایت خلعت خادم بر اسب این حرید و خانه زادان دیگر
ار شاد و مصوب فلان غرور اقتضای کونین اند و وقت هر اسم آداب و تسلیات جمیع مردم تقصیر نوید و حرمت عفو تقصیر

خواهد شد آفتاب عالم تاب سلطنت و جهان بینی بر مفارق عالمیان ابد الابد در خشان باد عریضه شانه را ده
 پنجاب شاهی عرض داشت خانه زاد حقیقت گزین محمد بنزالدین آداب عبودیت و بندگی بجا آورده بموقف
 عرض جناب ارفع اعلی میسراند که هر چند نظر بر مراتب قلت بضاعت و عدم استطاعت خود در آن کارش
 عرض داشت را بدرگاه خواقین سجده گاه ارشیده ادب دور میداند لیکن درین آوان سادت اقران تجویز
 ادیب آداب و ذریعہ حرام تنفیت و مبارکباد و در فیض آمو و عید طر خطربارت نموده زبان عبودیت بیا
 بصوف نجات والوف مبارکباد میکشاید حق تعالی جمیع ایام و لیلای دینین و شهمو جفایا این روز جهان افروز
 بر ذات اقدس حضرت قبله و کعبه جهان و جویان پیر و مرشد عالمیان مبارک کند و در شکر ششمین صمیمه خانه زاد
 محمد بنزالدین بعد از ادا اے آداب عبودیت و بندگی بموقف عرض اشرف اعلی میسراند که چون درین
 از پیشگاه فضل و بنده پیر و پری صمیمه این خانه زاد به شریعت تشبیه سرایه سعادت و در جهانی اندوخته خانه زاد با آ
 این موهبت و عنایت قدسی بشارت که از وجود نبات مکدر و ملول بنور دایم بر بار باشد که صمیم عبودیت را
 بسجده است شکر و عزین ساقه تسلیمات آنرا تقدیم میسراند آفتاب سپهر خلافت و جهان داری بر مفارق ساکنان
 ربع مسکون سایه گستر یابد و در که خدای شایسته را ده خلص حقیقت آئین محمد بنزالدین بعد از ادا اے حرام
 اخلاص و حقیقت سندی بفر عرض قدسی میسراند که چون درین ایام زمان مستند شرفی گردیده که این عقیده
 از نیل بخت و منور و نور السور و در و بهجور است اندازین ایام عشرت انتظام که خلص شتام
 گفته شده خود را فرایاد خاطر عطفیت تأثر میدهند زیاده چه عرض نماید ایضا خلص صمیمی محمد خلیف بعد از تقدیم
 آداب اخلاص و اختصاص معروض میدارد که چون درین ایام بخت الیام مقدمه کار شیر این هوا خواه
 هست وقوع و پیرا حصول پذیرفته اند بواسطه تقدیم تسلیم آن بار سال عرض داشت و شکر انچه شکش
 معصوم به شرف الدین خود را فرایاد خاطر اشفاق تأثر میدهند زیاده چه عرض نماید غل علی بسو و گسترده
 با و مکاتبه همیشه غریزه که به خطره مخدیه سرادق عصمت و رفعت بعد از سلام بخت انجام معلوم نمایند
 که حیقه لطیفه شایسته اے مبارکباد و ولادت با سعادت فرزندان جمد رسیده و مضامین بخت آئین
 به پای بخت و نشاط و باعث و نور سرمد و انبساط گردید بفضل جواد در نه میسرانیه که نمایه حضرت پیر و مرشد
 حقیقی به طبعی رساناد ایضا از استماع قضیه ماحر فیه سلطان عالی تنبیه شایع چون به یکس از اجازت
 اشتیاق است نداده اند درین قسم قضایا بغیر از صبر و شکیبائی چاره نیست آنغزیه محترمه مکرر به بقا
 سایه بلند پای حضرت خلافت و جهان داری خاطر خوش رانگی و اطمینان دهند زیاده چه کارش رود در
 نیر سایه پیر و مرشد حقیقی به طبعی میسراند پنجاب با و شاهی عرض داشت کترین بندگان معین الدین

[illegible]

که در خدمت متعین به طاقت سیادت و امارت پناه سپید غریب خان گردیده نگرین به تقصیر وقت در آنچه بقبل
مناقص خویش صلاح دولت روز افزون میدان طریقی مبادرت پیچیده معروض میدارد که چون آن در و در کرامت
آلوده و الا نشان حرمت عنوان که در باب تنبیه و تادیب مقصد آن منع مجنون و فتن سیادت بیانی نگوید بدان خاصه
بخان مشاعر الیه رسیده خان نگرین راه و خور عقائد فدویت و کمال نگرین برانی نخواست که با جمعی که سبقت تهنیت بآن
تغایرات و در مردم بل خدمت پیش خود داده و تهنید و شکافات اعمال و دیگر آنچه خاصه فتنه و الا تعاقبت نکرده و با آنکه
در خاطر بار پاشان حضور نور و نور به نجات نسبت تمام کمالک خود و سه دار الامین قرار گرفته چون درین نجات
نیز با وجود کمال حرم و حسن تدبیر خان عمومی الیه اشتغال و مشغولش هر طرف دیده میشود و در وقت آدم قانع
سر داری چنین آمده که تا کارانه دست و دیگران سر داری آن خود با تقدیری آن اثر کرده اند چه خطا و دیگر آنرا
سر داری تدارک تواند کرد و از آن راه دیگر که نه تواند که تیرین خانه ندادن به تقصیر و فهم فاضل خویش بر آمدن
خان مشاعر الیه از شهر و فتن بهشت نکرده و محضت ندیده مستعدی آن شد که این فردی یا رسیده و که است
داند چاره جمیع سرکار و الاستیعاب آن ضلع ساخته خود با استقلال تمام در تقدیر هر اسم سلطه و مواظبت هر یک
بوده باشد پنجاب شاهی کترین فدیایان و در افتاده جان فتنه و وقیفه تیرین غلامان چه و خاکسار و
ادب بر خاک عجز ناییده بند و عرض بار یافتگان پای سر بر سلطانی که قوام چهار ضلع انسانی منتهی و بچهار
پایه آنست میرساند که فرمان و وحی نشان که از هر دو سه کمال بنده توانی و در نه هر دو سه شاهی انواع غما
خبر دانه و نوزاد شات باد شایان شرف اصدا یا فتنه بود و سر افتخار این به تقدیر با وجود نگرین رسیده بعد آن
اداسه تواند مبعرات بخودیت و بندگی چون بفرموده مشغول بلاغت شمعین آن سعادت اطلاع حاصل فرم
بند و از حیرت و تفکر سرور آفرینش یکشیدم و مدتی ارشاد مانی این پایه تهریب که هر حد و تاب حد یک آن
نیست بیرونش یکشتم چنان خود یکشتم کشل تو دهنه که بجا رفته آنکه محل و در و تجلیات توانی شده تا آنکه سواد خود آن
خطه تم خسته بد و آخر ندیش در پیش نهاده راه تسلیم بر یکشود که هرگاه این در تعالی و تقدس بآن خبر و ت که کبریا حضرت
آدم را علیه نبیاد علیه السلام آن کل خمر نموده با وجود عقول و نفوس عالیه بانند و در خود کرد و اگر نعلی البند نیز که
منظر اتم اسراریم و کریم است مثل تو آسپسته را با وجود دلا و فقره آینه تناس پذیر صغیر خود کرده و الله و بشرف مرتبه
رازد و در آن رساله چه عجیب ای با استحقاق عالم صورت و منی و اسه مالک الملک حقائق و معارف بجای چون
ایزد جل شایان خواست که چنانچه در جمیع کمالات آن اشرف اولاد صاحبقرانی را ممتاز و بیهمال آفریده و در قاف و
نیز به شبهه و مثال بخلایق و انما بر این تقیه چنان سوز و عاده غم اندوز چه بر و سه کار آور و والحق آنچه از زبان
بار شاه اقلیم حقیقت و قدر وانی درین تقیه به موقع آمده نقد و ریش نیست بلکه کلفت و امتداد الم بحاسه رسیده

که روح مطهر مقدس آن پرده نشین غرقه جنت و سندی پیراسته قنبر مغفرت نزد یک رسته که نه غم حضرت لذت است
 بهشتی را ترک نماید و از عشرت آباد بجز و اینسا لا بسو سے کہ ورت انقباض گراید بقدر راستان سلامت الحال
 وقت آن است که چون ذات اقدس نظر جمیع فضائل و اخلاق گردیده بخلق بصیرت و شکایاتی که آن کمال فضائل
 انسانیست جلوه نمایند و در مقام رضا و تسلیم گردانند و مرتبه رضا را که آخرین پایه عبودیت است نیز در جبهه
 تسخیر در آورند که اگر ابر و اگر گناه کبیره شمارند بیانات بیانات من بهجده آن که سے ناوانی را که میرسد که با حکمت
 آنوز لقمان ازین موقوفه سخن سرایم یا ازین اادی لب کشایم اما سرست باد که غایت اگر از جوش باگی برگشته
 مغذ و راست جرم بخش بجز صلاک آن سلامت اگر همه بر سر رفاهیت و خوشنودی خلافت باشد که راه شادی بفرمود
 باید کشد و بهمانیان را از کلفت سبکداری برآورد که بادشاه خلایق را بنظر جان رست هر تن را سے هر اول
 توبی تا بهر تن بجا سے بهر اول سمست شمسیت شده دست دیا سے به پس چنانچه الله تعالی پرورش خلایق
 با انواع خطایا مینماید و در شادی بر و سے بندگان میکشاید نطفه رحمانی را که از دوا لعیطه که آبی ست باید که هیچ
 مقدسه آن سر دفتر مغفرت و خاطر شرم ناپدید شانه را به سے عالی مقدار را شاد دل گردانند و بنده را به سے
 خود را بیکه بهمانیان را از قید غم و غصه و غمناکی بکشند الیغنا نانه را در دینیت کیش پیشانی نیاز را به سبک
 بندگی چون چنین آفتاب بر افروخته و سر عبودیت به عقیده می تسلیمات خلایق را بر افروخته بهر نفس را به
 یافتگان ساحت آسمان مساحت درگاه عرش اشتباه خوا قین سبزه گاه که فلک از شوق بجهش سرسبز
 در رکوع است و ملک از ذوق استخوان پوشش موبه با خضوع میسرساند که این زمانه را به سبک با اعتقاد از چشم
 غایت بیغایت شهنشاهی و بهر قی اقبال ابد از همان طلق آفتابی به نور جبهه اول به بیع انسانی بهر قدر انوار که گنجد
 رسید هر چند آنقدر شایستگی و لیاقت ندارد که قصد و این قسم خدمات نموده تواند گردید اما چون تعلیمات علمی از دنیا
 کبری که ذره را منصب غرضید و در دوات همیشه تواند بخشید شامل حال و دواوی نال کمترین است معذرا بهر دره تربیت
 کرده و نوزخته و از خاک بر داشته چنانچه این بارگاه گنجان چنانچه حقیقت کار به آنچه از کار فرما سے ارشاد و بهریت آن حشر
 کامل صورت یافته نیست که بهر بیتگی پادشاه عالمگیر سلامت از میان دولت ابد پیوسته شایسته بهر جبهه حکمت است
 است نشخه بند و بخت محافظت شهر و گد را سے حوالی از رشته خرم و انقیاد شیرازه اثر حکام پیوست
 اهل نسا و دیگر کج غم مجوس گردیده و از باب صلاح چون کتاب در جلد آرمیده که تبتان رساله تیز و میر را
 دست جفت چون انگشت قلم حکم گشته و شایسته خوانان راست گویا زبان شکر چون زبان علم علم شده سکنه شهر
 حوالی از باقی دواوی حرف خود را از لوح خاطر شسته چون غنچه مید و کشیده در جبهه این نشسته بود و در دعا
 دولت و عجز ابد مقرون و خطیفه شناس از دیاد نصرت و غیر و زری روز افزون غلب الیمان و طیب اللسان

از پیاده دولت پایه خیر و الا که آفتاب از بر تو زرش نور یاب آید تا پخته سپهر را بر آید است سیه گسترده جان پر و باد از
 جانب دیگر نو شسته عرض است کمترین کنیزان با و شاه بانو که در سه هزار بجه در آورده و دست و پا بکنند
 برآورده از حضرت رباب که به این هم چارگوشه دل بقدرش داده و اسمعیل کردن و نهایت بیخ تسلیم نموده و دیو و کفر
 همه دولت و خلعت و نصرت و بهجت و عشرت ابدی است بخداست بخداست بخداست بخداست بخداست بخداست بخداست بخداست بخداست
 کعبه را قبله گاه طوافش اولی تر از حج اکبر است بل حج اکبر را به سوا سے طوافش در سر آید سجدات اطاعت و ادب
 گوشتات عبودیت بقدریم رسانیده مبارکباد و عید الهی بموقوف عرضی اشرفنا اقدس استغنیه میرساند امیدوار است
 که تا کعبه مطاف را باب حج است و هر دو محل سعی اهل صفای قلب تشنگان بادینه کامی نشسته آب زخرم اندوید و یارکان
 و کان رعایا خریدار بازار دنیا و دنیا سے این دولت قاهر چون گنج با شکفتگی گویند گون و اعدا و عفو و قربانی
 از عرق و خون با و بحق الاقطاب و الا تادایضا قبله عالم و عالمیان سلامت با اناق عذرة الملک خلیل الرحمن
 و موشول به ملتان رسیده الحمد لله و العلیه السلام و دولت خداداد ابدی است از انبیا و ملک و خلعت و کمال
 انیت و مهاد و انیت مشغول دعا گوئی و دعا ایام سلامت و جهان پروری و ظهور و ظهور و خلافت و سلطنت گستر
 یافت چون بعد از رسیدن اینجابر والا عبارت خطبه جهان اخبر که قبل ازین در تمیز در اسم تهنیت و مبارکباد
 عرض داشت عقیدت طهرانه ارسال و رشته شرف انگیزی اند و خست و رسالت فیض اشارت ششم ماه فکونی
 شهادت بیان صحر و کابره و قضات تمام فرزندگی و سوزنازی به سبب جامع رسیده گوش هوش عالمیان به بلند آوازی
 خطبه مبارک که انشاء الله سبحانه و تعالی که تانفخ صبر در اقطار و الکاف عالم بر منابر اسلام در دانسته خواص و عام
 با و سعادت آمو و بهجت انگیزان گردانیده و به خطیب غنچه بیان فرخنده ترحمان خلاص فخره پویشانیده و این آرزو
 جمود حاضران وقت مسعود را به شرفستیفی و الا مال ساخت اینها چه در خور که اگر نقد جان و سرایه عیش و تنگداری این
 سو بهجت غلغلی الهی و عطیه کبری نامتناهی نثار و ایشار نموده آید کم است و چون شرح سکه مبارک باب یک روپیه نوبان
 نثار را در قدوسی رسیده هزاران حمد و سپاس بدرگاه فیاض علی الاطلاق و کریم بالاستحقاق بجا آورده و در الضرب
 صحر به ملتان را باب سکه والا مبارک نور اند و در فیض آمو گردانیده چنانچه یک اشرفی و یک روپیه سکه بجا یون بکنند
 اشرف ارسال نمود که بنظر کیمیا اگر گذشته که امت قبولی باید و سعادت پذیرا به جاوید حاصل نماید الا یضحا پیر و غلام
 قدیم بر جاوید عبودیت مستقیم بعد از اداسه تفریح و شگفتی و تقدیم صحر و نیاز و خراست بموقوف عرض ایشان و است
 پایه سر بر خورشید تغییر میرساند و تسلیات خروده سلامت و تندرستی ذات اقدس که جهان بلب رسیده را دم
 روح القدس بوده و دیده در راه پیر این یوسف رسیده و غنچه خاطر خرمون را چون شگفتی بخشیده بجا
 می آید الحمد لله و العلیه السلام و دولت خداداد ابدی است از انبیا و ملک و خلعت و کمال

۱۹۲

دشمنانی تقدیر بر خود باید که سر از سره الهی بر کشید و شایسته برحق وجود و خالق الهی و شاه جهان پناه
 که در بخشش بی پایان و ارشاد است امید و بیم و هر چه در حق و جان نشتر یا است منظر قانون شفا و مصدر رقعه که
 تندستی و اندر ایضا میرساند که بنده درگاه تبارخ چنانچه بهیم به بلده پیشاور رسیده و دوست بدعاست استبقا
 محروم و است نهاد و استعلام استعلام حضرت ازل بنیاد است حضرت خاقان جهان ستمان بر دوشسته جهان روز
 بافتاری شصت و یک سال و دیوان کرده شریع در نظم و نسق صوبه داری نموده امید و ارادت که پیش از این و برکت
 احانت حضرت شاهنشاهی مصدر خدای گد که در موانع طبع اقدس اسطی و مطایق مرضی مقدس بوده باشد خود شریع
 سلطنت و اقبال از انقی کبریت میسر بتعال ابدال با دانا بان و درخشان باد ایضا در تهنیت میرساند که عرض و مرضی
 پروا است بیا یون موجب بخوم غموم بر خاطر ساکنان طبع مسکون بوده و از استماع خبر صحت فرج اشرف غموم خلافت
 عزت و بوم را الوار حجت و شادمانی از مطلع آمال و آمانی طلوع نمود و دانست که استقامت عاقلانه باز بسته به بل امت او شام
 هرگاه از منج اعتدال انحراف یا بکوت خیر و صلاح چگونه بر چهره روزگار رخا و یکبار هر دایه تا بد و جو و سکه که پیوسته بود
 بصحت او متذرون بود و هرگاه اگر سوت قوه عامل ماند که ام طاقت و توان افزیه طایفه انسان اقامت و در محل
 اعتدال تواند داشت آنچه که از انوار الشفا از حضرت خدای تعالی آن عارضه کمال صحت تبدیل یافت و از مشرق
 و منزل من القرآن مایه شفا و رحمة لا ینین الوار سلامت کلی بر چهره احوال نقطه دایره سلطنت و اقبال تافت
 سه شایه که در کشت جهان پر غم بود که گاه به خلق از حضرت و بهیم بود که گشتند و طایق بشیقا بیت خوشحال و در هر کجا
 کجادر خرم بود و گفتو داشت سیادت و وزارت پناه اقبال و عوالی و سنگاه حقیقه الوفا فی که تقصیر و خوشبخت
 و اشدایق رسول بود و معرفت سیادت و وزارت پناه میر محمد کاظم رسول نمود و موجب نشاد و شادمانی و شادمانی
 تازه و دین ایام بر سر فرجام آنکه فضل الهی و عنایت بادشاهی شامل حال اقبال اشتغال گردید و تقویین خدمت
 دیوانی بیوتات سرکار بیا یون و اضافه میمنت مقدون بلوه ظهور کشید الشفا تبارک و تبارک فرخنده و مبارک
 گرداناد و بر تبارک و صاحب و نوازه رسانا دین و کمال کریمه ایضا حسب الحکم و الاموال فیلان سرکار علی و بوم
 ملاظه نموده پیشود این دفعه قبل کرده روان سر حلقه فیلان خاصه بادشاهی که خوانیدین بهمه گماشته است و کلا
 سرکار بادشاهی است لا غر و دیده شد و بعد از استفسار سبب لا غری بطور پیوست که وجه خوراک بدیه
 میرسد و دست است که تنخواه شده باعث آن از محمد سعید دیوان و محمد اسحاق بیوتات پر سیده شد و با هر
 ساخته که موجب تقدیری خادمان محل اخراجات ضروری کار خانات متعلقه دارالولایت شاه جهان آباد هم
 بهین دستور است و مردم بر سر بیگز رانند حصول پر گشته قبل از این بجهت ضروریات اینجا تنخواه شده بود
 اگر کفایت نمی نمود اما ثانی الحال مقصدیان حضور آفرانیز بکمال نگذاشته و دیگر باب طلب تنخواه کردند و نیز

مسعود گشت که برگشته اند که در سابق زیاد برشته کبر و پیچیده بودند حالا به سی و شش هزار رومیه رسیده اند و هر قوم
 دیگر و دو که از جانب غیر خوان بلا اشتباه به نفس عالی شمالی خوانند رسایند که محل دیگر و امور دیگر را به پیشتر بخاک و کرب و دالان
 دعات برسد بهل آن نزدیکین بر سر این قسم ضروریات اهر حلیل القدر صادر شود که معادل و موقوفه اندازند و برگشته
 مسعود در تخرجه مردم اینجا بحال دارند و حال آبادان که تعیین نمایند العاقبه بالعاقبه ایضا تا میاید البته این دی همواره
 شمال عالی غیر فزی مال امارت و اجلال مرتبت شوکت و ابرمت نزلت ملاذ حجامان شان عالیشان باد و استیلا
 شوق دریافت نجاست صورتی که صورتش اشتهاج باطن است اگر بوساطت ملک خشک نه و کا حد تنگایم
 بهیض بیان آمد به طور ما به نوشته در زمان شغولی آن خلافته الاحباب انکاشته دل خال کرده و
 و داد و عوانان فزونی خواسته سبحان الله قلم در اینجا به بینی میکشد و زبان بجز معرفت بهر خوشی و مسامحه نمی بیند
 محب در ماه ربیع الاول قن چشم معلول بود و بنایت الهی آب نازل که مانع بصارت بود و رفع گشت بعد
 انقضای ایام محافظت خیال صحبت نمود و عازم حضور لامع النور و دل را بهمد و ش آرد و خواهد ساخت اشفاق
 و توجیهی که در باره اخر سیه هایت الله مرعی میدارند ز منت آن بر دل و دیده و دستار است کوکب غر جلال
 از افق اعلا طالع بود و ایضا همواره مصدر الطاف بیکو ان ایرومی بود و کامیاب باشند بعد از شوق مواصلت
 مسعود بهیض که حد به و نهاسیته نذر و شهود و همیخت پذیر باد که در نیولا چنان مسعود شد که رفت پناه
 محسوسه اخذ دست و یوانی اینجا منزلت گرفته و دیده از اینجا که اینجا آن فسر رنده را بصفت و ایت و گیت
 مختار میدارند و تا حال احرر که خلافت بهیر مصلحت دولت باشد از ان فرزند بوقوع منیاده بنابران
 نگارش میرود که سبب غل رفت پناه تا که معلوم نشد که چیست مشارالیه مرد است و دینت پیشتر
 کفایت منشی این قسم شغلی را که متدین و فهمیده کار باشد بدون صدور تقصیر مغرول نمودن از این تدریس
 قصه می گری ایضا است اگر تقصیر بسبب عدم پرداخت محال صویحات متعلق سرکار فیض آثار است مشارالیه
 درین احوال نذر در زیر اگر دارا نشین پیکنات باو گیران است که نصف را خود به بند و نصف بکار
 میزنند و هر سیه پیش از تحویل اری شغل نذر و اگر فیانچه دار کار با سه پیکنات این صوبه بشار الیه و انکارند
 اند و بهیگی و معامله بی صوبی الیه قرین است که در اول فصل از پیکنات اضافه سوا سه بگیرد و کفایت نمایان
 بنظر و رساند بهر حال چون اینجا بنجانب عالی متعالی رسوخ بندگی و ارادت دارد و در اینجا مصلحت دولت
 و نذر لازم است که بنویسد و خود از وقت آمدن بصوبه پنجاب اهر حلیل القدر شرف نفاذ پیوسته بود
 که بنده انیسا بکار ما سرکار عالی را بخود متعلق دانسته در عهده شفا سببک نشان و الا نشان نیز درین ماه
 به بند و محنت شده بود و اغلب که بعضی بر ایشان ظاهر شده باشد و اگر مطلع نباشند الحال آگاه خواهند شد

آن داشته که از قنات قابلیت و نشاء اولی کاری نسا و از کثرت خلقت بکار نشاء آخر نوی پدید دارند و احوال
 همگان را به حال نامور مثال خود قیاس نمایند و همه را به حال مغرور فرمایند و صفا این سودا به بیارستان اغیا
 چون بهارستان روزگار ناسازگار است و در دار الشفا سے غارت و غول خود مشغول و اگر اندر نذر و توجه باطن مثل
 تقصیر ظاهر حرمی دارند فردوس از مشغولی معنوی نیز با اعتقاد تمام التزام مطالعه مشغول جامع مذکور دارند و از اینها
 که به روح دل حسرت منزل نقش پشته یک بیت می نگارند و در آن بیت بگذرانند این حیلست بری و چند هم پیش از احوال
 از آذری که غیر خاتم و حسن عاقبت نصیب باد ایضا ایجاد است و موجب علی التقصیر و مشغول را سے حق گراست
 می نماید که از وجود عاقبت محمود و شمر حقا سے دیگر است بکار ایضا وضع الله صومعه و طریقت هر پیش سالک
 آید فیروز است و اگر بنگرند در شان کن عالیشان و پانچ کمال دولت صورت بستان نشاء استخوان و علو بهمت نیز
 فیه و بهر دست یقین که استراحت ظاهر و محبت باطن در نیالست پیش از پیش خواهد بود و اگر چه بعضی آشنایان
 بیگانه از معاد چون کائنات ذات الحسان مصدر حمایت و رعایت همه بود و از دینیه ترک و یک داعیه طول شده باشد
 اما بهمت ملال طبعی سودا پنا سے روزگار رنج و دانی اختیار نمی توان نمود و عقل معاش بیگوید که با آنکه آن بیگانه
 ز نادر دست از دنیا باز داشته اند دست از ایشان باز نخواهند داشت و بوضع مختار نخواهند گذشت عقل معاد
 میگوید در آنچه منقول گشت تمیز سمیات بود و بعد از آن نیست که صحت و عاقبت و غیر عاقبت نصیب باد
 و آنکه پس از آن در حضرت او را نیست بیا خود و از او ایضا خیریت صوری و جمیعت معنوی شامل حال اقبال با
 صیغه ایله ابدان بدست و در دین و سودا فاسد سحر کار با سر بر سر کار و در نه نه از احوال هر گاه است و سر سر در
 میزان نظر با کمال الجواهر هم سنگ آنچه از استغفار سے خدمت حضور پر نور و در جمیع بصورت با هر مصلو بود و عمل ضروری
 با وضع الله خود و آنچه باید نمود و مکتوب دیگر که تفصیل کیفیت احوال حواله با و شده و سر سید و اگر رسید به جوایش
 نیز رسید به العاقبة بالعاقبة و الخاتمة بالمعاد و ایضا رقیبه و گشای شوقی افزا گردید و بطالع هر فقره اش
 که از طالع است اعلی بر سر و پرده از هر و شاید نفس الاوکیا و ملا و است و لذات که کام دل شیرین کند و روح را
 راحت بدهد و از آن و بهر بجهت انجاسه خاصه بینی که از شایع فکر بلند و اثر طبع سخن پیوند گردیده و از تکرار به اختیار
 آن خود و کیفیت دست داد که بهاناع از یار آستان سخن آشنایند و آنکه از وصول این دو مستند باین شهر
 اظهار خوشنودن نموده بود و نه یقین که قرب صوری باعث از دیار بهتر از معنوی شده باشد اگر چه آشنایان
 که روابط آنها منسوب عبارات و اضافات و مصلی بخواهش و اغراض بوده از بعضی ملال داشته باشند لیکن دوستان
 بزرگ بعضی بیاسات ذاتیه متوجه اند خوشنودن وقت خواهند بود و ناه ولی که جمیعت و امنیت را بواقعی دریافته و طبیعی
 که از او را که این نشاء عالی نظر پذیرفته و مخلوط شده باشد و بهر پیشه دل خود روزی رنگ تو سکه بهر باره آن

صد کرد و بر شکر چون بلبل تصویر یک سالخ نشسته کمال بر شکر شد و پیر و از بر شکر این دو همیشه را که در یونان نشانی
 خاطر فرین و دل انگیز بود و بوالا خدمت نواب جناب جامع مراتب قالی و حال طراز زنده دولت و اقبال صافی چو مروارید
 داشت و تماس نمود که اکثر از دما سے طبع سلیم و ذہن متقیم غیبی از متوق فکر صائب بمنہ ظهور رسیده باشد قلم
 منشیان خسته رقم با علام آن جولان خواهند کرد و منت عظیم بر نوگیر غایت در حرام خواهند گذاشت که درین ایام نسبت
 بزبان سابق شمع حقیقی توشیح در وقت گرمی فرمود و از تحسید اری جیلهای سے مذهب الاخلاق بخاتمه حاصل گشته
 و فرصت مطالعه کتب نظم و نثر بقدر دست داده و جمیعت نصیب شده شادیم بیا و تو خوش یگذازم
 خوش میگذازم جهان گذرا نرا چه کاشکی این کم کاری و جهان آباد و فرسیده میشد که تبارک گذرشته پیر رافضیه
 دولت خدمت خاطر خواه یافت ایضا گاتخاف النفاس و عیبه مضامین آگین که او را شکر تصنیفات نثر همان
 جهان و غامضه کلمات انبساط زبان نثر و مبراست ذریعہ تشدید مباحث اخلاص و موافقت و وسیله استحکام قوانین
 اتحاد و موافقت انکاشته بدین دست آویز مشهور در اسر بیضا ضیاء و مکشوف منیر محبت تقصیر امارت
 و اقبال حریت ایالت و اجلال منزلت کثرت و معالی منقبت ابرمت و شوکت رتبت خان رفیع المکان
 که داینده می آید که در بهنگامی که خاطر خلعت آمو و بمقتضای تعارف قدیم در و ابدا جدید مقرر اخبار مستر تان
 استقامت خراج و حاج آن طراز کسوت شوکت و اقبال بود و وصول بهجت موصول گرمی بنقده مودت کار که رقرقه
 کلک محبت بار گردیده از راه و خورخالی است و یکتا دلی مصحوب رفعت آب اشرف بیگ سمت ابلاغ پذیر بود
 مورث نشانی خاطر و انبساط باطن و ظاہر گشت و ترسیل سیاس اسب و چند شتر مار خبری که بیکر بحسب شمول
 موافقت اتفاق افتاده موجب عزیدار تبار و مضوی شد و بمصداق تها و اتجا و پیرایه اسباب خوشدلی خست
 از اینجا که در نشانی مرامات آئین مصداق حروف و مستحسن طبایع اتفاق گزین آمده و رسیدن وقت آب
 مذکور که الحق در مراتب نهیدگی و محبت افزای یکتائی وقت میتوان گفت موجب تاسیس بنیان یک
 چنگ گشته در تصویرت نمایان طریقہ ایتھه آشنائی است که پیوسته ابواب مکاتبات تو و دستجات مقتوی
 و از طرفین انهار و اظهار کلام مطالب که فخطو فی خاطر خلعت مانر گرد و باعث از دیا و مواد خوشوقتی و فریادیکد
 میگردد و بداند عاید تقدیر ایا راه از اسباب هند و ستان جنت نشان بموجب تفصیل جدا گانه بمقتدر الحکمت
 فلان تسلیم یافت که بوسید رسانیدن آن مستعد در یک گرمی خدمت شده باستعمال اجبار سلطنتی عنصر
 خیر ظاهر باعث انبساط دل اشتیاق منزل گردد و سه چون قلم آمد بحرف اشتیاق ختم شد مضمون مکتوبه
 چون در زمین هند از نواد و ایران دیار چیز سے که مطلوب است اسب خوب توان گفت یقینیکه هرگاه
 اسپان عراق بخدمت ایشان برسد بمقتضای و فور دوستی و دوستی بیرای نیز بحباب خواهد آمد

خوشه در نیولانها شد که بعد السلام نامی خون گرفته تحصیل فاسد با چند سینه از تابان ایشان که به تهاجم فتن
 متعلین بودند آواره و درشت آوار گردیده و هیچ فکر از جلالت خود از دماغ گمراه از اراده فاسد پشیمان شده
 و ناشده آنچه عاقبت ما فتنه کشیش را بدست آورده چنان به تنبیه مالی و عیب عرضی و جانی رسانند که دیگر
 نیز حساب شده و عبرت پذیر نشه خیال انقیاس را در محال بخاطر نتوانند گذرانند تا آنکه کاب آن اقدام بران چهره
 والاگر به شهادت در دماغ بهر چه مصدحین با اعتدالی و عینه ناسنر خواهد شد یقینیکه در تدارک مقدمه مذکور
 به بنیچه خواهند کشید که من بعد این راه مسدود شود و چنین هر گوش نغده و خط ملاذ اعتقاد و انضام و دستگاه
 حقیقت فرزند از چند همت خان بر راسه محبت اهتمام ظاهر شده باشد که روز بروز و در چنان هنگام که
 که از تا حق قبل غنیمت پاسبان سواران شیر شکار در رکاب نموده و غمان آن دست ننگان خوشوار بدر رفته و
 خود را در دانه و از قلم درشته و از اسب پیاده گشته با همت هشت کس استقامت و زوریده در شیوه جان
 فشانی و سربازی و بهر گشتن منصوبه مریدی که بار رخ از آن عرصه بر نتافت و چون فرزند قضا گمراه کج روی
 بشناخت چنانچه این حقیقت مفصل قبل ازین بخدمت بساط بوستان شاه دین و دنیا پناه غرض داشت
 که دست اگر ایشان نیز در وقت نیک بوضع اقباس رسانیده اصناف بره او گیرند انیمانی باعث سرسبزی
 امید خانه زاد و استخلاف مهره و از غیرت خانه میدی خواهد بود چون یقین حاصل است که ایشان در سعی حاصل
 این مقدمه تصدیق بسیار بر خود خواهند پذیرد زیرا که این تصدیق پسندیده و پذیرد و چهارم فضیلت
 شیخ طالع یار عرض داشت بنده فدویت شیم رستم و ائب عبودیت و جان سپاری و طاعت عقیدت
 و سربازی بجا آورده بعضی استقامت را به پایه سربازی خلافت میرد و مشکفان عقبه اورنگ عرش نظیر پیرساند
 که با استقبال مشهور لامع النور حضرت کجوری که شکر بخت بادشا هزاره بهادر و مویید و نظرها را به بالشکر خضر که دار
 و شکست تا سپاسان شرقی دیار شرف اصدار یافته سعادت دین و دنیا و برکات صوری و معنوی فرا انداخت
 پیشانی عبودیت و السجودات عبادات سپاس گزاری برافروخت بعد از آوازه تسلیات مبارک و معروض
 میداد که این فتح عظیم بر اولیای دولت و ادبای سلطنت مبارک و خسته و فرخ و فرزند باد قبله گاه
 عالم سلامت آمد و در که سلاطین بهفت اقلیم که به بندگان دلاور گاه و اعیانکسار است و بندگان آن بارگاه آسمان
 را بر خدا و ندان تخت و عیسم و اعیان افتخار هر گاه فرمان رویان هر روز و بوم بیگانه را را به قابل شکر و فخر
 نباشد نعمت پیر و دوگان و تریبیت یافتگان آن درگاه ملک بارگاه را مصدحین قصد حیا و غم ناسنر از
 بجز آثار به خبر و به و تیر را به و اظهار ناسپاسی و حق ناشناسی دیگر چه تواند بود چون پاس ادب بادشاه
 حق شناس که بهر یکت ذوات اقدس و شخص مقدس شیع احمدی و ملت محمدی پس از هزار سال رونق از سر گرفته بود

بر فتنه زمینیان و آسمانیان لازم و متحکم است هر که از جاده مستقیم اطاعت خلیفه خدا که فی الحقیقت طاعت خداست
تجاوز کند بپند از خود و بپند شمره مکافات از شجره مکافات خود و بر چند مصداق انیمقال که بفرمان و پاس عبیدان است
که در حقش ناشناسی از مکرین مداخلت خداوند بنی آدم صورت ظهور برگرفت سیاحت دولت رهبر و راه او بجا
بسیار اوست و در گشت از لطف رب به هر که گشتاخی کند اندر طریق که گذرد اندر وادی حسرت غریب و در تحقیق
فتح قلعه نوشته میسر سازد که با استقبال دولت اشغال منشور بر سر نور نصرت گنجوری والا سیاحت آن بزرگداشتی
بدریضا پیشه نگارش دست خورشید آساکیتی خدیو گیهان خداوند فرغ الهام آتی داشت سعادت ابدی و برکت
سرمدی اندر وقت و چنین عبودیت بسجدهات سپاس برافروخت اعجاز اقبال خداوند عظمت و اجلال را
در کشور گیری و گیتی ستانی شگرت تصرف است که نه افکار و او با هم بران آگاه و نه محمول و افهام را در آن راه
باو شاه عالم سلامت حقیقت قلعه پی بدر بنده درگاه از مردم کمین سال شنیده که پاس تحت سلاطین بهمنه بود
که نظام الملک و عادل خانیه و قطب الملکیه عاشیه خدمت آنها بر دوش میکشیدند کتایش چنین حصصین باضافاتش
در عرصه بخت و شجرت روز نبار چنم پیوستن میرخان جشی سیاه ر و قلعه دارانجا و ضابطه و و صدوسی توپ بسجدها والا
و در آمدن غناکم بدست غازیان لشکر نظراتر مصداق بجزه اقبال عدو مال بادشاهی ست امیدوار است که بزرگ
دولت و احباب خلافت مبارک و خسته باه و ناصر مطلق آنرا مقدمه تسخیر بجای آورد و جمع ضوئی مالک گره و ناو بعد
از تقدیم تقارن نصرت و شادی بر نواخت تا سامعه کوب اهل ایران و توران شود و تو شجاعت خود را با نقل
فرمان عالی شان به تخانه داران غریب و غور تبند و شماک و نامیایان کیه و غیره فرستاد که کوس و لشکر بلند آوازه
که دایند سیر و مرشد جهانیان سلامت و دین خسته زمان که هنگامه بنر و کارزار در جنوبی دیار گرم است کاش بپیرام
نیز شریک این ترو دوات می بود که به نیروی اعانت اقبال والا داد و دل و دست میداد چون سعادت خدمت
و در وقت است امید آن دار که الله تعالی فدوی جان سپار که سلیقه دانش غیر از سپاه گری و جان سپار فوج
و دین ضلع مصدر خدمت می گرداند که باعث رفاه مندی باو شاه دین پناه گردد و در محبت او لکبیر بخت کمر و دام
و نه انعام باو شاهزاده نصرت آغازه فیروزی انجام از عطایا به شاهنشاه بسیار بخش فرادان بخشایش است فرمان
عالیشان که بنام منصبداران و اعیان و برق اندازان در استقلال سرودای و صوبه داری کثیرین شرف
صعود یافته بود که ابراهیم حسین سیدخان جهان بعد از استیلام غلبه آسمان رتبه بخندسته و در خود سرفراز گردیده
رحمت انصاف خواهد یافت باو شاه جهان پناه سلامت آنچه بنده از حقیقت اقبال ازین عرضداشت
که ده از قرار راستی و نفس الامر است چون بنده در کار آمدن فی الواقع الترتیب است یقینیکه مشعل غایت
باو شاهانه خواهد دیگر که کثیرین بنده چهارم شعبان داخل بلده کابل گردیده دست و دعا باستیفای ایام خلافت

ابدیت پیر داشت بجهت تیار نمودن با نایب پخته حکم شده بود که بحسن خان بیوتات تاکید کند حسب حکم معطوف
 دیده و تاکید نموده عرض داشت خواهد کرد و تمهیدات فتح میرساند که حقیقت بعین بمقابل غنیم عاقبت و غنیم که در
 کو تشک خود جویند بر سر و قلیچ خان فرا آمده انتظار سپه سالار و دیگر لشکر برادر خود میکشد و مقصد سه
 فتح اولین که اعتبار بیعت الکی و اقبال عدو مال بادشاهی در منزل و وینیم که در قلمه رو بقتلند که سیاهوش
 ملا عرباشی و نظر علی با جمعی از تیره بخان چهاردهم شهر شعبان تار و منه شیخ دلی تافته مال و مواشی لشکریان
 در جایا پیش انداخته ره نور در حله ناکامی شده بود و در بنده جان سپار با وجود بودن اکثری از تابندگان و
 قیانتیان بجهت سرانجام ضروریات در اردو و عالی با نظر بهادر و جمعی قلیل از سپه سالار با جمعی فوج محض
 بتعصب ساخته که نسبت به قلیچ خان واقعه گشته بود بلا احوال سوار شده بعد از طے مسافت شش کرده بغنیم بکبت
 پترو و دو چار شد و آنها نیز مصف بر بسته و در یک تیر و تفنگ ثبات قدم فریده و همین که عنان اسب فدیوان
 گشوده گشت راه نبریت و در پیش گرفتند با شش گروه دیگر تعاقب نموده سپه سالاری بریده اسب و علم
 و صلاح فراوان غنیمت لشکر فیروزی اثر گشت فتح و حضرت نصیب اولیای دولت ابدیت شد از عرش
 بادشاهزاده بلند اختر و نیر و انشور و بعضی اشرف اظهر سپیده باشد بعد از آن چون بکوی متواتر بنگ صهار
 باین سپیده و قلیچ خان نیز بقصد وی ملحق گشت بستم و پنجم شهر مذکور روز جمعه کوچ کرده بنگ صهار بالا
 منزل گزیده شب تهنیه بست و ششم که فردا فتح و فیروزی در پیش داشت با جمیع و وفود اهلان مجلس کنکاش
 منعقد نموده با عاوش با ملاد و دولت ازل بنیاد کوچ کرده بصلی فدیوان جان سپار قرار داد که منتهی قلمه همین
 که شش کرده و جنوب رویه کو تشک خود واقع است بجهت آب بر کنار از غناب و ابره ناید و فرود آمدن راه
 بچول که تا کو تشک خود در میان است قطع نموده بر سر غنیم برسد اما که کشایان پیشگاه اقبال کار اهر و لفر و
 بیگزارد یک پهر و شش کلری از روز شنبه بست و ششم شهر مذکور که شنبه بود که بمنزل موعود رسید و هنوز
 دانه بر پانزده و مردم جا بجا در اختیار منازل و فدوی بطریق آگاهی غنیم رویه بار قفا سوار استاده بود و اول
 هر اول سپه رویان سپاهی نمود و در مانع ناگه شنبه غناب که از لشکر بکبت اشره پریشان روزگار بر فرق
 شان بلند می کرد گشت فی الفجر قلیچ خان که از دانه طلبد اشته با تعیناتیش فوج میسر و مقصد بود و نظر بهادر
 با همرا با نشن بجای هر اول و سردار خان و راجه را که سنگه و انتخار خان و دولت خان قیام خانی و محمد مراد
 سله و زور و روح الله در میشته قرار گرفته بودند بهادرین انشاء خال خان فوج بکثرت تمام و بجوم عام در رسیدند
 از بسیار فرقه بکبت نهاد و چالاس نماید که بر لشکر ظفر اثر محیط شده سوخته قلب بدو سه و در مدو شسته
 بود و در چنانچه یک دور آن بوقوف شیر محمد فرستاده بادشاهزاده نامدار چهار صد و ششت و چهار چوب چاشنی

در آمد و در هنگام کارزار سپاهی تجربه کار تخمینا بیشتر از سنی هزار سوار نمودار بودند و از اسب معتبره چنان رسیدند که
 لشکر غنیمت و چنانکه از زمینداران کوشک خود و غیر ذلک متحقق گشت که مرتضی قلی سپه سالار در مرتضی قلی فوجی باشی و
 سیاحتش ملا عراباشی و نظر علی میرزا فوجی باشی و دیویش حکم بهرات و علی قلی حاکم مار و چاق و محمد علی میرزا فوجی باشی و
 حاکم غور و دوست علی تهمانه دار و زمیندار چنانچه سردار درین جنگ مصف بودند و هنگام باشی و دیویش باشی و
 و صبح با یون بر فوج مرتضی قلی سپه سالار با توپخانه و لشکر پیش رسیدند که کوشک خود پیوسته با وجود و کوشش
 میرزا فوجی باشی و ملا عراباشی بر اسب او تیار کرده بودند و ناخودرود بفرز و آنکه لشکر با دشمنان غنیمت اندیشیده و مثل
 طلیح خان بدر آورده بهما خبر داده و نامدار مستظهر شود و مردم رزق و روزی و در قهر و زری آفرین و در آمد و در گهری
 بر نصف النهار گذشت که ناره جنگ تیر و تفنگ شکله افروخته گشت و تیر و توپ در بند و ق در میان زمین بارش
 گشت در عین هنگامه جان فشانی و جان فشانی بر نظر بهادر و زور آورده و بهادران ثبات قدم و زوریده و توپخانه فوجی
 طلبه داشت بلا توقف با هیات میرزا فوجی خود و تعیین نمود و بهر قدر از آن مغل در اچوتان گستر و پیاده گشته و شتران
 و شتران نشانده مخالفان را آتشیان در زیر تفنگ و بان گزیده که از آنها از آن طرف پیش رفت کار ندیده فوج
 فوج بدست راست بنده و زور اندازند و یک دایره گاه پس بیل بر بسته اول بدست انداختی و بجان کشتن
 نوکران لشکر شونجی نمودند چون کثرت اعدا را از اعدا و بندها س تفاد و دور از حساب داشت بمقتضای
 و وقت خبر گیری این دیار مصلحت ندیده و توکل بر کرم کار ساز نموده قرار داد که اگر فتح و نصرت نصیب بندها
 و رگه است تدارک این باسانی می توان کرد و اگر بکار می آید چه جا س اندیشه بهر چه نگاه یک قدم پیش رفت
 باشد و در وقت نامر حقیقی چهره کشا اقبال عد و آل آمده مخالفان را در عرصه ادبار و لیر تر ساخت چنانچه
 سه فوج متحقق شده بر سبیل مینه ریخته و بکشد و اکثر از بندها س را پام استیقام بر جاناندا لاسه در خان و سید
 فیروز خان که زخم تیر و بندها س و بر داشته ثبات قدم نمودند و راجه دلی سنگه و انظار خان و سید شهرامت
 و سید شاه قلی و جبار قلی و روح الله که زخم تیر و شمشیر چهره کار سعادت گشته و دو س زمین را بجاناندا لاسه کار
 بجاناندا سیده نزدیک بود که بانه می بر هم فوج و غیرت سپاه گری و قدریت نگذاشت که عمل بر قانون
 سرداری و دوسوا س این علاج ندیده که خود را سپاهیان و راندان و شمشیر گهری و زورمانده با آنکه توپخانه
 و در کل پیش بهر اول بدست چپ مانده بود و سید فیروز وکیل خود را با دو چوکی بهر اول نمود و به تکیه عنایت
 سبحانی و اعانت حضرت صاحب قران ثانی با ثانیان و چند س از بریزه منصوبه و در غنیمت لیم اسب انداخت
 و از راهی که لشکر نظر اثر بجای شده بودند و زور و خود نمایان شده کار با سکه کوته و سید محمد از اسوات
 و افغانه و راجه پوتیه همراه سید فیروز و داجان سپاری و در سنگاری و دایره اکثر س بکار آمدند و شمشیر و شمشیر

شکار و کاری اقبال زیاده برین میباشد که از دست کینه کمر و ذره احقر خانی لشکر ایران را از بر و زبر ساخت
 طرز ایران زمین و وضع ایران بعرض مختصان غلبه اقبال رسیده باشد که در چهار بات کلان والی آنجا بطریق
 احتیاج از نگاه می آید اگر هم قریب نظر که هرگز مبادید شود که کوشش علمی برافراشته آسے آسے او بزبان
 برگزیده و اگر شکست میخورد و از مو که بیخ را عقب برشته خفته خود را نمایان نمی سازد چنانچه خطی که از خود میگذارد
 به قطب المبین پیوسته نظر برادر نوشته نقل آن باین عرض داشت از سال داشته مصداق این سخن است نه در
 قوت اقبال و قدرت و عظمت احوال که قطره پیرو برگ را چنین موج و ذره بمقدار را چنین موج که راست
 فرمود و بعد از فتح سه روز در سبزمن مفتوحه مقام نموده سبب مطلب باو شاهانزاده و الا که کوچ کرده فرود آسے
 آن سوم ماه رمضان او را یک خدمت صاحب داده نامدار نموده حقیقت را عرض داشت کرده بود و ثانی احوال
 که ششم ماه مذکور و عسکر طغرل اثر متوجه ملازمیت اسلحه شده ظاهر گشت که عرض داشت مذکور در راه تلف شده
 لاجرم واجب دید که تذکره بعضی رساند تحقیق جشن و وزن مبارک درین زمان دولت پیرا گشته
 هنگام آرایش زمین در زمان است و فرخنده وقت پیرایش کون و مکان و محالف دوران بنقوش و نقاشی
 جلوس مینت مافوس و موش و مفاصع عالم بر قوم خستگی اجلاس مسرت اساس مترشح حساب تهنیت جشن
 وزن اقدس بر چارچین عالم بارید و نیم عطر آمیز مبارکباد از مذهب این روی عنایت بر هفت انجمن علوی
 بر وزیر تقدیر مهر و ماه و کف نمیزان نشاء و در آمدند قطان آسمانی لالی نجوم پیرایه ایشان را رخا فرستادند نمایان
 عدالت بهانه و قدرت الهی استقامت یافت بار کوبین در میزان عظمت نامتناهی مایه اعتدال پذیرفت
 آسمانیان را باز میزدیان بفراس این بیت را تسلط پدید آمد و شاهی که دلش ملک اعظم دارنده کینج فلک
 بوزن او کم دارنده اند فرط بزرگی نتوان و زانش که زده و زیاده پیش اگر و و عالم دارنده فدای که وجود و بود
 ذره هستی او وابسته انوار خورشید اقبال این خلافت الهی شعاع ابدی از تفاع ابدی ارتفاع است به قدیم
 این تهنیت تسلیات عبودیت بجا آورده معروفی بیدار و کاهیا و مسرت پیا که عبارت از عید بر عید
 و جشن جشن است بر ادلیاس دولت ابد پیوند مبارک و شسته و فرخ و فرخنده باد ایضا میسرانده کفرت خفا
 حسب حکم جهان مطلع عالم مطلع در باب حقیقت شکست و ریخت کارت عقد المذاقت اکبری امیر الامر که در
 بلده کابل واقع است نوشته بود که بنده در گاه ملاحظه نماید اگر چنانچه هر دو طبقه اش منهدم گشته و تعمیر پذیر نباشد
 هر دو را هموار ساخته و طرح زمین کشیده ارسال دارد که هر دو طبقه اش از نظر انوار قدس بهر طریقی که بپند و قدس
 آنکه و در باب ساختن آن حکم والا اشرف صدر و ریافت و اگر طبقه بالا منهدم گردد و از شاه جهان سلامت

چون بر حقیقت مذکور و رسیدن شکست و زحمت بسیار یافت هر چه بجهت مرمت آن خرج شود و مصالح و عیبت و بیوقوفی است
 لهذا طرح تمامی عمارت کشیده ابرام داشته بهر چه حکم مقدس شرف اعزاز خواهد یافت فرمان پذیر است و در لشکر عظام
 خلعت پیر غلام بیک رنگ روائت عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض اینست و ما سه قوم
 سیر خلافت مصیر و مشکفان عقبه عرش نظیر میرساند که روز مبارک و شنبه دهم جمادی الثانی بتقدیم آداب استقبال بمقام
 سلطان معینی خلعت خاصه ذات اقدس اینودی سایه کبریا را از ابرار برکات کونین تبرک قبی پیرایه و ادراک سعادت
 نشاتین را عیله قریب و بی سرایه بجاه تو اندو دار یکس محرم گیتی خداوند کار محبوب مشفق گزیر و در نشاط گاه شکار بنده تیر
 عنایت شده و خور و مغفرت و مددک دولت دنیا و آخرت گردید و دوست نوازش بر سر و دوش کشید شکرانه مرجم با دلمان نه
 سپاس تعقدات خسروان بخوار و بزرگان عزیز و نیازگر گشتن نیاید در رسیدن عرافین شکرانچه خانه نژاد و درگاه پیر غلام
 حسب الحکم حضرت پیرا و شاه نوشته عنایتی است به عنایت چه بنده اگر آداسه لوازم عبودیت خداوند تحقیق فطرت میکند
 عنایت خداوندی در دلداری پرورد و نعمت و پیش آورده محبت کرم خود را کار بیقرار باید لیکن بر مرشد و پرورش
 دل صافی نظیر نیکو و روشن است تنهیت جشن و رسیدن خلعت و فتح مهم سپهر و عیادت پیر غلام بیک رنگ
 روائت عبودیت و بندگی و وظائف فدویت و پرستندگی بجا آورده بعرض اینست و ما سه پیرایه سیر خلافت
 مصیر و مشکفان عقبه اوزنگ عرش نظیر میرساند که درین شکفته هنگام ظهر آغاز نصرت انجام که سامعه زمین فرمان
 از صیبت تنهیت جشن و درن مبارک شانه زده بهجت و سرور بود و ناصره مکان و لیکن از شانه بده تکلیف درین جشن
 مقدس همقرین فراوان اصناف و نور و در محرم آمد و الا نشور و خنده مطهر با نجات خاصه این بنیم اقدس
 دست نوازش و افتخار بر سر و دوش سرایا انگساکر شید و روح سعادت در کالبد ارادت و میدگارش آهستان
 و جواب مطالب معروف از فر غلام پروری و پرورده نوازی خداوند خداوند تحقیق و مجازی است و الا شکر و کاری
 اینودی عنایت و افضال و باریع طرانه می شاهنشاهی اقبال عد و مال در علو کار سازی مقدس است از احاطه
 در معصوم مقام پروردی متعالی است از ادراک عقول مختصره خواطر و اوام را دران راه و نه در رکات و افهام بران
 آگاه مصداق اینحال آمدن سپهری و عجز گرامی مغلوب دست تسلط و استیلا رسا که بهانکشا سه پیا سه نیایش
 پیا سه و فرق زمین فرسای در بناگاه عفو و افضال بذریعه استکانت و استمال و فتح قلعه و شوا که شاپور ند
 هر و قبض قلاع تبیین و حصول حصول حصین مفسله ذیل در قلم و خلافت ابد اتصال است امید که بر اولیا سه
 دولت ازل بنیاد مبارک و خسته و فرخ و فرخنده با و آفتاب سلطنت ابدی عیاد پیوسته تابان و در نشان باد
 با و شاه عالم سامت مفضل این جمل آنکه اگر چه بعد از رسیدن لشکر طهر اثر در نواح مائل کسان سپهر و
 قدوی آمد و رفت داشته و نارسیدن در پونه دفعه دیگر تو شجاعت او آورده و نایک بنده جواب پذیر خسته

سبب نیل مقصود باز میگردد و میدانست که تا دست نه ور بر و غیره حرف نکاتش فروغ از صدق ندارد
 بعد از آنکه یک نوشته بهند وی لوییل الذیل مصحوب که حاجی نام معتبره ارسال نمود و فرستاده مذکور چهره عزیز زمین
 داشت که یک مرتبه مضمون آن باید شنید و بجواب متوجه باید شد بنابر آن بر مطالبه مندرج ازش مطلع گردید خلاصه ازش
 این بود که بنده درگاه آفرینی والا درگاه ام و کاتب بسیار از دست این بر تقصیر بر سر آید اگر لشکر فیروزی اثر بر سر بجا آورد
 متوجه شود و بهتر است که درین کوستان و شوار که از رنگ از رنگ از نشاء الله القهار و در زیره هم با و پادشاه عساکر نصرت ابدار
 بنجاک برابر خواهد شد و اگر حیات و نجات خود را طلبگار ست حلقه علانی غلامان این درگاه که سرانیه افتخار
 با و دان اوست و در گوش هوش کشیده دل از قلاع و چال برگردد و الا هر چه بدین از نتیجه اعمال خواهد بود پس از رسیدن
 این قسم جواب مکرر نوشتی فرستاد و هر قدر کار بر دستگ میدهند تفاوت آن در اداسه پیشکش با و دان
 یکده و چاکر بنظر بند ما در نیاید که ازش بیخام مینمود و بهمان جواب بود که می شنیدند تا زمانیکه قلعه او در مال به تصرف
 او لیاسه دولت ابد اتصال داد و آمد و قدوی تقسیم افواج نموده و او و خان و راجه را سه سنگه را بتافت آید که
 فرستاد و جمیع را بجا قنلت دایره گاه در ملایر شیدا شد و در بی مقرر ساخت و جمیع را بر سر گریه و سواری معین کرد
 که قنلت این مردم بطریق دوام در خانه زمین بود و مردم موچال بکفایت خاطر و پیش بر درن کار بعد و بعد
 بسیار بکار میبردند و قدوی در همه حاجتی المقدور ضروری می شد چنانچه درین وقت سیواسه مذکور در مجمع مردم
 انظار نمود که در زمان سوار سه و او و خان و راجه را سه سنگه را سه تاخت چندین بقصد بر هم زدن
 موچال اراده آمدن نمود و اهل لشکر را بچنان آگاه و مستعد یافت که اگر می آمدیم رفتیم به راجه که کلاه سیاحت
 و دشوار بود و خلاصه طلب لازم المروض آنکه چون از تنگ گرفتن محاصره قلعه و فتح شدن پنج برج و یک کنگره
 و تافت و تاراج آید از سوار سه افواج نصرت امواج و متفرق شدن جمیع فراسم آورده چندین تلاش که
 درین فرصت اکثری از سواران او را بعد از قول طلبیده و مناصب مناسب و موقوفات ده پانزده و ده ست
 زیاده بر قرار ننهادند نقد از خزانه در ملک بند ما سه درگاه منسلک ساخته و پانصد پیاده که ملو بهوشده نیز از حیاتی
 طلبیده شده روز بر روز در جدا ساختن جمعیت او تلاش داشت صورت حال را او برین متوال دریافت و انجام
 کار خود بدو شوق قرار داد و اول آنکه رجوع مقاصد به بنده درگاه نموده التماس جان بخشی و وطن بکند اگر بدیده
 قبول اقتضای بهتر ازین و الا بشوق ثانی پرداخته بر خه از تلکوکن عادل خان با و باز گذارشته و هر دو متفق گشته
 راه مخالفت در پیش گیرند و از جو بیس معتبر رسید که عادل خان گرفتن چند س از حال تلکوکن خود را و در
 دولت خواهی والا درگاه نموده در باطن هر گونه اعانت داد که باید کرد و قرار داده و خود به از خود در
 تلکوکن مذکور میگذازد که لشکر یا دشاهی قصد آنسو نماید بادشاه عالم پناه سلامت پس از اطلاع برین اخبار

بد ریافت عقل ناقص ذره بهیچکدام از چنین رسید که الحال این را مطلقا نایب ساختن شخص با اتفاق اینها و اتفاق
 اگر چه کار هر دو جنبه کار در پیش اقبال عد و مال چندان دشوار نیست اما هر چه تبدیل در رست شود و چنانچه در روز از
 باید انداخته بهر یک این اشعار و اداسه ذی القدر و نزدت تمام مرشد میدوایند که کور بطریق اخفا رسیده گزارش
 به حیانت از روی ستم منصفانه نبوده و خود را در هر معنی بعضی رسانیده جویش چنین داد که در اصل از جناب
 خلافت و ستودنی حرف و سخن نداده اند و بنده از پیشین خود نمی توانم مصلحت بکلام شد اگر چه بسیار با این جوران
 عضو پذیر و خود آمده التماس بخشش و پیشکش کند و نگاه و الاصل عتبه گیر است شاید بگویم بگوشت آید پذیر است
 نیکو رفتن یا سنج داد که باین طرز سپرد خود را بفرستنده جواب داد که آمدن پسرش بمحبوب و مقبول نیست
 باز اینجا نمود که اگر قبول و عهد بر ملا داده نمی شود و بطریق اخفا در میان آید که تکیه بر آن نموده تواند آمد نظیر صلاح
 کار بر عهد و پیمان خاطر نشان است ساختن برین آیین که اگر پس از آمدن خودش احکام مطاعه را قبول کند
 مشغول غرض و عنایت خود کند و پیر و الاملاست بخانه خواهد رسید و الا بسبب و یا سایر سبب دیگر نمی پذیرد و این فکر
 نزد او زنده بخت یکبار هر روز گذشت که بنده سر و او را نشسته بود و خبر آورده که او همان وضع باشش و دیگر کاری
 نزدیک رسیده که تیرین بند با او ویران نمیشی را با او که سگین بگویم بیشتر فرستاده که رفتن بگذازد که اگر تفرقه بین
 قلاع رضامند شده باشد باید و الا پس رو و بعد استماع این معنی و انمود که من در بندگی در آمده اقم قلاع بسیار
 داخل مالک محروم خود را بفرست این را گفته بر فاقست رفته باز رسیده آمد تا سرور و از ده جانی بیگ بخشی را
 فرستاد پیش طلبید پیش از رسیدن دلیر خان و کبریت سنگی خانه را در پیش کسی که در بند علی و مودت و اشتیاق
 بموجب اشارت فدوی یورش کرده تکه تکه کرد و بالکل مفتوح ساخته قصد در درون قلعه داشتند و شعله افروزی
 آتش جبرال و قتال اینها نمایان بود و بجز رسیدن و در یافتن التماس بخشش قلعه بودند هر روز و بنده گفت
 که فتح این باستان تیره و دلخیزان شمشیر هادیان اشک و طغیان شده و در دم و ساعت نذر اینان قلعه عاقبت
 تیغ میدرخش خواهند بر آید پیشکش قلعهاست و دیگر بسیار است اما انان جان محرومان در خواست بنابر این
 غازی بیگ را با کس او نزد دلیر خان و حاکم نازد فرستاده که قلعه را منصرف شده قلعه نشینان را با او گذاردند و
 در آمدن مردم باو شاهی در قلعه و بر آمدن شخصان از افراد و جمیع بعضی از آنها رسید بهر این بیاد
 بر آید اقامت در دیار خانه خود را داده برخواست و پیام گزاری صورت سنگی بپوشید و او در راه
 در بدل معامله در میان آمد تا نصف شب سوال و جواب و خبر و الحاح از جانب او در پیش آمد و بنده را در نگاه
 او را بداد و یک قلعه را نمی شد رفته رفته پس از گفت و شنفت بسیار برین طریق مقرر گردید که بیست
 و شش قلعه را در نزد که محصل مضامین آن چهار ملک همون باشد داخل مالک محروم شود و در و از ده قلعه

عالم رسیده ملازمت نمود از روی سعه فراوانی پیر و مرشد و دو جهانی تفقد و مهربانی فرمودند و آخر در روز پنجشنبه شهر نیکو در خلوت محض از جانب خود باین عبارت اتماس نمود که خوبی عالم و نیکوئی بخت زیاده برین نمی باشد که در نظر ظلیل و ساینه تمییل باد شاه حق آگاه که صرف اوقات آنحضرت در حق شناسی و یزدان پرستی و دعا گفت عبادات و روائت ریاضات و ملکات آرائی و مصلحت پیرایه و جهان کشائی و حفظ جمیع مدارج بلاشاهی دستور و قانون نیست براسی سلاطین و وزیر کار و خواجین اودار بلکه فرمان بر و ایان عالم ضامن آن عنصر مقدس و پیرایه سعادت دنیوی و اخروی میدانند تربیت می شوند و شمول غایت و حرمت هستند لشکر این عظیمه یزدی و استیک سحر موان جاده عرضی مقدس تجاوزه ننمایند و جواب گفتند که فی الواقع منسبت دقیقه از دقائق مرشد پرستی فرود نخواهد آمد است و در باب صفت لشکر خان نیز اتماس کرد که نموده کار آمدنی و لاد و رگاه است مهربانی میفرموده باشند قبول نمودند و بجهت گزانش عرضی مطالب بنظر لشکر خان رفته از جانب خود بایستی گفت گفته او خانه نداد و درست اعتقاد است خاطر مبارک من کل الوجوه جمع باشد بموجب حکم اقدس در اینجا زیاده از سه روز توقف نگردد و بهنضم شعبان رخصت شده عازم مطلب گشتن این توقف سه روز به باقی نماند و تقریب و اطلاع بر حقیقت همین قدر بود که عرضداشت نمود و سایلیند بایه قبانه و کعبه و دو جهانی پیر و مرشد جاد وانی بر فرق اتماسی و ادانی خصوص این پیر غلام پاینده و مسووداد و رعایت و حرمت و رویه و یاسی هیچ کس چه در اینجا و چه بر سر کار ننهد و نظر فدویت اثر ندارد و هر قدر بر حقیقت و اخبار مطلع خواهد شد عرضداشت خواهد نمود آنچه حکم میشود بعمل خواهد آورد و در طلب استقامت و اهل پیر و مرشد مریدان اسخ العبودیت سلامت برایشاد و با سس پایه سیر عرش نظیر روشن و مبرین است که معامله سرداری لشکر منوط و مربوط است بامید میهم پس از صوبه داری امیر الاحرار صورت حال برین منوال ظاهر شد که جنگی معاملات لشکر از تغییر و تبدل و تنخواه جاگیر طلبداران و توفیر فرازان و بازخواست اتماسا مطالبات و عزل و نصب اهل خدمات تعلق بمقتضایان بلکه فحش و بیاداد و رنگه آباد و دار و براسی صورت هر مطلب احوال مطلب را از سر هم برخاسته بدانجا باید رفت و بگذر مقتضایان کار را در پیش بر دو سر و ارشاد که بر حقیقت و جمعیت این مردم مطلع است و میداند که با هر کس چه نوع سلوک باید کرد و اختیار می در رسانیدن نفع و ضرر ندارد و با و شاهزاده عالم و عالمان خود در مرجع و تاب جنگی معاملات اند هر که شکفل انمات خواهد بود و موافق حکم اشرف اقدس در خدمت ایشان عرضداشت خواهد نمود و درین صورت اتماس فدوی انیت که اگر موافق عرضی مقدس میسر باشد اختیار تغییر و تبدل جاگیر تصدیات و اگر فتن و موقوف و دشمن اتماسا مطالبات نظیر بر خدمت و جمعیت هر که ام از توفیر اراک و کن و عزل و نصب اهل خدمات که تعلق بمقتضایان مسطور دارد و بعد دی

متعاقب شود و سر رشته جاگیر و مطالبه تعیناتیان و برگزینیان که درین صوبه نصرت منصوبه قابل تنخواه جاگیر باشند
 نزد کمترین برسد بنده درگاه که تربیت یافته هدایت و ارشاد پیر و مرشد جهانیان است راضی بقصدان عالی شاهی
 نخواهد شد و هر چه درین باب بعمل خواهد آورد در بلا توقف معروض مقدس معلی خواهد گردید و تعیناتیان لشکر و پیر
 خود را با اختیار کمترین دانسته کار و خدمتی واقعی دل خواهند داد و درین ضمن مصلحتی بکار بادشاهی ندارند و اگر انصافی
 مطابق رضای اشرف نباشد همین قدر کافی است که این التماس بعرض اقدس نرسیده اکثر مردم واقف نشوند که
 بدرجه قبول و وصول نگذیده به اختیار دیگر عاید میشود و امیدوار است که این بنده خرمنداشت معذور گردد و
 قبله گاه هفت اقلیم سلامت فاضل و لایق بجا پوری اراده بندگی و الادراک نموده و مردم واقف حال میر
 میگذازند اگر منصب پنجزاری ذاتی و یا نقد سوار سوار شده و نسبت بخدمت سابق بسیار موقع است
 و جمعیت و یافت او در انجام هم کمتر این نیست چون او را با سیدو اسه شقی دشمنی پدر کشتی در میان
 است با فضل استال نامه با و نوشته و حقیقت او بعضی رسانیده دیگر آنرا که به جوی آورده اندنی آنرا نمیده
 التماس خواهد کرد و از رفقا سه آن مقصود نیز غرض است که بزرگوار شده به بندگی و الادراک و در آیند
 در باب پنجو نیز و تنخواه جاگیر اتیان و طلبداران قبول که چند سالی از سابق هم هستند هر چه حکم شود بادشاه بنده پیر
 پرورده و نواز سلامت سید منور خان ظاهر نموده که در وطن بخت از بدعیان خلاف حساب و بیوجه مزاحمت
 تمامی مشعل خان ادولیس ماند با سه سید مقصود برادر کلاش میرسانند التماس مینمایند که بقصد بیان آن منع
 حکم شود که از حال ایشان خبردار باشد تا فراموشت بیوجه بقصد فاسد سلو نرسد در وصول فرمان
 میرسانند که باستقبال مثال و می مثال واجب الاستیصال که چنین فوراً آگین و خشان بود و بدمات نگارش
 قلم و اقبال طفرای غراس است و اجتهاد در بستم شوال بدرک سعادات حال و منبر برکات مال گردیده
 و از وصول خلعت خاصه جشن مبارک این سال خجسته مال که تا سالهاست بسیار هم قربت نامیدات اینر متعال
 بر اجاسه خلافت ابد اتصال فرخ و فرخنده باد و ناصیه دل را مانند پیشانی سر بسجده شکر خدا خداوند رقی
 بخشید پسندیدن درستی اندیشه و فهمیدگی تدبیر و مقامات معروضه این اقتدار نه غایت غایت و در سبگیری
 پیر و مرشد و رشید صافی صمیم است و الا از دهنه بقدر چه آید که بمرض قبول و آید و از قطره به سر و برگ
 چه کشاید که پسندیده آید را شاید نایش هر کار و کشایش هر شوار باز بسته با نظار عافیت سایه آفریده کار است
 و تکمیل و تربیت این ناکس کم عیار منور و مرید و بنظر کسی که تیرگشتی خداوند کار امیدوار است که شکر و سپاس
 این عطیات افزون از نیاس بر زبان فعلی آرا شود موجب سرخروئی ازل و ابدا گردد و بادشاه عالمیان سلامت
 حکم تعینات که در باب تصرف ملک و کن نظام الملک از چند قبول و غیره معذور و بزرگوار بود و حقیقت این

از روستای عارفین گزین متواتر بعضی اندر رسیده نخستین نظر بر معلومت وقت در مغلوب و منکوب بودن باطلان
 و میدوای سید بخت غریب سنان و مقرر شد تا میامحاصره قلعه پورند و اتفاق افتاد که انشا الله تعالی باستیلاست
 اقبال دست بالار و مفتوح و مسخر گردید و نیز خان بایند باس که از انوار و قانع بعصرین رسید و باشند و بخیر
 حصن مذکور تیاام دارد و داد و بخان بافوسه که مقرر شد و خدمت تاخت و سوار سے بجای آید و این غلام
 شش المقدور بهر جا باید رسیده و تلاش باید نمود و درین صورت اگر بند و خیزل و غیره نیز درین وقت میسرود
 فوج خوبی که دیگر فوج به کمک نباشد و باستحکام در اینجا با استقامت نماید باستی فرستاد و آن خود درین قلت
 فرصت شذر و رسانی در رسد غلات نیز در ایام برسات براس آن مردم بسافت و در دست معتبر بود
 بنابرین و بهر موقوف بسال آینده گندهاشته امید دارد است که در اوائل بر آمدن هنگام بارش فکر بر اصل آن
 نموده عرض داشت نماید آن وقت که هر دو و تیره و در گاه از آن طرف خاطر جمع دارد و در کریمه
 غفلت نموده است و اگر بر وقت و هنگام جزایات و غزایات از سمت مو به امداد تا گمانی بر سر
 بنادر آن مقهور ربانی بر سر غنیمت فرادان بدست می افتد و سترای شایسته در کنار روزگار شش
 گذر ششمی آید در باب تلکوکن عادل ثانیان از تصرف الهام موطن گیتی خداگان نفقه و انست که هر چه بنده
 در گاه بر برکت شاگردی استاد کار آگاهان بهادل خان گفته بے تفاوت بر زبان خامه اعیان نگار رفته
 تفصیلات بطریق اجمال آنکه چون ما از مقدمات ترقب آینه تزیینت انگیز بسیار شنیده مفصل باقاع خود
 نوشت جوابی که باور رسیده خلاصه اینکه بر جاده فرمان برداری ثابت قدم هستیم و از دل و جان با خود
 بے مرهم میزنیم اگر از پیشکش بادشاهی مبلغی معاف شود و بهر انجام نموده فوج بے براسی که فتن تلکوکن بپایان
 بنفرتیم و التماس دیگر آنکه تهمانه سر دل در عهد نامه من داخل است و اخیلاج مردم بادشاهی در اینجا نیست مقرر شود
 که جمعیت من در اینجا باشد که ترمین در بیابان این مقدمات گفت که ازین گفتار تفاوت بعد از ترمین است
 تا اگر در اول اینکه فرستاد آن فوج براس تلکوکن بپایان چه تعلق دارد و تلکوکن کجا و پائین کجا و اگر ملاحظه
 لشکر نظر اثر جمعیت خود را در پائین میگذرانند تا آنکه بهر سید خدنگزاری و فرمان برداری شمول غنایات
 بادشاهی هستند ملک تهمانمون و مصون است و الا اینها صد برابر اینها چه می تواند کرد التماس معافی خیر بے جمله
 پیشکش براسی که تصرف تلکوکن بگونه مقبول و مقبول تواند بود و اگر تلکوکن بجای پور را تو ایند تصرف شد منت و
 رعایت است که از بند براسی که گاه کشیده باشند دیده و در فتنه اگر شما بسیار گذر ششمی شود و اگر نه
 هر چه امروز در تصرف آن مقهور است اندر که باشد تعلق بجا آنکه محرم و داند رعایت الهی چه او قهر اگر بپوشد
 و بپوشد تخمیر التماس شما در نبول مسموع میگرد و در ضرب تهمانه سر دل بسیار بجا و غیره موقوف است برین

امروز باید و آنکست اند و از آنرا هیچ و اعتراض هیچ است بر نیکه تا حال با و موافقت بود پس در صورت اتفاق
 با مخالف درگاه عالم پناه شد و بعد نامه مسلم نامه آئین رستی و راستگاری انیست که از اندیشه تنباه و فکر که تناه
 باز آمد خدمت و در و متوجهی بادشاهی بتقدیم رسانند که هنوز در تدارک و تلافی باز است والا کسی که بهره
 از عقل و در اندیش دارد و میداند که مال اینچال چه خواهد بود قبله و کوه حقیقی سلامت در بے عقلی و نادانی و اتفاق
 پنهانی عادل خان بآن مغضوب غضب نزدانی پیچ بشمار نیست لیکن چون لشکر فیروزی اثر بر مردم دیگر است
 مصلحت ندید که یکبارگی سخت گیر دیاست بگذارد لهذا ملا خرم را تا رسیدن جواب مشخص در بنیگاهها
 محراب بر اینم و گویند بندت را که در سلک بند با س درگاه منسلک اند با یکی از برهمنان کوکر خود و نزد
 عادل خان فرستاده مقدمات مذکوره را الشرح و بسط خواهد گزاشت اینان نموده و مکتوبی که بجان مسطور
 نوشته نقل آن بوالا درگاه ملک بارگاه ارسال داشته و قریب الملک عزت بان کول کننده خطی مصحوب بر همین
 معتبر با چهار قسم جواب اوقات فرستاده هر چند چیز با س مذکور قابلیت پسند خاصه بادشاهی ندارد
 اما چون لائق بخشش و بخشایش است شواقب ارسال والا بارگاه خواهد نمود و در امثله جلیله بنام مختار خان
 و اسمعیل خان بر طبق التماس بنده باعث سرزازی گردید و مقرر شدن اختیار و دراهم جمیع معاملات سپاه
 فیروزی درگاه به بنده از غایت عنایت بادشاهی و حرمت بے نهایت ظن الهی است پس از
 رسیدن نائب شفیع خان و سرشته کاغذ در هر باب بنوعی که حکم شرف بشرف صد و بیست و حقیقت را
 بعضی معال خواهد رسانند و بدانکه مامور گرد و بعل خواهد آورد و در خدمت بادشاه زاده و لاکه نیز خواهد
 درین ضمن خیر استقلال کار و واسطی که بجزر و صد و این حکم والا حاصل شده مطابق ندارد و پیوسته از درگاه
 بحسب ادعوات سالت مینماید که بایز و س تا یزد و شاهنشاهی اقبال نزد این مردم و نیست و نابود
 شود و جمیع معاملات این سمت حسب امداد دولت خواهان صورت گیرد و بادشاه عالم سلامت چون
 فرستادن فوج شایسته بمضافات راج گدوم و غیره که سکون دادا س آن مقهور است بچندین مصلحت ضروری بعد
 اولش اینکه عادل خان و آخر و دبر س العین مشاهده کنند که تمامی لشکر ظفر اثر و در محاصره قلعه متعلق نیست
 و افواج لغت التراج براس کار با س دیگر مستعد و آماده است تا نیاید در بند و قتل و تاخت و تاراج مردم
 از جبهه و تفرق شوند و عیال و اطفال و زنقا س او را پناه گاهی در آن نزدیکی نمایند تا مردم و قبل اندین
 بتاخت ملک بادشاهی آمدند حالا بند با س درگاه و شعله و رفته تاخت میگردانند باشند و فرصت ندیدند که مردم
 با جمیع تو اند شد را بغانه بین ولایت آن مقهور که مکر نعل فرسا س حوافر قبول ظفر اثر گرد و همیشه در مد نظر
 باشد بنا بران داور و خان دراجه را س شکوه و دیگر بند با را با شش هزار سوار چیر س زیاده بنواح را جگده

در پیروزه و گنبد این تعیین نمود که در مضامین این الماکن اثری از آبادی نگذاشته و خرابی خلق ساخته میابند
 و اگر کسی بخواهد پیش از این بهرین غایت الهی و اعانت اقبال بادشاهی و دارا زوزگار پیش برآید و هم برین مضمون فصاحت
 فنیج او بگوید و دیگر تمام نجات آن مقصود و بند و قتل و غارت مال و منال آن بدنامی به طلب الدین و
 اودی همان آیه شریفه تا از هر طرف شورش واقع شود و مردم و متفرق گردند امیدوار است که تعلقات بالاکامات
 بلکه اکثری از پادشاهان عهد یزدین قتلت فرصت این سال نیز و زبر خواهد شد و فکر تلک کردن در بادی سال
 آینه انوار الهی ظاهر می شود و آنچه با شاه عالم سلامت محمد امین مکتوبی حسب الحکم قضا جسیان
 در مقدمه اودی آن که بهر البشیر خان مسطور نوشته و در پیشه الهام رسیده باشد قلمی نموده بود که هر کس از این بین
 پیشانی بر سر شتابان و تیزی آن نهادن جایز نداند و کمتر از آن در دوسه دریا فردی در پیوند غریب بود
 باشد منظور نیست چندانکه از خودی قاعد قدرت در اینجا منتهی ساخته و بعضی را سر او را نیست که عتابی
 از عاقبت سلطنت و جلالت و عظمت و جلال و مال این و شغال صادر شود و مثل سیمه کردن بندیکه که او را در بجا است
 که هر کی فایده با توفیق بر دل همان که نوشته بود و او را دل نهاد و قدرت نشد و شوق رعایت آن مقصود را بشوق
 و دیگر سبزه را نگذاشت اگر کسی منصف است حکایت کرده پس باین بجا است و دیگر آن دین علی که اگر چه پیوسته
 علیه رسیده و غایتش از عالم امیدوار است که عرض بنده بهر یکس ظاهر نشود و حکم اشرف بدین مخط
 اشرف محمد و در رسیده که از نوشته و قانع نگار آن نفی حقیقت قاعد و که تا هی فلاحی در خدمت بادشاهی
 بهر حق معقول و پس از سبزه و غایت نگار و در تمام آن ناپسندیده افتاده اند و حکم چنین از پیشگاه نافذ گشت
 فانیس قدری در بین مقصود از راه خوشتر و در ایست بلکه از امر نیست که اگر در باب همه از پیش خود
 جنتی که مردم از دست بگیرند و بدست کی و بدو در دست غرضی منسوب میکنند بندگان حضرت علی الهیست
 سایه احدیت خود او در مصلحتی در انفاض با و اشش و بدو فرمان فرماست بر حق اند هر چه به نسبت هر کس
 واقع شود و آنچه انانی او خواهد بود و متوقع است که این بنده عرض داشت مردم کرده و دیگر به واقف
 نشود و تهیست پیشین و در آن سیر ساند که درین هنگام مسرت فرجام که از مبادی بنم آرایش اجلاس
 میمنت انسان و پیشین و زن مبارک کتافان حق شناس عالم را و ز سس و کلینی و وقار سس و اعتبار سس
 از سر سیر سید چشم جهان روشن و باطن و در آن گشتن گشته اندالی این بیت بمساجع جهان و جهانیان شایه
 بسا که گردانند سه برستان بر بستان انگند زین بخت تشاره آسمان بر آسمان انداخت زین شادی کلاه
 کترین خانه را دان تسلیمات و عجزات بتقدیم رسانیده مستعدی آنست که در آیام سلطنت ابد پیوند همبرین
 مخط و بند بر عید و مسرت به مسرت شامل حال کافه انام گرداناد بالنون والصاد و در وصول فرمان

بادشاهی مفتخر و بسیار گرامی و در روح و روان بنده جانفشانی فرماست که یک نامه مرحمت نشان که منظر اسرار
سفیدی بر سیاهی و سطیع اندازد فضیلت بدانی است باد و تا شمه از شکر عنایات بیخایات شاهنشاهی زیاده
نقد ویت بجای آورد و از اداسه سپاس تققدات افزون از قیاس عرق نیانه بر زمین و چشم عجز بر زمین
دارد و آنچه از خوبی در آمد دل در ملک غنیمت لیم بر زبان قلم بجا زدیم رقم رفته آن پیمانده به نفاست و کار فرماست
فصل خدا و اقبال خداوندین و دنیا سلامت که خوبی آغاز امور و جمهور از شکر نگاری و دست و در حسن
سراخام جمهور را نود دست بای امید و داری اند و در ان شدن پنج توپ از بارگاه خلافت باین سرعت اند
نهایت در محبت بندگان حضرت قدر و قدرت است صفت شکفتن در سر بر ای را به به راه رفتن توپها
ریخته محمد حسین توپ به کمر که در قلعه دولت آباد بود و حسب الحکم اشرف اسلحه جند که تمام دارد و در اصل
خان مذکور در سر انجام باین اساق تا حال دقیقه از وقایع و در قیاسی در کار بادشاهی فرد گشته
بجاسته او دیگر هر که می بود و سر انجام اسور بر این طریق نمی توانست بود اگر حکم قضا جریان درین باب بود
شرف صدر و ریاید که فردی چنین عرض داشت نموده بود و در بر و در کار به ازین سرگرم خواهد بود و در بارگاه
سلطین بهفت تعلیم سلامت تاکید انوار اطهر در تفسیر قلعه بود و در هر اگر چه فی الحقیقت کلید کشایش هر دو بار
و مفتاح فتح این حصن استوار است لیکن این غلام در وجه و کد این کار و عزانه یتابی و شمعانه بخوابی دارد
و با وجودی که محاصره این قلعه در ایام چهاونی برسات که نه گام تعطیل است واقع شده و کاریکه درین
طریق چاه با امکان نداشت از عنایت الهی و اقبال بادشاهی در روز با صورت گرفته تا سحر آن روزی
بسلطه بر ابر میداند هر چه روز شده و همیشه و به زیادتش شایستگی موقوف میدارد و خاطر اشرف من کل الوجوه
جمع باشند که فتح این قلعه بنایت بر بانی و نیروی آسمانی و اقبال حضرت خاقانی اند و صورت میگردد
ایضا بادشاه بادشاهان سلامت و در جواب مقتضای حکم تقدس شرف نفاذ یافته که باید دولت و
اقبال در عین برنگال قلع و قمع آباد و کیان مفتوح گردد اینده ایم و نیز در هر وقت آنچه لازم سر انجام کار
باشد از قوه بفعول خواهد آمد و مردم را معطل و بیگانه نخواهد گذاشت کار است که از ذات اقدس شخص
مقدس آمده و کار ناچاره است اقبال روز افزون که هر یک از ان در عالمگیری و جهان داری بر ناصیه خاقانی
لغنه ظهور در چشم روزگار و نه گوش گردون شنیده فهم و ادراک بنده باست آن کس تواند رسید پر غلام
که در شاگردی کمترین و ناقص ترین است اگر بر طبق هدایت و ارشاد مستاد حقیقی مصدر کار باست
تواند شکمال خود در آن میداند و اینکه خود را در مردم را بیکار و معطل گذارد و امکان ندارد در موسم
برسات این دیار که آب است خود را در سیلاب باست به نام و نشان حکم داریا بهست بیکران بهم

را چنانکه در غیره بطریق انسب و الیقینی می فرموده اند و آنرا در منبع ایشان در بیان نظریه امتثال حکم واجب الامتناع
 هر چه بقابل تأمل در آمده بعضی می سازند که فکر تشریک است و متعلق بسبب شوق است و شوق متضمن بر شوق و شوق متضمن
 و بعضی را چنانچه پیشتر توضیح داده و خصوصاً در کیفیت جهانت و متانت قلم را چنانکه بعضی از نویسندگان در این
 کتاب پیش آن بر شرفات کرده و نفع واقع شده و هنگام محاوره اش زیاد بر شوق او نیست و در ایام بریات
 این چیز که باورش و تیرگی هوا اقامت لشکر در حوالی آن متعذر و بالعقل مهم می آید و در پیش و اتفاق طلب ملک
 به بیچاره طلب جبر و پیوسته برین وجهه از هر طرف لشکرش در آمده و آن قاطعت ایندیشان متعلق نشان
 تمامی ضلالت کیشان مقرون به صلاح و دولت نیست و این شوق درگاه اگر بر بهر بی طاعت و امید غایت با دشمنان
 دل ازین که همواره و سنگ را کشیده رانی بر فرماندهی او لیاقت دولت شود و بهترین شقوق است و شوق دیگر
 آنکه از آنکه که بنده با سعه در نگاه از و چهره می آید و در میان اش که بگوید و بگوید و در دل نیست اگر او در شوق
 در یک در تنه خواهد فهمید اصلاح کار است که او را با بستی نگاه باید داشت که او را نشانی از او امید نشوند و در چرخ
 بجای دیگر که در دیگر بدل غایت و در او از شوق در شوق است و این غایت امید داری و دلگرمی که او را او خواهد بود
 تا به او زاده اش را که در اینجا است با خود و متعلق نگه داشته و این که در است و مردم کار آمدن و فکر متعلق
 به بنده حکم شد و متعلق و وقت و قافله درین باب تعبیر خواهد کرد و بهر تفسیر هر تفسیر به روشنی و هویداست
 که در زمانه که بنده در این مقام رسید و این تعبیر داشت اگر تفسیر تمامی قلاع او را بهر صورت صورت پذیر می رسد نیست
 چگونه میگوشت مجری کشیش بست قلع بهر پاسی و چنانچه قلع امری ترکیب و در آن هنگام نیز بهرین صفت پیش آمده
 زیرا که اگر بقول در راه او از خود و بی طاعت او به عادل خان متعلق میگوید و بهر آنکه پس از او دیگر بهر یک میگوید و بسبب
 خود شوق شدت است و شوق پیش خود او با چون بهر است او در آن قلعی که بهر است آمده و در آن زمانه می آید و در اول
 میگوشت از اصلاح و دولت در آن دیگر که پس از فتح بیچاره که خود و از قلع چنانچه در آن و شوق نیست چه کار داشت قلع
 و است یک یک است و ملک متعلق با اتفاق بیچاره میان هرگاه بیچاره بهر طرف او لیاقت دولت قاهره و آید
 ملک از میان بر خیزد و نظریه برین کنکاش و متانت و چنان که او را بهرگاه شکست و جاده رسانند الحال
 حکم بر کار از اختیار خود و برین نیست مطلب ازین تعبیر است که غلامان و خانه را در آن پشت و پشت
 که از خاکساری و وفاداری محسوس و اینها بهر نفس خود اند و قریقه آن و قلعی دولت خواهی با دشمنی غیر مرغی که از
 چنانچه آن داناسه و خانه کار که حکومت فرار است و نیابت این سلطنت از بیچاره هم بطریق ارادت و هم آنکه
 است و او در بهر در اندر بهر قوت و دستوری اعتقاد و غلامان مورد وثیقه این غلام که نهفته و از خاک بر داشته
 گیتی را خواهند گریبان خود از همه جدا است و بیچاره حاصل آنکه جان و مال و قوم و قبیله و داسه کایا و شایسته

و دیگر بخشید آنچه از اخلاص و درست و عقیدت راجع بکثران سده سین و ثقبه علییه بندگان حضرت سلیمان
 گفتند عدل پروردگار است و فرمان فرماست بجز و بر باد شاه وین پناه شاهنشاهی آگاه که اوقات پادگان
 و او را و نیکان و معروف و عاصی بقای دولت و وزیران جوان فدای نام اقدس و اسم باریان
 باد و اود است و دو تنخواهی در انتقال او باد و شاه و اتحاد و این باین خبر خواه عقیدت نشان درگاه
 مرقوم فرموده بود و بنیان عرفقت و داد و نیست نبود و اعتقاد و ملافت ازل بنیاد و ابر و داد
 استقامت گرفت و مشام بلعیت با ششام شامه حسن نیست و اودت و نازکی تمام پذیرفت حقیقت غایت و
 رافت و مهربانی و نوازش و محبت و قدر و دانی حضرت خاتمی گیسوان بخش گیتی خرد ملکستان کشور که شاه
 طرازنده سوره جهان بانی نسیان زنده اکلیل کاه را فی قبل ازین بموده هر کار با گفته شد که باین طریقه ملک
 ابدیت بود و اصل سخن اینست که خاطر شریف ازین طرف مجمع و وجه جمع دارند و به همینان قلب و تسکین ایشان
 نقش عقیدت و اخلاص بر صفحه ضمیر الشاف پذیریزگانند یقین که موافق انچه بر خدا و صاحب و فکر معابد آرا
 و عقل و دورانیش اقتضای نماید بر هیچ دولت خواهی با قیام نموده و از سبب خلاف فرعی شاهنشاهی
 برکنار بود و وثیقه از دقالتی رضای کس نامرعی نخواهد گذاشت ایضا بنده خیر از و پیش
 ملک مسالک عبودیت و عقیدت ذاتی او ویراج رستم خانی رواج بندگی و اعتقاد و بجا آورده و در
 آسایش و حاشیه نشینان بساط بر سر نشاند و راه یافتگان محفل سرا با انبساط میرساند که دعا
 و شفا و ایام عروج و دولت و استوار و اعلام جاه و شرف خداوندان دولت و اقبال که تفسیر
 زبانهان محراب است و این از چشمه سار فیض نشان شاداب مقصود و پیشوند بنده بند با ایام
 از قبیل فراموشی عبادات است مقصود بند که از دیرین مدت حلقه بندگی در گوش عقیدت و خوشی
 داشته باشد بزرگو و در اسم و عاگو و شرب و نری مقصود خواهد شد صاحب و قبله سلامت هرگز و نری
 رستم خانی است از انصاف و عنایت خداوندی بهره مند شده است که از سر بندگی داده و بیشتر مستحق
 است و نیز از احاطه امید واری بیرون نمی تواند شد حقیقت بنده را خود سنگت را به نشانی که از ناری
 علاج در ملازمه است و راه بر حایت است و تفسیر و شرب و نری و شسته باشد کثیرین هر جا که باشد از صاحب
 است و خود را از فیض پذیران مالک و الایمید اند ایضا ازین عبودیت بلب ادب بوسیده و پاس
 ادب و در دامن عقیدت کشیده و در دایره برضی است و گان پیشگاه و درت همیشه بهار و متکفان بارگاه
 اقبال با دایره میرساند که بچشمه سار و در چهره سوری آستان قبل و کعبه منوی با دیده و دل زار و نزار
 و طبع مسافت نموده ششم بهار و اختلاف رسیدن طمان را در یافت و با اتفاق شکر و سپاس اگر ام و صانع

ایضا کشف خمیر محبت تنویر گردانیده می آید که امارت و ایالت پناه داد و جان هم از نویشان فیض مکان
 دولت نشان اند و هم باین دوست و دوستی کامل دارند نظر بر این معنی که دوست و دوست خالص خود
 میباشد حق محبت ایشان بر آن قدوه اتحاد کیشان نیز ثابت و تحقیق است در نیو اما چنین ظاهر شد
 که داد و نگر نام جاس است که از مسجد ثابت ایشان در اینجا است و کشتی نیز درین معبر جاری است
 کسان آن امارت پناه بر آن حصول فزاح میشوند و قوی این معنی از طریق هر دو وقت و بیست و بیست و
 در سالها و قریبها چنین اتفاقی دست میدهد که این قسم مرحوم گرامی شیم با باندک ساوک آدمیان را نهی
 کرده شود چون قبول می توان کرد که صد و این طریق با اطلاع شریف باشد اما اگر از معامله ناخوشی
 کسان مذکور باشد منع فرمایند و من بعد در تلافی و تدارک کوشیده و چنانچه واداد میکند و باشد که نتیجه
 نگارش نبوده و بعد عرض شد داشت میرساند که دو نیز نور یعنی دو منشور لامع السطوح از مطاع محبت با دشمنی
 بر ساحت عقیدت خوره بمقدار طالع شد جان و روان فدایان فدای کج خانه مقدس که ظاهر آثار سعیدی
 و نیای بی و پرده کشا سستار حقایق که فی و آلی است با وصول تفقد شمول آن دو جز گردن در باب
 ارادت و و بهر یک باز و سستار سعادت مدرک بمفاخرت ابد و محرز مباحات سرمد آمد نخستین تسلیات
 تنبیه فتح شرقی ملک بجا آورده و ثانیاً از سوانح این لیساق بعرض میرساند که آنچه از احوال کثیر الاقتدال
 به شکوه شمر آن مال بیع بند با سستار قدسیت اشتغال رسیده انبست که آواز صولت آلی آلی عساکر گرامی
 بحال تباه طالع سیاه در هیچ جا استقامت پذیر گشته در آنکه کج رسیده و باچی زمین را اینجا مستعدی و باچی
 آن شد که مگر به ستیاری او نمیشد می تواند بهر سبب از اینجا افواج نصرت امواج پاشنه کو به رسیده و نیز
 مذکور از روستا مال اندیشی را ضعیف نموده او را از تعلقه خود بدر آورده میگرداند که از آن است یا محدود
 گذشته بجا نبسته و گدا سستار دشت اوبار و ناگامی است بند با سستار درگاه تنقائب او و حاکم پیا سستار
 چند اندامید و راست که بنایت این روی و اقبال با و شاهای آن منکوب مقهور و اسیر بهر غرض با و نشانی
 کرد و ایضا میرساند که فرمان عالیشان عنایت عنوان نگاشت قلم اقبال منوره بنوک خامه انور با خلعت
 خاصه که از روستا به بند پیروری و پرورده و نوانه می شرف صد و پیرفته بود و پرور و و دانان
 سرخ و افراز و فرقی غرض و اعیان از خضیض انکسار با وج سپهر و از برافزشت چنین سر بلند می برافزشت
 و سربای سعادت در انداخته آنچه از رسیدن لشکر بنگال و رنارس و نهضت را یاست جها کشا سستار و الویه
 فلک فریاس بصوبه الی آباد و طلب این خانه ترا و فدویت نهاد و لالا درگاه آسمان جاده به ریخ رفته بود
 تسلیات القیاد و ادب حسن اعتقاد بجا آورده و از نیکه در لیساق ظفر براق این خانه را در طلب حضور

سر اسیر شده فی الحقیقت عنایتی است بر نهایت و معرفتی به نهایت انواع سرفروزی و اصناف دل‌نوازی
 حاصل نمود و امیدوار است که تعاقب این عرصه داشت با جمیع خوبه خود را بسیار گاه عظمت و جاه رساند اگر چه
 از مرتب و تدریجی از سپاه سپاه لاف نخواهد بود و لیکن امید آن دارد که نهایت آنگاه و غایت و
 حرمت بادشاهی جمیع خوبه و دیگر که اندر و سکه خانه زیاد نوازی خبر واقع بیکم خود خواند الهام نگار
 گشته بود که مصف شکن خان پیش را و پیشکوه گرفته و سید میر و ولی خان و دیگر بندها به تعاقب و رانده
 از اینجا که اقبال خاندان در کار کشا و ظاهر آنکه و تصرف پیرا است و بندها به که بجز مت مذکور
 با مورد کار طلب و درست اعتقاد اندیش که دستگیر شده باشند زاده ازین جرأت و جرات حداد
 بنده به عاقل استقامت ایام سلطنت ازل بنیاد و استقامت اعلام خلافت ابد طرز ختم نمود و آفتاب نصرت
 و غیره و از مطلع این دسسته تا ابد الا با تو یان با و ایضا میسر اند که شکر کاری اقبال عدوئی با دشمنی
 بالاتر و بالاتر از انست که انکار و عقول را دران راه باشند یا او با هم و انهام پیران که آگاه تواند شد
 شده اند که با عجز عظمت و که است گیمان خدیو پیشکوه با سپهر و متعلقانش در قید اساری در آمد حصول
 این مطلب بلند بر اولیا و دولت و خلافت مبارک و خسته و فرخ و خنده با حقیقت جمیده شده
 بیک فرس شتافتن عسکر نفع اثر با وجودی افراس سپاه و شدت تاب آفتاب و تنهن هوا
 آن دیار و دیگر به صاعقه و تاراجی که وار و حال بنده در گاه گردیده از عرصه داشت عده الملک به
 بعضی مقتدر بر سر صاعقه و تاراجی که وار و حال بنده در گاه گردیده از عرصه داشت عده الملک به
 و تیر خورده است از دل پر توغ که بخوری از هر درونی سرشته و تیرازی از جوشش گرم خورده با خسته
 اگر چه باد باغ ابل نسبه اغ ناساز تراز و و و چراغ است و در نظر باب سوز آلوده تراز و نسبه سوز
 لیکن در سوزم گرم فویان بدل آتشنا که مشام شان از زکام سرد هر سه بهر است اگر خوشک را آتش
 غیرت نما و شک تراز با آب جلت و سهند بر جاست پیش ازین این اند و لیکن کانه خون غم فرو خورده
 و از و نسبه از درون پر خون بیرون نیامد و ی که مباد و انانش جان خراشش من خاطر جز ندید
 خراشند و چو خدای من با عفت دل آزاری ایشان باشند اکنون که سیلاب اندوه از سرگذشت و کشتی
 شایب تباری گشت بهما چاه بر خن از سرگذشت تراوش پذیر گشت به ابد به یاسه غم افتادیم و
 آهی بر رخاست خوش فرو و رفیقیم و دست آشنای بر رخاست به هر چند خشک آشنایان چرب
 گفتار و بسیار که یان کم کرد که افکار و آثار دلیری شانرا نشاناب پندارند و پیغام غم فرجام
 ایشان را انصاف خواب شمارند و انهم که بر در دانه من سر سر که گذرند و از آن راه تباری به سوزند لیکن

هرگز است از فرجه پرور منی پیکر آن دریا گوهر که بسته دوش زبان شان بادل یکیتا است و جهان شان با دام
 و من از آن هر دو فایده می‌دهد و مندی یا بند و پیران پیر و بی شتابند نهان بهمت خاص بدو گاری
 نمایند و پیدا بمقاوضه اخلاص همگساری فرایند شوقیه نواب خدایگان افضل افراد انسان قبله و جهان
 را تو فیقات سبحانی و تائیدات آسمانی ملازم و در کار باد جبهه شوق برین داشت که هر چه از اول زبان
 آید بدو گاری تمام پریشان در تم برین صیغه ثبت نماید اما عقل فصول اندیش عدول بخود گفت که مراتب
 قباحت فحشی استغفر باش و دست از قاعده ادب بردار نشاید که گفته اند تا پیرسند گو خبر از خود نداری
 که نمی‌پرسم و میگوئی سخن نهیده که در چار کار از من جو سست سستی همه می‌پرسم و میگوید و خود
 نمی‌کند گوش هتاین و در صراخ خواندم خاموش شد و بجا می‌نمود نشست و در و خود و نصیحت از دست
 راه در عامر کردم تا حدیث شوق بر زبان آوردم حیدر دیگر حجت و گفت بجهت مناسبتی بودی نگاروا
 الناس علی قدر عقولهم فی الجملة اندیشه باید که در جواب کیست پیرم که در آن حضرت سخن رانی و در قدم
 اول از برای تکیه اسباب کن یا فایده تازه و معانی دیگرین نه چهار است پسندیده نه انتقادات و تیشین
 نه غیر آنه انشا و نه بهره از اطا اینهمه چو است نمی‌شاید اگر چه از تو ای صوفی خواهد که در خدمت این اسکندر
 اقلیم و دانش زبان شوق کشاید و سخن در آید اندر و به استیفاء بهر احترام نماید که گفته ام حال خفا طلبی
 غیر از آنکه در شوق و در ملائمت و در صبح و در صبح و در شوق و در ملائمت و در صبح و در شوق و در ملائمت و در صبح
 اندر و به استیفاء بهر احترام نماید که گفته ام حال خفا طلبی غیر از آنکه در شوق و در ملائمت و در صبح و در صبح و در شوق و در ملائمت و در صبح
 که به یارین فکر پیروز و چکار است و دیوانه عشق که در کوسه ملائمت قدم تا برانده شود و دانه مرغ قدم
 پیر آسوده و در فروع الظلم و منیع المقادیر خاک قدم عشق و راه عقل است به یک کردن این ره به پیر
 عقل است به سر که سر فرشته زان بهیبر است به اسب عقل به عقل به عقل است به
 چون سخن باین حد رسیدم عقل معاش از تلاش بازمانده و نه زنده فراق بچی و یکنیک فرخ خوانده بگناه گفتند
 اما چه فایده و منتهی حرامین و گذشت که دماغ هر حرف شکایت او شد اکنون که مقوره به هوش و مقصوره و خوش
 و شوقش بهر سیه تاز کار اعتدال نموده بهر سبیل اختصار در دل بهار را اعیان و حقیقت حال ایمان
 می‌نماید بهین که از سعادت خدمت گرامی بظا هر جرمی دست داد افتان و خیزان سطر منازل نموده
 و قطع و اصل کرده محموده لا محوره قدم نهاد اول بدو تکیه آن مربی قدر دان رفته بجهت والد که ماحبه
 عرض تسلیات رسانیده از او را که این سعادت عظیم بهر خود و بالید چند پیر هان که از ر و به شفقت
 مادر می‌اندازد و فرستاده بنگارون سحر و سحر آنرا در پذیرفت و خاطر خیرین این پیر بگذر بیعت

نار و خاموشی که به پیشگاه کوه بیل تنه است گوش که به تازه سازم در پیش نامه طرانی پس ازین تا که چند بهر سطر سیه بوش کمر
التهاب و تهاشمه آن برادر را از حقیقت کار آگاه درین واقعه جانکا بهر خیل و احبب جیل که است کنا و آدمی را و
غیب درین هشی بلعیمی که باز بسته زمان بسته هستی و یگر بسته باقی بعقل و نقل ثابت گشته که دریا به فانی
گذشتنی سنت نبی آدم را خلعت که است در دیر زمانه اندام حضرت اقامت جاوید را و نذر و حرور را باید که فکر و
انگیزه کار خود را داشته باشد تا واقف شود که در هر زمانه صفت و حال او چیست و موجب شکرت است
یا باعث عذر و رحالت لب و شکرت بر دانه در حین قبض باشد تا که بتوان وقت حوصله آن مانی است آنکه کسی
بجو باید پرداخت هیچ دسه نخواهد بود که در تمام آن محمود الحاقه نوری نباشد علی الخصوص چنانچه که قهر است
سعدی با قریب معنوی اختصار و رشته باشد یقین که ما و ام حیات و سحر الی که تا حشر بدایع و سحر الی که تا حشر
اما چه فایده ناچار بدر دلی و و اباید ساخت و پیش تیر قضا سپر باید انداخت خوشحال در دمنده
که تلخی صبر و مذاق او شیرین نماید همین کلمات که علی المیزان است در آمده اگر چه اندوی بیان فرموده
همه آینه بجز و استماع اثر خشمیه و عثمان دلی را به اختیار بجانب سکون و قرار کشیده چون این
ضعیف را نیز از سر مایه تقلید بقدر توانی در دوست نیست در تفسیر ظاهر چنانچه است و اگر در باب اضطراب
نمی تواند بر آمد حقا که تاب و توان به و بر و شدن و به و نیافت انداخته است را در حضور ترجیح داده
در همین گوشه که یکچند عبارت تشبیه او را آفرینش آن بهشتی قطعی را و شاید خیریه حیات از زمان و سایر
باز ماندگان را از و اهریب به منزلت مسکنت نمود بهر بنده این چراست بهر که زنده ناسود است که بهر هم
نمی توان بسته اما تا بشریت باقی است از غفلت گزیر نیست و عقل که بهر و بهر و پند برداغ و تمیزان گذر
آید آن زمان ملاقات خواهد شد انشاء الله تعالی پیوسته برضا سه حق نورسند باشند شوقیه در نه خاکسار
محمد رضا بعد از ادا سه لوازم عجز و انکسار با براد و ایت است اتمال و انکسار و استغفار و استغفار و استغفار که نه
صفت کینه صداقت گنجینه است بهشت نمود و عرض میدارد که بهر چند نظر بهر کثرت مشاغل و و فور علاقی آنچه
مستطاب کرده بار سال غرضی که مقصود میگردد و اما عالم العسر و الحقیقت میدانند که در و اولی است بشرایط
و عا و و غفلت بر استمناست بهر سحر را حنی نگشته و بهر وقت بند که مجاهد آن می قدرت و ان طلب
اللسان بود و سه حافظ و طیفه که و ناگفتن است و پس در بند این بهاشش که کشید یا شنید حاصل
که بنده بهر بسته خاموشی آن استمان نذر و مباحات دارد و خود را در زمره و یان خاص می شمارد امید که
توجهات ظاهری و باطنی مخصوص حال این دستگرفته خود داشته اند و شاید بهر فیض آثار محمود و منسی نفرمانند
تغیریت جو صله را کار باید فرمود و در همه حال نورسند باید بود و فقیر جم چاشنی این الم چشیده و شربت

و ان

فراق رخکشیده سیه با بیدلان به باغ جهان تا بهر برگ گل به چلو سیه که گریه خون شسته ایم به غنچه چیده که
از حیات مستعار است اگر صرف یا و حق گردد و ز سیه سعادتی است و لا رسد که داری دل در و بند و دگر شیم
از همه عالم فرو بند و شوق زنجیر گسل که بقیه خلوت خانه دل حقیقت منزل سنت را به زبان و سیه و غنچه
بضمیر ایل بقیدت چلو و گرسنت منت پذیر نامه و خامه میگیر و اشتیاق ملاقاته دوری حاکم صیور می بارد
ساخته مستقیم تاب و توان را و در گرسنه و سیه انداخته سیه که حصول این مامول بوده باشد از انیسیم تقدیر
در مهر امکان غم کناد ای چنگا سیه بر حق شوق شطرنج سلامت نقلی که از کلام اکابر دین و مادیان سبیل
بنین مرقوم شده تا زیاده ایست که چندگان بسته غفلت را بیدار سازد و لیکن این مجوس هواسه نفس را
سبب نماید چندی توفیق از تقابل در ج کمال حال مینماید غیر صادق و غیر صادق من شالی یوماه مقبول و است
بر حال مردم که در زمانه و سیه و فرود از اهر و ز منزل باشد سیه مایه ان مقصد عالی خود انیم سیه به هم برگرفته
شما پیش از نگاشته ای چند و ایضا حالات شوق متعذر الی بیان و ذکر تمام عید و در زبان اخوی توفیق نوشته
که گاه عدم وصول مکتوب بدین فرمود و اگر غرض تقدیر و غرض است غرض و دیگر لازم می آید و در جایگاه خود نیست
عذر بیکانه است مکتوب خود را این پایه و بر تبه تبه است که آن ملاذ و اشتیاق و در و آن باشند و نیم
لطف است و فاصل فواری بعد از این تقاعد خواهد رفت از گوشه جوینو طبیعت چندان خط و نیت سیه
مشق توکل تمام است این و یار بسیار بیکار می آید چند شیخ کهن سال از ایجاد آدم تا این دم دایم تدویر
کرده و دم از کر آمد می زنند حاشی نه اند که مستقیم توان شد بهر حال شکر است عنایات بادشاهی
و قبول منصب مبارک با جمیع حال ایشان در همه حال و بهر لباس مطلوب است و روحیه است
اجابت دعوت مسنون است و ثواب و لذای هو من از ثواب بیت الله افزون یکیم و اعز این
مسافر نشان و ان را بخوانند و داشته بنان جوین اکثر فریاد بر پیشه ای صاحب گریه است و شکر الله سلاست
روزی تقدیر کن در و پیشه میورانه و روزه و نامه عنایت نامه شوق انگیز و بر قیده مسرت آمیز
که نامزد این فقیر شده بود اول از شنیدن و بعد از آن از دیدن و پس از آن از فهمیدن آن خاطره
حزین گلگل شگفت دل اند و بگین را با و کدورت بهستان سراسر و رست از خست از احوال
چه نویسد و غم عزیز بر باد رفت رفته و شست استخوانی بر جامه آه از پیریه و حیثیت از جو است
نسبت خواب گفته سه رفته رفته عمر رفت و تیره خنجره رفت و استخوان شد نرم اند پیری و خنجرها
رفت و ایضا از نگاشته ای مجلس ساجی که بتقاسمال نیکان روزگار است و تقاسمال آمانی محنت
ز دکان هر دیار در سبت و کامرانی هر گاه و بیگاه مسالت میرود جان داری محفل گریه که روز

باز در فضائل مرت و بار نامرئ افاضل و بهجت و شادمانی خواسته می شود و باین نهایت بی نهایت که به اندازه
 آفرینش را که روزگار و انسان بر نام او کشیده و خطاب کریم که الفاظ و گرین و حروف سحر آمیز چون انجیات و
 انکسایات بر او پرده نشین است یا فرموده این بی استعداد و دانش و فنیش را که عنکبوت حران بر کام او تنیده
 یکتاب قوی که معانی از چینه و مضامین و پندیر آن چون نگار هر صفت کرده و در قناع مشکین نقاب گزین است
 و شاد و ساقی و نواز و آسمان بر افراخت و غم خانه و لرزه از غمها سه نو و کس را بر و اخست و کارم خلق در کار سازی
 و احسان پر داری چنین باشد و مفاخر و صاف و در بنده پروری و پر داری و نوازی همین صاحب سر و را
 خداوندان و اناس این بی و سنگاه صورت و معنی و در خور و خطیر نگارش و قانع این دولت ابدی و کمال
 و در حالت پر لیاقت این که تا به مرت ناقص نیست یا انداز و شان کبیر تسوید احوال این سلطنت قیاس
 نه در تعلق باستانی که منشأ سے آسانی این کار و شوار است استقلال یعنی نه در قطعات و درایت
 که نگار والا آثار است بفضا یعنی فصوص و در توانائی پیری و پیری عمر گزیر یا از سر منزل سین که عسرت
 و فاقه است و در مرحله پیش رفته پیدا است که شمع بیام رسیده چه قدر خانه بر افروزد و در اوقات بشام
 کشیده و چگونه سرفراز و اما به تنو مندی از ان دل خوشم سے بنا که می ندانستند عالم کفون متیانم از هستی
 که نال و در وصف تن که همرا و نیمه است بجا سے رسیده که حواس ده گانه که کار گذاران این کاخ نیست
 بیاید اندر و یک شده که درست از اشتغال و غیش باز کشنده چه جهان من چه یک باشد شکست کفایت
 چه چشم چه سیکه خیمه گشت طباب به لیکن تو چه اقبال بلند ان و التفات و دلتان را که قضا متخیم و تنیارت
 و بیکار میرم بیکاران متقاضی امضا سے امور مشکله و تقصی انتہار شیون مفصله است و دین کار خیر
 شروع پیوست و بهمت خرد و نیت را و انصرام این شان عالیشان بخت بگو که بوسیده و قبول این
 امنیت آید بر و در روزگار این بی سر انجام بیاید اکنون ده جز و برسم خود و در نیت ارسال و
 امید که با صلی و قلم و خط و رقم شرف پذیر گشته به من نظر اکسیر اثر بندگان حضرت عرش مکان حسن قبول
 و بر یابد بکریم میهنی و اقبال روز افزون صاحب قدرتی و توجه مشکل کشا سے خان خانی میر و محصل باد
 ایضا بعضی باریافتگان میرساند که بگرانی توجه آن خدایگان صورت و معنی قافله سالار دین و دنیا
 خسته و نواز و نواز و در این و رانده راه پر خطر را به نهایت نور دیده و هم محمد بدر الحدا فتنه آلود رسیده
 و از هیچ و دور می آن استخوان که آید امش جهان شوریدگان ست و در هم گاه نا امید می خندگان
 بهر نوید و چه نگار که بهر کرانه و زگار دشمن بنده و زور ناگامی بهر می آن قبله امید بر نشاند
 بهر گشتگی و در شمس گامی او بهر فیاض و نیکو کارش شود و در روزگار اندک و در راه و در کار این چنین

باز

صافی و لایق آنگاه از آفتاب روشن تر است که بر هر دو آن طریق هوش و آگاهی را از تحباب امور روزگار
 نه بر آن حصول در اوست نفس انار و در جمیع رخاقت و نیویه است بلکه از بر آنکه شاید نظیر بر حق
 امری از وقت با فعلی آید یو سید آن رضا خدا و سایه خدا حاصل شود اخلاق نیک و مودت و ثواب که از بندها
 خیر اندیشی تراوش می یابد در جنب اخلاق قدسیه و یو جهان خلیفه زمان در لیست و پیش آفتاب و قطره الیت
 در برابر جهان چون اخلاصه اوقات در خدمت کیمیا خالصیت مرشد کامل مصروف میگردد و آنچه تقدیر استعدا و
 حوصلا از آن فراق توان گزشت بطریق ارشاد گزشت صرف آن صورت می نماید و عالم صورت را چشم معنی شاید
 میکند امید که در صورت معنی امری به یو آید که شاید عقل در بین باشد چون ایام مهاجرت مقتضی
 و سپری گشته اظهار مراتب شوق بر زبان حضور که انشاء الله تعالی تریب الوقوع است موقوف و اشتیاق
 زیاده جمیعت با و ایضا چشمی که از رویت و دام نکس پذیر صورت دوست شده باشد اگر بحجاب مغایرت
 گرفتار گردد و دنیا نیست هر روز و در این سبیل عادت از تمثالی که در نقش است تمثیل شود بیم نیست
 که خود را از نقاب هشی سوختم بر آورده بسبیل عدم سر و پا که بعد که چشم من جمال جهان آرا که
 در سیر دل بگنجید بر نهایی چشم پانده و رفادی دل مستمند و در و تا کامیاب خوشه تیغویت آن دارالک
 بدین را از آسیب این سفاقت بگوش خلایق این نمایر ساند منم که گزشتیم در حرم جمال و نزار این
 به نام یک حرم باشد حل می کنیم سیاهی چشم از سپیده و در و تا در لباس نامه به چشم جمال دوست و نیا و نیا بایه
 پیرایان مغایرت را چنانچه موصل است و دانی و معنوی مسرور گردانیده به صاحب جسمانی و صورتی نیز
 خود سبک گردان و جبرحه از جام وصال بکام و گلو می لب تشنگان بودای فداق رسان به فرزانایه
 من غلظت غلظت من شفا نامه از دار الشفا سبب می رسیده و قوی می شود و ظاهر گردانید و دیده دارد و دیده را از سرف
 انشازت از به چشمید و دل چون پرستنده و در سبب و روشن با و ام هوش افزا گردید و دل غلظت شده
 کتاب فریاد شده و دل دوست رفیق و تار و پود و هشی گسسته بر رشته تفقد و طمع فستهم پیوست و در وقت
 چشمت کو شسته ما ندانیم قضایه حق کله کار بنو شیر لایله سله که گرامی برادر را مبادا به قضا به بشیرت
 و سوره روز و نجات قیده کار و حساب جور و ظلم شکاری و در شکر گرامی و سپاس داری عادل قیقی به عزیزی
 و سادس و هجری چه در محرم مانی گرفتاری صوری و سیاه نجات معنوی ست و زیان کاری و نیا سحر مایه
 سادات اخروی حاسه که اند و در و در مجلس برانی ایضا عثمان متاع معرفت آگاهی دارد و گردیده از
 مرشد کامل بانه یا ضایع و مجاهد است شاقه بر طبع ساکسه فالین نشانه با ما سپهر مصطفی داشت زانکه تیغ
 بریده تر شود چو لب گیسو فسان نشسته امید که آنچه مقتضای غیر نیست و در بین باشد از وقت با فعلی آید یو سید

از نوید فتح گراسه که فاخته فتوحات بے انداز است و ساعد برافروخت و خاطر شکفت این شکاک شیر
را در محضر نصرت گزاری بزرگان بلند اختر که بجای اوقات مصروف تحصیل ریاضه آتی دارند و اگر
شهر ساحل اوباشناهی شدن است سبحان الله بزرگ نهاده ای که تأییدات این بزرگوار سازد و تقدیرات داد
کار به دانه بسان اقبال مقدر لشکر دوست و کار فرماست و پیوسته که دو بازو سه دین و دولت است
بیشکار خدمت گاه و بیگاه اگر هزاران چنین نفر هر روز بر دسه کارش آیند نزد آگاه دلائل بیدار
شکفت نیست و در حقیقت این تخی دست صورت و منتی به به نصرت خود باید پرداخت که درین ترک
مروت و برهم شکستگی بازار مردی چنین قافله سالار دین و دانش دل نهاد کار و اسه بازیان زدگان
چار سو سه وینا شد همواره بسان آسمان که دوا دانه نهدان میگردد و لعل آنکه شاهد مراد و پس پرده
تقدیر چنانچه میخواست و دل می بست جلوه گر شد و دوست و عاز و دیو و زها جابست تخی بزرگشت چون
ترین لشکر و غاسه بیریا است و بیسی و عاگو که اگر لشکر اخلاص یک تنه گاه هزاران میکنند شریک طالب
این فتح والا دانند و در نصرت خدای عزیز نزد بهم شهبان بمطالع الله رسید مرقوم بود که مرغومی فلان که در جود و ایضا
قوت دل تمام الوش بود و دولت حیات سپرد حق که تقیر و بیع خوش و قوم شما اول و دوم شد من این قسم
که خدایان گاه گاه بعالم وجود شتافته باعث آبر و سه الوش می شود لیکن آنجا که از قضا چاره نیست و از بهر
گذرینیا شد صبر صبرای را اختیار کرده و در کمر پوشیده و سه سالتی داشت خود را که چنانچه این فاخته
غیبت دانسته خود را نکاهد و شکیب باقی اختیار نموده الحال در غفوری غفر دو بر بره بسیار که بانه اند
پر دانه در عیادت تا آواز و خاطر به بجهان به به کجا خاطر است آنرا و است و از خیر آنرا بی با
بیار که جز در تحصیل رضا این روی قدمی نپسوده و دست تان می لایطها شکست خاطر نمودن بچون
نال مبادرت نمودن مشغول تحصیل بودن است انشاء الله تعالی این آراء را تا پایدار و در زوال بود
خاتمه مکاره آن عنوان مکارم اخلاق شود و خط غایت آتی صاحب دوستی را که منظره نظیر رحمت
سازد و در و دیگر دوی را بهانه نعمت بے منت ساخته بیا و دشمن مشغول به مبارزه است و استیلا
میگرداند والا از وضع طبیعت افتادن پاسه که نقد و سعادت از روش غبار است و در بگذرد و لایق
باشد و کافی خبر طریقی صواب نماند و روش قدم رضا و قد ریم باید انکاشت و باب انداختن گوهر
فطرت نظیر آن در صدف روزگار ندیده از روش دست ناخمان نظام کل میشاید و است چنان
شرطی که موجب خیر کثیر در حکم خیر است شکوه این ساینده واجب شمرده نموده از روش ربانی و تشریفات
حضرت خاقانی باید نمود چه که فرمودی قضا که هر دو سه شکفته و پیشانی کشاده میخورد و د باشد

که درت نه پذیرد و دیگر محبت را بخل نسازند ایضا چون از کلیات سلوک و مقدرات طرز این نیازمند
درگاه الهی آنست که بعد از انتظار سرشته موالات امری که منافی طریق مودت باشد پیرامون خاطر نیگردد
و در خلوت خانه ضمیر را نهید بیکه هر روز دراز و دیاد و بهر خطه و رافزایش محبت میگوید باید که حراست و داد
پیوسته در افزونی تصور نموده یقین دانند که سبب و ایشان را خاطر و دستار پیش از هیو و خو و نخواهد زیاد و چه
نگارش را و اینها گامی است معانی و ریاضین زندگانی که از چمن طبیعت گل بریز و بوستان خاطر مرا نگیرد خورشید
بلع فیض فطرت یار یکس بین منیا حکمت صبح عالم سخن لوطی ساحری فن خند و نشن سعدی کلام بوا هر سخن
بجا و نظام فصیح نطق خسر و پره و طلسم نگار نظامی شکوه بیدار فکرتشین رقم مباهات لکون قلم همین بوش و شون
ضمیر بهار سخن مولانا زینب مرسل شده بود و در شکفته ترین اوقات و روز و فرمود بهارستان گلشن خاطر این
نیازمند را که غایبانها محبت در حرز عه دل عرش کرده و قلم دوستی در حرز خاطر افشاند گلگل شگفتانید وانه
زیر پرده حر و فتن گوناگون نقش معانی بر صفحه اظهار محسوس گشت و الفاظ جان پرورش و طبیعت نواری
از نیم صبا بچمن پروازی چالاک تر آمد هر چند این طالب نیازمند بدستگیری دیده ظاهر بین گل حیدار
فائز الانوار از باغ وصال برنجید و از بوستان ملاقات که توام حیات است بهره یاب طلب و نشاط
نگر دیده لیکن روح محبت و نسیم طلب بهی در دماغ دل پیچیده که با وجود آن همه محر و می صورتی
بر مرفت مدت است و نفوق پیچید امید که بزودی بفتح عنایت ایزدی ابواب مواصلت که بفض
حجاب بندوست بهمین گونه بخشاید و شاید مقصود و بر بزم حصول ملوه نماید شفا ریش از اینجا کاشفاتی
عین آن صبح نفس آفتاب جبین در رنگ طلوع نیر اعظم عالمی را فرا گرفته و احاطه ربع مسکون نموده
هر کس نشان شهر در سردار میخواند که تبه جرم جام لبریز عنایت و حرمت صاحب که سرست با ده و فنا
اند سر خوشی که دوازده فلامنه که درین سدر زمین در اقران خود امتیازی دارد امید که مظهر
نظر کیمیا اثر و مقبول طبع مشکل پسند افتد که بیک کرشمه توجه عالی گریبان خود را از جنگ فلک بر آورده
کلاه فخر و مباهات بر آفتاب سایه چون فقیر را ذره آن آستان دولت نشان میداند مرکب
این فضولی میکنند و الا من وقد من معلوم اقبال روز افزون باو طالب حویلی عزیز فقر چون دفتر
بعد آید و داغ مفارقت البته بر دل اجباب میگذارد و ترصد آنکه صاحب خانه را و لاسا کنند آنخان
به خند می آیند که از خوبان عالم و نیکان روزگار اند درین دور و زاین شهر آمده اند و ازین طایفه
در سواد و سواد میسرند و بهند و آنچه از سرکار ملازمان باو می رسیده بیاید که ربه بمنون میشود چه گاهی
تبه سبب دیدن ایشان را یکم افزیز الوجود از آن مکان میکنند و این عزیز از محنت بودن سواد و سواد

فایده می شود و چو خوش بود که بر آید بیک کرشمه و کاشف غارش خدا سے که در لای با عالم معنی با هم آشنا
 گردانیده و فیض بخشش آن مجاس آرا سے معنی باد اگر چه بنده را بحسب صورت آن آئینه ضمیر ملاقات و نمود
 اما از آنجا که تصور آشنایان ازلی در مراتب اخیال اندیشه متهم خود را دیرینه آشنایان خیال کرده بر آن صاف دل
 روشن میگردد و اندک خواهی بند سے داس که رقم بجان دفتر نزدش خط به خطی می کشند چون آن نه و سے آن داده
 که در سبک حلقه بگویشان آنرا الا که منتظم گرد و امیدوار است که آنجناب شایان آن همایون اخترانه و سے هر
 نوسه آن فلک زده را نوازش فرماید که از شادی بچرخ در آید و روشن است که اگر آفتاب کار زده را
 فروخته نشد زده روشن طالع میگردد و دوازده وجه آفتاب دقیقه کم می شود و اینک معلوم است نامه سامی
 و جدول نموده بر مضمون آنگهی بنشیند آنچه از انتظار حصول جواب از پیشگاه خلافت نگارش یافته و عجزت این
 انتظار مخلصان نیز شریک اند چشم بر راه امید آنکه جواب موافق بدعا برسد و احیاناً اگر تسمیه و دیگر شایسته
 این زده می باشد انشاء الله تعالی و در مراتب بعد و چون که از تقبیل یاد و ادب او سجد شد نیست دقیقه نامری
 نخواهد گشت خاطر گرامی این عمر جمع باشد و شکر پیش خدای مستود و کامرانی بذات متوده
 صفات وزارت و اقبال پناه رافت و عمارتی دستگاه سلاطین و ان عزمه خلافت و ماضی و خاندان جبه و اعلی خان
 عالی شان شوق و امید گاه آنرا ستم باد بعد تمیز قوا و اخلاص و تشیید مبانی اقتصاد که بهین می شود صفای نشان
 بر پادشاهین شیمه و دستمان را سنج الولا است مشهور و از سے آنجا سے میگردد و اندک نوید غشست جاوید عطا
 خطاب عالی از پیشگاه خاقانی آن امور در احوال ربانی کوشش اهل روزگار را بر پیر ترازو دانی گردانید
 خاطر خلاص ما شرد و دستمان صفای نهاد که خواهم آن ترقی مراتب و جاه آن امید گاه اند هم قهرین بیت و غرض
 جاودانی ساخت احوال و الفت که آنچه مکرر باطن حجت موطن خیر نشان صفای نهاد دانی اتحاد بود و از کمن
 اختلافات منتهی رآه و هر چه دل صداقت منقل تو و و کیشان بد ساخت به من طهور جلوه گر گشت امید که
 یو یافو کا عمر و دولت آن رفیع و جت بحسب خواستش جهان متضا عصف گرد و قادر و طلق این عظیم
 عظمی شاهنشاهی را که تنها سے تمام ارباب دول و احتشام است بران منبع ایشان و مخلصان او شوق و
 فریفته و مبارک گردانا و مظهر کام بخشی و کامرانی و صیبت نیکی و نیکو نامی آن مظهر حسنات را به بنجه
 که اشتها یافته ابدالد هر مشهور به انیمان دارا و باعث عزید احوال نواقان زمان و سبب و خواص
 شاه عالم و عالمیان کناد زاده عمر و دولت پادشاه شیرین رقم شد نموده اسه شکرین عتاب و این حکام
 راز جلالت همین بس است و تانگی بخشش آئین کس محمد بنیر صاحب سخن سلامت خستین فکر با سه رنگین
 و ادایا شیرین از دست و دونه بانی قلم کج حج رقم نیاید مگر بنظر و استمان طبع گویان شهاب از آن

راه ترانه تواند سرود و همین دم که مشتاق مددست عالی است اگر قدم به بنجه دارند منت چشم بر دور و منده خود
 میگردد اندر و اگر سبب تو بوی نماند از قدم سکنت و نادرادی خویش نمون میگردد و از اینک همیشه به دل و
 تابان اندیشه باشند از شادمانی و فرزندان معنوی آن مردم دیده اعیان چشم فرور و روشنائی تازد و نگار فرزند
 گردید از قدم چشم ترشید بهرانی اندیدار دوستان آنکه رو میکنند اگر آید و سبب انسان عین پیغمبر میخواند
 دیده را نورانی نموده با هر دم چشم همچنان شود گنجایش دارد از اینک که کتب طبع نیر جوهره و اوج پذیر معانی
 باو اشتیاق محبت گرامی نیاورده از اندازد تخریر است و انتفاع آن خبر به یافت اوقات خدام میرفت
 و بر روز شوق که در تشریف آورده بود و فخلص چون در خانه نبود غیبت حاس گشت که تلافی آن جز تکرار توجه
 ایشان چیز نمیکند اگر امروز فرصت باشد شرف قدم از نمانی دارند و الی هر وقت که باشد بحسن اتفاق
 صورتی است و اینک جوهره و در و فیوضات سبب اندازد باشد شرح مرتبه انتعاشی که بود سید و در زان
 اتحاد و بیست و دو سستی منزل شده ایمن کو فی نادر و سبب طبع و قمار آن یار تمام استعداد از غیر تخریر
 و حوصله تخریر چون است و در برابر اصفاسه ضمیر میسر بیان اشتیاق بر و افق تفرقه و تعمیل حاصل شد
 است همان بهر که بر سر راه و در وقت خود بهای صورتی و معنوی آن تخریر صورت عالی بدو چه عرض نماند
 خداوند سبب و سبب کتب گرامی را که درج لالی تخریر و در فیوضات و فیوضات و به گوهری گذارند و سبب
 پروانه استال شرف اصدار یافته همین غریب را که در تبت بلا توقف متوجه دار المقدس استان اقبال ایشان تا
 شد که صاحب قدر و دانست و مجلس نامی آنحضرت جمع خویشان که باران اهل مانند باشند و همچنان از اینک
 دین شرف است که از هر چه هر کس چون آن یار مای باید و پس عزیزین چون کار دارد کرده که وقت
 است در خلقت و عده انظار ای بر ملازمان که نرفته نمیتوان گرفت و شمار آنکه جزا سبب از تبت نماند
 آنچه بالفعل بایست درین روز از قوه بفعل آید روز دیگر ممکن است اگر پیش از آن روز زمانی فیض
 صحبت شریف فقیر از امیر مصلوب سازند و یا سبب بهر افاض شمایم شایسته خورشید وقت باشند
 انتشار از تبت تعالی این خطرات را اگر چه هزاره برقیل باشد رفع خواهد نمود و اما عجب از ایشان است
 که در سبب دی فکر ملازمت اوقات گرامی را باین صرف بینمایند که روز جمعه هم به مبارکباد و صاحب خود فیض
 از صحبت شریف چه نویسد و در عهده مشتاق توایم آنقدر پاک پرسش به برادر من بختی صحبت که در زمان همیشه عالی
 آنکه همین عده موجود بود و آنم چای پیشه بخور است که باین مایه قلیل خدمت خدایگار می بر جان نادر و سبب گذارد
 اما از آنجا که در اتحاد و محبت خدای است از کار مغرور و شرمندگی ناسمول است لذا در نبوقت همین جردی که تبت
 از اینک باو بود و ناکامی عید بهر که نماند و یا سبب در نماند و دی و خاککاری بر همان قدم نخستین است

داستان شوقی بلکه دل درگذاشتن آن منت پذیر خامه نیست نور دیده میگردد اندک احوال بکام و دستان است
 و جزیره و دریای اجاسی که همان قریه آن در آنل بنام این سرگردان نه و اندازد و گویا پیرامون خاطر نیست
 امید که این و کام بخش از شکستش تعلق و توجیه باز داشته بکار استگی تمام دل بستگی بیکال روتی گرداناد بستم
 به نبارس رسیده شد تماشا سے معایر و بیباکی که اند ویر باز بزرگ داشت آنرا اگر در سه و شکستین و نبار
 گردان آنرا جیسو بر گزیده ترین پرستش را سے این و چون میداند دل در بند این شهر و این چگونه تماشا
 آن تهر آن بود و پیکر سے چند که شکستین و پیر بیدان آن عبادت است و از افزونی حسن صورتی جزو بود
 هر چه غمی که مرده بود و کنون عویش میزند به پوشیده نمائند که شجاعت و جلاوت و مرتبت جانی بیگ
 به گام آسمان جاه رسیده دولت کوشش و لادریافت و نامه نامی را در نظر شرف افتد و علی گزیند
 چون مشتیکمال صداقت و اتحاد و تعین جیسو بناخت مرد و لواحق بشهر و معاودت نمودن آنها با نیل نشود
 بود با دست اشتهاج و خوشنوی خاطر ملکوت ناظر گردید جانی بیگ مشمول مرام میگشتند از پیشگاه عظمت
 و جلال و ستوری معاودت یافت و از آنجا که حواله ساختن جواب نامه بسفیر سے که نامه بسیار و خلاف رسم
 و آئین و و دست پاسخ نامه گرامی معصوب یکس از بندگان بایه گاه فلک اشتباه شرف از مال خود پذیرفت
 و از آنرا که شجاعت و مرتبت مذکور ترکی دانست و بر نه بان فارسی رشتنا نیست جمله الملک مدار الملک
 را به موجب ارشاد و تقدیر بشا را گزینش نمود و بر کاغذ جدا گانه نوشته با و حواله ساخته اند تا اگر موی ایبه
 آن خطرتب را چنانچه بایز تقریر نتواند نمود اندر و سه کاغذ معلوم شود و اینها به وصول تعلقه و وصول
 عنایت نامه به امانت انداخته اند و سه الطاف و اودان ر قزوه خامه نگار شده بود اگر چه به ریح عقیدت
 و خلوص ارادت فیض اندیش خاطر فیض آئین بود اما درین ایام که امارت و اقبال پناه بهره مند خان از حسن
 اعتقاد و خیر اندیشی جدا تلمی نموده موجب اند و یاد و موا و توجه و عاطفت گشت نواب خدایگان قدر دان
 فیض اندیش از بهر حصول بندگی خایب علیان آب ذریع معاودت و این و دولت نشایین و تقدیم شرف و وظائف افتاد
 میداند و البته اند که درینو لایقیت سه قی اخلاص و عقیدت بر مراتب بالین خود رشید و تناسل فله و پیوست و اینمفی
 سرایه بهیست نام پیرایه طاعت خیر گال گشت با و سه عطیه غلظی لوانه شکر گزینی و مراسم سپاس داری تقدیم
 رسانیده فیض اندیش بهر چه که بوقت و ستوری ارشاد یافته بود بمقتضای آن در سر انجام خدمت تعلقه ساعی است
 چون حکم جهان انتقاد و طلب خدایگانی بقیه بهر چه که امانت نفاذ یافته امید که عنقریب بفرخی و نجنگی عرصه این
 و یار اند و رود و دولت آمو و قد و زمینت آئین نور آئین شده زیاده چه عرض نماید سایه والا پای و دولت
 اوست بر رفارق فیض اندیش عقیدت نهاد و محسوس با و اینها غایات آتی و الطاف شانه شای که کیمیای

سعادت نامتناهی است چهره پر دانه آمانی و آمال و زار است و اقبال پناه را وقت و اجل و سنگاه خان عالیشان
 مشفق مهربان و دوستان باد از اشتیاق ملاقات کثیر الیکات که خلاصه مطالب و برگزیده مقاصد و آثار است
 چه نویسد و چه توان نوشت که بجز از ریش تن در نهد و بیگانه نشد راست نیاید اندر قفا سینه سپید سازد که از
 وصول این مجرم فرخنده انجام شاد کامی حاصل آید و در نیو لایچی پلم آن کمال توفیق و مهربانی آن ملاقات نوشت بود
 موجب مزید خوشوقتی گردد و در توجیهات گرامی اعراض و نیست و چه انباشته که قیام بین محبتهاست بهر باقی تحقیق است
 تاگزیر بیاس این مراتب فقط انقیاد و بیاد و ظهور و برآمدن آن استظهار مهربان را بحسب خواستش
 کامیاب مطالب بلند داشته ویر گاه سلامت دارد و هر چند ششاهل بسیار فرصت کم لیکن گاه گاه است
 و در تمان میخی را بگرامی مضامین ششاهل سلامت ذات پابریکات یاد میفرموده باشند که این معنی باعث
 اینستاد و دستدار خواهد بود و مراتب شوق بر تر از مقام و بر تحریر و تقریر نینداشته و شرح این مقصود در جبهه
 بر یافت همیروز نیست پذیر محول داشته پیر ده کشا سے چهره مد عاقلشده که از مراتب محبت و و داد و
 مراسم خود و اتحاد و باس ششاهل حفظ انقیاد که مقتضایه نگارم اخلاق از ان رفیع الودر حاجت بنده ظهور
 آمده و می آید و کیل و در باره همیشه می نویسد الله تعالی آن ملاذ و دوستان را ویر گاه سلامت دارد و
 که در ایضا سے سر ششاهل گنگی اینهمه ساعی و توجه انداز از اینجا که وصول رفایم مودت بار را در حالت
 مساعدت جسمانی و رفیقه حصولی مکالمه و جلالی قرار داده اند ترقیب که پیوسته با بلاغ صحائف الامام و در و بنده
 می ساختند باشند عواقب امور بخیر مقرون باد الیچیکا صاحب من مهربان من رسم همان نوازی خود بیکار
 اینجا میباید و اجاب را شیرین گردانید باز تکلیف ضیافت نمودن و برمود و بر هیات افزون غالی از
 شکوفات عرفیه نخواهد بود لیکن بار استرفنا سے فدام باید نمود و بهر کیف که سخت از اوقات صرف ذیبت
 گرامی شود و آنرا از جمله تقاضات باید شمرد و اگر موافق میدانند دور از کیتا سے و یگانگی مقصود نمی شود
 و در صورتی که بهر دلیل غرض و تفریح مخلصان مشتاق باشند روز جمعه که روز آزادی است و جمعه
 سلف آنرا عید بنده قرار داده اند معین ساخته اعلام نمایند که تقییر یا بنده زاده باستان بوس خدو می
 شرف اندوز گردد و در خط پیوسته بدل شاد و طبع از او شغل حق پرستی و خدا شناسی بوده باشند
 براسه حق بین صواب گزین ظاهر است که نوع بشر باینچیک دست قضا و قدر است همیشه او را از شرف
 بوضعت و از حال بحا سے میرساند گاه از عرش قوت و کاهرانی بر فرش ضعف و ناتوانی اندازد و پایم
 شناسی بندگی آنست که در همه حال رضانند از ایزد تعالی پایم بود و کام ناکام از و کام که صبر و شکر است
 تجا و زباید نمود الله تعالی که در بین هنگام در و و آنرا از و و کلمه پرستش آن دوست سر اسیر مغرب پرست

خطای حزمین را بشاد و دل اند و بگین را آباد ساخت ^س اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی
 قلمی بود که از چگونگی احوال آگهی بخشید چه گوید و چه نویسد که انیمضی غیر از سبب انزالیش مال خوش اید و دانسته
 صحبت و عاقبت از درگاه قمار و ذوالجلال و شافی بهمال مینماید باشند سخاوتهم انداخته که اختتام نگارخانه‌نشی
 بعنوان پذیر بر فراغت فرزند از چند صورت سنگه معروفه یگی که در ترتیب رسائل و کتابها و اوراق
 و ستیاری مینماید صورت سرانجام پذیرفت و ناو یادگاری بر صحنه روزگار نقشش ماند اگر چه چرخ زمانه گانی
 این خاک نشین که سبب غفلت و نادانی بوجود مسعود فرزند آن و انش پیوند که اندر سراج علمی و پیرایه علمی بر او
 دارند بنابر سعادت مند که بتایید آسمانی و یمن روحانی ترتیب عارفانه ربانی او پس از زمانی حضرت
 جمال الدین ولی ملتانی قدس سره العزیز بهر سبب صاحب معرفت و آگاهی صد نشین احوال پشای
 خواهد شد بر و مندرست و سخن منجی و زنگین طرازی ایشان نه مانی و باز بهر پیر و از باند تاجی این رویه
 گزین نمودی خواهد گردید لیکن بر رسم و آئین نکته آفرینان پیشین که هرگز در نظم و شرح چه بقید تدوین
 کشید از بهر پایداری اساس کلام فصاحت نظام مقدم و تریقین و تمیق آبی پر واضح نشان و سیرمان
 چون قصه خوشتر و ان و عمارت بهران بفرستد عالم گذشت لایم نمود که بتالیف مسودات پراکنده خویش که در
 زندگی بادشاهان و اسیه قدسی نثار و خوانین کمال استعداد و زمان خدنگزاری و دیوانیان کاروان
 معاند شناس سبب رسد که کار نگار یاب با کلاس بدین قسم گردانید و دشمنان و بنده چهره نموده
 گردد و تا حال بیان فرم آنکه از این کتابت بدل گزین که سرانجام کارش مطالب و گزارش معالمت
 است و وقت کار بکار آید و اولاد و طمانت نماید و دستور العمل کار وانی و دست مایه جاودانی بدست افتد
 امید که بعد نقل این قلیل البضاعت در نظر جوهریان بانه از سندی در مقدمه مان متاع شیدا ربانی حسن
 قبول پذیرد و بجا هر نه و اهر عبارات شسته زنده وانی متکالی معانی غیر به ناسفته جیب ومان از روی
 مشتریان کالا سبب سخن مال مال ساند و چون بهریر و سبب فهم درست و درست ز و طبع و قمار و مرداد
 مناسبت انظار و زنت مضامین و خیرالت بیان و سلامت کلام و لیس بر رویه یا بند و باندان و جودت
 ذهن و انتقال فکر ازین ماده تازه چاشنی لذت گیرنده را تر قیده که سبب تقوی عفو و منت محض اند براس
 تحصیل تسکین و آفرین هنر و دوستان سرخ خامه گزراهی و تشویش فراهم آوردن منشآت آواره و چاه افود
 و چاه عزیزان با وجود پیری و خوف اعصاب که درست امتداد ایام سفر و کلفت جدائی یاران با جواهر
 اختیار کرده عاصه خیر یاد آید و اگر بقیه قضا سبب خلق الانسان ضعیفا سبوی و لغوی و بی عیب پوی
 و اعراض العین که شیوه ستوده بندرگان نیک حضرت بکار برده بسن چینی و حرف گیری او بر سر

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

CALL No. { ۵۳۱۵ ACC. No. ۲۰۴۳

AUTHOR _____

TITLE ۱۹۱۵ ۵۳۴۸

120 JAN 1900

R 30-8 97.

THE BOOK MUST

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

۱۹۱۵ ۵۳۴۸

Date	No.	Date	No.
	۱۹۱۵		

R 30-8 97.



MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.